

591166395

101 KØBENHAVNS
KOMMUNES
BIBLIOTEKER

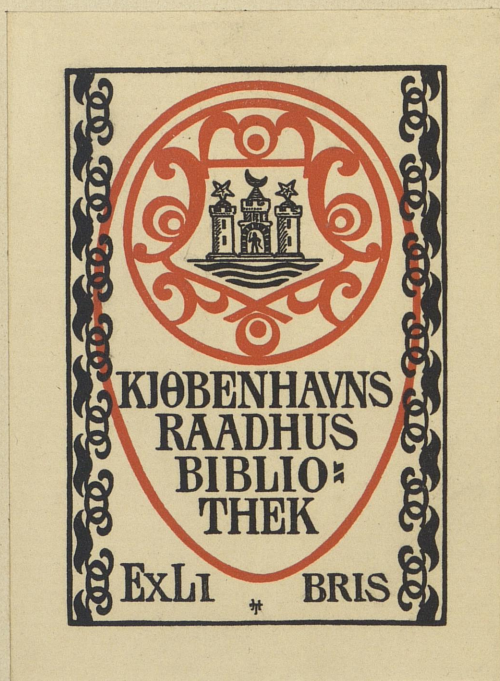
Mag 09.338 ln

Instrug

for Kodemestrene i Kjøbenhavn.

RHB

09. 338

Mag

09. 338

14

Ex. 2

Instrux og Forretningsregulativ

for

Rodemestrene i Kjøbenhavn

samt Udtog af

Love, Anordninger og andre Bestemmelser

vedkommende

Skatte- og Oppebørselsvæsenet i Kjøbenhavn.

Kjøbenhavn.

Trykt hos J. G. Schultz.

1866.

Handwritten title or header, possibly a library or collection name, appearing upside down.

09338

In 84

Handwritten text, possibly a date or location, appearing upside down.

Small handwritten text, possibly a date or location, appearing upside down.

Large handwritten text, possibly a title or description, appearing upside down.

Small handwritten text, possibly a date or location, appearing upside down.

Small handwritten text, possibly a date or location, appearing upside down.

670

Small handwritten text, possibly a date or location, appearing upside down.

Small handwritten text, possibly a date or location, appearing upside down.

Small handwritten text, possibly a date or location, appearing upside down.

Indhold.

	Pag
Instrug	3.
Forretningsregulativ:	
I. Rodemestrenes Forretninger i Almindelighed.....	9.
II. Specielle Bestemmelser angaaende de Rodemestrene paahvilende Forretninger: Optagelse af Mantaller.....	12.
III. Om Udfærdigelse af Skattebilletter, Opkrævningen af Skatter og Regnskabsafslæggelse	18.
IV. Om Anmeldelser:	
til Stadsfondkulleuren	21.
til Skifteretten.....	25.
til Skattekontoret	26.
V. Om Meddelelse af Erklæringer og Attester	27.
VI. Om Indkvartering	28.
VII. Om Fratrædelse fra Rodemesterbestillingen	29.
Schematisk Oversigt over det Arbejde, det paahviler Rodemestrene at udføre til bestemte Tider	32.
Udtog af Love, Anordninger og andre Bestemmelser vedkommende Skatte- og Oppebørselsvesenet, ordnet i kronologisk Rækkefølge	37.

Instruæ

for

Modemestrene i Kjøbenhavn.

§ 1.

Kodemestrene, der ifølge Vedtægten for Bestyrelsen af Instrux.
Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 §§ 21 og 22 antages og affediges af Kjøbenhavns Magistrat, ere pligtige til nøie at overholde det for dem udfærdigede Forretningsregulativ og hvad der forøvrigt af Magistraten maatte blive dem paalagt. Deres nærmeste Foresatte er Chefen for Magistratens Skattekontor.

§ 2.

De i ethvert af Stadens forskellige Kvarterer eller disses Distrikter beskikkede tvende Kodemestre ere Begge for Een og Een for Begge ansvarlige for Udførelsen af de Kvarteret eller Distriktet vedkommende Forretninger, i hvilken Henseende alle Udfærdigelser, som ikke angaae personlige Erklæringer, skulle underskrives af Begge. For de dem betroede Oppebørsler stiller hver især Kaution efter Magistratens nærmere Bestemmelse. Som Oppebørselsbetjente ere samtlige Kodemestre undergivne alle de paa dem anvendelige Bestemmelser i Forordningen om Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed af 8de Juli 1840.

§ 3.

Kodemestrene ere forpligtede til selv personlig at udføre de dem paahvilende Forretninger, med Iver og Noiagtighed at varetage disse, i deres Forretningsforhold at behandle Alle og Enhver med Høflighed, og ikke for Uvedkommende, hverken de Paagjældende selv eller andre, at aabenbare, hvad de i deres Bestilling maatte komme til Kundskab om med Hensyn til Stadens Beboere.

Det er deres Pligt at forskaffe sig fuldstændig Kjendskab til de angaaende Skatter og Afgifter i Kjøbenhavn gjældende Love og Bestemmelser, deels til egen Efterretning, deels for at kunne give Skatteyderne den fornødne Oplysning, ligesom det ogsaa er deres Pligt, at erhverve det noiaigtigst mulige Kjendskab til alle i deres Kvarter eller Distrikt værende Eiendomme og Personer. For at opnaae dette Kjendskab skulle Rodemestrene benytte enhver Leilighed, som tilbyder sig, til at erholde Underretning om Eiendommenes og de deri boende Personers Forhold, og skulle de jevnlig, og navnlig strax efter hver ordinær Flyttedag, gaae om i deres Kvarter eller Distrikt for at erkjendige sig om de Forandringer, der ere foregaaede saavel med Eiendommen selv, som med de i den bostidende Personer, baade med Hensyn til disses Flytning og deres Livsstilling, forsaavidt som denne kan være Andre end de Paagjældende selv bekjendt. Det paaligger derhos Rodemestrene til enhver Tid at være forsynede med en noiachtig Fortegnelse saavel over enhver i deres Kvarter eller Distrikt værende Eiendom og dennes Eier, som over de i den boende Familier, med Oplysning om deres uforborgede Børn, Folkehold, Huusleie, Omfanget af deres Bedrift m. m., samt alle enkeltboende Personer eller Logerende.

§ 5.

Naar de Eiendommen eller Personerne paahvilende Skatter og Afgifter ifølge Skattebillettens Lydende ere forfaldne til Betaling, have Rodemestrene, uden Forbigaaelse af nogen Skatteyder, at opkræve disse, og det er ikke tilladt nogen Rodemester, enten paa egen Haand eller efter de Paagjældendes Opfordring, at indgaae paa nogen bestemt Udsættelse med Betalingen. Den første Affordring maa skee inden den 28de i den første Maaned af Kvartalet; finder Betaling ikke Sted, affordres Beløbet atter i den næste Maaned inden den 28de, og saa fremdeles. Paa Skattebilletten bliver det hver Gang at notere, paa hvilken Dag den har været præsenteret til Betaling.

§ 6.

Saafrømt en Rodemester hindres i betimelig og nøiagtig Udførelse af sine Forretninger derved, at hans Medrodemester i Kvarteret eller Distriktet lader det mangle paa den behørigte Virksomhed eller Orden, har han usfortøvet at gjøre Anmeldelse derom til Chefen for Skattekontoret, der foranstalter det videre Fornødne.

§ 7.

Alle skriftlige Udfærdigelser, Anmeldelser, Erklæringer og Andragender fra Rodemestrene, deres Tjeneste vedkommende, afgives til Skattekontoret til videre Foranstaltning.

I de Erklæringer, som Rodemestrene afgive over de i deres Kvarter eller Distrikt Bosiddendes Skatteevne eller om Eendommenes Forhold, er det dem formeent, at tilraade eller fraaade en Forandring i den skete Skatteansættelse.

§ 8.

Rodemestrene ere pligtige til efter Tilfigelse fra Skattekontoret at møde præcise til den opgivne Tid og paa det bestemte Sted, naar ikke forud anmeldt Forsald er til Hinder derfor; naar de efter Tilfigelse ere tilstede i Kommunens Tjeneste, maa de ikke forlade Mødet uden Tilladelse.

§ 9.

Ingen Rodemester maa reise herfra Staden endog blot for enkelte Dage, uden dertil af Magistraten forud at have erholdt Tilladelse.

§ 10.

Andragende om Entledigelse fra Rodemester-Bestilling bør af den paagjældende Rodemester indgives senest den første Dag i det Kvartal, ved hvis Slutning han ønsker at entlediges, og Entledigelsen kan ikke skee med mindre der inden Kvartalets Udgang ikke blot er aflagt behørigt Regnskab for de ham betroede Oppebørsler, men ogsaa foretaget de Udfærdigelser af enhver Slags, som det til den Tid ifølge

Instrux. Forretningsregulativet paahviler ham at udføre med Hensyn til det paafølgende Kvartal.

§ 11.

I Tilfælde af Fratrædelse eller Forslytning fra et Kvarteer eller Distrikt til et andet, har den paagjældende Rodemester til sin Eftermand at aflevere gennem Stattekontoret samtlige hans Bestilling vedrørende Dokumenter og Stattekvitteringer m. v. den 1ste i det efter hans Fratrædelse eller Forslytning følgende Kvartal, overensstemmende med Forretningsregulativets Bestemmelser.

§ 12.

For Overtrædelse af de i denne Instrux og det dertil knyttede Forretningsregulativ givne Bestemmelser, ligesom ogsaa af de øvrige Bestemmelser, som Magistraten maatte finde sig foranlediget til nærmere at fastsætte, er den eller de paagjældende Rodemestre undergivne en Mulkt efter Magistratens Resolution af 1—20 Rd., naar Forseelsen ikke er af den Befaffenhed, at den medfører enten Entledigelse eller strengere Forholdsregler.

Kjøbenhavns Magistrat den 2den Oktober 1865.

Forretningsregulativ

for

Modemestrene i Kjøbenhavn.

I. Rodemestrenes Forretninger i Almindelighed.

§ 1.

De skulle efter de nedenfor givne specielle Regler:

Forretninger
i Almindelig-
hed.

1. optage Mandtaller til Ansættelse af:
 - a) Rangskat (Forordn. 17de Januar 1764 § 8—9, Rentekammer=Promemoria af 20de Marts 1813, Plakat af 29de Februar 1828, Rentekammer=Cirkulære af 16de August 1828, Rgl. Resolution af 29de Marts 1829, Plakat af 25de Marts 1834, Rgl. Resolution af 11te December 1847, Finantsministeriets Cirkulære af 4de Juni 1850 og Høiesteretsdom af 15de Februar 1858).
 - b) Indkomstskat (Kancelli=Cirkulære af 12te Mai 1821 og Cancelli=Plakat af 25de September 1834, Lov 19de Februar 1861 §§ 5—25).
 - c) Præste-, Degne- og Klokkerpenge (Plakat af 21de September 1814, 21de Juli 1815, Kancelli=skrivelse af 15de Juni 1816, Reskripter af 19de Juni 1816, 4de September 1816, 28de September 1816, Kancelli=skrivelse af 8de December 1818, Resolution af 27de September 1826, Lov af 5te Juni 1849 § 82, Rgl. Resolution af 22de September 1865).
 - d) 2 % Afgift til Fattigvæsenet (Reskript af 9de Juni 1819, Lov af 19de Februar 1861 § 3).
 - e) Hesteskat (Anordning af 7de December 1770 § 14, Plakat af 23de Marts 1793, 31te December 1798, Kancelli=skrivelse af 7de September 1824, Plakat af 23de Oktober 1824, Reskript af 25de Marts 1827, 25de April 1827, Plakat af 12te Oktober 1838,

Forretninger
i Almindelig-
hed.

Lov af 1ste Mai 1851, Magistratens Ordre af 17de August 1860, Lov af 27de November 1863, Bekjendtgørelse fra Generalpostdirektoratet af 28de Juli 1865.
f) Afgift af Krohold, Brændeviinshandel og Brændeviinsudsjækning (Lov af 29de December 1857 § 72, kfr. §§ 79 og 86, Indenrigsministeriets Cirkulære af 2den Februar 1859, Indenrigsministeriets Resolution af 6te Juli 1860).

2. udfylde Skatteunderretninger og Skattebilletter efter de ovenstaaende og de øvrige dem fra Skattekontoret leverende Mandtaller.

Fra Skattekontoret leveres Mandtaller over følgende Skatter og Afgifter:

- a) Bygningsafgift (Forordning af 1ste Oktober 1802, § 27—34, Naadstueplakat af 14de Oktober 1803, Forordning af 4de September 1809 § 2, 17de April 1816, Lov af 4de Marts 1857, Lov af 23de December 1861, Indenrigsministeriets Resolution af 7de Februar 1865.
- b) Arealstat — fælles Betegnelse for den Eiendomme tidligere paalignede Fattigstat, Vandstat og $\frac{1}{3}$ Ligningsstat — (Lov af 19de Februar 1861 §§ 1—3, kfr. endvidere Plakat af 15de Juli 1816, Lov af 20de Juni 1850 og Lov af 30te November 1857 §§ 2, 3 og 7).
- c) Brolægningsskat (Forordning af 20de August 1777, Lov af 14de December 1857 og Lov af 19de Februar 1861 §§ 1—3).
- d) den samlede Grundstat (Anordning af 21de April 1812, Lov af 20de Juni 1850 og 14de December 1857, Lov af 19de Februar 1861 §§ 1—4).
- e) Skat af Vand, til Næringsbrug, til Fontæner, Extrahaner (Lov af 30te November 1857 §§ 4, 5 og 7, og Lov af 19de Februar 1861 § 3).
- f) Brandkontingent af de udenbys Eiendomme (Brandforsikringsanordning af 29de Februar 1792, Plakat af 8de November 1831 samt Lov af 4de Marts

1857, 2de Bekjendtgjørelser fra Justitsministeriet af Forretninger
18de Juni 1858). i Almindelig-
hed.

- g) Sprøitefskat, der udredes af de udenbyes Eiendomme (Raadstueplakater af 29de Oktober 1802 og 11te Juli 1806).
- h) Jordskyld, der udredes af de udenbyes Eiendomme og opkræves ifølge Magistratens Resolution af 28de Januar 1860.
- i) Stempelafgift af faste Eiendommers Skattebilletter i Genhold til Lov af 19de Februar 1861 § 73.
3. opkræve Skattebilletternes paalydende Beløb og aflægge Regnskab derfor.
 4. anmelde til Stadskondukteuren, naar nye eller forandrede Bygninger ere blevne beboede, samt naar en kongelig eller offentlig Bygning ganske eller for endeel gaaer over til privat Brug, naar der skeer Forandring i de Leiligheder, der ere overladte Embedsmand eller Betjente i offentlige Bygninger, eller i Benyttelsen af veldædige Stiftelses Bygninger; til Skifteretten, naar der er paadraget Nefiance i et Døds- eller Fallitbo, og til Skattekontoret naar uberettiget Næringsbrug opdages. Til Sidstnævnte bliver endvidere til de nedenfor fastsatte Tider at aflevere de i § 14 ommeldte Fortegnelser;
 5. meddele Erklæringer og Attester om de i deres Kvarteer eller Distrikt Boende;
 6. ombære og indsamle Folketællingslister, omdele Lister i Anledning af Rigsdags- og Borgerrepræsentantvalg, ombringe de ved Lov af 19de Februar 1861 anordnede Blanketter til Selvangivelse af Indtægt;
 7. fordele det Mandskab, der bliver at indkvartere, i deres Kvarteer eller Distrikt;
 8. assistere ved Paaligningen af Indkomstskatten samt Præstepenge; og
 9. assistere ved Valghandlingerne.

Optagelse af II. Specielle Bestemmelser angaaende de Rodemestrene
Mandtaller. paahvilende Forretninger.

§ 2.

Optagelse af Mandtaller.

Til samtlige Mandtaller, som optages af Rodemestrene, leveres schematiske Rister af Skattekontoret. Disse blive at udfylde i samtlige Rubrikker og i fornødent Fald at forsynne med Anmærkninger i den dertil bestemte Rubrik.

a) angaaende Rangskatsmandtaller.

Rangskat. Tvende Gange aarlig, den 1ste Januar og 1ste Juli, afgive Rodemestrene Fortegnelser over den i det forløbne Halvaar stedfundne Af- og Tilgang af de i Kvarteret eller Distriktet boende Rangskatspligtige, samt den 1ste Januar endvidere en fuldstændig Fortegnelse over samtlige der boende Rangskatspligtige. Afgangslisterne maa, forsaavidt Afgangen hidrører fra Dødsfald, være ledsagede af behørig Dødsattester, og Tilgangslisterne, forsaavidt deri findes optaget Personer, som have svaret Rangskat udenfor Stadens Jurisdiktion, indeholde legitimeret Oplysning om, hvor, for hvilket Tidsrum, samt med hvor stort Beløb den Paagjældende senest har betalt Rangskat, ligesom det forøvrigt er en Selvfølge, at begge Slags Rister maa afgive fornøden Oplysning med Hensyn til den foregaaende Flytning. Det bemærkes, at alle Enker og borgerlige Militære, forsaavidt de ikke oppebære Gage eller Pension, ere fritagne for Rangskat, og blive saaledes at udelukke af Fortegnelserne, saavel som alle til Land- og Sø=Staten hørende militære Personer, hvis Rangskat indeholdes i deres Gage. Ligeledes ere alle under Marineministeriet forterende civile Embedsmænd ifølge Høiesteretsdom af 15de Februar 1858 fritagne for Rangskat, hvorimod saadant ikke er Tilfældet med de under Krigsministeriet forterende civile Embedsmænd. Naar en rangskatspligtig Person ved Døden afgaaer, har Rodemesteren til Skattekontoret strax at afgive Anmeldelse herom,

for at den mulig resterende Afgift kan beregnes og i rette Tid blive anmeldt for vedkommende Skifteret. I modsat Tilfælde maa Kodemestrene selv erstatte hvad der ikke maatte blive betalt af Boet eller Arvinger.

b) angaaende Mandtaller til Indkomsskatten.

Til Afbenyttelse ved Stadens Beboeres Ansættelse til Indkomsskat have Kodemestrene at udfærdige de fornødne Mandtaller, der blive at indlevere senest hvert Aars 1ste Januar, ledsagede af Fortegnelse over den Af- og Tilgang iblandt de Skatteyndende, som har fundet Sted siden de sidste Rister bleve indgivne. Ved Affattelsen af bemeldte Mandtaller bliver fornemmeligen at iagttage følgende:

1. Der optages alle, saavel mandlige som kvindelige, Indvaanere i Kjøbenhavn, der have en egen Indtægt, det vil sige Alle, som ernære sig selv eller tillige Andre, og som have Hovedopholdssted i Kjøbenhavn. (Ved en Persons Hovedopholdssted forståes det Sted, hvor han holder Dug og Diss, eller hvor han opholder sig om Natten). Som Følge heraf skulle Arbeidsmand, Haandværksvende, Syersker oc. optages; kun Vigningskommissionen er berettiget til at afgjøre, om de Paagjældende ere ude af Stand til at betale Skat. Om en Person, foruden at have Hovedopholdssted i Kjøbenhavn, tillige boer et andet Sted, eller han ikke har boet et heelt Aar heri Byen, eller han kun opholder sig her en Deel af Aaret, gjør ingen Undtagelse. Ei heller undtages Ublandinge, selv om de ikke drive borgerligt Erhverv.

De eneste Personer, som have selvstændig Indtægt, men som dog ikke skulle optages, ere:

- a) de i Kaserne, Citadellet og Ryboder indkvarterede militære Underklasser, om hvilke der ad anden Vej vil blive tilveiebragt fornøden Oplysning, dog at der i Mandtallerne lades tilstrækkeligt Rum aabent til deri at indføre Personer, hørende til disse Klasser;

Dptagelse af
Mandtaller.
Indkomsskat.

- b) de ved Hospitalerne heri Byen ansatte Dagkoner, Enge- og Vaagekoner, og
- c) Lemmerne i de under Kommunen forterende Hospitaler, Stiftelser, Fattig- og Arbejdshuse.
2. Enhver Person betegnes ved det fulde Navn samt ved en tydelig Angivelse af hans Stilling i Samsundet, af det Erhverv, hvoraf han lever. (Der maa ikke bruges saadanne ubestemte Betegnelser som Skomager, men efter Omstændighederne Skomagemester eller Skomagersvend, ei heller Tømrer, Murer o. s. v.)
 3. For hver enkelt Person meddeles saadanne Oplysninger, at man deraf kan danne sig en nogenlunde klar Forestilling om hans Formuesforfatning. For Handlende, Haandværkere, Fabrikanter og andre Industridrivende meddeles saaledes, hvormange Folk (Kontorister, Svende, Dreng, Arbejdere), de beskæftige, om de have Udsalg (et eller flere) og, forsaavidt det ikke er paa samme Sted som deres Bolig, da hvor det er beliggende, hvormeget der betales i Leie af Udsalget, om der er god Afsetning, hvorvidt de Vedkommende sælge kurante Varer eller Luxusgjenstande, om de til deres Bedrift bruge Maskinraft, om de holde Heste, Køer, om de have stor Beboelsesleilighed, om de ere i Besiddelse af Formue, om de ere Interessenter i et Firma, og da hvilket, om de ere Skibeiere o. s. v. Naar en Skatteyder holder Ekvipage, Tjenerskab, ligger paa Landet om Sommeren, skal derom altid gives Oplysning; ligeledes naar en Skatteyder er Huuseier, i hvilket Tilfælde tillige skal anføres, hvilke Eiendomme han er i Besiddelse af, og naar der gjøres et eller andet særligt Brug af dem, f. Ex. at de udleies til kostbare Butikker, til offentlige Fruentimmer m. m., skal derom meddeles Oplysning.
 4. Naar en Person eller dennes Huusstand (Hustru, Børn eller Tjenestetjende i den paagældende Leilighed) uden paa samme Tid at have Bopæl andetsteds, ikke har boet et heelt Aar i Kjøbenhavn, angives bestemt den Dag, fra hvilken Opholdet her er begyndt, og naar Noget,

som har Hovedopholdssted et andet Sted, tillige boer en Deel af Aaret heri Byen, angives hvorlænge Opholdet i Kjøbenhavn varer.

Optagelse af
Mandtaller.
Indkomstskat

For Udlændinge meddeles altid Dagen, paa hvilken de ere ankomne, og om der er Grund til at antage, at deres Ophold bliver stadigt eller midlertidigt.

5. Endvidere opgives Beløbet af den Sum, hvortil de i Mandtallerne opførte Personers Indtægt var anslaaet ved den sidste Ligning.

6. For enhver Eiendom bliver først Eieren, hvad enten det er en enkelt Person eller et Kompagniskab, at anføre som saadan, hvorhos der meddeles Oplysning om hans Bopæl; dernæst ordnes Beboerne etageviis, først i Forhuset, saa i Sidehuset, derefter i Baghuset &c., og saaledes, at der altid begyndes med Kjælderens i hver af Eiendommens Afdelinger.

7. Udarbejdelsen af Mandtallerne paabegyndes strax efter hver Oktober Flyttedag, idet hver Rodemester i sit Distrikt optager Beboerne i hvert Huus, uden at afvente Politilisternes Ombringen.

c) angaaende Mandtaller til Præste-, Degne- og Klokkerpenge.

I ethvert Aars Mai Maaned have Rodemestrene at ombære de i Naadstaplakat af 21de September 1814 om-
meldte Protokoller for Indtegning af Stadens Beboeres Bidrag af Præste-, Degne- og Klokkerpenge og efter fuldendt Om-
bæring at tilbagelevere Protokollerne senest inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned. Det bemærkes, at ved ethvert Gaard- eller Huus-Nr. anføres Eieren med Angivelse af hans Bopæl, forsaavidt som han ikke boer i Eiendommen, saavel som Leierne og de hos dem Vogerende. Ved enhver Person anføres tillige det Beløb, hvortil hans skattepligtige Indtægt ved den sidste Skatteansættelse er blevet anslaaet. Med Hensyn til de Beboere, der henhøre til Petri, Frederiks tydske, Reformerte, Katholske, Mosaiske, Engelske, Græske og Biskoppelig Methodistiske Kirke samt de Personer, der ikke henhøre til Folkekirken, tilføres fornøden Bemærkning herom.

Præste-,
Degne- og
Klokkerpenge.

Dptagelse af Mandtaller. Af disse Lister udelades de militære Personer og civile ministerielle Embedsmænd, der henhøre til Holmens og Garnisons Menigheder, endvidere de til Hof- og Slotsmenigheden hørende Personer, med mindre de ere Gaard- eller Huseiere i Kjøbenhavn, i hvilket Tilfælde de opføres som Eiere af den paagjældende Eiendom.

d) angaaende Mandtaller til 2% Afgift til Fattigvæsenet.

2% Afgift til Fattigvæsenet. Hvert Aars 15de Januar have Rodemestrene at aflevere Fortegnelse over de Embedsmænd og Betjente, der i det sidstforløbne Aar enten i det Hele eller for en Deel af samme have været indrømmede Friholig i kongelige Bygninger, hvoraf Arealstat ikke spares, med vedføjet Forklaring om de Paagjældendes Gage eller Lønning, samt af hvilken Klasse den udredes. Embedsmænd og Betjente, der ere indrømmede Friholig i offentlige Bygninger (saasom alle Kjøbenhavns Kommune tilhørende Bygninger, med Undtagelse af Raad- og Domhuusbygningen og Stadens civile Arresthuus), have derimod at erlægge Arealstat 2: Bygningsafgift, Fattigstat, Vandstat og $\frac{1}{3}$ Ligningsstat af Friholigen, i hvilken Henseende fornøden Anmeldelse afgives til Stadskondukteuren, navnlig naar en hidtil skattefri Leilighed i en offentlig Bygning gaaer over til at blive Friholig, eller en Friholig igjen benyttes til offentligt Brug. Med Hensyn til de Militære i Kasernerne, Nyboder og Citadellet indrømmede Friholiger afdrages Fattigstaten af disse i deres Gager.

e) angaaende Mandtaller til Hestefatten.

Hestefat. Hvert Aars 31te Januar og 31te Juli aflevere Rodemestrene Blanketter til de Eiere, i hvis Eiendomme findes Staldrum, paa hvilke Blanketter bliver at opføre Antallet af de Heste, som i Eiendommen findes opstaldede, med øvrige Oplysninger, overensstemmende med Blanketternes Indhold. Efter disse Blanketter have Rodemestrene at affatte og indlevere Fortegnelser over samtlige i Kvarteret opstaldede Heste, med Angivelse af Antallet af dem, til hvilke der er tilstaaet fri Furage, samt af dem, der af Bryggere, Bagere, Møllere,

Slagtere, Bogmænd og Hestehandlere benyttes til deres Optagelse af Næringsdrift, eller hvilke Heste, der benyttes til borgerlig militær Tjeneste. Fortegnelserne maa være deelte i 2de Rubrikker, nemlig for afgiftspligtige og for afgiftsfri Heste. Af de i Kasernerne og de kongelige Stalde værende Heste opføres kun saadanne, der tilhøre private Personer eller som benyttes til privat Brug.

Kodemestrene have nøie at overholde Bestemmelserne i Raadstupsplakat af 12te Oktober 1838 og navnlig at paasee, at Heste, der tilhøre heri Staden hjemmehørende Personer, og ere bestemte til Afbenyttelse sammesteds, optages som skattepligtige, selv om de en Deel af Sommeren paa visse Tider af Døgnet ere opstaldede paa Lyststeder udenfor Byen. Den de heri Byen værende Postholdere ved Lov af 1ste Mai 1851 hidtil hjemlede Skattefrihed for 6 Heste er i Genhold til Lov af 27de November 1863 og ifølge Bekjendtgjørelse fra Generalpostdirektoratet af 28de Juli 1865 bortfalden fra 1ste Oktober s. A.

f) angaaende Mandtaller til Afgift af Krohold, Brændeviinshandel og Brændeviinsudskjænkning.

Kodemestrene have nøie at paasee, at Enhver, der er i Besiddelse af fornøden Adkomst til Handel med og Udskjænkning af Brændeviin og spirituøse Drikke, selv om han ikke benytter denne, ogsaa bliver paalignet den herfor fastsatte Afgift, og i modsat Fald herom voblikkelig at gjøre Indberetning, ligesom ogsaa, naar det befindes, at Noget, uden dertil at have erhvervet fornøden Adkomst, handler med eller udskjænker Brændeviin, eller at Noget, efterat have frasagt sig Retten til saadan Handel eller Udskjænkning, alligevel fortsætter samme.

Hvert Aars 1ste Januar vil der være at afgive Fortegnelse over den Afgang og Tilgang blandt disse Afgiftspligtige, der har fundet Sted i Løbet af det foregaaende Aar, saaledes som det hvergang nærmere vil blive anvist af Skattekontoret.

III. Om Udfærdigelse af Skattebilletter, Opkrævning af Skatter og Regnskabsaflægning.

§ 3.

Udfærdigelse af Skattebilletter.

Efter Modtagelsen af de forskjellige Skattemandtaller, hvilke fra Skattekontoret skulle tilstilles Rodemestrene senest 6 Uger forinden hvert Kvartals Begyndelse, altsaa for 1ste Kvartals Vedkommende den 15de Februar, for 2det Kvartals den 15de Mai, for 3die Kvartals den 15de August og for 4de Kvartals den 15de November, have Rodemestrene med Orden og Noiagtighed at udfærdige Underretninger og Skattebilletter, hvortil Blanketterne leveres dem fra Skattekontoret, og saaledes, at de affattes for hvert enkelt Nummer eller Eiendom i Mandtallerne, uden at Skatterne for flere Eiendomme maa sammenlægges, selv om end disse have een og samme Eier. De udfærdigede og opsummerede Billetter tilstilles Skattekontoret til Konference med Mandtallerne senest 8 Dage efter enhver af de ovenfor for disses Aflevering til Rodemestrene fastsatte Tidspunkter, hvorefter Eierne hvert Aars resp. 17de Marts, 17de Juni, 17de September og 17de December meddeles Underretning om de dem kvartaliter beregnede Skatter. I Forbindelse med Skattebilletternes Aflevering meddeles derhos en Liste over hver enkelt Skattebillets paalydende Beløb, hvilke Beløb sammenlagte maa stemme med samtlige Mandtallers hele Sum.

§ 4.

Opkrævning af Skatter.

Opkrævningen tager sin Begyndelse, saasnart Skattebilletterne ere forfaldne til Betaling, og bliver af Rodemestrene med Iver og størst mulig Hurtighed at fremme og tilendebringe, i hvilken Henseende iagttages, at vedkommende Skatteyndere først have at berigtige ældre Restancer, forinden den yngre Skat erlægges. Ved Modtagelsen af partiel Betaling affrives det erlagte Beløb paa Skattekvitteringen, der forsaavidt Summen indbrives ved Execution — i hvilket Tilfælde Rodemestrene noie have at paasee, at Executionsgebyret tillige berigtiges, — endvidere meddeles Paategning om, naar Beløbet er modtaget.

Enhver af Rodemesteren indkasseret Billet bliver strax af ham Dpkrævning at indføre i en dertil autoriseret Kassebog, hvorefter ethvert af Skatter. indkasseret Beløb, der overstiger 100 Rd., uopholdelig bliver at indbetale i Nationalbanken paa vedkommende Folio henholdsvis for kongelige Skatter eller for Magistratens 2den Afdeling. De for Indbetalingerne modtagne Recipisser afleveres til Kassereren ved Stadens Hovedkasse mod hans Kvittering i Kvarterets eller Distriktets Kontrabog, efter først at være foreviste i Skattekontoret, og af dette givet fornøden Paategning herom paa Recipissen.

§ 5.

Hver Lørdag have Rodemestrene at tilstille saavel Skattekontoret som Bogholderen ved Stadens Hovedkasse, en efter dertil meddeelt Blanket affattet Indberetning om de i Løbet af Ugen indkasserede og i Hovedkassen indbetalte Skatter eller, saafremt intet Beløb er indkommet, Anmeldelse om Grunden hertil.

§ 6.

Af Økonomiforvalteren udbetales Skatterne af de Kommunen tilhørende, under hans umiddelbare Tilsyn staaende Eiendomme.

§ 7.

Naar der for de en Eiendom paahvilende Skatter af Kongens Foged er gjort Udlæg i denne, har Rodemesteren efter Forløbet af 4 Uger fra Eksekutionsdagen at regne, mod behørig Kvittering, til Skattekontoret at udlevere den paagjældende originale Skattebillet; de senere Eiendommen paaløbende Skattekvitteringer vil Rodemesteren derimod have at aflevere direkte til Magistratens Sagsfører. Bliver der af Kongens Foged for resterende Skatter foretaget Eksekution i Løsøre, forholdes efter Bestemmelserne i Forordningen om Amtstueoppebørsler m. m. af 8de Juli 1840 §§ 13—16, 19 og 21.

§ 8.

Forinden Udpantning for resterende Skatter eller andre Afgifter foretages hos en Skattepæder, der henhører under den

Dpkrævning kongelige Hof= og Stalbetat eller under Land= og Søetaten, af Skatter. bør Rodemesteren anmeldte Saadant for den vedkommende Autoritet, for at erholde den dertil fornødne Tilladelse.

§ 9.

Saafrømt en paa Restancelisten som „bortreist“ eller „flyttet herfra Byen“ anmeldt Skatteyder senere berigtiger sine Skatter, har Rodemesteren derom strax at anmelde det Fornødne til Skattekontoret.

§ 10.

Regnskabs-
afslæggelse.

Afregningen med Rodemestrene foregaaer i Skattekontoret; den foretages den 28de i hver af Kvartalets 3 Maaneder; de to første af disse Afregninger omfatte ifkun Skattebilletterne for det sidstforløbne (under Dpkrævning værende) Kvartal og skee derved, at Rodemestrene aflevere en Fortegnelse, indeholdende Totalbeløbet af de Skatter, hvormed hver Eiendom eller Person staaer til Restance, og en Ballance mellem Kvarterets eller Distriktets Tilsvær for det paagjældende Kvartal samt de paa samme indbetalte Beløb og de deraf udestaaende Restancer. Ved den endelige Afregning den 28de i hvert Kvartals 3die Maaned leveres fuldstændige Rister over alle Skatterestancerne. Disse Rister bør indeholde Nummer, Navne og Skattebilletkens hele paalydende Summa, specificeret for hver Skattebranche især. Over det paagjældende Kvartals Restancer saavel som over de ældre Restancer leveres særskilte Rister, den sidste med Dplysning om Aarsagen til enhver enkelt Restances Henstand og bilagt med Attester, forsaavidt Restancerne ere anmeldte for Skifteretten i Dods- og Fallitboer, eller der for Beløbet er foretaget Eksekution uden Udlæg eller indgivet Andragende om Restancens Estergivelse. Naar den ovenanførte Anmeldelse eengang er godtgjort, er Legitimation herfor senere usforduden. Hvor Beløbet af Rangkat angaaer et længere Tidsrum paa eengang, anføres den Deel af samme, der er ældre end et halvt Aar, særskilt med Forklaring om det Tidsrum, den vedkommer. Ved samtlige Afregninger indleveres derhos en Fordeling over de siden sidste Afregning

indkomne, i Hovedkassen indbetalte Stattebeløb, ligesom ogsaa samtlige Skattebilletter medtages til fornøden Konference med Restancelisterne. Desuden have Rodemestrene den 15de i hvert Kvartals 2den Maaned at tilstille Skattekontoret en Fortegnelse over resterende Skatter af det under Opkrævning værende Kvartal til Afbenyttelse ved Restancernes Inddrivelse ved Udpantning. Ved samtlige ovennævnte Afregninger forevises derhos Kassebøgerne til fornødent Eftersyn.

Endvidere have Rodemestrene hvert Aars 28de Marts at aflevere Fortegnelser over samtlige udestaaende Restancer af Byfskatter for hver Skattebranche især, og af kongelige Skatter og Afgifter ligeledes for hver enkelt Skat eller Afgift især; samtlige disse Fortegnelser maa være ledsagede af Forklaring om Aarsagen til Restancens Henstand, og forsaavidt den hidrører fra Døds- eller Fallitboer, for de kongelige Skatters og Afgifters Vedkommende, bilagte med Attester om, at de paagældende Boer endnu henstaae usluttede.

§ 11.

Foruden de i foregaaende § omhandlede Afregninger ere Rodemestrene undergivne Eftersyn og Kassekontrol til ubestemte Tider.

IV. Om Anmeldelser til Stadskondukteuren, Skifteretten og Skattekontoret.

§ 12.

Anmeldelser til Stadskondukteuren.

1. I Henhold til kongelig Resolution af 7de Oktober 1803, Anmeldelser bekendtgjort ved Raadstaplakat af 14de Oktober 1803, til Stadskondukteuren. skal enhver Bygningsforandring, hvad enten den bestaaer i nye Bygningers Opførelse, Tilbygninger til ældre Bygninger eller indvendige Forandringer, indmeldes til Stadskondukteuren inden 6 Uger før den første Flyttedag efterat de nye Lokaler ere tagne i Brug, for at Eiendommens Skatteansættelse kan blive forandret. En Byg-

Anmeldelser
til Stads-
kondukteuren.

ning, som er taget i Brug fra April Flyttedag, skal saaledes indmeldes inden 6 Uger før Oktober Flyttedag; ligeledes en Bygning, som er taget i Brug i Tidsrummet fra April til Oktober. For at en Bygning kan betragtes som taget i Brug, udfordres ikke, at alle Leiligheder i samme ere benyttede; om kun en Deel af Bygningen er benyttet, maa den dog ansees som taget i Brug; derimod kan i saa Fald forventes Godtgjørelse for det ledigstaaende under de samme Betingelser, som senere ville blive anførte for ledigstaaende Leiligheder.

2. Den i Post 1 omtalte Anmeldelse skal efter fornævnte Raadstaplakat foretages af Eieren og skal indeholde nøiagtig Oplysning om Bygningsforandringens Beskaffenhed og om den Dag, de nye Lokaler ere tagne i Brug.

Rodemesteren skal give denne Anmeldelse en Paategning, som indeholder Angivelse af den Dag, han har modtaget den, om det af Eieren Anførte er overensstemmende med Sandheden, og saadanne oplysende Bemærkninger, som kunne gjøres nødvendige ved Anmeldelsens Ufuldstændighed.

Straffen for en for seent indkommen Anmeldelse er en Mulkt af det Dobbelte af den Skat, som Eieren har unddraget sig for at betale.

3. Deels for at Rodemesteren kan give den ovennævnte Paategning, deels fordi Eierne sædvanlig ere ubekjendte med de i Raadstaplakat af 14de Oktober 1803 givne Bestemmelser, skal Rodemesteren have noie Tilsyn med de Bygningsforandringer, som foretages i hans Kvarteer, og er det hans Pligt at henvende sig til den Eier, som har foretaget en Bygningsforandring, og gjøre ham bekjendt med fornævnte Raadstaplakat. Skulde Eieren desuagtet forsømme at indgive Anmeldelse, skal Rodemesteren gjøre Indmeldelse derom til Stadskondukteuren.

For at lette Rodemesteren dette Tilsyn vil Skattekontoret erholde Kopier af de fra Bygningskommissionen modtagne Rapporter, hvilke enhver Rodemester derfor maa gjøre sig bekjendt med.

4. Naar i en Eiendom en eller flere Leiligheder, der ere Anmeldelser bestemte til at bortleies halvaarsviis, uden Hensyn til Stads- om de ere indrettede til Beboelse for Familier eller af-
 benyttede paa anden Maade, saasom til Butik, Værksted, fondskulleurens. have staaet ledige, kan Eieren forvente Godtgjørelse for det ledigstaaende under følgende Betingelser:

For en saadan Leilighed beregnes Afgang i Mandtallerne, naar den har staaet aldeles uafbenyttet i $\frac{1}{2}$ Aar (dog betragtes den Leilighed, som har været ubeboet fra den ene Flyttedag indtil 6 Uger før næste Flyttedag som ledig $\frac{1}{2}$ Aar), og Grunden til, at Leiligheden har staaet ledig, enten er, fordi Eieren har forsøgt at faae den bortleiet, uden at det er lykkedes ham, eller at den har været underkastet en Reparation, som har været forbunden med en eller flere af Udsidernes Nedrivning. Der beregnes derfor ingen Afgang, naar Leiligheden har staaet ledig i kortere Tid end $\frac{1}{2}$ Aar, eller naar den har staaet ledig formedelst en indvendig Reparation; ligeledes kan intet Hensyn tages til at enkelte Værelser af en til en Familie bestemt Leilighed have staaet ubenyttede.

For at erholde Godtgjørelsen maa Eieren inden 6 Uger før Flyttedag i det Halvaar, hvori Leiligheden staaer ledig, afgive en Anmeldelse, hvori maa være tydelig betegnet, hvilke Leiligheder, der have staaet ledige, samt af hvilken Grund. Denne Anmeldelse skal Rodemesteren give Paategning om, hvilken Dag han har modtaget den, om det af Eieren Anførte er overensstemmende med Sandheden, og om de paagældende Leiligheder have været aldeles uafbenyttede; hvis Anmeldelsen er utydelig, maa tilføies oplysende Bemærkninger.

For Pakhusleiligheder og for Lokaler, der ikke ere bestemte til at bortleies halvaarsviis, f. Ex. Brændrier, der drives af Eierne, Gæstgiverier, Hoteller, beregnes ingen Afgang i Mandtallerne, naar de have staaet ledige. Godtgjørelse for dem kan kun tilstaaes af vedkommende Ministerium, og bliver i Reglen kun indrømmet, naar Grunden til at de have staaet ledige er af lignende

Anmeldelser til Stadsfondskontoren. Beskaffenhed som anført ovenfor, og Tiden, hvori de have været ledige, andrager et fuldt Halvaar fra den ene Flyttedag til den anden, og skal Anmeldelsen indeholde lignende Oplysninger og gives en lignende Paategning, som for andre Leiligheder er fastsat, samt derhos skrives paa stemplet Papir til Taxt 32 β .

Naar et Lokale har staaet ledig af Mangel paa Leiere, skal i Reglen medfølge et Exemplar af den Avis, hvori Lokalet er averteret til Bortleie.

5. Naar en Eier agter at ombygge sin Eiendom eller en Deel af samme, og den saaledes i nogen Tid ikke kan benyttes, eller en Bygning nedbrænder og atter maa opbygges, kan ogsaa forventes Godtgjørelse i Skatterne. For at erholde denne, maa Eieren inden 6 Uger før Flyttedag indgive Anmeldelse, som nøie angiver, hvilken Deel af Eiendommen, der er ubenyttet, og fra hvilken Dag dette er Tilfældet. Anmeldelsen gives af Rode-mesteren lignende Paategning som i de foregaaende Tilfælde.

Har Bygningen staaet ubenyttet i $\frac{1}{2}$ Aar, kan Afgang beregnes i Mandtallerne; derimod ikke for kortere Tid, i hvilket sidste Tilfælde Afgjørelsen maa henstilles til vedkommende Ministerium.

Om det ogsaa med Sikkerhed kan forudsiges, at en Bygning vil paa Grund af Ombygning staae ubenyttet i flere Halvaar, kan Afgang kun beregnes for det Halvaar, som gaaer umiddelbart foran den Flyttedag, da Anmeldelsen indgives. Følgen deraf er, at Anmeldelsen maa fornyes hvert halve Aar, indtil den nye Bygning er opført, da dette bliver at indmelde saaledes som ovenfor omtalt under nye Bygningers Anmeldelse.

6. Naar en Eier nedriver en Bygning eller den nedbrænder, og det ikke er hans Hensigt at opføre den paany, maa dette udtrykkelig navnes i Anmeldelsen, da der i modsat Fald kun kan gives temporær Afgang.

7. Offentlige Bygninger ere fritagne for at ansættes til Bygningsafgift og Fattigskat, undtagen for de Lokaler,

der som Bolig ere overladte til Embedsmænd og Betjente, Anmeldelser hvilkke skulle udrede disse Skatter i Forhold til Arealen til Stads- af den Leilighed, de have. For at der i Skatteansættelsen kondukteuren kan foretages de Rettelser, som ville foraarfages ved at Leiligheder, som ere overladte Embedsmænd og Betjente, enten udvides eller formindskes, skulle Rodemestrene have noie Tilsyn med disse Leiligheder og indmelde enhver Forandring, som kan have Indflydelse paa Skatterne. For at endvidere de de ovennævnte Leiligheder paahvilende Skatter kunne opføres for de Personer, som benytte dem, skulle Rodemestrene indmelde enhver personel Forandring.

Bygninger, som benyttes i velgjørende Niemed, ere i Reglen fritagne for Skatter af de Leiligheder, som bortgives til Fribolig eller bortleies til moderat Leie, hvorimod der altid skal svares Skat af de Leiligheder, som bortgives til Embedsmænd og Betjente eller bortleies til gangbar Leie. Rodemestrene maa derfor for disse Bygningers Vedkommende forholde sig som ovenfor anført for offentlige Bygninger, og endvidere have deres Opmærksomhed henvendt paa, om nogen Deel af Bygningerne, som før var Fribolig, bliver benyttet paa en Maade, som giver Indtægt.

8. Hvis en Rodemester skulde opdage, at en Eiendom enten skulde være for høit eller for lavt beskattet, saa skal han underrette Stadskondukteuren derom, for at Sagen kan blive undersøgt.
9. Ingen Anmeldelse bør skrives paa mindre end $\frac{1}{2}$ Ark Papir.

§ 13.

Anmeldelser til Skifteretten.

Forjaavidt en Skatteyder, forinden de ham paahvilende Skatter ere berigtigede, afgaaer ved Døden eller opgiver sit Bo til Skiftebehandling, bliver om den Paagældendes Restance uopholdelig af vedkommende Rodemester til Døds- eller Fallitboet at indgive Anmeldelse paa ustemplet Papir, og for at denne er skeet paa behørig og lovlig Maade at erhverve Til- til Skifteretten.

Anmeldelser til Skatte-
 Eksteretten. staaelse paa et ligelydende Duplikat af Anmeldelsen. Og bør Rodemestrene noie iagttage, under Eet at anmelde samtlige de Skatteyderen efter de gjældende Love paahvilende personlige Skatter, selv om disse paa den Dag, Anmeldelsen foregaaer, endnu ikke maatte være forfaldne til Betaling, eller der endnu ikke maatte være udfærdiget Skattebilletter paa dem. Saa- fremt der ved Voets Slutning ikke erholdes fuld Betaling for den anmeldte Fordring, har Rodemesteren efter erhvervet Attest om det udlagte Beløbs Størrelse, herom at gjøre Indberetning til Magistraten.

§ 14.

Anmeldelser til Skattekontoret.

til Skatte-
 kontoret. Foruden de i det Foregaaende omhandlede Anmeldelser og Indberetninger, have Rodemestrene fremdeles at indberette, naar uberettiget Næringsbrug opdages (herunder uberettiget Brændeviinshandel, Villardhold, Afbenyttelse af Reglebane indbefattet), og endvidere at aflevere følgende Fortegnelser og Lister:

1. Hvert Aars 28de Marts:

- a) Fortegnelse over samtlige udestaaende Restancer af kongelige Skatter og Afgifter, hvortil henregnes Bygningsafgift, Rangskat, Brændeviinsafgift og Stempelafgift, ledsaget af fornøden Forklaring om Aarsagen til Restancens Henstand og bilagt med behørig Legitimation, forsaavidt Restancerne ere anmeldte for Eksteretten i Døds- og Fallitboer, eller der for Beløbet er foretaget Eksekution uden Udlæg eller indgivet Andragende om Restancens Eftergivelse, men er saadan Anmeldelse eengang godtgjort, er Legitimation herfor senere ufornøden;
- b) Fortegnelse over udestaaende Restancer af Brandkontingent;
- c) Fortegnelse over udestaaende Restancer af Præste-, Degne- og Klokkerpenge.

2. Hvert Aars 28de April og 28de Oktober: Anmeldelser

Fortegnelse over Næringsdrivende, der have at erlægge Afgift af Vand til Næringsbrug, overensstemmende med det Rodemestrene af Skattekontoret dertil leverede Schema.

3. Hvert Aars 1ste Mai:

Fortegnelse over de i Staden værende udbuede Vinduer eller Karnapper, med Oplysning om, hvorvidt de findes i en Gaard eller i et Huus.

4. Hvert Aars 1ste December:

Den ved allerhøieste Rescript af 15de Marts 1748 befalede Liste over samtlige i Staden og dens Forstæder boende Katholiker, overensstemmende med det Rodemestrene af Skattekontoret dertil leverede Schema.

V. Om Meddelelse af Erklæringer og Attester.

§ 15.

Rodemestrene ere pligtige til, i fornødent Fald efter nærmere anstillet Undersøgelse, at meddele de Erklæringer eller Attester, der af Overpræsidenten eller Magistraten maatte affordres dem angaaende de respektive Kvarterers eller Distrikters Beboere og Eiendomme eller de disse vedkommende Forhold. Ligeledes have de uden Betaling at meddele Private de Attester, der begjæres til offentligt Brug, saasom til Afbenyttelse ved Berigtigelse af Stilling til Land- eller Søværnet, Erklæringer paa Ansøgninger om beneficium paupertatis, om Fritagelse for Vielsepenge m. v. Med Hensyn til Attester angaaende Fritagelse for Vielsepenge, maa Rodemestrene navnlig erklære dem over, hvorvidt Paagjældende har Borgerbrev (selv om dette midlertidig maatte være taget i Magistratens Bevaring), driver borgerlig Næring eller er Eiendomsbesidder.

Meddelelse
af Erklæringer
og Attester.

§ 16.

Meddelelse
af Erklæringer
og Attester.

Til Brug ved Skjødets Læsning inden den kongelige Lands- Over- samt Hof- og Stadsret have Rodemestrene, mod en Godtgjørelse af 24 β ., efter Forlangende at udfærdige Attest om, hvorvidt de den paagjældende Eiendom paahvilende Skatter og Afgifter ere betalte.

Forsaauidt der paa Eiendommen findes uberigtigede Restancer, maa disse uopholdeligen indbetales efter Attestens Udfærdigelse, da Skattekontoret ellers ikke vil kunne give Attesten den anordnede Paategning.

VI. Om Indkvartering.

§ 17.

Om Ind-
kvartering.

Forsaauidt det af Magistraten maatte blive anordnet, at der til den militære Styrke, til hvilken der ikke haves Plads i de herværende Kaserner, skal anvises Kvarter in natura hos Stadens Grundeiere, ville Rodemestrene efter Skattekontorets nærmere Instruktion i paakommende Tilfælde have at fordele denne Styrke. Saavidt Tiden tilsteder det, underrettes Eierne, mundtligt eller skriftligt, om den Indkvartering, der skal finde Sted i deres Eiendomme. Ligeledes blive vedkommende militære Autoriteter at meddele Fortegnelse over den i Kvarteret anbragte Styrke, med fornøden Oplysning om hver enkelt Eiendoms Veliggenhed og Antallet af det der indkvarterede Mandskab.

Om den Afgang i Mandskabet, der senere maatte foregaae, have Rodemestrene Tid efter anden hos den for de respektive Afdelinger høistkommanderende Officeer at erhverve Oplysning og derom at meddele Skattekontoret det Fornødne.

§ 18.

Hvor ingen Herbergeersteder forefindes, blive Officererne at indkvartere efter de i foregaaende § omtalte Regler; dog

at der til Officerstvarterer nærmest vælges Eiendomme med større beboelige Leiligheder og med behørigt Hensyn til de lokale Forhold, saaledes at Indkvarteringsbyrden saavidt muligt fordeles ligeligt paa Alle.

Om Ind-
kvartering.

§ 19.

I Tilfælde af, at vedkommende Eier nægter at modtage den paa hans Eiendom efter §§ 23 og 24 faldende Indkvartering, have Rodemeistrerne, ved Leiekontrakt, for hans Regning at tilveiebringe det nødvendige Kvarter og derom at gjøre Indberetning til Skattekontoret, eller saafremt et saadant for Betaling ikke er at erholde, da i Forening med den militære Autoritet at forskaffe det i selve den paagjældende Eiendom uden Hensyn til, om denne behøves af Eier eller Leier.

VII. Om Fratrædelse fra Rodemeisterbestillingen.

§ 20.

Ved Fratrædelse eller Forslyttelse fra et Kvarter eller Distrikt til et andet har vedkommende Rodemeister i Overværelse af Chefen for Skattekontoret til sin Eftermand i Kvarteret eller Distriktet at aslevere fuldstændige, med fornøden Paategning om sammes Rigtighed forsynede, Fortegnelser over Kvarterets eller Distriktets Skatterestancer, ledsagede af samtlige dertil hørende originale Skattekvitteringer og med fornødne Beviisligheder, forsaavidt Restancerne ere anmeldte i Døds- eller Fallitboer, eller der for samme er foretaget Eksekution uden Udlæg. Fremdeles asleveres fuldstændige Fortegnelser (Mandtaller) over Indkomstskatten, Rangs-katten, Hestes-katten, 2% Afgiften og Brændeviinsafgiften, samt foruden alle øvrige, Bestillingen vedkommende Dokumenter m. v., navnlig en Kopibog, hvori maa findes indført alle modtagne Anmeldelser og afgivne Indberetninger, saavelsom Gjenparter

Fratrædelse
fra
Rodemeister-
bestillingen.

Fratrædelse af de fra Magistraten eller Skattekontoret modtagne Ordre.
 fra For den fteete Overlevering paa den i nærværende § fore-
 Rodemester- bestillingen. skrevne Maade meddeles den Paagjældende Tilstaaelse af hans
 Eftermand, forsynet med Skattekontorets Paategning om Over-
 leveringens Rigtighed og om, at Instruzens § 11 er fteet
 fyldest.

Kjøbenhavns Magistrat den 2den Oktober 1865.

Schematisk Oversigt

over

det Arbejde og de Forretninger, det paahviler
Rodemestrene at udføre til bestemte Tider
og Dage.

	Januar.	Februar.	Marts.	April.	Mai.	Juni.
1ste	Begyndes Opkrævningen af Oktober Kvartals Skatter. leveres Fortegnelser over Af- og Tilgang i Kungskatten, samt subsidieindtægt og samtlige Kungskatspligtige. leveres Fortegnelse over Af- og Tilgang i Brændeviinsafgiften.	Begyndes Udmøntningen af Blanketter til Brug ved Selvangivelse.	Aflæveres Skattebilletter for Januar Kvartal til Konference med Mandtallerne.	Begyndes Opkrævningen af Januar Kvartals Skatter. Rodemeistrerne i Frue Soan foreslaae 6 Borgere til at ombære Tablerne i Frue Kirke.	Leveres Fortegnelse over Skatnapper eller udbuede Binduer. begyndes Udmøntningen af Protokollerne til Præste-, Degne- og Klokkerpenge.	Aflæveres Skattebilletterne for April Kvartal til Konference med Mandtallerne.
15de	leveres Fortegnelser over Gældsrenter og Betjente, der have at erlægge 2 pct. Afgift af Tribolig.	leveres Fortegnelse over resterende Skatter for Oktob. Kvartal. (Fogedliste.)			leveres Fortegnelse over resterende Skatter for Januar Kvartal. (Fogedliste.)	
17de			Uddeles Underretning om Skatterne for Januar Kvartal til Grundeierne.			Uddeles Underretning om Skatterne for April Kvartal til Grundeierne.
28de	Afregning over Oktober Kvartals Restancer.	Afregning over Oktober Kvartals Restancer.	Endelig Afregning over Oktober Kvartals Restancer samt ældre Restancer. leveres Fortegnelse over resterende Kgl. Skatter og Afgifter. Fortegnelse over resterende By- og Skatter. Fortegnelse over resterende Præste-, Degne- og Klokkerpenge. Fortegnelse over resterende Brandkontingent.	Afregning over Januar Kvartals Restancer. aflæveres Fortegnelser over Næringsbrugere, der have at erlægge Afgift af Vand til Næringsbrug.	Afregning over Januar Kvartals Restancer.	Endelig Afregning over Januar Kvartals Restancer samt ældre Restancer.
31te	Uddeles Blanketter til Udmøntning om Hæstehold.					Aflæveres Mandtallerne over Præste-, Degne- og Klokkerpenge.

Over **Freddag** indbetales Restancer.

Over **Lordag** indbetales det i Ugens Løb af Kvartalskatte Indkomne, og aflæveres skriftlig Forklaring

Juli.	August.	September.	Oktob.	November.	December.
Begyndes Opkrævningen af April Kvartals Skatter. aflæveres Fortegnelser over Af- og Tilgang i Kungskatten.		Aflæveres Skattebilletter for Juli Kvartal til Konference med Mandtallerne.	Begyndes Opkrævningen af Skatterne for Juli Kvartal.		Aflæveres Skattebilletterne for Oktober Kvartal til Konference med Mandtallerne. aflæveres Fortegnelse over Katpøliser.
	leveres Fortegnelse over resterende Skatter for April Kvartal. (Fogedliste.)			leveres Fortegnelse over resterende Skatter for Juli Kvartal. (Fogedliste.)	
		Uddeles Underretning om Skatterne for Juli Kvartal til Grundeierne.	Begyndes Optagelsen af Mandtaller til Indkomstskatten.		Uddeles Underretning om Skatterne for Oktober Kvartal til Grundeierne.
Afregning over April Kvartals Restancer.	Afregning over April Kvartals Restancer.	Endelig Afregning over April Kvartals Restancer samt ældre Restancer.	Afregning over Juli Kvartals Restancer. aflæveres Fortegnelser over Næringsbrugere, der have at erlægge Afgift af Vand til Næringsbrug.	Afregning over Juli Kvartals Restancer.	Endelig Afregning over Juli Kvartals Restancer og ældre Restancer.
Uddeles Blanketter til Udmøntning om Hæstehold.					Aflæveres Mandtaller over Indkomstskatten.

om det i Ugens Løb paa de ortsiellige Konti indkomne Beløb.

Love, Anordninger og andre Bestemmelser

vedkommende

Skatte- og Oppebørselsvæsenet i Kjøbenhavn.

Forordning om Rangskatten.

§ 8. Som alle Underfaatterne med hinanden bør bære 17 Jan. Rangskat. fælles Byrde, til muligste Lettelse for Alle, saa skal Enhver, som er i Rangen eller har Rang med nogen af dem, som i Rangforordn. 14 Oktober 1746 ere anførte, være sig Civil eller Militar, til Lands*) eller Lands, Verdslig eller Geistlig, foruden hvis han hidindtil har svaret for sig og Familie og de Fattige, for sin Person efter den Klasse i Rangforordn., hvorudi han har høiest Rang, som følger:

1ste Klasse	aarlig	80 Rld.,	er	maanedlig	6 Rld. 64 f.
2den	—	70 —	-	—	5 — 80 -
3die	—	40 —	-	—	3 — 32 -
4de	—	24 —	-	—	2 — » -
5te	—	18 —	-	—	1 — 48 -
6te	—	15 —	-	—	1 — 24 -
7de	—	12 —	-	—	1 — » -
8de	—	8 —	-	—	» — 64 -
9de	—	6 —	-	—	» — 48 -

Dog undtages herfra subalterne Officerer ved Land- og Sø-Staten, som ikkun erlægge 24 f. maanedlig. Enker, af hvad Stand og Kondition de ere, svare ikkun det Halve som forhen ved hver Klasse er anført**). Men fattige Enker, som til nødtørftig Underholdning nyde nogen Pension af Kongen enten fra Post- og Enkekasser eller af de Fattiges Direkteurer, som er mindre end 100 Rld. aarlig, fritages i saa Maade, dog skal de i Mandtallerne anføres, og deres

*) Ifølge Rentekammer=Cirkulare 16 April 1791 affortes Rangskatten Officerer og andre under Landmilitæretaten hørende Personer i deres Gehalt.

***) Ifølge Reskript 3 Marts 1812 ere alle Enker aldeles fritagne for at svare Rangskat.

17 Jan.
Rangstat.

Vilkaar af hvert Steds Øvrighed undersøges og bevidnes. Proprietærer svare alene paa de Steder, hvor deres Forbegodser ere beliggende*). § 9. Denne Indretning og Ligning skal strax iværksættes efterdi Oppebørselen paa ovenanførte Maade skal ialt begynde fra næstkommende 1ste April.

1770.

7 Decbr.
Hestestat.

Forordning om en kongelig Opfostringsstiftelse for nyfødte Børn.

§ 14. Til at bestride disse aarlige Udgifter, og tillige samle en Kapital for Stiftelsen, skal der af alle de Heste, som i Kjøbenhavn, efter den derover aarlig forfattede Forsegnelse, underholdes alene til Pragt, Bekvemmelighed og Fornøielse, svares en aarlig Afgift af 2 Rbd. for hver Hest, og af Hyrskudste=Heste halv saa meget (noiere bestemt ved Plakat 23 Marts 1793); men alle de Heste, som egentlig ere bestemte til Arbeide og Næringsbrug, hvorunder dog alene Bryggeres, Bageres, Mølleres, Vognmands og Hestehandlers Heste, men ingen andre, skal være at forstaae, maa for dette Paalæg være befriede; Derimod skal der af fremmede Heste sammesteds aarlig erlægges 10 Rbd.; hvilke Penge aarlig i 2de Terminer, nemlig 1ste Mai og 1ste November, skal indraves og til Direktionen for denne Opfostrings=Stiftelse leveres, og hvormed nu for 1ste Gang strax skal gjøres Begyndelse, hvorom Magistraten i Kjøbenhavn den fornødne Ordre er tillagt, samt befalet, at, i Fald nogen befindes desformedelst at ville fordølge og ikke rigtig angive deres Heste, samme da med en følelig Penge=Mulk til Stiftelsens Kasse skal ansees (see Plakat 31 December 1798); Men hvo, som ved aarlig Subskription frivillig vil erlægge i det mindste 20 Rbd. til denne Stiftelse, skal for al videre i saa Fald paaliggende Afgift aldeles være befriet.

1777.

20 Aug.
Brolægnings=
stat.

Forordning angaaende Steenbrolægningen med anden der=
til hørende Indretning paa Gaderne, Torvene og Pladserne i Kjøbenhavn.

*) Rentekammer=Cirkulære om Grever og Baroner af 15 Mai 1802.

See Pl. 15 August 1806, 19 Oktbr. 1812 og 28 April 1819. Kfr. Pl. 14 August 1812 og 31 Januar 1820*) og Lov 19 Febr. 1861. 20 Aug.
Brolægnings-
stat.

Gr. De udi senere Aaringer foiede og nogle Steder af Kongens Kasse understøttede Anstalter til en bedre Indretning saavel af Steenbroen som Vandledningerne i Kjøbenhavn, ere kun paa faa af de nye omlagte Steder behørig blevne udførte; hvorimod paa de fleste Steder have tildraget sig saadanne Mangler, der ikke kan bestaae med den herved til Stadens Bedste samt Indbyggernes Bekvemlighed og Lettelse havte Hensigt; Hvorfor Kongen (for at raade Bod paa disse Mangler, og paa det Staden overalt med en nyttigere, bekvemmere og varigere Steenbro, samt behørige Vandledninger, med hvad dertil hører, kan vorde forsynet) ei alene har skjænket en betydelig Summa, til Hjælp for denne Indretning og Lettelse i Udgifterne for dem, som have Lod og Deel i samme Steenbro, men endog forordnet en Kommission**) som skal besørge, at denne Indretning fra 1778 Aars Begyndelse ved dertil udnævnte Betjente i sin behørige Orden foretages og under fornøden Nøiagtighed vorder udført.

1) Ingen Gade, Torv eller Plads maa foretages til Omlægning, førend alle Ting, som til dens bedste Indretning behøves, saavel i Hensigt til dens Heldinger og Fald, som til Trottoiret, Kendeftene og andre Vandledninger, forbundne med rigtige Nivellements og Vandveininger, efter det Vandløb samme nu have, og til Forbedring af Stadens Vandløb i Almindelighed kan erholdes, med videre, udi forbemeldte Kommission nøiagtigt er undersøgt og bestemt.

2) De Gader og Pladser, som ikke ere brolagte med tilhugne firkantede eller tærningformige Steen, skal Tid efter anden, ligesom Steenbroen forfalder og behøver Omlægning, brolægges med saadanne tærningformige Steen, forsynede overalt med et Underlag af 8 Tommer tyk

*) See Reskript 12 Mai 1779, 16 Decbr. 1785 og 29 Juni 1810.

**) Denne Kommission er ophævet ved Resol. 6 April 1819.

20 Aug.
Brolægnings=
stat.

tjenlig og ei med Leer blandet Brosand, saa at hvor ikke
saa meget brugeligt Sand befindes paa Stedet, bør det
Manglende til bemeldte 8 Tommers Høide anskaffes; og
som denne Brolægnings-Maade er ei alene til Befvemmelighed i Færjel og Gang for det Almindelige, men endog
giver Steenbroen en længere Varighed, saa maa ei derfra
paa noget Sted afviges. 3) Ligesom allerede i de senere
Aaringer ere anlagte Trottoirer i endel Gader, saa skal
og dermed fremdeles fortares i alle andre Gader og Pladser,
hvor Omstændighederne det tilstøde, og ikke uafhjælpelige
Hindringer gjøre det umuligt at erholde denne nyttige Indretning; Dog som Trottoirer kan ikke paa alle Steder forfærdiges af lige Størrelse, saa skal tilhugne Indfatningssteen af 15 Tommers Brede og 12 à 13 Tommers Høide anvendes til de større, og af 12 à 13 Tommers Brede og 9 à 10 Tommers Tykkelse til de mindre Trottoirer, alt efter Gadernes Beskaffenhed; men isørigt brolægges med smaa ubearbejdede Kampesteen. 4) Kende stenene indrettes overalt efter den i § 1 ommeldte Undersøgning, i Forhold til enhver Gades og Pladses Vandløbs Beskaffenhed, paa bedste Maade, og hvor Knæk-Kendestene kan bruges, gives samme, som mindst bekostelige, Fortrinet; men de maa ikke anlægges tvært over Gaden, uden hvor Vandløbet er saa lidet, at Kende stenen ingen mærkelig Dybde behøver, og ingen synderlig Rjorsel derover falder. 5) Hvor Trottoirerne med Knæk-Kendestene samlet indrettes, maa til de førstes Befæstelse sættes paa hver 9de Alen en Afviser tæt op til Trottoirets Indfatnings-Stene og af lige Høide med Overkanten af samme Steen; de høiere Afvisere skal derimod affaffes og ei taales, uden hvor de ere nødvendige til Beskyttelse for de horizontal med Gaden liggende Trottoirer, og meget mindre maa saadanne Afvisere finde Sted udenfor Kende stenene, undtagen hvor den høie Nødvendighed det udkræver. 6) De til Arbeidet fornødne utildannede Kampesteen samt Brosand stilles til offentlig Licitation og tilslaaes den mindst fordrende, med mindre derom kan træffes nogen fordeelagtig Afford til Besparelse i Udgifterne, da

samme af Kommissionen maa indgaaes; men Brolægnings=Arbeidet, med hvad iøvrigt dertil henhører, skal derimod gøres paa Regning, paa det samme overalt med behørig Orden og Nøiagtighed kan udføres; Og til Betalingen af dette Arbeide er herved foiet en af Kongen approberet Taxt.

7) Som Steenbroen paa Stadens Gader, Torve og Pladser, der hidtil af Huus= og Gaard=Cierne samt andre Vedkommende, hver for sin Deel, er bekostet og vedligeholdt, tjener ikke dem til nogen særskilt Benyttelse, men er til almindelig Brug; saa skal de Bekostninger, som fra 1778 Aars Begyndelse af udfordres til Gadernes, Torvenes og Pladsernes Omlægning efter den nye Brolægnings=Maade, hvor den ikke allerede er indført, samt til Udbedringer og Reparationer paa den nye og gamle Steenbro, aarlig lignes paa alle, som have Lod og Deel i Stadens Steenbro, være sig saavel Kongens Kasse, for saavidt til Civil=Etaten og begge militære Etater henhører, som Staden med Huus= og Gaard=Cierne, saavidt dem vedkommer, saaledes: at den aarlige fulde Udgift inddeles paa den hele Steenbroes Kvadrat Favnemaal, og hver udreder deraf sin Anpart efter det Favnemaal eller den Deel, han haver udi samme Steenbro; og ligesom Bekostningerne paa det til 1777 Aars Udgang forfærdigede Brolægger=Arbeide bliver uden foranførte Inddeling; Saa skal den nye Brolægning paa Slotspladsen og Kongens Nytorv fuldføres for Kongens Regning, uden at Andre tage Deel i disse Udgifter, end de, som ere lodtagne i Steenbroen paa bemeldte Torv, og hvorvidt disse, hver for sin Anpart udi samme Steenbro, hertil bør udrede, vil Kongen paa Rentekammerets Forestilling bestemme.

8) De, som have Lod eller Deel i Gader eller Pladser, hvor den nye Brolægning allerede for deres egen Regning og uden Hjælp er og til 1777 Aars Udgang vorder bekostet, og Steenbroen ei haver lagt udi 8 Mar, 1777 ibegrebet, befries for at tage Deel i Udgifterne til den fra 1778 Aars Begyndelse paa andre Steder for første Gang læggende nye Steenbro, udi lige Tid regnet for hver Gade eller Plads fra det Mar Brolægningen i samme Gade eller Plads er

20 Aug.
Brolægnings=
stat.

20 Aug. Brolægningsstat. bleven færdig; saa at hvor Steenbroen er fuldført i Aaret 1770 og altsaa haver lagt i 7 Aar, nyde Vedkommende ifkun et Aars Frihed, og hvor den i senere Tider er forfærdiget, saa meget længere Frihed, alt i Forhold til anførte for Friheden bestemte 8 Aar; men derimod udrede de med alle Andre, uden Forfjæl, hver sit Kontingent af hvad til den hele Steenbroes Udbedring og Vedligeholdelse udfordres paa den udi 7 § foreskrevne Maade. 9) Hvor nogen Gade eller Plads endnu er ubrolagt, anskaffe Vedkommende de dertil fornødne raa Brosteen for egen Regning, uden at Andre derudi tage Deel. 10) Brolæggers-Arbeidet maa foretages paa bekvem Aarets Tid, saa at det ei begynder før midt i April eller 1 Mai og ophører ved September Maanedes Udgang eller midt i October, alt efter Veirligets Beskaffenhed. 11) Naar i en brolagt Gade eller Plads graves, for at istandsætte de deri liggende Spring- og Pompevands-Kender, have Vedkommende at besørge det Opgravne igjen istandsat paa efterskrevne Maade. a) Maa Jorden ei kastes i Hullet, førend alt Vandet deraf er udtaget. b) Vandet maa ei øses enten over Gaden eller den opgravede Jord, men bringes i Spande, eller ledes ved en løsliggende aaben Træ-Kende til Kendeesten. c) Jorden maa ei kastes i Hjørnerne eller til Siderne af Hullet, men jevnt overalt. d) Hvert Pag Jord paa 6 Tommer skal tilbørlig stampes, og e) Overfladen strax og uden Ophold forsvarlig i sit fornødne Underlag af Sand brolægges saaledes, at den med den øvrige Deel af Gaden staaer i lige god Forhold; og dersom saadan Steenbro endda maatte synke, skal den igjen og saa ofte omlægges, som fornødent gjøres. (Nøiere bestemt ved Plakat 27 Novbr. 1780). 12) Iøvrigt have Vedkommende udi alt som angaaer Stadens Steenbrolægning, Vandleddninger og andet dertil henhørende, at henholde sig til Kommissionen, som dets Bestyrelse i alle Maader er overdraget.

1792.

29 Febr.
Brandfontin-
gent.

Brandforsikrings-Anordning for Kjøbstæderne i Danmark.
Nærmere bestemt og forandret ved Befg. 22. Februar 1800,
Pl. f. Kjøbstæderne 13 Marts og 15 Juni 1813 samt

17 Juni 1817 og 18 Aug. 1818 kfr. ang. Betaling f. 29 Febr. Brandkontingent.
 Taxationsforretn. Pl. 11. Juli 1815*).

Gr. Da de Bygninger paa Landet i Danmark, som i Følge den, ved Brandforsikrings- Anordning 13de Januar 1761, 20 §, givne Tilladelse Tid efter anden ere blevne indlemmede under Kjøbstædernes Brandforsikring, omsider ere stegne til saadan en Mængde, at de uden Forening med Kjøbstæderne, og uden mærkelig Byrde, indbyrdes kan erstatte hverandre deres Brandskader; Saa er det (saavel i Betragtning deraf, som fordi Ildbrand paa Landet forefalder oftere, og efter Bygningsmaaden og Redningsanstalterne forarsager større Skade, end i Kjøbstæderne, og da Kjøbstæderne ogsaa nu ere stegne saameget i Burderingen, at og de uden mærkelig Byrde eller Forening med Landbygningerne indbyrdes kan erstatte hverandre deres Brandskader), resolveret, at den ovenmeldte Tilladelse aldeles skal være ophævet fra 1 Juli 1792 af, og Kjøbstæderne i Danmark efter den Tid alene have en egen Brandforsikring saaledes, at de ikke bidrage noget til de Brandskader, som indfalde blandt de forsikrede Landbygninger efter 1 Juli 1792, ligesom disse Landbygninger fra samme Tid af ei heller bidrage noget til Brandskade i Kjøbstæderne. Og paa det Enhver desto bedre kan være underrettet om, hvad ham i denne Henseende paaligger at iagttage, saa har Kongen i en ny Anordning ladet samle Alt hvad ansees nyttigt og nødvendigt i Henseende til saadan almindelig Brandforsikring alene for Kjøbstæderne i Danmark, og derfor herved ophævet forbemeldte Anordning 13 Januar 1761, og senere desangaaende faldne Resolutioner og udgivne Reskripter, samt til den Ende befalet følgende:

1. Alle Kjøbstadbygninger i Danmark (Kjøbenhavn undtagen, forsaavidt de der allerede ere forsikrede, eller Cieren

*) Kfr. Df. Koll.. Br. 1 Mai 1792 og 7 Mai 1796; kfr. Lov af 4de Marts 1857.

29 Febr.
Brandfontin=
gent.

ikke i denne Indretning frivillig vil indtræde), hvad enten de ere private eller publike, geistlige eller verdslige, Gaarde eller Huse, store eller smaa, nye eller gamle, med hvad Navn de nævnes kan, skal herefter, som hidtil, indbyrdes erstatte hverandres Brandskader, hvorimod alle Brandforsikrings=Kasser for enkelte Kjøbstæder, (Kjøbenhavns Brandkasse alene undtagen), fremdeles skal være aldeles forbudne. 2. Alle Bygninger skal taxeres lovlig og forsvarlig ved to dertil af vedkommende Dyrighed udmeldte kyndige og upartiske Mand efter deres rette Værdi saaledes, som Bygningernes Bessaffenhed og Tilstand paa den Tid forefindes, og Taxationsmændene med Eed kan bekræfte, og for den saaledes ved Taxationen ansatte Summa antegnes til Forsikring. Indhegninger om Gaarde og Haver, af Muur, Plankeværk eller Stakit, kan og taxeres til Forsikring, men ikke Gærder, Træer eller Bærter, ei heller Inventarium og Redskaber, som ikke ere muur= eller nagel= faste, eller saa store, at de i en Ildbrand ikke kan bortflyttes. Dog maa en Kirke eller anden Bygning, som bestaaer af saa stærke Mure, at den ikke kan formodes at blive ganske ødelagt ved Ildbrand (efterat den først er taxeret og ansat til sin rette Værdi), naar Eieren eller Vedkommende forlange det nedsættes under Forsikringen til saadan Summa, som ved Taxationsforretningen skjønes at være den høieste Skade Bygningen ved Ildbrand nogeninde kan lide; ligesom og de Kirker, hvis Indkomster ikke ere tilstrækkelige til at betale af en saadan Summa, endvidere maa nedsættes indtil 12,000 Rd. Saadan Nedsættelse skal skee for hver Længde eller Bygning især, da Taxationssummen alene anføres inden Linien, men Forsikringssummen derimod udføres, hvorved næstfølgende 3 § bliver at iagttage. Men da almindelig Omvurderingsforretning i afvigte Aar er foretaget over samtlige Kjøbstæder, saa forsikres de deri anførte Bygninger ogsaa efter disse Forretninger, indtil formedelst Forbedring eller Forandring, eller efter 10 Aars Forløb, en anden Taxation vorder sat. (See Pl. 13. Marts og 15 Juni 1813 samt 17 Juni 1817,

1 §*)). 3. Taxations=Forretningerne skal i Almindelighed være omstændeligen og tydeligen forfattede, og deri anføres Rjohstadsens, Rodens, Kvarterets eller Tjerdingens, Gadens eller Strædets, samt Eierens og Beboerens Navn, tilligemed Huset's Nummer. Hver Længde, saasom Stuehuus, Sidehuus, Tverhuus o. s. v. anføres, bekrives og taxeres for sig, hvorhos korteligen meldes Bygningens Beskaffenhed, enten den er af Grundmuur, Blandingsmuur, eller klinet, Ege- eller Fyrrer-Bindingsværk, hvormange Tag eller Allen lang og dyb, hvormange Etager høi, samt Kvist, Kjelder og Bærelser, hvorledes disse ere indrettede med Paneel, Betræk, Gibsning, Kaffelovne, indmurede Rjedler etc. med eller uden Skorsteen, og om den er tækket med Steen- eller Straatag. Taxationen udføres altid saaledes, at den sammenlagt for alle Gaardens eller Huset's Bygninger kan udgjøre fulde 1000, hele 100 eller 10 Rd. Alle Taxations=Forretninger udfærdiges in forma i det seneste 8 Dage efter Taxationen, og med næste Post derefter har Magistraten eller Byfogden deraf at indsende Gjenpart saavel direkte til Gen. L. Of. og Kommerce=Kolegium, som til Stiftamtmanden. Forsømmes dette saaledes, at en Repartition imidlertid indfalder, hvorunder Forretningen kunde og burde være inddraget, betaler Magistraten, Byfogden eller den Retsbetjent, Forsømmelsen findes hos, ved næste Repartition dobbelt Brandhjælp af de ved Forretningens Ophold fra Repartitionen udeladte Summer. 4. Fra den Dag Taxations=Forretningen er holdt, underskrevet og attesteret, skal Eieren være berettiget til Erstatning af Brandforsikringen for al den Skade, som de i Taxations=Forretningen anførte og taxerede Bygninger tilføies ved Ildbrand og Lynild, saavel som ved Redrivning eller anden Foranstaltning for at dæmpe og standse Ilden. Men da Bygningernes fulde Værd efter lovlig Taxation under denne Indretning forsikres, og i Tilfælde af total Brandskade uden Af-

29 Febr.
Brandfontin-
gent.

*) Dg Of. Koll. Br. 29 Nov. og 4 Decbr. 1800. Ranc. Br. 5 Decbr. 1807 og 25 Febr. 1809 samt Cirk. 23 Marts 1819.

29 Febr.
Brandfontin=
gent.

fortning udbetales, saa skal det og være enhver Eier aldeles forment, for sine Bygninger at tage Deel i noget andet inden- eller udenlandsk Brandforsikrings-Selskab, der paa nogen Maade sigter til at erstatte Brandskade paa Huus eller Bygning, under Fortabelse af al Erstatning ved denne Indretning og anden vilkaarlig Straf efter Omstændighederne. 5. Opføres nogen Gaard eller Huus af Nyt paa en forhen ubebygget Plads, eller noget Sted forbedres enten med flere Etager, eller ny Tilbygning, eller det gamle nedrives og opbygges igjen af Nyt, skal Eieren, saasnart Bygningen er færdig, strax anmeldte det for Byens Magistrat eller Byfoged, som da har at foranstalte lovlig Taxations-Forretning derover paa den forhen beskrevne Maade. Efterlader Eieren i rette Tid derom at gjøre Anmeldelse, skal han deraf svare dobbelte Brandhjalps-Penge under næste Repartition, og naar nogen Bygning nedrives for ikke igjen at opbygges, skal Eieren ligeledes strax melde det for Magistraten eller Byfogden, der uophødelig har at indberette det til Kollegium og Stiftamtmanden, ligesom Forandring af Eiere og strax maa indberettes, men en Enke kan blive hensiddende uanmeldt. Paa det heri, uagtet Eiers Forfømmelse, kan holdes fornøden Orden, haver Brandinspektøren, Assistenten og andre Vedkommende, naar de efter Brand=Fr. 24 Januar 1761 V Kap. 10 § foretage det befalede Eftersyn i Henseende til Brandvæsenet, tillige at eftersee, om nogen Forbedring, som forbemeldt, findes utageret, nogen Bygning forringet eller nedbrudt, og nogen ny Eier tilkommen, og derom tillige at gjøre behørig Anmeldelse til Magistraten eller Byfogden, som da haver at lade alle saaledes anmeldte Forandringer og Forbedringer ved tvende dertil udmeldte upartiske og kyndige Mænd eftersee og tagere. 6. Alle Huse og Bygninger maa uden Undtagelse holdes i saadan forsvarlig Stand, at de stedse kan svare til den derfor ansatte Taxations-Sum, hvormed Magistraten eller Byfogden skal have noie Indseende. Mærkes nogen Brøst, advares Eieren om at istandsætte den, og hvis det ikke skeer, tages Bygningen paany til Ned-

sættelse i Forsikkringssummen efter den forefundne Bessaffenhed. 7. Paa det herover desto visere kan holdes, have Stiftamtmandene at foranstalte, at alle Kjøbstædernes Bygninger hvert tiende Aar eftersees, og den forhen satte Taxation omgjøres og fornyes, hvilket bestandig saaledes hvert tiende Aar skal kontinuere, og den sidste Taxation derefter i saadan Tid følges. Denne almindelige Hovedtaxationsforretning over hele Kjøbstæder skal indrettes efter det Schema, som allerede forhen er tilsendt, eller herefter vorder tilsendt Stiftamtmandene, paa det disse Forretninger, som den fornødne Orden ved et saa vidtløstigt Værk udkraver, alle kan blive eens for alle Kjøbstæder. Deraf skal inden 8 Uger efter Stiftamtmandens Ordre være forfattet tre ligelydende originale Gjenparter, en for at forblive ved Byen, den anden ved Stiftarkivet, og den tredie at indsendes til Gen. L. Of. og Kommerce-Kollegium. Deri indføres og i de følgende 10 Aar alle de Forandringer, som ved Salg, Ildbrand, Forbedringer eller Forringelser imidlertid foresalde med Tære og Bygninger. 8. Naar nogen Brandskade skeer, har vedkommende Magistrat eller Byfoged strax derover ved 2de dertil udmeldte upartisse og kyndige Mand at lade foretage en lovlig Syns- og Taxationsforretning. I denne Forretning beskrives og taxeres Skaden noie for hver Længde eller Bygning især, og udføres med sin rette Værdi i Overeensstemmelse med Stedets Burdering til Forsikkring. Lige saa taxeres og alt det, som er bleven tilovers fra Ildbranden af de ganste afbrændte Bygninger, og i mindste Maade kan anslaaes til nogen Værdi, for at komme til Afgang i Erstatningen. Til den Ende maa Intet bortføres eller borttages af de brændte Bygninger, førend denne Taxation er fæet, men alting maa saalange forblive i den Tilstand, som det ved Oprydningen efter Ildens Slutning befindes levnet fra Ildbranden. Af denne Taxationsforretning udsærdiges to Gjenparter, hvoraf den ene tilstilles Stiftamtmanden, og den anden, tilligemed en Udskrift af det holdte Forhør over Ildbrandens Aarsag og de derved foresaldne Omstændigheder, indsendes direkte til Gen. L. Of. og Kommerce-Kolle-

29 Febr.
Brandfontin=
gent.

29 Febr.
Brandfontin-
gent.

gium. 9. Skadens Beløb i Forhold til Forsikkrings-
summen godtgjøres Eieren uden Afkortning, og det,
som bliver tilbage af de afbrændte Bygninger, overlades
ham efter Burderingen, om han forlanger det, imod Afkort-
ning i Brandhjælpen, eller bortfælges ved Auktion til Bedste
for Kassen, imod den fulde forsikrede Stades Udbetaling.
(See Pl. 17 Juni 1817, 2 §)*. Erstatningen foran-
stalter Gen. L. Kl. og Kommerce-Kollegium anvist til Ud-
betaling af Stiftets Hovedsteds Amtstue inden 12 Uger
efter at Brandskaden i Kollegio behørig er beviisliggjort.
Men endfskjødt Brandhjælpens Udbetaling til den Skadelidte
skeer ved Amtsforvalteren, har dog Stiftamtmanden ved
Byens Øvrighed at paasee dens rigtige Anvendelse efter
Anordningen, og derfor at forsyne sig med antagelig Kaution,
fjend han efter Kollegii foregaaende Anvisning rekvirerer
Brandhjælpen til den Skadelidte udbetalt. Kan Eieren ikke
forskaffe saadan Kaution, foranstalter Stiftamtmanden Ud-
betalingen efterhaanden til Materialiers Indkjøb og Arbeids-
løn, ligesom han efter Eierens Tilstand finder det meest sik-
kert. Skulde nogen Huuseier vorde overbeviist om, at han
enten selv eller ved andre havde anlagt den Ild, hvorved
hans Huus eller Bygning er lagt i Afse eller beskadiget, skal
han foruden den i Loven fastsatte Straf, have forbrudt al
Erstatning fra Brandforsikringen (see Pl. 7 April 1819),
dog at Pant haveren, naar den skyldige Eiers Formue ikke
kan holde ham skadesløs for sin Kapital, Intet deri afgaaer,
saavidt den forsikrede Sum dertil er tilstrækkelig; hvorimod
han da og har at besørge den afbrændte eller beskadigede Byg-
ning igjen opbyggt eller istandsat. 3 andet Fald bortfælges
Grunden og de fra Ilden overblevne Ruder og Materialier
tilligemed Brandhjælpen for Brandforsikringens Regning, og
til Grundens Bebyggelse efter Anordningen. 10. Skeer
saadan Brandskade at den ikke til den her foran befalede Tid
kan erstattes, enten af Brandhjælpens pengene, eller ifølge fore-
gaaende Korrespondance med vedkommende Kollegium ved

*) Afr. Kl. Koll. Br. 3 Januar 1795.

Forstkud af Kongens Kasse, skal Gen. R. Ol. og 29 Febr. Kommerce-Kollegium være autoriseret til at foranstalte den Brandfontin-
 behøvende Sum paa Brandsforsikringens Vegne til Laans op-
 taget imod lovlige Renter og de samtlige Kjøbstæders Huus-
 eiere hæfte for Laanet, som med Renter tilbagebetales af de
 indkommende Brandhjælps-Penge ved næste Repartition.

11. Brandhjælpen maa ikke anvendes til Andet, end
 til den afbrændte eller befkadigede Bygnings Opbyggelse eller
 Istandsættelse, som skal skee ved forsvarlig Kjøbstadbygning
 med Steentag; den kan altsaa hverken belægges med Arrest
 eller Indføjel af nogen Slags Kreditor, ligesaa lidet som
 Pauthaveren deri kan gjøre sig betalt, hvormod dog hans
 Ret bliver ham ubeskaaret i det ny eller istandsatte Huus.

12. Ved Brandhjælpens Anvendelse til ny Bygning
 paalægges Eieren fra Brandsforsikringens Side ingen anden
 Forpligtelse, end at den ny Bygning skal være af samme
 Værdi, som den afbrændte før Branden var ansat for, og
 at dette, i det seneste inden 2 Aar efterat Brandhjælpen er
 ham udbetalt, skal bevises med en lovlig Taxations-Forretning,
 som Magistraten eller Byfogden, saasnart Opbyggelsen eller
 Istandsættelsen er tilendebragt, har at foranstalte. I
 andet Fald har Eieren igjen at tilbagebetale Brandsforsikrin-
 gen den ham udbetalte Brandhjælp, indtil han derfor vil op-
 føre Bygning.

13. Ved alle Taxationsforretninger skal By-
 skriveren assistere Taxationsmandene med at føre Pennen,
 og udfærdige de befalede Gjenparter af Forretningen. Saa-
 vel hans som Taxationsmændenes Betaling derfor bestem-
 mer Stiftamtmanden efter Billighed, og ellers i Almindelig-
 hed seer derhen, at alle Omkostninger for Huuseierne i
 muligste Maade kunne lettes og formindskes. Saa vel Taxa-
 tions-Forretninger, som Kvitteringer, Kautitioner, Obligationer
 og alle andre Dokumenter, der angaae denne Brandsforsikring,
 maa herefter, som hidtil, udfærdiges paa ustemplet Papir.

14. Brandskaderne og de øvrige Udgifter under denne
 Indretning, fra 1 Juli 1792 af, udredes efter Repartition
 paa den forsikrede Summa ved hvert Aars Juni Maa-
 neds Udgang, og beregnes altid med fulde Tifskillinger

29 Febr.
Brandfontin-
gent.

af hvert forsikket 100 Rd., for at indgaae brudne Tal, da Overfluddet fra een Repartition kommer til Afdrag under den følgende. Deraf maa herefter, ligesom ved denne Indretnings Begyndelse, den ene Skilling af hvert forsikket 100 Rd. aarlig beregnes for Kontoret og de fornødne Betjente, hvis Antal og Lønninger m. v. Kongen forbeholder sig at regulere efter Omstændighederne. Og da saaledes aarlig i det mindste skal repareres 10 Skill. af hvert forsikket 100 Rd., saa besorger enhver Stiftamtmand uden videre Befaling aarlig ved forebeldte Tid Beregning udfærdiget af hver Kjøbstads Magistrat eller Byfoged, over hvad enhver Gaard eller Huus for sig har at svare efter de ved hver By beroende Brand-Taxations-Forretninger over Bygningerne, samt Pengene derefter strax indkrævede. Men naar Udgiften for et Aar ikke med 10 Skill. af 100 Rd. kan bestrides, forfattes ved Gen. L. Of. og Kommerce-Kollegium en General-Repartition over hvormeget enhver Kjøbstad ialt dertil har at svare, de aarlige 10 Skill. af 100 Rd. med iberegne, som for hvert Stift tilsendes Stiftamtmanden. (See Pl. 18. Aug. 1818)*). Efter denne generale Repartition forfatter da hver Kjøbstads Magistrat eller Byfoged speciel Beregning, over hvad enhver Gaard eller Huus i Byen ifølge deraf endvidere tilkommer at betale. De inden hvert Aars Juni Maanedes Udgang afbrændte eller nedrevne Bygninger svare ingen Brandhjælp for det Aar, ei heller en ved Uldebrand beskadiget, forsaavidt Skadens Beløb angaaer, som fradrages Forsikringssummen ved fulde Dekader; og en ny Bygning eller Forbedring, hvorover Taxations-Forretning til samme Tid er foretaget, svarer fuld Brandhjælp for det hele Aar. Beregningerne over Brandhjælpen har hvert Steds Magistrat eller Byfoged at indsende til Stiftamtmanden 4 Uger efter hvert Aars sidste Juni, og, i Tilfælde af General-Repartition, 4 Uger efter at den generale Repartition er hvert Sted fra Stiftamtmanden kommuniceret, hvorefter de fra Stiftamtmanden, samlede for hele Stiftet, indsendes til Revision i Gen.

*) Kfr. Of. Koll. Br. 7 Septbr. 1793.

L. St. og Kommerce-Kollegium; ligesaa skal og de Antegnelser, som ved Revisionen kunne falde at udsætte i disse Beregninger, altid tilbageendes Stiftamtmanden med Besværing og Afbevisning, 4 Uger efter at de ved Stiftamtmanden ere hveri Steds Magistrat eller Byfoged kommunikerede. For Forsømmelse heri erlægges Vedkommende en Mulkt af 2 Rd., og siden ugentlig 2 Rd. saalænge Beregningen eller Antegnelser over den fastsatte Tid udeblive; hvilke Mulfter, som tilfalde ethvert Steds Brandbøders Kasse, Stiftamtmanden har at foranstalte indbringe, og Kvitteringen derfor med den over Tiden udeblevne Beregning eller Antegnelse indsendt til Gen. L. St. og Kommerce-Kollegium. Hvergang en General-Repartition udfærdiges, skal derved herefter, som hidtil, følge et specielt Regnskab over Indtægter og Udgifter fra sidste generale Repartition, som Stiftamtmanden foranstalter hver Kjøbstads Magistrat eller Byfoged til nærmere Bekjendtgjørelse kommunikeret; men ellers skal en General-Extrakt af Bøgerne aarlig ved Trykken bekjendtgjøres. 15. Stiftamtmanden foranstalter, af hvem Brandhjælps-Pengene skal indfordres og modtages, enten ved Magistraten, eller andre vederhæftige Mænd, som han dertil befkikker, og som derfor staae til samme Ansvar, som fgl. Oppebørselsbetjente for de dem anbetroede Oppebørsler. Men naar Pengene ere indkomne, som i det seneste bør skee inden 6 Uger, have Vedkommende strax at aflevere dem i Stiftets Hovedsteds Amtstue imod Kvittering in duplo, hvoraf den ene indsendes til Stiftamtmanden, for af ham nærmere at tilskikkes Gen. L. St. og Kommerce-Kollegium, samlede for alle Stiftets Kjøbstæder under Tet, og den anden beholde Vedkommende til deres egen Sikkerhed. Disse saaledes i Amtstuen deponerede Penge har Amtsforsalteren efter bemeldte Kollegii Anviisning enten at remittere andesteds hen, hvor de kunne udfordres, eller naar de behøves udbetalte til Brandstæder, efter ligedan Anviisning og Stiftamtmandens derpaa grundede Rekvizition, at udbetale dem til de Stadelidte, med hvem Stiftamtmanden forud træffer nødvendig Sikkerhed for Pengenes Anvendelse efter

29 Febr.
Brandfonti-
gent.

1792

28 Mars
1792

29 Febr.
Brandfontin=
gent.

Anordningen. Kvitteringerne for Pengenes Nemisse eller Udbetaling indsender Amtsforvalteren til Gen. L. St. og Commerce-Kollegium, som derfor giver ham behørig Tilstaelse. Dersom den eller de, som antages af Stiftamtmanden til Brandhjelppengenes Indkassering udeblive med behørig Rigtighed derfor over den foreskrevne Tid, skal han eller de derfor til Byens Brandbøders Klasse erlægge en Mulkt af 10 Rd., som inddrives ligesom andre Bøder efter Brandfrd. 24 Januar 1761, VII Kap. Det, som efter den bestemte Betalingstid staaer til Restance, foranstalter Stiftamtmanden uden Ophold ved Udpantning inddrevet. *)

16) Brandhjelppengene hæfte paa de forfikkrede Huse og Bygninger, som et Onus reale, og nyde i alle Tilfælde Præference næstefter kongelige Skatter. Derfor, naar nogen Gaard, Huus eller Bygning sælges, af hvad Aarsag det endog er, maa Skjødet ikke antages ved Ketten til Læsning, uden dermed følger Attest, at ingen Restance af Brandhjelppenge, hæfter paa Stedet, under Tilsvær for Restancens Beløb af den Retsbetjent, som uden saadan Attest antager Skjødet til Læsning, og dersom Kjøberen efterlader at lade Skjødet tinglæse, bliver han ansvarlig for Restancen.

17) Beboeren, endssjønt han ikke er Eier, skal udrede den Brandhjælp, som bør svares af det Sted han beboer, og igjen tage det Udlagte hos Citanten, til hvem han forbeholdes samme Ret, som Brandforsikringen er tilstaaet.

1793.

23 Marts.
Hesteskat.

Raadstu-Plakat (Restrikt til Kjøbenhavns Magistrat 15 Marts) at de Bognmænd i Kjøbenhavn, som tage Deel i Hverfudskenes Mæring, ved tillige at holde Hvervogne, skal med disse svare lige Afgift af de Heste, som de til Kjørfelens Bestridelse med Hvervogne kunne skjønes at holde, nemlig 1 Rdlr. aarlig af hver Hest saaledes, som ved Anordning om Opfostrings-Stiftelsen 7de December 1770, 14 § er befalet. Svfr. Plakat 23de Oktober 1824; forandret ved Plakat 12te Oktober 1838 § 2.

*) See St. Koll. Br. 1 og 8 Juni 1799 samt 14 Marts 1801.

Maadstu-Plakat (Kanc. Br. til Kjøbenhavns Magistrat 29 Decbr. 1798) at **Huseiere i Kbhvn skal indlevere Fortegnelse over de i deres Gaarde værende Heste m. v.** (Forandret ved Plakat 12te Oktober 1838).

Paa det at den ved Anordning 7de Decbr. 1770 14 § paabudne og til den kgl. Opfostringsflistelse for nyfødte Børn henlagte Afgift af Heste, som i Kbhvn holdes, med mere Noiagtighed, end hidtil, kan blive oppebaaret, skal enhver Huseier, ligesom i Henseende til Extra-Skatten i Kbhvn ved Anordn. 12te Mai 1767 er fastsat være ansvarlig for Skatten af de i hans Gaard hvert Aars 1ste Mai og 1ste Novbr. værende Heste, uden Hensyn til, om samme ere ham selv eller Andre tilhørende, imod at han af disse sidstes Eier lader sig betale, hvad han i saa Maade for dem har udlagt; og skal han til den Ende være pligtig, 8 Dage i det seneste førend Forfalds Tiden, og under den i bemeldte Anordnings 3 § ommeldte Straf, at tilstille Kvarterets Rodemestre en under hans Haand forfattet Fortegnelse over alle i hans Gaard staaende Heste, med vedføiet Forklaring om, hvem de tilhøre, hvad de bruges til, og om de ere indenlandske eller fremmede.

31 Decbr.
Hestestat.

1802.

Kentekammer-Cirkulære (Resolution 17 Febr. 1802) ang. Rangstat af Grever og Baroner, der ei ere Lehnbesiddere, samt Anførsel derom i Rangstatslisterne.

15 Mai.
Rangstat.

I Henseende til Grevernes og Baronernes Rangstat fastsættes som en almindelig Regel for den følgende Tid, at samtlige Grever og Baroner, som ikke ere Lehnbesiddere, skulle erlægge Rangskatten fra den Tid af, at de have fyldt det 25de Aar, nemlig Greverne efter Rangforordningens 3die Klasse Nr. 1, Grevernes yngre Sønner, som ikke efter Erections-Patentet ere Grever, efter 4de Klasse Nr. 7, og Baronerne efter 4de Klasse Nr. 8, hvilkens Bestemmelse skal tage sin Begyndelse fra næstkommande 1ste April af, da de Grever og Baroner, som ere i ovenmeldte Tilfælde, og hidtil ingen Rangstat have erlagt, ei heller for den foregaaende Tid skulle svare nogen.

15 Mai. 8
Kangskat. 8

Denne allerhøieste Resolution anmodes (Tit.) om, at ville bekyndtgjøre vedkommende Magistrater og Byfogder i de under hans Bestyrelse henhørende Kjøbstæder til behørig Sagttagelse i Henseende til Kangskattens Indfordring fra 1ste forrige Maaned; og maatte bemeldte Magistrater og Byfogder tillige tilkjendegives, at der i Mandtallerne, samt Af- og Tilgangslisterne over Kangskats-Contribuenterne, hvori anføres Grever og Baroner, som ikke ere Lehnbesiddere, tillige bør gjøres behørig Forklaring, om disse have fyldt det 25de Aar eller ikke.

1 Oktbr.
Bygningss-
afgift.

22
32

Forordning hvorved paabydes en aarlig Afgift af Besiddelse, Nytte og Brug af faste Eiendomme i Danmark. *) (See Frd. 15 April 1818, jvfr. Frd. 6 Juni 1811 § 1 og 9 Juli 1813 § 10).

37
47

Gr. Det er samtlige Undersaatter noksom bekjendt, hvilke Foranstaltninger Kongen under den nu tilendebragte Krig i Europa har været nødsaget at søie til Sine Rigers og Landes Sikkerhed imod fjendtligt Overfald, og for at beskytte Handelen og Skibsfarten. De store Summer, som dertil af Hans Kasse have maattet udredes, saavel som de øvrige, formedelst de stigende Priser paa alle Nødvendigheder, tiltagende Stats-Udgifter have ikke kunnet bestrides ved de imidlertid paabudne extraordinære Afgifter, og de vedvarende Anstalter, som han endnu seer sig nødt til at træffe til Fædrelandets Beskyttelse, udfordre saa betydelige Udgifter, at de nærværende, i ældre Tider paabudne, Afgifter ikke dertil ere tilstrækkelige. Nødvendigheden kræver derfor, at i samtlige kgl. Riger og Lande anordnes et almindeligt Paabud, som for Danmark er bestemt til en aarlig Afgift af Besiddelse, Nytte og Brug af faste Eiendomme, der, forsaavidt den vedkommer Bordeieendomme, bliver uden Undtagelse at udrede saavel af privilegeret og beneficeret, som af uprivilegeret, Guds Besiddelse, Nytte og

*) See R. Br. 21 Decbr. 1802, 22 Jan., 26 Febr., 26 Marts, 16 April, Cirkul. 30 April, R. Br. 14 og 21 Mai, 6 og 20 Aug. 1803, Resol. 28 Aug. og R. Br. 6 Oktbr. 1804; R. Cirkul. 16 Marts og R. Br. 27 Juli 1805, 29 Marts 1806.

Brug. Thi anordnes og paabydes altfaa herved for Dan= mark, som følger:

1 Oktbr.
Bygnings=
afgift.

III. Om Afgift af Bygninger. (See Fbd. 17 April 1816, jvfr. Fdn. 8 April 1808, 4 Septbr. 1809 § 3, 9 Juli 1813 § 9. *)

A. Af Kjøbstad=Bygninger. 27) Afgiften af Bygninger i Kjøbstæderne, paa sammes Grunde og under sammes Jurisdiktion, svares ikke af Bygningerne, som Bygnings= Eiendom, men af Nyttten og Brugen, som Bygningerne give Besidderne, det være Ciere eller Leiere. 28) Bygnin= gernes □ Maal skal lægges til Grund for Afgiften. 29) I Kjøbenhavn skal ethvert Forhuus til Gaden eller paa aaben Plads, og ethvert Side= eller Baghuus til Gaarden (Skure og Halvtaghuse undtagne, som bruges til Brænde=, Tørv= eller Kulhuse, eller til andre saadanne smaa Velvæmmelig= heder), maales efter Udsiderne i Længde og Brede, og der= efter beregnes i □ Alen etageviis fra Grunden til Taget. Loftet og Loftsværelser, hvis Vinduer ere igjennem Taget eller i Gavlene, tages ikke med i Beregning. Kvist=Etager derimod undtages ikke, men beregnes forholdsmæssigen til Afgiftens Svarelse. Naar en saadan Etage ikke gaaer igjennem Huset fra den ene Side til den anden, antages dens Brede at være halv imod Husets. 30) Paa samme Maade maales og be= regnes ogsaa i de andre Kjøbstæder alle Forhuse og alle Side= og Baghuse, forsaavidt de ere indrettede til Beboelse, Huusholdning og Værksteder. Men Udhuse til Avlingsdrift, Stalde, Skure og desl. undtages, og, naar i Forhusene eller Side= og Baghusene, foruden Baanings=, Huusholdnings= og Værkstedsværelser, ogsaa er Stald, Vognstuur eller des= lige Leiligheder, afdrages Rummet, som disse Leiligheder indtage, fra det, som beregnes. 31) For hver □ Alen skal i Kjøbenhavn svares af Forhusene etageviis, Kjælderens deri indbefattet, 1½ Skilling, og af Side= og Bagbygninger,

*) Ang. Kbhvn see Pl. 14 Oktbr. og 14 Decbr. 1803, Pl. 5 Marts, 15 Aug. og 8 Oktbr. 1804 samt Fdn. 4 Septbr. 1809 § 2.

1 Oktbr.
Bygnings-
afgift.

samt af Pakhuse eller Stalde til Gade eller Gaard, ligeledes etageviis, men Kjelderer undtagen, i Skilling. Dog skal af Leiligheder, som beboes af en Familie, og tilsammen ikke indeholde over 64 \square Alen, ingen Afgift svares. (See Pl. 15de December 1845.) 32) I de øvrige Kjøbstæder skal af Forhuse, Sidehuse og Baghuse, forsaavidt de bruges til Beboelse, Huusholdning eller Værksteder, naar en Gaard eller et Huus med alle sine Bygninger tilsammentagne er taxeret ved Forsikring i Brandklassen for en Sum af

	svares etageviis
	pr. \square Alen
over 200 Rd., men ikke høiere end 300 Rd.,	$\frac{3}{8}$ § .
— 300 — — — — 400 —	$\frac{1}{2}$ —
— 400 — — — — 500 —	$\frac{5}{8}$ —
— 500 — — — — 600 —	$\frac{3}{4}$ —
— 600 — — — — 700 —	$\frac{7}{8}$ —
— 700 — — — — 1000 —	1 —
— 1000 — — — — 2000 —	$1\frac{1}{8}$ —
— 2000 — — — — 3000 —	$1\frac{1}{4}$ —
— 3000 — — — — 4000 —	$1\frac{3}{8}$ —
— 4000 — og saa fremdeles	$1\frac{1}{2}$ —

Af Stæder, der ved Brandforsikringen ikkun ere taxerede for 200 Rd. og derunder svares Afgiften ikke. Af særskilte Pakhuse i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn skal betales, som af Forhusene, dog ikke høiere end $\frac{1}{2}$ Skilling pr. \square Alen, men af Pakhuse, der ere indbyggede med andre Bygninger, den samme Afgift, som af disse. 33) Naar Eieren selv bruger en heel Bygning, udreder han den fulde Afgift. Dersom han derimod har bortleiet eller paa anden Maade til Andre overladt Nytten og Brugen af Vaanings- eller andre Værelser og Leiligheder, hvoraf Afgift svares, udreder Eieren, eller hvem han har overladt Nytten og Brugen til, Afgiften efter det \square Maal, som til ham er overladt (hvilket \square Maal da, i Mangel af anden Forening med Eieren, kan optages af de bortleiede eller i anden Maade overladte Værelser og Rum indvendig), og Eieren det øvrige, som maatte blive tilbage af det, som den fulde Afgift af Bygningen beløber. Søvrigt

skal, naar en Gaard= eller Huuseier beviser, at Bærelser eller andre Leiligheder i hans Gaard eller Huus, som ere bestemte til Bortleielse, have staaet uden Leier og aldeles uaf= benyttede i 1/2 Aar eller længere Tid, Afgiften af disse Bærelser og Leiligheder for samme Tid komme til Afdrag og Godtgjorelse for ham i den Bygningsafgift, han har at er= lægge. Og betales Afgiften heller ikke af Leiligheder, som beboes af Almisselemmer. 34) Under Opmaalning og Ansættelse til Afgiften komme ikke de Kongen tilhørende eller offentlige Bygninger, undtagen forsaavidt offentlige Bygninger beboes af Embedsmænd, Betjente eller Andre, som deri have Baaning, som Deel af Embeds=Indkomst, hvilke da svare forholdsmaessigen af de Baanings= og andre Leilig= heder, de have til Nytte og Brug. Have de deraf overladt til Andre, betale disse som Leiere.

1 Oktbr.
Bygnings=
afgift.

Raadstu=Plakat (Reskript til Kbhvns Magistrat 22 Oktbr.) ang. en **Brandvæsens Indretning** i Forening med det Kjøbenhavn= ske, i **Forstæderne ved Kjøbenhavn**. Svfr. Pl. 4 Mai 1822 Nr. 8 og Littr. b, 8 Novbr. 1831.

29 Oktbr.
Resuktion
til Sprøite=
væsenet.

Gr. Ligesom Kongen, ved Frd. 19 Juli 1799, har givet Brandvæsenet i Kbhvn en forbedret Indretning, saa har Han og været betænkt paa, at denne Anordnings vel= gjørende Hensigt ligeledes kunde vorde opnaaet i de til bemeldte Stad henhørende Forstæder. I dette Diemed er det fundet gavnligt, ved i Almindelighed at udstrække bemeldte Frds. Bud til samtlige udenfor Kbhvn varende Forstæder, tillige at sørge for, at en Brand=Indretning, liig den Kjøbenhavn= ske, Tid efter anden kunde organiseres paa Stadens Broer og dens Grund, og begge disse Indretninger paa det noieste sættes i Forbindelse med hinanden. Hvorfor følgende befales:

1) Paa Kbhvns Broer og dens Grund uden Portene skal indrettes særskilte Korpsler af Brandfolk, som under= lægges Stadens Brandkorps, og udgjøre et heelt med samme; hvilkens Indretning for det første bør iværksættes i Henseende til Forstæderne Vester=, Nørre og Østerbro. 2) Huus= og Gaardeierne paa Stadens Grund, tilligemed Indvaanerne

8061

1 Oktbr.
Bygnings=
afgift.

29 Oktbr.
Refusion
til Sproite=
væsenet.

i samme, skal forholdsmæssigen bidrage til alle de Udgifter, som ved dette sælles Brandvæsen blive fornødne. 3) Enhver Huus= eller Gaard= Eier paa Stadens Broer og Grund, som holder Heste og Vogn, skal være pligtig at hjælpe med Vand's Tilførsel i paakommende Aldebrands= Tilfælde, og de af dem som holde Tjenestekarle, at sende disse til Aldstedet for at assistere ved Sproiterne. 4) Paa hver af Stadens Broer skal anskaffes en Sproite og det fornødne Antal Vandkar. 5) Vandposter skal uden Portene paa saadanne Steder, som dertil agtes bekvemme, anlægges. 6) Det maa være Beboerne selv indbyrdes tilladt at vælge en Mand paa hver Bro, til at føre den overste Kommando ved Aldebrugsade, indtil de Rbhvnske Brand= Officianter kan indfinde sig, for at overtage denne Kommando; og 7) Tvende Politibetjente skal ansættes, imellem hvem Politi= Opsynet paa Vester=, Nørre= og Østerbro bliver at dele, og hvilke, imod lige Løn, som de Rbhvnske, ogsaa der paa Stedet have at opfylde lige Pligter, saavel ved Aldebrand, som i andre Tilfælde, i Forening med de paa hver Bro ansatte og dem nærmest underordnede Opsigtsbetjente. Til disse Politibetjentes Lønninger, bliver, igjennem Gen. L. Nk. og Commerce= Kollegium, bevilget 200 Rd. aarlig af Landets almindelige Brandforsikrings= Kasse, hvorimod det manglende udredes af Politi= Kassen.

1803.

14 Oktbr.
Bygnings=
afgift.

Maadstu=Plakat (Resol. 7 Oktbr., bekendtgjort Kjøbenhavns Magistrat ved Rentef. Br. 13 Oktbr.) ang. **noiere Bestemmelse om Fdn. om Bygningsafgiften.** (See Frd. 21 April 1812, Reskr. 31 Mai 1814 § 6, Lit. f, jvfr. Pl. 19 Decbr. 1808.)

Til behørig Rigtighed for den ved Frd. 1 Oktbr. 1802 paabudne Bygningsafgifts Beregning for Kjøbenhavn bliver følgende bestemt: 1) Enhver som, siden bemeldte Fdn. udkom, har enten opført nye Bygninger, eller paafat flere Etager, eller foretaget nogen Hovedforandring ved en allerede opført Bygning, saa og Enhver, som herefter maatte opføre nye Bygninger eller foretage nogen Forandring ved Bygninger, skal uførtøvet melde saadant for Stadskonduk=

teuren, paa det at denne derefter kan foretage de til Afgiftens Beregning fornødne Opmaalinger. Og skal den, som befindes at have forsømt saadan Anmeldelse, og derved bragt det derhen, at han har betalt slet intet eller mindre i Afgift, end han kunde tilkomme, betale for den forbigangne Tid, i Overeensstemmelse med Forordningens 43 §, dobbelt saameget, som han ved Forsømmelsen har unddraget sig fra at erlægge i Afgift, og for den følgende Tid svare Afgiften efter rigtig Ansætning. 2) Eierne af nye opførte Bygninger eller ved Forandringer indrettede Værelser skal 6 Uger før Flyttetid skriftligen anmelde for Rodemestrene, naar saadanne Bygninger eller Værelser ere blevene beboede, hvilke Anmeldelser Rodemestrene derefter med Paategning om Tiden, naar de ere dem tilhændekomne, skal aflevere til Stadsfondukturen til videre Foranstaltning. Skulde det siden befindes, at de angivne Bygninger eller Værelser vare beboede i længere Tid, end der var anmeldt, ere Eierne lige Straf undergivne, som i 1ste Post er bestemt; ligesom ellers Rodemestrene noie skal paasee, at ingen, ved at forsømme eller urigtig at gjøre slig Anmeldelse, skal unddrage sig fra Afgifts Erlasselse. 3) En Gaards eller Huuseier som i sin Gaard eller i sit Hus har Værelser eller andre Leiligheder, der ere bestemte til Bortleielse, men have staaet uden Leier og aldeles uafbenyttede i $\frac{1}{2}$ Aar, skal, naar han vil nyde godt af den ham for samme Tid ved Frds 33 § tilfagte Fritagelse for Afgift af disse Værelser eller Leiligheder, derom 6 Uger før Flyttetiden gjøre Anmeldelse til vedkommende Rodemester, og denne, naar han ved Undersøgelse har befundet Anmeldelsen rigtig, derom underrette Stadsfondukturen, som da efter Eierens Forlangende opmaaler de ledigstaaende Værelser eller Leiligheder, for at ansætte Afgiften af samme til Afgang i den Afgift, som han ellers i det forløbne halve Aar, i hvilket de have været ledige eller ubeboede og ubrugte, havde at erlægge. Iøvrigt bifalbes, at de Værelser eller Leiligheder, som befindes at staae ledige for Eierens Regning, indtil 6 Uger før Flyttetid, ansees at have staaet ledige i det hele forløbne halve Aar. Dog skal af

14 Oktbr.
Bygnings=
afgift.

1803
11
11
11
11
11

14 Oktbr.
Bygnings-
afgift.

Herbergeergaarde og Børelser eller Leiligheder, som bortleies til Logerende, og ikke paa et halvt eller heelt Aar til bosatte Familier, Afgiften svares uden Hensyn til, om de i nogen Tid have staaet ledige eller ikke. 4) Derksom en Gaard- eller Huuseier skulde, ifølge Forordningens § 31, formene sig berettiget til Fritagelse for en Deel af den for hans Gaard eller Huus ansatte Afgift paa Grund af, at nogle Leiligheder i samme, som beboes af Familier, ikke indeholde over 64 □ Alen, skal han derom henvende sig til Magistraten, som foranstalter disse Leiligheder opmaalte ved Stadskondukteuren, for at erfare, om Tieren virkelig tilkommer den paastaaede Fritagelse. Og 5) Naar nogen Gaard- eller Huuseier skulde tro, at ved den skete Opmaaling af hans Gaard eller Huus, og ifølge deraf ved Afgiftens Beregning af samme, maatte være nogen Feil indløben, og han derover klager for Magistraten, skal Stadskondukteuren være pligtig til, efter Magistratens Ordre, i Overvarelse af Klageren, eller hvem denne paa sine Begne dertil befuldmægtiger, at foretage ny Opmaaling, da Feilen, naar Klagen findes grundet, rettes uden nogen Bekostning for Klageren, men denne i modsat Tilfælde betaler Stadskondukteuren sin Forretning efter den i Pl. 14 Marts 1800 fastsatte Tætt.

1806.

11 Juli.
Refusion til
Sproite-
væsenet.

Raadstu-Plakat.

(Reskript til Kjøbenhavns Magistrat 4 Juli) at Kongen i Henseende til Repartitionen af de til Brandvæsenets Organisation paa Broerne udenfor Kjøbenhavn medgaaende Udgifter, saavelsom Tilbagebetalingen af den hertil af den egl. Kasse forskudte Sum, har fastsat:

1) At den aarlige Afbetaling af de 1,719 Rd., som af den egl. Kasse er forskudt til Brandvæsenets Organisation paa Kjøbenhavns Broer, skal lignes paa Gaarde og Huse i Forstæderne efter Bygningernes Brandassurance-Summa, og at, dersom enkelte Bygninger ikke skulle være asurerede, de da skal taxeres til derefter at udrede Skatten, og paa samme Maade skal der forholdes med alle de øvrige

Udgifter, som Forstæderne pligtes at udrede til disses og Kjøbenhavns fælles Brandvæsen. 2) At der med Pengenes Indfordring og Inddrivelse skal forholdes paa samme Maade, som i Henseende til Afgiften til Brandvæsenet for Kjøbenhavn er befalet; og 3) at Udgifterne skal tilsvares af Gaard- og Huuseierne, hvilke have at søge Regres hos Leierne efter den imellem dem truffne Overeenskomst.

11 Juli.
Refusjon til
Sprøite-
væsenet.

1809.

Forordning hvorved i Danmark visse ny Afgifter paa-
bydes og Procentskatten af Kapitaler, som ere udlaante i
Huse og andre faste Eiendomme, ophæves.

4 Septbr.
Bygnings-
afgift.

§ 2. Den ved Forordning 1 Oktober 1802 paabudne
Bygningsafgift skal i Kjøbenhavn fra 1 Juli 1809
erlægges med tre Fjerdedele mere aarlig, end ved be-
meldte Forordning er fastsat. (Sfr. Forordning 17 April
1816).

1812.

Reskript (til Finantskollegiet) ang. at alle Enker, uden
Undtagelse, for det første og indtil videre, skulle være
aldeles fritagne for at svare Rangsstat fra 1ste Januar dette
Aar at regne.

3 Marts.
Rangsstat.

Anordning betræffende Kjøbenhavns Udgifters Ligning paa
Grund og Næring. (Svfr. Lov 14 April 1855 om Nærings-
og Hjalpestat i Kjøbenhavn, Lov 14de December 1857 om
en Grundtaxt for Kjøbenhavns udenbyes Grunde, Lov 19
Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Skatter
i Kjøbenhavn.

21 April.
Grundstat.

Gr. Som det er befundet nødvendigt at forandre de
Regler, hvorefter Byskatterne i Kjøbenhavn lignedes paa Grund
og Næring, saa har Kongen henvendt Sin Opmærksomhed
paa, hvorledes de Afgifter, som Stadens Tarv udkræver,
kunne blive fordeelte efter en simplere og mere ligelig Maale-
stok, end hidtil. Hvorfor følgende befales:

1) Der skal indrettes en ny Grundstats Matrikul for
Kjøbenhavn til sikkrere Veiledning ved Fordelingen af alle de
Bidrag, som af Grundene bør udredes. 2) De Regler,

21 April.
Grundskat.

hvorefter denne Matriful skal fastsættes, ere: a) at de Afgifter, som paalignes Grundene, fremdeles som hidtil bør beregnes efter Portioner i Overensstemmelse med den i Aaret 1756 udfærdigede Matriful; b) at de nuværende Uligheder skal jevnes ved at lempe Afgiften efter Grundens større Afbenyttelse derved, at Bygningerne enten i Høide eller Bidde ere forøgede, og saaledes at drage disses nuværende Værdi ind under nye Portioner, bestemte efter Bygningernes faste Assurance-Sum, saaledes: at der tages 2 Procent af hver Bygnings Assurance-Sum, hvoraf dannes nye Portioner à 100 Rd. pr. Portion, hvilke lægges til hine ældre Portioner; disse Portioners samlede Beløb skal da udgjøre enhver Grundens nye Matrifuls-Taxt. 3) Hvert 5te Aar har Stadens Magistrat fra Brandassurance-Kontoret at indhente Efterretning, om der er foregaaet nogen Forandring i Henseende til Assurance-Summerne; hvorefter da Portionerne i Overensstemmelse dermed vil blive at forøge eller formindffe. (Lov 19 Februar 1861 § 2). 4) Næringsffatten skal herefter være et fra Grundskatten aldeles affondret Paalag, og ene anvendes til at supplere Stadens Kasses manglende Indtagter (Lov 19 Februar 1861). 5) Til den Ende skal Magistraten i hvert Aars November Maaned indgive Beregning over, hvormeget der til dette Diemeds Opnaaelse behøves paalignet Næringsbrugerne for det næste Aar. Ved denne Beregning skal det forudsættes, at Stadens Kasses løbende Udgifter i paafølgende Aar blive ligesaa store, som i det foregaaende; og at altsaa Stadens Kasse for ethvert følgende Aar skal have i Indtægt af Næringen det samme, som i foregaaende, tilligemed Beløbet af den Underballance, som muligen kan have fundet Sted i det foregaaende Aar. 6) Ansættelse til Skat af Næring skal herefter skee tvende Gange aarligen, nemlig inden Juni og December Maanedes Udgang. 7) Ansættelsen skal skee ved en Kommission, bestaaende af tvende af Kjøbenhavns Magistrats Lemmer og Aldermanden for Rodemestrene, for samtlige Stadens Kvarteer, og 2de af Stadens 32 Mænd, som af Magistraten udnævnes, for hvert Kvarteer. Og skal derhos ethvert

Kvarteers Rodemestre gaae Kommissionen tilhaande med de 21 April. Grundskat. Oplysninger, som maatte fordres. (Svfr. Kgl. Resol. 26 April 1843 og Reskript 24 November 1847). 8) Denne Kommission skal ifkun bestemme, hvormange Portioner den ene naringsdrivende Borger bor svare i Forhold til den anden; og har samme derved at rette sig efter den Klassifikation af borgerlige Naringsveie, hvilke Kongen igjennem Magistraten vil lade den tilstille. 9) Naar Ansattelsen er ffeet og Skattens Beløb pr. Portion derefter udregnet, skal Enhver for sit Vedkommende, 14 Dage forend der srides til Indkrævningen, gives Underretning om det Beløb af Narings-skat han, ifølge Ansattelsen, har at tilsvare. 10) Fattig-grundskatten, som har været opkrævet med 9,000 Rbd. aarlig, skal herefter aldeles bortfalde; derimod skal de 7,500 Rbd., hvilke Kjøbenhavns Fattigvæsen af denne Skats Beløb hidtil har udbetalt til Fødsels- og Pleiestiftelsen, samt til Tugt-Nas- og Forbedringshuset, herefter udbetales til bemeldte Stiftelser af Kæmuerkassen, og de øvrige 1,500 Rbd., som Fattigvæsenet selv har oppebaaret af Fattiggrundskattens totale Beløb, skal inddrages under en almindelig Ligning af Fattig-væsenets Udgifter (Bl. 9 Marts 1814). 11) Fra 1 Januar 1813 skal, foruden Borgervæbningskatten, følgende Skatters totale Beløb lignedes paa Grundtaxten, nemlig: Indkvarterings-skat, Renovationskat, Lygtekat og Vægterskat (Reskript 28 August 1829). 12) For Aaret 1812 skal af Naringsen i Kjøbenhavn udredes den Summa 44,000 Rbd. Dansk Kourant.

1813.

Rentekammer-From. (til den kongelige Skattekommission i 20 Marts. Kjøbenhavn), angaaende hvor de her i Staden eller dens For- Rangskat. stæder værende Forbegodsseiere skulle erlægge deres Rangskat.

Forbegodsseiere, som er tillagt Rang, uden Hensyn til deres personlige Opholdssted, betale Rangskatten i vedkommende Amtstue, hvor de øvrige Skatter af Godset erlægges, dog at i Regnskabet for Rangskatten her af Staden anføres de her-værende Rangspersoner, som saaledes betale Rangskatten i Amtstuen, med Forklaring om, til hvilken Amtstue den af enhver ifær erlægges.

21 Septbr.
Præste-,
Degne- og
Klokkerpenge.

Raadstu-Plakat.

Under 12 September 1814 er Magistraten tilhændekommet Hans Majestæt Kongens allerhøieste Reskript af 5te næstforhen, saaledes lydende: „Da for Os allerunderdanigst er foredraget, at Præsterne i Vor kongelige Residentsstad Kjøbenhavn, ikke mere have et Udkomme, der svarer til Tiderne, og at de saakaldte Præstepenge, der, efter Lovens 2—12—5, skal ydes til Geistligheden i Kjøbstæderne 2de Gange om Aaret, ere, medens Tienden, som efter bemeldte Lovsted skal svares til Religionslærerne paa Landet, ikke har været underkastet Tidsomstændighedernes Forandring, i de senere Aar saaledes formindskede, at denne Indtægt, paa den Maade, den nu ydes, ikke mere svarer til Hensigten; og da Vi derfor have fundet det nødvendigt, at der drages Omsorg for, at bemeldte, Kjøbstadpræsterne ved Loven, hjemlede Indtægt for Fremtiden erlægges med mindre Vilkaarlighed, og paa en Maade og i et Forhold, der svarer til de geistlige Embeders Værdighed og de Ydendes Evne; Ligesom Vi ogsaa have anseet det passende, at de saakaldte Degne- og Klokkerpenge derunder inddrages, og tilligemed Præstepengene under eet erlægges; Saa ville Vi, med Hensyn hertil, for benævnte Vor kongelige Residentsstad Kjøbenhavn allernaadigst have følgende Bestemmelser fastsatte:

1) Ligesom ethvert Sogns Præster og Kirkebetjente skulle lønnes af de i Sognet boende, saa skal og enhver Familie og hver enkelt Person, der boer for sig selv og ikke er Lem af den Familie, hos hvem han boer, uden Hensyn til Stand, Religionsbekjendelse eller Næringsvei, være forpligtet at betale Præste- Degne- og Klokkerpenge til Præsterne og Kirkebetjentene i det Sogn, hvori han opholder sig; dog undtages herfra de nuværende domicilierte Medlemmer af St. Petri tydske Menighed, og af Menigheden til Frederiks tydske Kirke paa Christianshavn saavel som deres Descendenter, som og de, som komme til bemeldte Kjøbenhavn fra Bore Hertugdømmer og fra fremmede Steder og der bosatte sig, samt høre til den lutherste Kirke, saa og deres Descendenter. 2) Alle foranførte Medlemmer i hvert Sogn, skulle hvert Aar for den

Sum, som de hertil under eet for det løbende Aar vilde bidrage, antagne sig i en Protokol, hvilken i dette Tiemed skal aarligen 3 eller 4 Uger efter Flyttedagen i Mai Maaned ombæres i hvert Huns, hvorved de tillige have at tillægge give, om de ville erlægge Bidraget paa eengang eller i 2de Terminer. 3) Protokollernes Ombærelse og Bidragets Indkrævelse besørjes af Rodemestrene, imod at nyde 2 Procent af Beløbet. 4) For hvert Sogn skal organiseres en Kommission, bestaaende af 3 til 5 Medlemmer af Sognet, hvilke Vi allernaadigst bemyndige til at gennemgaa Protokollerne og at anfætte til en passende hoiere Sum dem, hvis antegnede Bidrag findes uforholdsmæssige til deres Næringsvei og Stilling; dog bør bemeldte Kommissioner sørge for, at Afgiften ikke vorder trykkende for de Trængende. 5) Disse Kommissioner udnævnes af en Komite, bestaaende af Stadens 2de Provster og 3de Medlemmer af Magistraten. Hvert Aar udtræder eet Medlem af disse Kommissioner, som dog efter 2 à 3 Aars Forløb atter kunne vælges. 6) Bort Danstke Kancelli har, efter indhentede nærmere Oplysninger, at indkomme til Os med nærmere allerunderdanigst Forslag om, hvorledes Bidrag til Præsternes og Kirkebetjentenes Lønning kunne fordeles imellem dem, samt hvorledes de til Kathedral-Skolen i Kjøbenhavn hidtil svarede Degnepenge blive at fradrage. Iøvrigt skulle Menighedernes Medlemmer vedblive at yde til de vedkommende Præster og Kirkebetjente Gøitidsoffer og Betaling for de kirkelige Forretninger efter Loven.

1815.

Naadstu-Plakat.

(Reskript til Kjøbenhavns Magistrat af 7 Juli 1815) om Præstepenge af Vesterbros Beboere.

Beboerne af Vesterbro skal, forsaavidt de henhøre under Kjøbenhavns Jurisdiktion, svare Sognepræsten for Frederiksberg og Hvidovre Menigheder Præstepenge paa den i Reskript 5 Septbr. 1814 fastsatte Maade, og da disse Beboere henhøre under Amtsprovsten over Kjøbenhavns Amt i geistlige Sager, saa bemyndiges tillige Amtsprovsten over bemeldte Amt, Hr. Eiler Hammond,

21 Juli.
Præste-,
Degne- og
Klokkerpenge.

21 Juli. Ridder af Dannebrogen, til at tiltræde den efter fornavnte
 Præste-, Reskript nedfattende Komitte; ligesom ogsaa een af Bester=
 Degne- og bros Beboere skal tiltræde den i meerbemeldte Reskript
 Klokkerpenge. anordnede Kommission, forsaavidt angaaer Præstepenge af
 Besterbros Beboere.

1816.

Forordning om Bygningsafgiften.

17 April.
 Bygnings=
 afgift.

At ligesom Kongen har for Die Tid efter anden, hvor
 skee kan, at indføre større Simpeltid i Skattevesenet, saaledes
 vil han deels med Hensyn dertil og deels til Lettelse for
 flere Beboere af smaa Leiligheder, herved have den ved Frd.
 6 Mai 1812 efter Børsers eller Afsluffers Kubik=Indhold
 paabudne Ildstedskat saavel af Kjøbenhavn, som af de
 mindre Kjøbstæder, og de i bemeldte Forordnings 18 §
 nævnte Bygninger paa Landet i Danmark, op=
 høvet fra 1 Oktbr. 1815 at regne, og derimod anordner:
 at sammes Beløb skal, fra den Tid af tillægges den ved
 Frd. 1 Oktbr. 1802 paabudne Bygnings=Afgift, og
 denne som en Følge deraf, erlægges med een Gang mere, end
 dens oprindelige Beløb udgjør, dette beregnes til
 Rigsbankpenge S. B., Daler for Daler, saa at altsaa be=
 rorte Bygningsafgifts oprindelige Beløb, paa denne Maade
 beregnet i Kjøbenhavn udredes, med Indbegreb af den
 deri, for denne Stad, ved Frd. 4 Septbr. 1809, 2 §, paa=
 budne Forhoielse, ialt $2\frac{3}{4}$ Gange, men i de mindre Kjøb=
 stæder og af de ommeldte Bygninger paa Landet i Dan=
 mark i alt 2 Gange.

15 Juni.
 Præste-,
 Degne- og
 Klokkerpenge.

Kancelli=Skrivelse (til Kjøbenhavns Magistrat) angaaende,
 at Præsterne og Kirkebetjentene ikke skulle svare Præste=
 penge.

Med Erklæring af 27 f. M. har Kjøbenhavns Magistrat
 tilstillet dette Kollegium en Skrivelse fra Præsten ved Bartov
 Kirke, Hr. Mølsted, hvori han andrager, at ham er affordret
 Præstepenge, samt derhos forespørger, om han ikke er fritagen
 for Præstepenges Svarelse, og velbemeldte Magistrat har

derhos, ved at fremsende en af Stiftsprovst Clausen indhentet 15 Juni.
 Betænkning desangaaende, henstillet, hvorvidt de af Stifts- Præste-,
 provsten anførte Præster og Kirkebetjente, nemlig Hof- og Degne- og
 Slotspræst Liebenberg, Sognepræsterne Fallesen og Mølsted, Klostterpenge.
 som alle tre bo i Frue Sogn, samt Klokkerne og Graverne i
 bemeldte Sogn kan tilkomme fritagelse for den ommeldte Af-
 gifts Erlæggelse.

I denne Anledning skulde Kancelliet herved tjenstligst melde,
 at bemeldte Præster og Kirkebetjente ikke kunne ansees pligtige
 til at erlægge Præstepenge.

Reskript om Hof- og Slots-Menighedens Personale.

19 Juni.
 Præste-,
 Degne- og
 Klostterpenge.

Til Hof- og Slots-Menigheden skulle herefter henhøre:

- 1) Alle de samtlige Hofdamer, saavel de, som ere hos Hendes
 Majestæt Dronningen, som hos de kongelige Prindsesser, med
 de hos dem tjenende Kammer- og Stupiger samt Tjenere.
- 2) Alle vore samtlige høiføngelige Hofchefer, som Overkam-
 merherrer, Over- og Hof-Marskaller, Over- og Hofmestre,
 Overkammerjunkeren, Over- og Staldmestre, Over- og Hof-
 Ceremonimestre, Overjægermesteren, med deres Fruer, Børn
 og Betjente.
- 3) Alle hos de høiføngelige Herskaber virkelig
 i Tjeneste staaende Kammerherrer, Kammer- og Hof-Junkere.
- 4) Vore kongelige Hofjægermestre, naar de opholde sig ved
 Hoffet.
- 5) Vor kongelige Kabinetssekretær og samtlige til
 Kabinetssekretariatet henhørende Personale.
- 6) Vor Ge-
 heimsekabinetskasserer og samtlige til vor kongelige Cha-
 tollkasse og Partikularkasse henhørende Personale.
- 7) Vor
 Overbibliothekar ved vort store kongelige Bibliothek med
 samtlige derved ansatte Sekretærer og Betjente.
- 8) Vor
 Bibliothekar og øvrige ved vort kongelige Haandbibliothek
 ansatte Personale.
- 9) De ved vort kongelige Kunstkam-
 mer, Mynt- og Medaille-Kabinet samt vore Kunstsam-
 linger ansatte Embedsmand og Betjente.
- 10) Samtlige
 vore gagerede Liv- og Hof-Medici, samt Liv- og Hof-Chirurgi,
 saa og Hof- og Reise-Apotekeren.
- 11) Samtlige vore Hof-
 og Slots-Prædikanter.
- 12) Vor Hofkantor og Hoforganist.

19 Juni. 13) Alle ved vort kongelige Hof varende og dertil hørende
 Præster, Officianter, saasom Hofinspektøren, Hoffskriveren, Hofrevisøren,
 Degne- og Hofasserereren, Hoffrurererne, Kjøkkenmesteren, Kjøkkenskriveren,
 Klokkerpenge. Hofasserereren, Hoffrurererne, Kjøkkenmesteren, Kjøkkenskriveren,
 Mundskjenken, Kjeldermesteren, Kjelderkriveren, Solpoppen,
 Hofkonditoren, Hofbageren, Mundkøkkene, Evendene samt
 Pigerne, Arbeidskarle og Drengene i Kjøkkenet, med hvad ellers
 henhører under Officianterne og deres ved Hoffet holdende
 Folk. 14) Alle vort hoikongelige Huses Kammerjomfruer og
 Somfruer med samtlige deres Piger. 15) Alle vort hoikon-
 gelige Huses Kammerpiger, Kammerjægere og Livtjenere med
 samtlige deres Betjente. 16) Alle vort hoikongelige Huses
 Kammerlakaier og Gemakspiger med deres Tjenestefolk.
 17) Forvalterne og Gartnerne ved de Palaier, paa hvilke Vi
 nu residere, samt i Tiden Slotsforvalteren ved Christiansborg
 Slot, med deres Koner, Børn og Tjenestefolk. 18) Det
 samtlige ved vort kongelige Kapel og Theater ansatte Personale
 med dertil hørende Embedsmand og Betjente samt deres
 Koner og Børn. 19) Alle til vor Staldetat hørende Per-
 soner, saasom Dverberider og Beridere, Staldskriver, Skolarer
 og alle i vort kongelige Staldlivree varende Betjente, med
 deres Koner, Børn og Betjente, saasomt de ved Holmens
 Kirke nu for Tiden ansatte tre Præster afgang fra bemeldte
 Kirke. 20) Alle de i samtlige hoikongelige Herskabers Livree
 staaende Betjente, som Lakaier, Løbere, Jægere, Hunsgeraads-
 karle, Sveitsere, Portører, Arbeidskarle, Portnere og Bøgtiere
 med deres Koner, Børn og Tjenestefolk. Endeligen 21) samt-
 lige til de kongelige Prindsers og Prindsessers Hofstater hen-
 hørende Embedsmand og Betjente, som i ovenstaaende Nr. 20
 ere nævnte i vor kongelige Hofstat. Dog blive følgende Per-
 soner at undtage fra at henhøre til Hof- og Slots=Menig-
 heden, nemlig de ved vort Hof ansatte Personer, naar de
 tillige ere Militære, samt alle de Personer, med hvis Be-
 stillinger blot Prædicatet af Ordet „Hof“ uden Gage er
 forbundet.

Dg skulle alle de Personer, som have Bolig i de af Os
 selv beboede Palaier eller i sin Tid paa Christiansborg Slot,
 saavel som alle de til Hof- og Slots=Menigheden hørende

Personer, der boe tilleie heri Staden, vare aldeles ufrævede 19 Juni.
 for de ved den udgangne Plakat af 21de September 1814 Præste-,
 fastsatte Præstepenge, hvorimod de til bemeldte Menighed Degne- og
 henhørende Personer, som tillige ere Grundeiere, ligesuldt i Klokkerpenge.
 denne Egenstøb skulle svare Præstepenge til den Kirkes Be-
 tjente, i hvis Sogn Grundeiendommen ligger.

Naadstu-Plakat, (Reskript af 6 s. M.)*)

15 Juli.
 Arealstat.
 (Fattigstat.)

1) Til at dække Kjøbenhavn's Fattigvæsen's Udgifter for Aaret 1815, maa, i indeværende Aar 1816, opkræves det dobbelte Beløb af den oprindelige Arealstats Beløb, og at Opkrævningen skal see i 2de Terminer, af hvilke den første strax indfordres med det halve, og den anden tilligemed Oktober Kvartals Skatter. 2) Paa det Fattigvæsenet kan komme i den Forsatning, at ethvert Aars Udgifter kan bestrides med det løbende Aars Indtægter, istedet for at de nu først dækkes ved det paafølgende Aars Pigning, skal, i et Tidsløb af 4 Aar, fra 1 Januar 1816 at regne, foruden den aarligen fornødne Sum til at dække det foregaaende Aars Udgifter, endvidere, for aarligen at tilveiebringe omtrent en fjerde Part af det, som den nærværende Underballance antages at beløbe, paalignes og tilligemed den øvrige Fattigafgift indkræves den halve Deel af det oprindelige Beløb af Arealstaten; hvoraf følger, at Afgiften for Aaret 1816 bliver at paaligne Staden Kjøbenhavn's Indvaanere i alt med $2\frac{1}{2}$ Gang af Arealstatens oprindelige Beløb; og maa den Sum, der, efter det foranførte, i 4 paafølgende Aar bliver at paaligne Staden, ikke anvendes til Andet, end det her allernaadigst foreskrevne Diemed, men skal der over Beløbet af dette extraordinære Paalæg, og dets aarlige Anvendelse, føres et særskilt Regnskab, som bliver allerunderdanigst at forelægge Os.

Reskript om Præstepenges Erlæggelse af So- og Land- 4 Septbr.
 Statens Officere samt civile Betjente. Præste-,
 Degne- og

Alle de ved vor So- og Land-Stat ansatte Officere samt Klokkerpenge.

*) Rfr. Lov af 19 Febr. 1861.

4 Septbr. civile Embedsmænd og Betjente, af hvis Gage det ved aller-
Præste-,
Degne- og
Klokkerpenge. høieste Resolution af 28 November 1815 bestemte Bidrag til
Geistligheden og Kirkebetjentene ved Holmens og Garnisons
Kirker indeholdes, skulle være ufravede for de ved Plakat af
21 September 1814 fastsatte Præstepenge, hvorimod de iblandt
fornævnte Personer, som tillige ere Grundeiere, ligesuldt i
denne Egenstabs skulle svare Præstepenge til den Kirkes Be-
tjente, i hvis Sogn Grundeiendommen ligger.

28 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bestemmes, at Palaisforval-
Præste-,
Degne- og
Klokkerpenge. teren saavel som Vagterne og Arbejdskarlene paa Palaiet i
Kalleboderne tilligemed Gartneren og Fuldmagtigen paa Ko-
senborg Slot samt Oldfruerne og Vassepigerne paa begge
Vassehusene, skulle henhøre til Hof- og Slots=Menigheden.

8 Decbr. **Kancelli Skrivelse** (til Biskoppen over Sjællands Stift) an-
Præste-,
Degne- og
Klokkerpenge. gaaende geistlige Embedsforretningers Udførelse hos tydske
Familier paa Vesterbro.

Sognepræsten for Frederiksberg og Hvidovre Menighed
Fr. N. N. har, som Deres Hoiærvardighed bekjendt, i en
til Kancelliet indkommen Forestilling besvaret sig over, deels
at Sognepræsten til St. Petri Kirke heri Staden Fr. N. N.
udfører Kirkeforretninger for Familier paa Vesterbro, deels at
han modtager Præstepenge af dem, hvortil han anseer ham
uberettiget.

Foranlediget heraf skulde Man herved tjenstligst melde, at
hvad det forstnævnte Klagepunkt angaaer, da kan det ligesaa-
lidt formenes tydske paa Vesterbro boende Familier at hen-
vende sig i kirkelige Anliggender til deres egen Sognepræst og
Sjælesorger, som det kan forbydes denne at besøge dem, lige-
som det ei heller kan forlanges af den Mand der er besfattet
til Præst paa Frederiksberg, at han skal besidde den Færdig-
hed i det tydske Sprog, som behøves til deri at forrette,
hvad Præsteembedet medfører. Det er fremdeles ikkun de til
Frue Menighed hørende Folk og Familier, der boede paa
Vesterbro, som ifølge Reskript af 1 Marts 1737 bleve hen-
lagte til Frederiksberg Sogn, og da nysmeldte Reskript alde-

les ikke omtaler de sammesteds boende til Petri Kirke hørende Familier, saa er det en Selvsølge, at det efter den ved Reskriptet stete Forandring maatte forblive ved Petri Menigheds Medlemmer, saaledes, som det tilforn havde været. Hvad det andet Punkt af Hr. N. N's. Besværing angaaer, da er den Undtagelse, som efter Reskript af 5 Septbr. 1814*) gjælder for Petri Menigheds Medlemmer i samtlige Kjøbenhavns Sogne i og udenfor Staden, ogsaa ifølge Reskript af 7 Juli 1815**) gjældende paa Vesterbro med Hensyn til de Præstepenge af sammes Beboere, som Sognepræsten til Frederiksberg Menighed ved sidstnævnte Reskript allernaadigst blev bevilget at oppebære.

1819.

Reskript (til Kjøbenhavns Magistrat) ang. **Fattiggættens Svarelse** af Embedsmand, der have Friholig i kongelige eller offentlige Bygninger i Kjøbenhavn. (Kfr. Lov af 19 Febr. 1861.)

9 Juni.
2 pSt. Afgift
til Fattiggættens
senet.

Vor synderlige Gunst! Vi have taget under Overveielse, at den Maalestok, hvorefter Fattiggættens for vor kongelige Residentsstad Kjøbenhavn opkræves, nemlig efter Arealstættens, ikke er aldeles anvendelig paa de Personer, som bebo Leiligheder i kongelige eller andre offentlige Bygninger, især siden disse maae lade sig Leilighederne anvise og modtage samme, saaledes som de ere indrettede.

I denne Anledning give Vi Eder hermed tilkjende, at det er Vor allerhøieste Villie, at de Embedsmand og Betjente, som have Friholig i kongelige eller andre saadanne offentlige Bygninger i Kjøbenhavn, hvoraf Arealstættet ikke svares, skulle erlægge i Afgift til Stadens Fattiggættens to Procent aarligen af deres Gager. Derefter o. s. v.

1821.

Kancelli-Cirkulære angaaende fremmede Konsulers Rettigheder i Danmark og Hertugdømmerne.

12 Mai.
Konsuler,
fremmede,
deres Rettigheder.

*) Findes i Plakat af 21 Septbr. 1814.

**) Findes i Plakat af 21 Juli 1815.

12 Mai.
Konsuler,
fremmede,
deres Rettig-
heder.

tilmeldt Kancelliet, at det har behaget Hans Majestæt, paa Departementets allerunderdanigste Forestilling, under 25de f. M. allernaadigst at approbere, at følgende Grundsætninger maa iagttages i Henseende til fremmede herefter anerkjendte General-Konsulers, Konsulers, Vice-Konsulers eller andre Konsular-Agenters Rettigheder saavel i Danmark som i Hertugdømmerne, nemlig:

1) At de naar de ere kongelige Undersaatter, ved den dem tillagte Post ikke befries for Afgifter og Byrder, enten personlige eller saadanne, som flyde af deres hidtil havde borgerlige Stilling med Hensyn til faste Eiendomme, Næring eller Formue, dog med Undtagelse af sliige personlige Forretninger, der efter Ombud, paaligge en Stads Borgere og Indvaanere, samt af enhver anden borgerlig Byrde, der medfører personlig Forretning. 2) At derimod fremmede Magters Undersaatter, der som Konsuler indsendes i de kongelige Stater, ere fri for enhver personlig Byrde, og ligeledes for personlige Afgifter, saalange de ikke erhverve faste Eiendomme her i Landet eller drive borgerlig Næring, i hvilke Tilfælde, de af deres Eiendomme og deres Næring ville have at svare, hvad der svares af andre kongelige Undersaatter, under hvilke de i saa Henseende ville blive at indbefatte; og 3) at de, hvad enten de før Anerkjendelsen ere kongelige eller fremmede Undersaatter, alene i deres Konsularforretninger ikke skulle være Landets Jurisdiktion undergivne, hvorimod de, i Henseende til her i Landet indgaaede Kontrakter og Forpligtelser, samt dersom de besidde Huse eller faste Eiendomme, eller drive borgerlig Næring, saavelsom in criminalibus, skulle være Landets Love og Forfatning, og folgeligen ogsaa samme Jurisdiktion, som de kongelige Undersaatter, undergivne.

1824.

7 Septbr.
Hefseffat.

Kancelli-Skrivelse (til Kjøbenhavns Magistrat) angaaende Forstaelsen af Anordningen af 7 December 1770 § 14.

Kjøbenhavns Magistrat har i Skrivelse af 30 Juli sidstleden andraget, at Kammerherre N. N., Deputeret i det kongelige Generalkommisariats Kollegium, og Kammerjunker N. N., Lieutenant i den kongelige Livgarde til Hest, have

væget sig for at svare Hesteskatt, Forstnævnte af tvende Heste og Sidstnævnte af trende Heste, og har bemeldte Magistrat i Anledning heraf forlangt Rancelliets Resolution meddeelt.

7 Septbr.
Hesteskatt.

Til Svar herpaa meddeles tjenstligst, at Kammerherre N. N. paa den af ham angivne Grund, at han som Deputeret i det ovennævnte Kollegium nyder Jurage til tvende Heste, ikke kan fritages for af disse at svare Hesteskatt, hvori- mod Kammerjunker N. N., der efter den Oplysning, Man fra den kongelige Livgarde har erholdt, behøver tvende Heste til den kongelige Tjenestes Udførelse, maa være fritaget for Erlæggelsen af den ommeldte Skatt for tvende Heste.

Rancelli-Plakat.

23 Oktbr.
Hesteskatt.

(Resolution af 8 Oktober) at den ved Anordning 7 December 1770 14 § til Indtægt for Fodsels- og Pleistiftelsen, paabudne Afgift af Heste, som holdes i Kjøbenhavn, fra 1825 Aars Begyndelse af at regne, skal opkræves med det dobbelte af det hidtil paabudne Beløb, altsaa med 4 Rd. Sølv aarlig for hver Hest, som underholdes til Prægt, Bekvemmelighed eller Fornøielse, og med 2 Rd. Sølv for hver Hyrekudstheft, samt for hver af de Vognmandshefte, der i Medhold af Plakat 23 Marts 1793 ere Afgift underkastede ligemed Hyrekudsthefte, hvori- mod alle de Heste, som hidtil ikke have været Gjenstand for Afgiften, ogjaa fremdeles blive at undtage fra samme.

1826.

Kongelig Resolution, hvorved bifaldes, at de ved allerhøieste Reskript for Kjøbenhavn af 5 September 1814 paabudne Præstepenge, forsaavidt de udredes af den tydskeformerte Menigheds Medlemmer, for Fremtiden, efter at være paa anordnet Maade opkrævede, afgives til Menighedens Forstandere, for at anvendes til Menighedens egne kirkelige Udgifter.

27 Septbr.
Præste-,
Degne- og
Klokkerpenge.

1827.

Reskript (til det danske Rancelli) angaaende at de af Kjøbenhavns Borgervæbnings Officerer, som holde Heste til

25 Marts.
Hesteskatt.

25 Marts. **Brug i den militære Tjeneste, kun skulle svare halv Hestefkat.*)**
Hestefkat.

I Anledning af vort Kancellies allerunderdanigste Betænkning af 7 d. M. over en allerunderdanigst Ansøgning fra Kjøbenhavns Stadshauptmandskab, om at de af Borgervæbningens Officerer, der holde Heste til Brug i den borgerlige militære Tjeneste, maatte fritages for at svare Skat af disse, tilkjendegive Vi allernaadigst herved, at vi finde, at Billighed taler for, at de Officerer af Kjøbenhavns Borgervæbning, som saaledes selv holde Rideheste paa Stald i den borgerlige militære Tjeneste, bør og maa være fritagne for at svare Skat af disse Heste, men da de ikke bruge disse Heste i den militære Tjeneste saa ofte, som Officererne af vor Armee, ville Vi, at de af slike Heste skulde svare det Halve af den paabudne Skat. Dette vil i det Hele udgjøre et saare ubetydeligt Tab for Fødsels- og Pleiestiftelsen, hvortil Skatten er henlagt, thi det er Vor Villie, at ikkun Stadshauptmanden skal godtgjøres sliq Nedsættelse i Skatten for tvende Rideheste, og derimod de sex Bataillonskommandeurer og sex Majorer, samt de tvende Kompagnichefer, der kommanderer Feltbatterier, de fire Chefsadjutanter og de sex Bataillonsadjutanter, Hver for een Ridehest, og endeligen for Regimentsadjutanten, saalænge denne Charge vedvarer, da den efter den nye Plan skal bortfalde, ogsaa for en Ridehest. Regimentskvarterme-steren behøver ingen Hest i Tjenesten, og denne bortfalder altsaa aldeles. Følgelig bliver det 27, og i Tiden blot 26 Heste, hvoraf halv Skat svares, og altsaa bliver det hele Tab for ovennævnte Stiftelse 54 Rd. og i Tiden kun 52 Rd. aarligen, og som formodentlig vil være endnu ringere, da det blot ere de af fornævnte Officerer, der selv holde Rideheste, og altsaa ikke de, som leie Heste, der nyde Godt af denne Skattefrihed.**)

*) Svfr. Reskript af 25 April 1827.

**) Kancelliet havde i dets over denne Sag afgivne allerunderdanigste Betænkning, om Forstaaelsen af Anordningen af 7 Decbr. 1770 § 14 uttret Følgende: Bestemmelsen i denne Anordning an-

Reskript (til det danske Rancellie) hvori Samme tilkjendegives, 25 April.
 at hans Majestæt i Anledning af et fra Stadshauptmandskla-
 bet i Kjøbenhavn derom indgivet allerunderdanigst Andragende,
 har bevilget, at de ved det borgerlige Artilleries Feltbataillon
 Gesteffat.

gaaende hvilke Heste der ere afgiftspligtige eller ikke, er ikke saa tydelig, at den jo kan modtage forskjellig Fortolkning. Seer Man hen til den positive Regel, hvorved Anordningen bestemmer, hvilke de Heste ere hvoraf Afgiften skal svares, da, som denne kræver, at Hestene skulle holdes a lene til Pragt, Bekvemmelighed og Fornoielse, kunde det synes, at samme ei kunde indbefatte de omspurgte Heste der idetmindste tildeels holdes for den kongelige Tjenestes Skyld. Smidler tid kunne de ligesaalidt indbefattes under den Deel af Anordningen, som angiver de afgiftsfrie Heste. Da denne Deel af Anordningen indeholder de Udtryk: „men ingen andre“, kunde det synes heraf at være en umiddelbar Følge, at Afgiften skal svares af alle de Heste, som ei indbefattes under dem der saaledes ere undtagne, hvorefter det altsaa ei var Tvivl underkastet, at Afgiften jo maatte svares af de under Spørgsmaal værende Heste. Smidler tid er det dog ei ganske klart, at Hensigten med denne Deel af Anordningen har været, at give en udtømmende Bestemmelse om alle afgiftsfrie Heste. Vel tilkjendegive de Ord: „hvorunder dog alene Bryggeres, Bageres, Mølleres, Vognmænds og Hestehandlers Heste, men ingen Andre skal være at forstaa“, at den Bestemmelse, som her gives, er aldeles sluttet, uden at andre end de der udtrykkeligen nævnte Heste dertil kunne henføres. Men Bestemmelsen gaaer dog kun nærmest ud paa at tilkjendegive, hvilke Heste, der, i Egenskab af Heste bestemte til Arbeide og Næringsbrug skulle være afgiftsfrie, og forsaavidt er den vistnok aldeles udelukkende, saa at de Heste, som andre Borgerklasser holde skjøndt de og bruges til Arbeide og Næring, ikke kunne fritages for Afgiften, og det ventelig fordi det vilde blive et Paaskud, hvorved de fleste Heste kunde friholdes, om det var nok, at de af og til anvendtes til Arbeide og Næring. Men ihvorvel det saaledes ikke umiddelbart er afgjørende med Hensyn til de Heste, hvorfor Stadshauptmandskabet andrager paa Afgiftsfrihed, at de ei indbefattes under dem Anordningens § 14 udtrykkeligen fritager, saa er det dog af denne Paragrafs Sammenhæng klart, at de Udtryk: „som underholdes a lene til Pragt, Bekvemmelighed og Fornoielse“ ingenlunde kan forstaaes ganske bogstaveligt; thi det er til Exempel klart, at en Grosserer der holder Heste, som han bruger til Kjørsler med sine Handelsvarer, ikke kan

25 April. Hesteskif. ansatte Kompagnichefer, som regelviis ved de aarlige Exerceerovøvelser kommandere Feltbatterierne, maa gjøres deelagtige i den ved kongelig Resolution af 25 Marts 1827 bevilgede Nedsættelse i Erlæggelsen af den paabudne Hesteskif.

1828.

29 Febr. Rangskif. **Rentekammer-Plakat** (Resolution 28 Marts 1827 og 30 Januar 1828) for Danmark angaaende **Officerers** og andre til **Militær-Staterne** hørende **Embedsmænds** Forpligtelse til at svare **Rangskif**.

Ligesom det ikke vedkommer de civile Oppebørselsbetjente at opkræve Rangskif hos de Officerer og andre

befries for at betale Afgiften. Skjøndt Fritagelsen altsaa ikke ubetinget kan indskrænkes til Bryggeres, Mølleres, Bogmænds og Hestehandlers Heste, saa kan der dog, naar Anordningen ei skal indvikles i Selvomdfigelse, kun finde Fritagelse Sted for Heste, med Hensyn til hvilke det er aldeles klart, at de have en anden Hovedbestemmelse end at bruges til Pragt, Befvemmelighed og Fornøielse. In specie antager Rencelliet vel, at de Heste, der alene holdes for den kongelige Tjenestes Skyld, maa være afgiftsfri, men Man anseer det derhos fornødent, at der haves et bestemt Kjendemerke, hvorved dette viser sig at være den væsentligste Benyttelse for disse Heste, og Man tvivler paa, at Fritagelsen bør udvides til dem, der kun enkelte Gange eller til enkelte Tider anvendes til kongelig Tjeneste, men oftere og den største Deel af Aaret benyttes til andet privat Brug. Rencelliet troer, at det, for at forebygge Elusioner og Vilkaarligheder, vil være bedst at søge hiint Skjælnerke i den Omstændighed, om der er tillagt Vedkommende fri Turage til deres Heste, eller ikke, idet denne Omstændighed synes bestemt at afgjøre, om Hestene kunne antages at bruges fornemmeligen og stadigen til den kongelige Tjeneste, og det synes, at naar Hestehold ikke staaer i nærmere Forbindelse med en Embedsmænds Embedsforretninger, end at han selv har at bekoste Turagen, saa kan han heller ikke have Krav paa Befrielse for den forholdsmaessigt ubetydelige Afgift, som er forbunden med Hestehold i Kjøbenhavn. Af denne Aarsag havde Rencelliet ogsaa tidligere i en Skrivelse af 13 Juni f. A. til Kjøbenhavns Magistrat, paa dennes Forespørgsel, antaget denne Omstændighed som en Norm med Hensyn til Spørgsmaalet om adskillige Indviders Forpligtelse til at svare den heromhandlede Skat.

til Militær=Staterne hørende Embedsmænd, der enten staae i virkelig Tjeneste, eller ere affledigede med Pension eller Bartpenge, eller endeligen ere ansatte à la suite med Gage, hvad enten saadanne Officerer og Embedsmænd ere benaadede med høiere Rang, end den, deres militære Charge medfører, eller ikke, efter som der i deres Gage, Pension eller Bartpenge skeer Afkortning for bemeldte Skat, saaledes har Kongen resolveret, at alle Officerer, der enten staae i virkelig Tjeneste uden Gage eller ansættes à la suite ligeledes uden Gage, skulle, saalange de ei nyde saadan, aldeles fritages for at svare Rangskat, det være sig af deres militære Rang, eller af anden høiere Rang, hvormed de udenfor det Militære ere benaadede, samt at den samme Bestemmelse skal være gjældende med Hensyn til andre Embedsmænd, der ansættes uden Gage i fornavnte Stater. Hvad derimod angaaer de Officerer eller andre til Militær=Staterne hørende Embedsmænd, der ere affledigede uden Pension eller Bartpenge, og for hvilke saaledes ingen Afkortning skeer for Rangskatten, da have disse fremdeles, ligesom ogsaa afgangene militære Embedsmænd i Almindelighed, der ansættes i civilt Embede, til vedkommende civile Oppebørselsbetjente at erlægge titnævnte Skat af den høieste Rang, dem er tillagt. Dog skulle de fra Sø- og Land=Staten uden Pension eller Bartpenge affledigede subalterne Officerer, være fritagne for at svare Rangskat, om de endog ved Affleden eller siden benaadet med en høiere militær Karakter eller Rang, end deres forhenværende, saalange de ikke ansættes i civilt Embede. Men erholde de en saadan Ansættelse, eller naar dem ved Affleden eller senere maatte forundes høiere civil Karakter eller Rang, end deres forhenværende militære, have de af den dem tillagte Rang at svare den paabudne Rangskat.

Rentekammer=Cirkulære (til samtlige Overøvrigheder) ang. at fremmede Konsuler her i Riget fritages for Rangskat af deres Rang som Konsuler.

Paa Rentekammerets allerunderdanigste Forestilling har

29 Febr.
Rangskat.

16 Aug.
Rangskat.

16 Aug.
Rangskat.

Hans Majestæt under 16de f. M. allernaadigst resolveret faaledes:

„Alle af Os her i Riget anerkjendte fremmede Magters Konsuler ville Vi, uden Hensyn til om de ere danske eller fremmede Staters Undersaatter, allernaadigst have fritagne for Erlæggelsen af Rangskat af den dem ved Reskript 26de September 1764 i deres Egenkab som Konsuler tillagte Rang, hvorimod danske Undersaatter, der af Os anerkjendes som Konsuler for andre Nationer, og enten før Anerkjendelsen have været benaadede eller sidenester blive benaadede med en anden Rang end den, der tilkommer dem som Konsuler, blive pligtige til at svare Rangskat af en saadan Rang.

1829.

29 Marts.
Rangskat.

Kongelig Resolution, hvorved bifaldes, at de i Kjøbenhavn og paa dens Grund ansatte Politiaassistenter, for at forfatte og meddele Magistraten, til større Sikkerhed ved Rangskattens Opkrævning i Kjøbenhavn og paa dens Grund, Extracter, forsaavidt Rangspersoner angaaer, af de Lister over Huusbeboere, der halvaarligen tilstilles dem fra Stadens Huusværter, indtil Videre tilstaaes en Godtgjørelse af ialt 150 Rbd. Solv aarligen af den kongelige Kasse, hvilket Beløbs Fordeleling imellem dem indbyrdes overlades til dem selv.

1831.

8 Novbr.
Brandfontin-
gent.

Kancelli-Plakat ang. at Forretningerne vedkommende Brandforsikringen i Kjøbenhavns Forstæder og paa dens øvrige udenbys Grunde maa underlægges Branddirektoratet paa gamle Kjøbenhavns Amt.

Det har behaget Hans Majestæt Kongen under 26de f. M. allernaadigst at resolve:

At de Branddirekteurerne med Hensyn til Brandforsikringen, efter Forordn. 26 Marts 1800 og senere Bestemmelser, paa liggende Forretninger skulle, forsaavidt Kjøbenhavns Forstæder og øvrige bebyggede Grunde udenfor Portene angaaer, henlægges under Branddirektoratet paa gamle Kjøbenhavns Amt. De Forretninger, som i Henseende til Brandforsikringen paa Landet ere paalagte Amtmanden, blive for Resten i bemeldte Forstæder og de øvrige fornævnte bebyggede Grunde frem-

deles at udføre af Stadens Magistrat, til hvem altsaa de befalede Beregninger over Brandfontingentet blive at indsende, ligesom Magistraten og foranstalter Kontingentet opkrævet paa den hidtil sædvanlige Maade.

8 Novbr.
Brandfontin-
gent.

Rentekammer-Plakat (Resolution 31 Marts 1830, 18 December 1833 og 9 Marts 1834) for Danmark indeholdende nærmere Bestemmelser med Hensyn til Rangskatten for adskillige til det Militære hørende Rangs personer, saavel som for de ved Borgervæbningerne ansatte Officerer og andre med Rang benaadede Embedsmænd m. v.

25 Marts.
Rangskat.

Ligesom Kongen i Pl. 29 Februar 1828 har fastsat almindelige Regler for Officerers og andre til Militær-Statene hørende Embedsmænds Forpligtelse til at svare Rangskat, saaledes har det behaget Ham i Forbindelse dermed, endvidere at bestemme Følgende: 1) De i Pl. 29 Februar 1828 indeholdte Forskrifter blive i Et og Alt at anvende med Hensyn til de ved det nu ophævede Veikorps hidtil ansatte og de derfra entledigede Officerer, saavel som med Hensyn til de ved Kongens Livjægerkorps ansatte eller derfra entledigede Officerer og andre med Rang benaadede Embedsmænd. 2) I Henseende til de fra det forhenværende Landeværn eller de saakaldte annekterede Batailloner affledigede Officerers Rangskat bliver at forholde paa den Maade, at, ligesom det ikke vedkommer de civile Oppebørselsbetjente at oprøve bemeldte Skat hos dem af disse Officerer, der nyde Pension eller Bartpenge, saaledes skulle ogsaa alle de af nysnævnte Officerer, der ere affledigede uden Pension eller Bartpenge, uanset hvilken Charge de have bekladt, i Overensstemmelse med Resol. 30 Novbr. 1803 være fritagne for at svare bemeldte Skat, om de endog ved Afspæden eller sildigere ere blevne benaadede med høiere militær Charakter eller Rang, end den, de ved deres Entledigelse havde, og om de endog ere eller blive ansatte i civilt Embede. Derimod ere de, naar de have eller erholde civil Karakter eller Rang, forpligtede til, af denne at erlægge den paabudne Rangskat til vedkommende civile Oppe-

25 Marts.
Rangstat.

borjelsbetjente. 3) Forfaavidt angaaer Rangstatten for samtlige ved det borgerlige Militære, Brandkorpserne derunder indbefattede, saavel i Kjøbenhavn, som i de andre Kjøbstæder ansatte, med Rang-benaadede Officerer og øvrige Embedsmænd, bliver at forholde saaledes: 1) Saalænge Vedkommende staae i virkelig Tjeneste eller ere ansatte à la suite: de af dem, der oppebære Gage som borgerlige Militære, have at udrede den befalede Rangstat af den høieste Rang, dem er forundt, hvad enten samme er den, de have i fornævnte Egenkab, eller nogen anden, civil eller militær Rang; de af dem derimod, der ikke oppebære Gage som borgerlige Militære, ere fri for at svare Rangstat af deres Rang som saadanne, hvorimod de have at svare den befalede Rangstat af den Rang, der maatte være dem tillagt udenfor deres Stilling i det borgerlige Militære; og 2) naar de entlediges: de af dem, der erholde Pension eller Bartpenge, have at udrede Rangstat af den høieste Rang, der er dem forundt, hvad enten denne er militær eller civil; de derimod, som ikke nyde Pension eller Bartpenge, ere fri for Rangstats Svarelse af deres militære Rang, om de endog ved Afskeden eller siden benaades med en høiere militær Karakter eller Rang, end deres forhenværende, hvorimod denne Fritagelse bortfalder, naar de ansættes i civilt Embede, saavel som naar de enten have, eller ved Afskeden eller sildigere erholde civil Karakter eller Rang, i hvilke Tilfælde Skatten bliver at svare, i det første af den høieste militære Rang og i det sidste af den civile Rang. 4) De ovenfor under Nr. 3 anførte Negler skulle ogsaa være gjældende med Hensyn til de Officerer eller andre med Rang benaadede Embedsmænd, der ere ansatte i Kongens Livkorpss, eller der ved deres Afskedigelse fra samme enten i Overensstemmelse med Resolution 12 Februar 1828 beholde den dem forhen tillagte Rang, eller erholde en anden.

25 Septbr.
Konsuler,
fremmede,
deres Rettig=
heder.

Rancelli-Plakat (Resolution 5 August) ang. en nærmere Bestemmelse af Reskript af 25 April 1821 om herværende fremmede Konsulers Rettigheder.

Det har behaget Kongen at forandre den første Passus af ^{25 Septbr.} Resolution 25 April 1821 derhen: ^{Konsuler, fremmede, deres Rettig-}

1) At kongelige Undersaatter, ved i de kongelige ^{deres Rettig-} Stater at udnævnes til og anerkjendes som fremmede Konsuler eller Konsular-Agenter af hvilken som helst Klasse, herefter ikke skulle erhverve nogen Fritagelse for personlige Forretninger, der efter Ombud paaligge en Stads Borgere og Indvaanere, eller for andre borgerlige Byrder, der medføre personlige Forretninger, ligesaa lidt som Fritagelse for Byrder og Afgifter, enten personlige eller saadanne, der flyde af deres hidtil haatte borgerlige Stilling med Hensyn til Eiendom, Næring eller Formue, dog saaledes, at den de hidtil anerkjendte fremmede Konsuler, der ere kongelige Undersaatter, tilstaaede Fritagelse for personlige borgerlige onera forbeholdes dem, saalange de uafbrudt vedblive at være fremmede Konsuler enten i deres nuværende eller i en forandret Kvalitet. Hvorhos det endvidere har behaget Kongen at approbere: 2) At det i Henseende til kongelige Undersaatter, der i Helsingør for Fremtiden udnævnes til og anerkjendes som fremmede Konsuler eller Konsular-Agenter af hvilken som helst Rang, i Et og Alt maa have sit Forblivende ved Resolution 25 April 1821, samt endelig 3) at den Fritagelse for enhver personlig Byrde og for personlige Afgifter, som i ovenmeldte Resolutions 2den Passus er tilstaaet de fremmede Magters Undersaatter, der som fremmede Konsuler indsendes i de kongelige Stater, maa forstaaes derhen, at den ikke alene tilkommer saadanne Konsuler for deres egen Person, men ogsaa for deres Familie og Børn, saalange disse ikke have erhvervet nogen særskilt og uafhængig borgerlig Stilling her i Landet.

1838.

Raadstu-Plakat (Reskript 26 September.)

1) De i Raadstu-Plakaten 31 December 1798 for Opkrævelsen af den til Fordeel for Bor Fødsels- og Pleiestiftelse, ved Anordningen 7 December 1770 § 14, konfr. Rancelli-Plakat 23 Oktober 1824, her i Staden paabudne

12 Oktbr.
Festefat.

12 Oktbr.
Hestefat.

Hestefat, foreskrevne Regler, forandres derhen, at de paa-
budne Fortegnelser over de i hver enkelt Gaard her i Staden
værende Heste, hvad enten disse formenes afgiftsfrie eller
ikke, skulle afleveres ved Udgangen af hvert Mars Januar og
Juli Måaneder, og skulle omhandle alle de Heste, der, som
tilhørende her i Staden bosiddende Personer, og derhos be-
stemte til Afbenyttelse samme Steds, i de nævnte Måaneders
Løb, endog kun en enkelt Dag, have været paa Stald i de
ommelte Eiendomme, samt at det paalægges Rodemestrene
at kontrollere Rigtigheden af de gjorte Opgivelser, hvorhos
den Huseier, som maatte befindes at have fordulgt eller
ikke rigtiget opgivet nogen i hans Gaard værende Hest,
bliver at anses med en Mulkt til Stiftelsens Kasse af
4 Rd. for hver af Fortegnelsen ubeladt eller urigtigen opgivet
Hest; 2) som en nærmere Bestemmelse af den i det aller-
høieste Reskript til Kjøbenhavns Magistrat af 15 Marts
1793, kundgjort ved Raadstu=Plakat 23de s. M., indeholdte
Forpligtelse for Vognmændene til, forsaavidt de tage Deel i
Hyrekudffenes Næring, at svare lige Afgift med disse af de
Heste, som benyttes til sidstnævnte Næringsbrug, bliver her-
efter at iagttage som Regel, at Interessenterne i det store
Vognmands=slaug blive at indromme Fritagelse for Afgiften
a) af 6 Heste til Bestridelse af den med Rullen forbundne
Kjørsel, b) af 4 Heste til 2 Gadevogne og c) af 6 Heste til
3 Bivogne, eller ialt af 16 Heste for hver havende Vogn-
mands=slaug, og at Interessenterne i det lille Vognmands-
slaug, naar de tillige ere Natførere, indrommes Fritagelse af
4 Heste for hvert Natførelaug, alt under den Forudsætning,
at disse Næringsbrugere, som deeltagende i Hyrekudffes-
næringen, forøvrigt ere afgiftspligtige. Men da nævnte
Interessenter i det lille Vognmands=slaug ogsaa kunne holde
Heste til anden Arbeidskjørsel, som maatte medføre en yder-
ligere Fritagelse for Afgiften, end de nævnte, men som ikke
let lader sig indbefatte under en almindelig Regel, saa vil
Formanden for Hyrekudffekorporationen, i Forening med ved-
kommende Rodemester, hvert Halvaar til Eder have at ind-
give Oplysning om disse Næringsbrugeres Arbeidskjørsel samt

det Antal Heste, Enhver især holder, hvorefter det af Eder vil blive at afgjøre, hvormange af disse Heste, der kunne regnes til Hyrskudsfejerselen, og som Folge deraf bør ansættes til Hestefkat; og 3) Størrelsen af den aarlige frivillige Subskription, som i Anordningen af 7 December 1770 § 14 er fastsat for dem, der ville være fritagne for at betale Hestefkat, i Dereensstemmelse med Stattens Forhoielse ved Kancelli-Plakat af 23 Oktober 1824, forhoies fra 20 til 40 Rigsbankdaler Solv.

12 Oktbr.
Hestefkat.

1840.

Forordning angaaende Amtstue-Dppebørslerne og de Dppebørsler i Kjobstæderne, der ere af samme Slags, som de, der paa Landet vedkomme Amtstuerne, m. v.

8 Juli.
Om Dppe=
børsler.

Vi Christian den Ottende af Guds Raade osv., Gjøre vitterligt: I Forbindelse med de Bestemmelser, som indeholdes i Vor Forordning af Dags Datum, angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Vort Rige Danmark i Almindelighed, ville Vi, efter at have modtaget Betænkning fra begge Forsamlinger af Vore tro danske Provindstaler, herved allernaadigst have fastsat, hvad der fra Begyndelsen af Aaret 1841 desuden bliver at iagttage i bemeldte Vort Rige, dog indtil videre med Undtagelse af Bornholm, med Hensyn til Amtstue-Dppebørslerne og de Dppebørsler i Kjobstæderne, der ere af samme Slags som de, der paa Landet vedkomme Amtstuerne:

§ 1. Ligesom for nogle Statter og Afgifter hidtil har været bestemt, saaledes skulle herefter, saavel paa Landet som i Kjobstæderne, alle staaende Statter og Afgifter til Vor Kasse, Bankhæftelsesrenter og Brandhjælpspenge, samt paa Landet de Kommune-Afgifter, der erlægges til Amtstuerne, forfalde til Betaling og opkræves to Gange aarligen nemlig hvert Aars 1 April og 1 Oktober, hver Gang med det Halve af det aarlige Beløb. Dette gjør dog ingen Forandring i de hidtil gjældende Bestemmelser om, hvorvidt Statterne og Afgifterne skulle erlægges enten forskudsvis eller først ved Udlobet af den Tid, for hvilken de svares, saa at Opkrævningen i indeværende Aar skeer som hidtil, hvorimod

8 Juli.
Om Oppe-
børsler.

den første Termin, den 1 April 1841 indbefatter et forskjelligt Tidslob for de forskjellige Skatter og Afgifter, saasom: for Bankhæftelsesrenterne og Bygningsafgiften Tiden fra 1 Oktober 1840 til 31 Marts 1841, for Landskatten og de i den Henseende i lige Klasse med samme satte Afgifter fra 1 Januar til 30 Juni 1841 og for Brandhjælpspengene fra 1 April til 30 September 1841. De Skatter, som hidtil have været forfaldne maanedsviis eller kvartalsviis, uden at forudbetales, saasom Rangsstat og Embedsstat, opkræves den 1 April 1841 kun for $\frac{1}{4}$ Aar, men hver følgende Termin for et fuldt Halvaar. Iøvrigt skulle Besidderne af Gods, der, efter Lovgivningens Bestemmelser, skal bortfastes, fremdeles være berettigede til at lade opkræve og i fornødent Fald inddrive hos Fæsterne de Skatter, for hvilke de indestaae, kvartalsviis som hidtil, og skulle derfor Amtstuerne være forpligtede til, paa Begjæring af saadanne Besiddere af Fæstegods, i Begyndelsen af hvert Kvartal at meddele dem Beregning over Skatternes og Afgifternes samlede Beløb, efter de nu gjældende Regler, for det paagjældende Kvartal. Det samme skal derhos være Regel med Hensyn til Arvefæstere, for hvis Skatter Herlighedseierne indestaae. Forsaavidt Skatterne eller Afgifterne ere paabudne i Sølvs, der kan erlægges med Sedler og Tegns efter Kvartalskursen, bliver, for at det inden Forfaldstiden noiagtigen kan beregnes, hvor meget der, naar denne Betalingsmaade af Yderne vælges, skal erlægges, den Kvartalskurs at tage til Følge, som er gjældende det sidste Kvartal for Forfaldstiden, og det uanfæet, naar Betalingen skeer. Men, ligesom Sølvs altid kan betales med et lige Beløb i rede Sølvs, saaledes skal ogsaa det, som skyldes i Repræsentativer, modtages med rede Sølvs efter Pariskurs, saafremt Yderne selv ønske paa den Maade at afgjøre det. § 2. Forsaavidt Skatterne og Afgifterne, hvad enten de ere staaende eller de aarligen eller ekstraordinært paalignes, ere at ansee som reelle, saa at de ere lignede paa eller svares af faste Eiendomme (til hvilke Eiendomme ogsaa Tiender regnes), hæfte de paa de Eiendomme, hvoraf de ere forfaldne, med Fortrinsret, endog fremfor Pantefordringer. Iøvrigt

følge de indbyrdes i den Orden, at Bankhæftelsesrenterne først blive at udrede, dernæst Bore egne Skatter og Afgifter, lige med hvilke ogsaa Amtsforvalternes Skriverspenge regnes, derpaa Brandhjælpspengene og endeligen samtlige Kommune-Afgifter, hvorhos det dog er en Selvfølge, at vedkommende Tiendetageres Fortrinsret i Overensstemmelse med Forordningen af 8 Januar 1810, § 29 Litr. C., er dem forbeholden. Ere Skatterne og Afgifterne derimod alene personlige, forbliver det ved den Fortrinsret Lovens 5—14—37, i Forbindelse med den ved Rancelli-Plakat af 23 Juli 1819 bekendtgjorte allerhøieste Resolution af 7 næstforhen samt Plakaten af 14 Mai 1834, tillægger Skatter. Skulde det nogensinde hænde sig, at de reelle Skatter og Afgifter ikke kunde dækkes ved Realisationen af de faste Eiendomme, hvorpaa de hæfte, bliver det, der af disse ei maatte komme til Udbredning, da at ansee som personlig Skat, og har da samme Fortrinsret, som tilkommer dette Slags Skatter. Den her omhandlede Fortrinsret skulle dog saavel reelle som personlige Skatter og Afgifter herefter ifkun nyde for 2 Aar fra den Tid af, at de forfalde til Betaling; men den holdes i Kraft, naar Restancerne, i det Sidbiste inden 3 Maaneder efter bemeldte 2 Aars Udløb, ere beordrede Fogden til Inddrivelse, og Forretningen siden forsvarligen er fortsat, eller naar Skyldneren inden samme Tid er død eller har opgivet sit Bo, og dette er taget under Skiftebehandling. Efterat Fortrinsretten er tabt, betragtes Restancen alene som en simpel Fordring hos Skyldneren. De Restancer af Skatter og Afgifter, som ere paadragne, inden nærværende Anordning træder i Kraft, beholde derimod, indtil de betales, deres Fortrinsret saaledes, som Lovgivningen hidtil har hjemlet dem. § 11. Dersom Yderne til Forsaldstiden enten slet ikke betale eller ikke betale Alt, hvad de ere skyldige, skal Oppebørselsbejtenten være forpligtet til, 3 Maaneder efter Forsaldsdagen, at tilstille vedkommende Amtmand rigtige Fortegnelser, der, hvad Landdistrikterne angaaer bor affattes fogneviis, over Belobet af de Skatter og Afgifter, med videre, af de i §§ 1 og 2 ommeldte Slags, med hvis Betaling enhver Skatyder

8 Juli.
Om Oppebørsler.

8 Juli.
Om Oppe-
børsler.

især staaer tilbage; og bliver derhos, forsaavidt der maatte være Restancer af et saa stort Beløb, at de, efter denne vor Anordnings § 12, skulde erkræves af Kongens Foged selv, Fortegnelse over disse særligen at meddele, een for hver Fogedjurisdiktion. Beløbet anføres iøvrigt for hver Termin alene summarisk for enhver Skyldner, dog de reelle og personlige Skatter, hver Art for sig, og Bankhastelsesrenterne samt Brandhjælpsspengene for sig, i særskilte Rubriker. Med disse Restancelister skal følge en summarisk Fortegnelse in duplo over alle de indsendte Lister, af hvilken det ene Exemplar tilbageendes Oppebørselsbetjenten, forsynet med Amtmandens Tilstaaelse for, at han har modtaget de i den summariske Fortegnelse ommeldte Restancelister, og Paategning om, naar Inddrivelse er beordret; det andet Exemplar beholder Amtmanden til sin Efterretning. De paa de indsendte Lister opførte Restancer skal Amtmanden derpaa uophødeligen, og i det Sildigste inden 8 Dage efter Modtagelsen, autorisere vedkommende By-, Herreds- eller Birk-Foged til at foranstalte inddrevne, dog under Rekvirentens Ansvar saavel i Henseende til Restancerens Beløb og Klassifikation som med Hensyn til, at de virkelig skyldes for de opgivne Terminer, og skal denne Autorisation med behørig Datering paategnes enhver af Restancelisterne. Disse tilstilles dernæst af Amtmanden direkte og uden Ophold den paagjældende Retsbetjent til Foranstaltning af Inddrivelse paa den i efterfølgende § 12 foreskrevne Maade; og har Retsbetjenten strax at meddele Amtmanden Tilstaaelse for Modtagelsen af de autoriserede Restancelister. Under de til Bor Kasse skyldige Afgifter, som paa denne Maade inddrives, indbefattes ogsaa Mølle-, Kroholds- og andre saadanne paa faste Eiendomme hvilende Afgifter, samt Jagtforpagtingsafgifter og Renterne af de i enkelte Eiendomme fra det forrige Nytergodsbesalg indstaaende, Bor Kasse tilhørende, halve Kjøbesummer saavel som Arvefaste-Afgifter paa vore Domæner. Forsaavidt Yderen tillige skylder andre Restancer, som allerede ere beordrede inddrevne, men uden at Betaling endnu er paafølgt, bemærkes dette paa Listen inden Linien alene til Efterretning for Fogden. Forsømmer Oppebørselsbetjenten at indgive til Amt-

manden de forefrevne Restancelister inden den i det Foregaaende befalede yderste Tid, har han selv uopholdeligen at tilsvare Belobet. Dog forbeholdes ham samme Regres til Restancedragerne, som det Offentlige tilkommer hos dem, saa at altsaa Amtmanden, naar 2 Aar og 3 Maaneder endnu ikke ere forløbne siden Skatternes Forsaldstid, har at autorisere, paa den ovenfor forefrevne Maade, Restancerne til Inddrivelse hos Yderne. Men efter den Tid maa Amtmanden ikke autorisere Skatterestancer til Inddrivelse, da saadanne forelædede Restancer ved sædvanligt Sogsmaal blive at indbetale. Derhos skal den Oppebørselsbetjent, som i den her omhandlede Henseende viser Forsømmelse, være ifalden en Mulkt til vedkommende Fattigkasse fra 10 Rbd. til 50 Rbd. Solv efter Bort Rentekammers nærmere Bestemmelse, hvilken Mulkt i Gjen tagelsestilfælde endog kan forøges. Iovrigt bør Oppebørselsbetjenten, naar han modtager Restancerne, efterat han har begjært dem inddrevne, ved at meddele Kvittering i Skattekvitteringsbogen, give denne den Bemærkning, at den strax skal forevises Fogden, hvorpaa han derhos mundtlig har at gjøre Vedkommende opmærksom. § 12. Saa snart Fogden har modtaget de i foregaaende § 11 omhandlede, af Amtmanden autoriserede, Restancelister, skal det være hans Pligt, uden nærmere Paamindelse enten fra Amtmandens eller fra Oppebørselsbetjentens Side, paa den herefter forefrevne Maade at forfølge Sagen mod enhver enkelt Restancedrager, som paa Listen er anført, saalange, indtil Restancen er betalt, eller Alt er realiseret, som til Betalingen udfordres. Først skal han uopholdeligen, forsaavidt Landet angaaer, sende hver Sognefoged Listen paa Restancerne i hans Fogderi og derhos lade bekendtgjøre ved Kirkestævne, at de autoriserede Restancelister i det Hele ere modtagne fra Oppebørselsbetjenten for den nævngivne Termin, samt at Inddrivelse af Restancerne, hvilke dog ikke specielt maa publiceres, vil blive i værk sat, naar ikke sammes Betaling inden 14 Dage ved Oppebørselsbetjentens Kvittering for ham godtgjøres at være skeet. Forsaavidt Kjøbstæderne angaaer, skeer derimod den ommeldte Bekendtgjørelse paa den paa ethvert Sted brugelige

8 Juli.
Om Oppe=
børsler.

8 Juli.
Om Oppe-
børsler.

Maade. Dog overlades det i alle Tilfælde til Fogden, naar det alene er enkelte Ydere, der staae tilbage, at lade en speciel, men bevislig, Anmeldelse til hver især træde i den offentlige Bekjendtgjorelses Sted. Naar 14 Dage ere forløbne, uden at Betaling bevises at have fundet Sted, iværkfatter Fogden strax, og uden nogenfomhelst Forhaling, Inddrivelsen paa een og samme Maade, hvad enten Skyldneren er Landboer eller Kjøbstadboer, og i første Tilfælde, hvad enten han hører til Bondestanden eller ikke, alene med den Forandring, at han hos enhver Skyldner paa Landet, hvis samlede Restancebeløb ikke overstiger 50 Rbd. Solv, lader Udpantningen i Løsoret udføre af vedkommende Sognesfogder, hvilke han derfor strax, saasnart de ovenmeldte 14 Dage ere forløbne, uden at Betaling er skeet, meddelex Ordre til Udpantningens uopholdelige Spærkfattelse. Dog skal Fogden stedse have vaagent Die med at Sognesfogderne i rette Tid og paa rigtig Maade udføre Forretningen, ligesom, hvor der under en saadan Forretning maatte kunne blive Spørgsmaal om Kjendelses Afvigelse, denne bør skee af den kongelige Foged. § 13. Saafremt der hos Skyldneren forefindes saa meget upantsat Løsore inden Jurisdiktionen, at hele Restancen saavel af personlige som af reelle Skatter og Afgifter derved kan dækkes, da foretages Udpantningen for begge disse Klasser af Restancer alene i Løsoret. Er dette derimod ganske eller tildeels pantsat, udlægges først for de personlige Skatter og Afgifter saa meget af det upantsatte Løsore, naar dette gives, eller, naar dette ikke er tilstrækkeligt, saa meget af det til Underpant, efterat Plakaten af 23 Juli 1819 bekjendtgjordes, stillede Løsore, som behøves til at dække Restancebeløbet. Og iagttages det overalt, hvor Udlæg skeer i Skyldnerens Løsore, at de for ham mindst uundværlige Effekter først udlægges, saa at altsaa hans nødvendige Besætning, og de til Eiendommens Drift uundværlige Nolsredskaber samt Haandværksredskaber og andre til Skyldnerens Næringsdrift uomgangeligen fornødne Redskaber ikke udlægges, saalænge andre mere undværlige Ting hos ham forefindes, dog saaledes, at alt Upantsat, som ovenmeldt, først udlægges for det Pantsatte. Pantnaver i

8 Juli.
Om Oppe-
børsler.

Løsøret har iøvrigt her selv at varetage sit Taro, saa at, naar ikke han, eller Nogen paa hans Begne, bevisliggjør Pantretten, inden Løsøret ved Auktion er bortsolgt, kan Indsigelse mod Salget siden ikke gjøres. Dersom der til de reelle Skatters og Afgifters Tilfredsstillelse intet upantfat Løsøre er tilbage, eller dersom det ikke vurderes saa hoit, at det er sandsynligt, at det vil blive tilstrækkeligt til at afgjøre Restancen tilligemed Omkostningerne, hvorom Sognefogden, forsaavidt Udpantning skeer ved ham, uopholdeligen skal gjøre Indberetning til den kongelige Foged, har denne strax at iværksætte Eksekutionen tillige i Skyldnerens faste Eiendomme, paa hvilke Restancen hviler, hvad enten det er Hovedgaarde, Bøndergaarde, Kjobstad= eller andre Eiendomme; og følge da med Landeieendommene disses uundværlige Besætninger og Inventarier, naar de tilhøre Skyldneren og ikke særskilt ere pantfattede. Forlanger derimod Debitor i dette Tilfælde udflyktigen Besætningen og Inventariet specielt udlagt, og samme ikke med den faste Eiendom er bortforpagtet eller bortfæstet, eller dersom han paaviser til deri at søge Fyldestgjørelse enkelte af sine, i vedkommende Fogeds Jurisdiktion beliggende, Eiendomme, eller enkelte Dele af samme, forsaavidt disse, uden særlig Tilladelse, maa skilles fra den samlede Eiendom, og saadanne Dele ikke ere særskilt pantfattede, eller dog ikke pantfattede høiere, end at det med Rimelighed kan antages, at Pantefordringerne ville vorde dækkede foruden Restancebeløbet af de resterende reelle Skatter og Afgifter, der ikke hæfte paa samme, da indskrænkes Udlaget til disse enkelte Dele, naar de afkjønnes tilstrækkelige til Restancens og Omkostningernes Betaling. Det er iøvrigt en Selvfølge, at ogsaa for personlige Skatter og Afgifter kan af Fogden gjøres Eksekution i faste Eiendomme, dog det Pant, som Nogen deri lovligen har erhvervet, upræjudiceret. Endeligen skal det, hvad Borresidentsstad Kjobenhavn angaaer, staae vedkommende Restancedrager frit for, efter Begjæring, strax at kunne erholde Udlaget for Restancer af reelle Skatter foretaget i den faste Eiendom, som disse paahvile. § 14. For Eksekutionen eller Udpantningen, naar samme forrettes af Herreds= eller Birke=

8 Juli.
Om Oppe-
børsler.

fogden, betales, i Forhold til det samlede Beløb af Restancerne af reelle og personlige Skatter og Afgifter for hver Skyldner især, det fulde ved Sportelreglementet 22 Marts 1814 § 45, bestemte Gebyr, uden at dog Forhoielse til Justitsfonden eller pro mille Gebyr beregnes, ligesom og Forretningen uden Betaling skal gives Amtmanden, forsaavidt han i enkelte Tilfælde maatte have Brug for samme, bekrævet paa ustemplet Papir. Hver af de 2de Bidner, der af fornævnte Foged bruges ved Forretningen og der tillige have at vurdere de udlagte Eiendomme, tilstaaes 12 Skilling Solv. Naar Udpantning foretages ved Sognefogden, erlægges derfor til ham 16 Skilling Solv og ligesaa meget til Herreds- eller Virkesfogden. Til Byfogden betales, naar Udpantningen eller Eksekutionen ved ham udføres, 24 Skilling Solv, uden Forhoielse til Justitsfonden, og til hver af de 2de Mænd, han bruger som Bidner og Burderingsmænd ved Forretningen, 6 Skilling Solv. Dog bør, ogsaa naar Udpantningen eller Eksekutionen skeer ved Byfogden, samme altid skee efter Restancelister, som ere affattede i den med Hensyn til Amtsforvalterne ved foregaaende § 11 foreskrevne Form, men saaledes, at der for kongelige Skatter eller Afgifter samt Brandhjelpspenge og for Kommuneafgifter udstædes særskilte Restancelister, naar de opkræves af forskjellige Oppebørselsbetjente. Alt, hvad der saaledes skal erlægges for de her omhandlede Forretninger, inddrives tilligemed det Restancebeløb, hvorfor Udpantningen eller Eksekutionen iværksættes. Og, om end Restancen maatte være betalt, naar dette ikke betimeligen legitimeres for Fogden, inden han forlader sit Hjem for at foretage Forretningen, eller dersom Restancen betales under selve Forretningen, saa at Udpantning eller Eksekution for Restancen bortfalder, skal Gebyret alligevel erlægges, og Fogden være berettiget til, i Mangel af Betaling, strax at foranstalte Udpantning eller Eksekution for Omkostningerne aldeles paa samme Maade som for selve Afgiften. § 15. Det udlagte Losøre kan forblive hos Skyldneren, indtil det realiseres, saafremt han vil indestaae for samme, og Fogden eller Sognefogden skjønner, at det kan betroes ham.

modsat Fald henfattes det, under Fogdens eller Sognefogdens Forvaring, paa det nærmeste bekvemme Sted, og, dersom det er Kreaturer, indtinges de paa Foder saa billigt som muligt. I 6 Uger efter Udpantningen staaer det Udlagte til Indløsning, saafremt nemlig Skyldneren betaler Restancen, Gebyret og de Omkostninger, der allerede maatte være medgaaede til Godsets Opbevaring, m. m. Naar disse 6 Uger ere forløbne, uden at Indløsningen er skeet, hvorom Sognefogden, forsaavidt Udpantningen er skeet ved ham, uopholdeligen har at gjøre Indberetning, ledsaget med fuldstændige Fortegnelser over det Udlagte, til Herreds- eller Birkens Fogden, foranstalter denne, eller i Kjøbstæderne Byfogden, saasnart det for den fornødne Betjendtgjørelses Skyld, der maa gaae forud, er muligt, Løsoret absolut bortsolgt ved een eneste Auktion under saadanne Betingelser, at han kan være ansvarlig for, at Restancen, saavidt Kjøbesummen dertil er tilstrækkelig, vorder indbetalt til Amtstuen eller vedkommende Oppebørselsbetjent i det Seneste inden 4 Uger efter Auktionens Afholdelse. For denne Forretning tillades det ham at beregne sig i Indkassations-Salar 2 Procent, naar Auktions-Beløbet betales kontant, og 4 Procent, naar Kredit gives, hvilket Salar forlods fradrages Beløbet eller betinges af Kjøberne. Dersom der enten i det givne Tilfælde, eller kort forinden i lignende Tilfælde, forgjaves har været afholdt Auktion i Sognet, uagtet det har været betydet de Mødende, at Flytning af Godset vilde finde Sted, hvis passende Bud ei skete, kan Fogden foranstalte Godset, efter Indløsnings-tidens Udløb, henslyttet til et bekvemmere Sted, i alt Fald til nærmeste Kjøbstad, hvor Fogden da skal være berettiget til, om han end ikke der tillige har Jurisdiktion, at afholde Auktionen, saafremt han ikke hellere vil overlade samme til den derværende Auktionsdirekteur. Saadan Flytning af Godset maa imidlertid, forsaavidt den skeer til et Sted udenfor Jurisdiktionen, ikke foranstaltes uden efter Amtmandens forud indhentede Tilladelse dertil. Derhos bør Omkostningerne ved Flytningen, hvilke udredes ligesom de øvrige Omkostninger i Anledning af Inddrivelsen, søges nedsatte til det mindst

8 Juli.
Om Oppe-
børsler.

8 Juli.
Om Oppe=
børsler.

mulige, og Flytningen, saavidt skee kan, iværksættes ved Skyldnerens egne Folk. § 16. Skulde Udsalget af Løsore= Auktionen vise, at Restancen tilligemed Gebyret og øvrige Omkostninger ikke dæktes ved Realisationsbeløbet, og der ikke allerede er tillige gjort Udlæg i de faste Eiendomme, foranstaltes dette Udlæg overensstemmende med foregaaende § 13, uopholdeligen iværksat, saafremt Skyldneren ei maatte være i Besiddelse af videre Løsore, hvori det er sandsynligt, at Fyldestgjørelse kan opnaaes ved nyt Udlæg og ny Auktion, som strax derefter maa foranstaltes. Ved saadant nyt Udlæg maa Løsoret ei vurderes høiere, end i Forhold til de Priser, hvortil det tidligere udlagte Gods ved den over samme afholdte Auktion blev udbragt. Naar saaledes ikke ved Løsorets Salg opnaaes fuld Betaling, eller naar intet Udlæg i Løsore har været at erholde, skrides der til de udlagte faste Eiendommers Realisation i Forbindelse med deres uundværlige Besætninger og Inventarier, forsaavidt samme, i Medhold af fornævnte § 13, følge Eiendommene. Dog bliver Auktion ei at beramme for efter Udløbet af 4 Uger, for at den Vedkommende, ved, overensstemmende med nedenaførte § 18, at rette for sig, kan forebygge Auktionen. Men, naar Berigtigelse ikke inden 4 Uger er skeet, gjør Fogden uopholdeligen Anstalt til Eiendommens Salg og giver først skriftligen den, som er første Prioritetshaver i Eiendommen, forsaavidt det af den Panteattest, som til den Ende erhverves, kan erfares, hvor han er, og forsaavidt Meddelelsen kan komme ham tilhænde, inden det endelige Salg kan ventes iværksat, Underretning om det forehavende Salg, for at han kan varetage sit Tarv. Gebyret for Panteattesten udredes forresten ligesom de øvrige ved Inddrivelsen foranledigede Omkostninger. Over de udlagte Eiendomme afholdes 3 Auktioner, der forud bekendtgjøres paa den ved Rancelli=Plakat 22 April 1817, § 3, foreskrevne Maade, saa at Bortsalg, med samme Retsvirkning som efter Dom og Execution, skeer ved 3die Auktion, naar saa høit Bud opnaaes, at de Fordringer, hvorfor Salget foretages, derved blive fyldestgjorte. Dog kan, under de i Plakaten 19 Juni 1822

§ 2 indeholdte Betingelser, endnu en fjerde Auktion afholdes. Blandt Villkaarene for disse Auktioner betinges det, at Kjøberen skal af Kjøbesummen betale deels Restancens Beløb til vedkommende Oppebørselsbetjent, deels til Fogden Eksekutions- og øvrige Omkostninger saavel som for hans Uleilighed med Auktionens Besørgelse et lige Beløb med Eksekutionsgebyret, samt derhos udenfor Kjøbesummen tilsvare alle øvrige i Anledning af Auktionerne og Salget flydende Omkostninger, derunder indbefattet Auktionsgebyret, Alt til de i Forordningen 11 September 1833 bestemte Betalingsterminer, saa at Gebyrer og Omkostninger erlægges om 14 Dage, men Restancen selv til den i bemeldte Forordnings § 1 fastsatte Tid; at Kjøberen stiller behørig Sikkerhed overensstemmende med nysnævnte Anordnings § 3; at han udreder alle Skatterne og Afgifterne af Eiendommen fra den Tid, indtil hvilken Restancerne, hvorfor Eksekutionen er skeet, ere beregnede, og at han i Henseende til Resten af Kjøbesummen afgjør det Fornødne med Pant haverne eller den forrige Eier, da Auktions-Etjøde ikke forinden udfærdiges. Skulde nogenfinde ved den endelige Auktion intet Bud opnaaes, eller ikke saa høit Bud, at Restancen og Omkostningerne derved fuldkommen betales, indberettes det igjennem Amtmanden til Bort Rentekammer, som da tillige tilstilles Udskrift af Eksekutions- og Auktions-Forretningerne, for at der kan træffes, hvad videre Foranstaltninger der findes fornødne. Iøvrigt skal, selv i saadanne Tilfælde, det lovbestemte Foged- og Auktions-Gebyr erlægges, dog saaledes, at, saafremt intet Salg skeer, Salæret for forgjæves Optraab i ethvert Fald kun beregnes som enkelte Optraabspenge, om end Eiendommen er optraabt paa forskjellige Maader.

§ 17. I de enkelte Tilfælde, hvor Udlag i faste Eiendomme, overensstemmende med § 13, ikkun skeer under Forbehold af, at Pantekreditorerne i samme først tilfredsstilles, bliver det Fornødne i den Henseende at iagttage ved Auktionsvillkaarene; og skeer da intet Salg, naar Pantegjælden ei derved først dækkes.

§ 18. Melder Restancedrageren sig, for at indløse udlagte Effekter eller Eiendomme, endog efterat Auktionerne ere bekjendtgjorte, men inden endeligt Salg er foregaaet, skal

8 Juli.
Om Oppe-
børsler.

8 Juli.
Om Oppe-
børsler.

Indløsningen staae ham frit og Auktionerne aflyses, enten naar han, foruden at bevise at have klareret alle sine Restancer hos vedkommende Oppebørselsbetjent, tillige godtgjor Fogden det ham tilkommende Eksekutions-Gebyr og det i § 16 nævnte Salær for Auktionernes Besørgelse samt derhos betaler samtlige de Omkostninger, som Udpantningen, Eksekutionen og Auktionerne allerede have foranlediget, og som Aflysningen endvidere vil foraarsage, eller og dersom han stiller fuldkommen betrykkende Sikkerhed for, at alt det Ovenanførte vorder berigtiget, Gebyret og Omkostningerne inden 14 Dage og samtlige Restancer inden 3 Maanedes, hvilket Fogden da har noie at paasee opfyldt. Under samme Betingelser skal det ogsaa staae Pantnaverens i de udlagte Eiendomme og enhver Anden frit at forlange Auktionerne tilbagekaldte. § 19. Forresten blive nye Udpantninger eller Eksekutioner for senere paadragne Skatterestancer ikke af Fogden at foranstalte, naar alle Skyldnersens løse og faste Eiendomme, saavidt man i dem kunde søge Fyldestgjørelse for Restancerne, allerede ved tidligere Skatte-Inddrivelser ere udlagte, og Betalingen følgerigen ogsaa for de senere Restancer, ved det Udlagtes endelige Realisation, maa antages at ville opnaaes, af hvilken samme Grund heller ikke videre Udlæg gjøres for senere Restancer af en skatpligtig Eiendom, naar denne selv allerede for tidligere Restancer af samme er udlagt. Men dersom for de ældre Restancer ikkun er skeet partielt Udlæg i Løsøre, eller i enkelte Dele af Eiendommen, hvoraf Fogden ikke skønner tillige at kunne indbringe de senere Restancer, for hvilke han ellers har at drage Omfjorg, da bør han, saasnart den nye Restanceliste er ham tilstillet, atter for de derpaa anførte Restancer forfølge Sagen paa den ovenfor foreskrevne Maade, om end ikke Sagen i Henseende til de ældre Restancer endnu maatte være bragt fuldkommen til Ende. § 21. Paadrages Skatte- og Afgifts-Restancer af nogen fast Eiendom, hvis Besidder har Bopæl uden for den Fogeds-Jurisdiktion, hvori Eiendommen er beliggende, da forholdes med Restancerens Inddrivelse ved Udpantning i hans paa bemeldte Eiendom værende Løsøre og, naar fuld Betaling

deri ei kan faaes, saavelsom naar intet af Skatydernes Løsøre paa Stedet findes, ved Udlæg i og Realisation af selve Eiendommen eller, i det i foregaaende § 20 ommeldte Tilfælde, ved Sekvestration af dens Indtægter paa samme Maade, som om han der var tilstede. Dog bør vedkommende Oppebørselsbetjent, naar Eiendomsbesidderen boer i Nærheden, og Underretning om, at Afgifterne ville blive søgte inddrevne, saaledes kan gives ham, uden at deres betimelige Inddrivelse derved udsættes, ei unnlade at meddele ham en slig Underretning. Men Mangel af en saadan skal ikke begrunde nogen Indsigelse imod Udpantningens, Eksekutionens eller Sekvestrationens Lovlighed. Iovrigt er det en Selvsølge, at Intet kan være til Hinder for at rekvirere deslige Restancer inddrevne paa den Afgiftspligtiges Bopæl i Tilfælde af, at dette maatte ansees hurtigere at ville fore til Maalet, end at søge Betaling i selve Eiendommen. Og har i saa Fald Oppebørselsbetjenten herom at henvende sig til Amtmanden i det Amt, hvor Eiendommen er beliggende, hvilken Embedsmand, efter at have forsynet Restancelisten med den fornødne Autorisation til Inddrivelse, gennem Amtmanden i det Amt, hvor Restancedrageren boer, har at foranstalte det videre Fornødne. § 22. Iovrigt skulle paa een Dag foretages saa mange Udpantninger, Eksekutioner, Sekvestrationer og Auktioner for Skatterestancer som muligt. By-, Herreds- eller Birke-Fogderne bør ogsaa ikke alene selv iagttage den størst mulige Hurtighed ved disse Forretninger, som uafbrudt fortsættes i den ovenbeskrevne Orden, men ogsaa nøie paasee, at Sognefogderne ligeledes gaar frem med den muligste Hurtighed og, saafremt de heri findes efterladne, blive gjorte medansvarlige for Restancebeløbet samt ansæte med en Mulkt af 1 til 5 Rbd. Solv, der dikteres af Amtmanden og tilfalder vedkommende Fattigklasse. Viser By-, Herreds- eller Birke-Fogden i nogen af disse Henseender Forsømmelighed, skal han for samme drages til Ansvar saaledes, at Restancerne, hvis Inddrivelse han har forsomt eller ikke tilbørligen paaseet, efter lovlig Tiltale og Dom, hos ham selv kunne inddrives, imod at han igjen holder sig til Restancedragerne,

8 Juli.
Om Oppe-
børsler.

8 Juli.
Om Oppe=
børsler.

hos hvilke der forbeholdes ham samme Regres, som det Offentlige tilkommer hos dem, saa at altsaa Amtmanden, naar 2 Aar og 3 Maaneder endnu ikke ere forløbne siden Skatternes Forfaldstid, har at autorisere, paa den i det Foregaaende forefrevne Maade, Restancerne til Inddrivelse hos Yderne. Derhos bor den Foged, der har vist Forsømmelighed i de ovennævnte Henseender, ansees med en Mulkt til vedkommende Fattigkasse af 10 til 50 Rbd. Solv, som i Gjentagelses = Tilfælde endog forøges. Oppebørselsbetjenten skal derfor, 3 Maaneder efterat Udpantning eller Eksekution for Restancer efter denne Vor Forordning skal gjøres, strax til Amtmanden indgive særskilte Fortegnelser over de forskellige til Inddrivelse opgivne Restancer, som da endnu ikke ere betalte, saaledes at de, enhver Autoritet vedkommende, Restancer opføres paa en Liste for sig, saasom kongelige Skatter og Amtsrepartitionsfondsbidrag paa een, Bankhæstleserrenterne paa een, Brandhjælpspenge paa een, Alt med tilføjet Bemærkning om, naar de af ham ere begjærte inddrevne. Og skal Amtmanden derpaa inden 14 Dage forlange bestemt og noiagtig Efterretning fra vedkommende Fogder om, hvad der ved hver Post især er foranstaltet, hvilke Erklæringer inden andre 14 Dage skulle afgives paa de ovenanførte forskellige Listes, særskilt for hver Art af Restancer. Saasnart disse Erklæringer ere modtagne, skal Amtmanden uopholdeligen tilstille det vedkommende Kollegium eller Departement, hvorunder Restancerne høre, de af Amtstuerne indsendte Restancelister tilligemed de nysnævnte Erklæringer med de Bemærkninger, hvortil han selv maatte finde sig foranlediget; og har dette Kollegium eller Departement da, hvis det finder nogen Foged skyldig i en tilregnelig Forsømmelse, efter de befundne Omstændigheder, gjennem Amtmanden at foranledige ham tiltalet efter denne Vor Forordnings Indhold. Forresten har Fogden uopholdeligen at aflevere til vedkommende Oppebørselsbetjent, hvad han i Anledning af de her omhandlede Forretninger indkasserer eller har at afgive, og, dersom han forbliver indesiddende med Pengene, ansees han efter § 20 i Vor Forordning af Dags Datum angaaende det offentlige

Kasse- og Regnskabs-Basen i Almindelighed. I Henseende til Fogdens Berettigelse til at modtage de Restancer, der maatte tilbydes ham, skulle derhos de nu gjældende Regler, navnlig den ved Rentekammer-Plakat af 31 December 1822 bekendtgjorte allerhoieste Resolution af 11 i samme Maaned, forblive ved Magt, saa at ingen Yder maa betale nogen Skatterestance til Fogden uden i det Tilfælde, at denne indfinder sig med tvende tiltagne Mænd hos ham for at foretage Udpantning; thi i ethvert andet Fald staaer Yderen selv til Ansvar for Restancens Beløb. § 24. Naar Nogen, som har offentlige Skatter eller Afgifter at udrede, doer eller opgiver sit Bo til Skifterettens Behandling, bor Skifteforvalteren, der har taget Boet under Behandling, strax hos vedkommende Oppebørselsbetjent søge Oplysning om, hvad Restancer af bemeldte Skatter og Afgifter den Paagjældende har paadraget sig, i hvilken Henseende Restancens Overensstemmelse med Oppebørselsbetjentens Hovedbog skal, som i ethvert andet Tilfælde, være tilstrækkeligt Beviis for Fordringens Rigtighed, saafremt Boet ikke kan skaffe den Skyldiges Kvitteringsbog tilveie eller paa anden lovlig Maade modbevise den paa Oppebørselsbetjentens Hovedbog grundede Fordring. Skifteretten skal sørge for, at saavel Restancen som de siden paaløbende Skatter og Afgifter, hvilke Oppebørselsbetjenten hver Termin affordrer Boet som enhver anden Skatyder, vorde efter Boets Bessaffenhed, strax, og uden at Skiftets Tilendbringelse oppebies, betale efter den Praferance, der tilkommer samme. Udebliver Betalingen, har Oppebørselsbetjenten, istedetfor at rekvirere Eksekution, til samme Tid, som dette ellers skulle skee, om Restancen at gjøre Indberetning til Amtmanden, der lader anstille Undersøgelse om Aarsagen til Forhalingen og derefter indberetter Sagen til Bort Rentekammer eller andet vedkommende Departement, som i fornødent Fald lader Skifteforvalteren drage til Ansvar for, hvad Forsømmelse der i denne Henseende kan tilregnes ham, paa samme Maade, som i foregaaende § 22 for Fogden er bestemt, ligesom det, efter Omstændighederne, kan gjennem Bort danske Kancelli foranlediges, at Boet, overensstemmende

8 Juli.
Din Oppe-
børsler.

8 Juli.
Om Oppe-
børsler.

med allerhøieste Resolution af 7 April 1824, fratages en saadant Skifteforvalter, og at en Anden beffikkes til dets Behandling. § 25. For Rigtigheden af de Restancelister, Oppebørselsbetjenten i forskjellige Anledninger indgiver, skal han staae til Ansvar. Befindes der at være forlangt Execution for nogen Skat eller Afgift, som til den Tid allerede er betalt, eller dersom Oppebørselsbetjenten ellers af nogen Yder oppebærer for meget i Skatter og Afgifter, skal den Skyldige ikke alene erstatte den Forurettede al den Skade, han derved maatte have lidt, men desforuden, naar det har sin Grund i Sjodesløshed, bøde til vedkommende Fattigkasse fra 10 til 100 Rbd. Solv efter Bort Rentekammers nærmere Bestemmelse, og, naar det er skeet i svigefuld Hensigt, have sit Embede forbrudt. § 50. Forsaavidt de oven omhandlede Oppebørsler ere henlagte under Kjøbenhavns Magistrat, da ere de i det Foregaaende for Kjøbstæderne i Almindelighed indeholdte Forrifter ogsaa anvendelige paa samme, ifkun med følgende Forandringer: a) at de anordnede Skattekvitteringsbøger bortfalde i Kjøbenhavn, hvorimod der, i det Mindste 14 Dage før Skatternes Opkrævning, meddeles hver Skatyder en af Bogholderen ved Kæmmeriet attesteret og af Kæmmeren underskrevet Skattebillet, der viser det Beløb, Yderen har at erlægge, og, naar Betaling foregaaer, meddeles ham derfor en anden ligelydende, men med Kvittering forsynet, Skattebillet; b) at de i § 43 befalede Restance-Undersøgelser ligeledes bortfalde i Kjøbenhavn, hvorimod Magistraten dog bør føre Tilsyn med Restancerne Rigtighed, ved at sammenholde de ovenmeldte originale, af Kæmmeren udstedte og endnu ikke afleverede, kvitterede Skattebiller med Restancelisterne, samt, dersom det findes fornødent, ved, forsaaavidt enkelte Poster af Restancerne angaaer, at lade Yderne forevise de sidste Kvitteringer; c) at den maanedlige Aflevering af de for Bor Kasses Regning oppebaarne Intrader skeer direkte til Bor Zahlkasse, og af de af Kjøbenhavns Forstæder oppebaarne Brandhjælpspenge direkte til Bort danske Rancellies Kasserer, samt at for disse Oppebørsler afgives ikke alene Kvartals- men og Maanedsextrakt; d) at Magistraten lader Regnskaberne aflægge

og Ekstrakterne afgive ved Kassereren for Stadens Hovedkasse, saaledes at han staaer til Ansvar, som for Oppebørslerne i det Hele, saa og i Særdeleshed for den betimelige Indsendelse fra hans Side af Regnskabet og Ekstrakterne, hvilke af Bogholderen attesteres at være overeensstemmende med de Bøger, han har at føre, og altid indsendes gennem Magistraten, samt e) at, ligesom Kammereren fører dagligt og detailleret Tilsyn med Stadens Hovedkasse og alle dens Oppebørsler, og derfor, næstefter Kassereren, staaer til Ansvar, saaledes skal ogsaa Kjøbenhavns Magistrat, foruden at overtage de særegne Forretninger i Anledning af Hovedkassens Oppebørsler, som med Hensyn til de andre Kjøbstæder ere paalagte Amtmændene, hvoriblandt at autorisere Restancelisterne til Eksekution af Underfogden, desuden føre ideligt Tilsyn med bemeldte Kasse og dens Oppebørsler, og derfor staae subsidiært til Ansvar næstefter Kammereren. I Henseende til Bankhastelsensrenternes og Brandassurance = Premiernes Oppebørsel i Kjøbenhavn (Brandhjælpspengene af Forstæderne derunder ikke indbefattede), da foranstaltes samme herefter, som hidtil, af de vedkommende Instituter selv, hvis Direktioner ogsaa have at autorisere Restancerne af disse Oppebørsler, naar de ikke efter § 2 ere forældede, til Eksekution ved Underfogden.

8 Juli.
Om Oppe-
børsler.

Forordning for Kongeriget Danmark angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

Vi Christian den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, &c., Gjøre vitterligt; &c.

§ 1. Om Nødvendigheden af Sikkerhedsstillelse. Enhver, som et Embede eller en Bestilling herefter betroes, der har Modtagelsen af Bore Indtægter til Gjenstand, bør i Almindelighed stille Sikkerhed for de Midler, han saaledes har at modtage, indtil et saadant Beløb, som efter Størrelsen af de Beholdninger, han kan have i sit Bærg, findes passende. Ligesom der imidlertid gives enkelte Kasser, hvis Betydning ikke tilstæder at affordre de derved ansatte Oppebørselsbetjente en efter foranførte Regel bestemt Sikkerhed, saaledes ville Vi have Os forbeholdt, paa allerunder-

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

danigst Forestilling fra de vedkommende Kollegier, med Hensyn til de særdeles Forhold, der finde Sted ved de forffjellige Oppebørsler, nærmere at bestemme Storrelsen af den Sikkerhed, der for ethvert Oppebørsels-Embede skal stilles. Forrigt ville Vi ikke have foranførte Regel om Sikkerhedsstillelse anvendt paa de Embedsmænd, med hvis øvrige vigtige Forretninger en eller anden mindre betydelig Oppebørsel kan være forbunden; men i ethvert Tilfælde, hvor Tvivl herom kan finde Sted, har vedkommende Kollegium eller Departement, hvorigjennem Bestallingen udfærdiges, derom at indhente Vor Resolution. I de Tilfælde, hvori Vi selv udnævne de Embedsmænd, der have at oppebære Stiftelsers, Kommuners eller andre under offentlig Varetægt hørende Indtægter, vil det, forsaavidt det findes fornødent, blive iagttaget, at lignende Sikkerhed ogsaa affordres dem. Saa her og de, som ellers ere bemyndigede til at udnævne deslige Betjente, drage Om-
sorg for, at en forholdsmaæssig Sikkerhed bliver stillet.

§ 2. Hvori Sikkerheden bør bestaae. Hvad den Sikkerhed angaaer, der skal stilles for de Vor Kasse tilkommende Oppebørsler, da bør den bestaae i kongelige Obligationer, hvilke, naar de lyde idetmindste paa 4 pCt. Rente, modtages som Sikkerhed efter deres paalydende Summer, men ellers ikkun til et i Forhold til den lavere Rentefod nedsat Beløb, og kunne ligemed kongelige Obligationer, stilles til Sikkerhed kongelig garanterede Obligationer, Nationalbankens Obligationer, Bankhæftelses-Obligationer, første Prioritets Panteobligationer i Landeiendomme indtil $\frac{2}{3}$ af den Værdi, der med Hensyn til Udlaan af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler er antaget i Reskript 7 Februar 1794 § 11 jevnført med Forordning 7 Juni 1827 § 1, sidste Membrum, samt endelig første Prioritets Panteobligationer i Zorder indtil $\frac{1}{4}$ af den som Følge af Forordningen 1 Oktober 1802 derpaa satte Tægt. I Tilfælde af Ansvar beregnes dog de til Sikkerhed deponerede uopsigelige Obligationer de Vedkommende alene tilgode med det Beløb, hvortil de udbringes paa den Tid, da Kassen i dem skal søge Fyldestgjørelse. Dnsfer derimod Noget kontant i rede Sold at deponere i

Bor Kasse den Sum, hvorfor han skal stille Sikkerhed, eller en Deel deraf, da kan samme modtages i Statsgjeldskassen mod Obligation, lydende paa 4 pCt. aarlig Rente og Kapitales Udbetaling efter $\frac{1}{2}$ Aars Opfigelse med Samtykke af den Autoritet, til hvilken Sikkerheden er stillet, eller efter dennes Foranstaltning til Dækning for et Ansvar, som Embedsmanden har paadraget sig. Forsaavidt Sikkerhed bliver at stille for Oppebørslen af andre under offentlig Forsorg værende Indtægter (sfr. § 1), kan den enten bestaae i Effekter af det foranførte Slags eller i saadant Pant i faste Eiendomme, som efter Anordningerne er tilstrækkeligt til Sikkerhed for de under offentlig Bestyrelse staaende Midler, hvad enten disse Eiendomme, tilhøre Embedsmanden selv, eller det er Andres Eiendomme, hvori han har erhvervet Pant, eller som af rette Bedkommende overlades til Sikkerhed for Oppebørslerne. Personlig Kautioen bliver herefter ikke at antage, uden hvor ny Sikkerhed maa bringes tilveie af de nu allerede ansatte Kassebetjente, forsaavidt disse have stillet saadan Kautioen, og denne, paa Grund af Kautioenstens Opfigelse, Uvederhæftighed eller Dødsfald, ophører, saa og naar i det i § 3 omhandlede Tilfælde ingen anden Sikkerhed kan tilveiebringes.

§ 3. Konstitueres Nogen paa eget Ansvar og Tilsvare blot for en kort Tid i en saadan Post, hvorfor Sikkerhed ellers skal stilles, skal det være overladt til vedkommende Autoritets Bestemmelse, for hvor stor Sum og paa hvilken Maade han imidlertid bør stille Sikkerhed, eller om han ganske kan derfor være fritagen, ligesom Konstitutionen, hvor den uopholdelig maa skee, bør finde Sted endogsaa førend Sikkerheden er berigtiget.

§ 4. Om Formerne, under hvilke Sikkerheden bliver at stille. Naar Sikkerheden i de Tilfælde, hvori det efter § 2 kan tilstås, gives enten i Embedsmandens egne Eiendomme eller i anden Mand's Eiendomme, som er villig til deri at give Pant, bliver der desangaaende at udstæde en Forskrivning paa stemplet Papir af 3die Klasse efter den paalydende Sums Størrelse, der tinglases ved de Jurisdiktioner, under hvilke de faste Eiendomme, som derved gives

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

til Pant, er beliggende. I de enkelte Tilfælde, hvor, efter foregaaende § 2 og § 3, personlig Kautio herester endnu maa antages, bliver den Forfrevning, som desangaaende udfærdiges paa stemplet Papir som foranført, at forsyne med Paategning af Kautioisten angaaende, om han eier faste Eiendomme eller ikke, og i første Tilfælde, hvilke Eiendomme ere, hvorefter den tinglæses ved det Bærning, hvorunder Kautioisten er bosat, og, dersom han eier faste Eiendomme under andre Jurisdiktioner, da tillige ved disse. Forandre han siden sit Bærning, uden at Kautioisten allerede er tinglæst ved den nye Jurisdiktion, eller han erhverver nogen ny fast Eiendom, om hvilke begge Dele Kassebetjenten uopholdeligen har at gjøre Indberetning til den vedkommende Autoritet, bør Kautioistens Tinglæsning med Hensyn til det forandrede Bærning eller Notering i Panteregistrene med Hensyn til den nye erhvervede Eiendom strax iværksættes.

§ 5. Om den Sikkerhedsstillendes Ret til at forlange Dplysning, angaaende hvorvidt Kassebetjentens Regnskab er indgivet til rette Tid m. m. Den, der har stillet Sikkerhed for en Kassebetjent, er berettiget til hos den Autoritet, igjennem hvilken Betjentens Regnskaber decideres, at forlange sig meddeelt alle de Dplysninger, der have angaaende hvorvidt Kassebetjenten til bestemt Tid har indgivet sine Regnskabsfager, naar de sidste Regnskaber ere kvitterede, samt hvad der maatte være decideret Betjenten til Ansvar efter Regnskaber, der endnu ikke ere kvitterede.

§ 6. Angaaende Omfanget af den Sikkerhedsstillendes Forpligtelse og Maaden, hvorpaa Ansvaret skal søges dækket. De Multer, der maatte blive Kassebetjenten paalagte for Uorden eller Forsømmelse i hans Embedsførelse, tilsvare han selv alene, uden at Vedkommende ere berettigede til derfor at holde sig til den for Oppebørslerne givne Sikkerhed. Derimod omfatter denne, indtil sammes Beløb, alt det øvrige Ansvar til det Offentlige, som paahviler Kassebetjenten i Anledning af det ham betroede Embede, eller den Deel af de til samme hørende Oppebørsler, som er Kautioistens Gjenstand, derunder ogsaa indbefattet

Kenter og Omkostninger med hvad andet, der hører til det Betjentens paahvilende Ansvars skadesløse Berigtigelse. Først naar Hovedmanden ikke kan betale det Skyldige, og dette ei heller kan udbringes ved Realisation af samtlige hans Eiendomme, holder man sig til Kautionisten, eller de Sikkerheder, en Anden har stillet for Betjenten. Dog bliver der, naar Sekvestration for Kasse manglen er gjort i Betjentens Bo, uden at derved tilstrækkelig Betryggelse er erhvervet, strax for det Manglende, indtil det Beløb, hvorfor Oppebørsels-Sikkerheden er stillet, saafremt denne bestaaer i personlig Kaution, at foranstalte Sekvestration hos Kautionisten, forsaavidt han ikke kan stille tilbørlig Sikkerhed for Beløbet, ligesom der ogsaa, naar rentebærende Effekter ere nedlagte som Sikkerhed for Betjenten, strax lægges Beslag paa Kenterne til at dække Ansvarret, dog at ei blot de med Beslag belagte Kenter, men ogsaa Rentes Rente godtgjøres Effekternes Eier, naar og forsaavidt det ved Sagens Tilendebringelse mod Oppebørselsbetjenten viser sig, at de ei behøvedes til Dækning af dennes Ansvar.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs=
væsen.

§ 7. Om Sikkerhedens Opfigelse og Følgen af samme. Det skal staae Kautionisten frit for at opfige sin Kaution, naar dette skeer med et halvt Aars Bærelse, saavel for den Autoritet, hvorunder Kassebetjenten, som saadan, hører, som for Kassebetjenten selv. Kautionistens Forpligtelse ophører da, naar Ansvarret efter Regnskabet for hele det Regnskabsaar, eller, hvor Regnskab aflægges for den kortere Tid, saafom halvaars eller kvartalsviis, da for den Regnskabsperiode, hvori Opfigelsen udløber, er endelig berigtiget, hvorefter han indtil den Sum, hvorfor han har kaveret, indestaaer for hvad Kassebetjenten, som saadan, indtil den paagældende Regnskabsperiodes Udløb maatte være eller blive skyldig, Alt saafremt Betjenten ikke stiller saadan ny Sikkerhed, som vedkommende Autoritet, i Overensstemmelse med § 2, finder fyldestgjørende, og hvorved det Ansvar, der paalaae den forrige Kautionist, tillige overtages, i hvilket Tilfælde den Opfigende strax kan fritages for sin Kautions-Forpligtelse. Det samme gjælder ogsaa saavel om den, der til Sikkerhed

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs=
væsen.

for en Kassebetjent har givet Pant i sine faste Eiendomme (forsaavidt det efter § 2 er tilladt at benytte dette Slags Sikkerhed), som om den, der har laant en Kassebetjent kongelige eller andre offentlige Obligationer eller private Panteobligationer, med Samtykke til, at de af ham maae afbenyttes til Sikkerhed for hans Oppebørsler, forudsat, at den Andens Eiendomsret til Obligationerne, enten ved at disse lyde paa hans Navn eller paa anden Maade, er opgiven strax, da de stilledes til Sikkerhed, eftersom de i modsat Tilfælde betragtes som Kassebetjentens Eiendom, og ikke kunne fordres tilbage, saalænge Ansvar hviler paa Betjenten, medmindre denne stiller anden ligesaa god Sikkerhed i Stedet. Tvoirigt har Kassebetjenten, inden det Tidsrum er udløbet, for hvilket den opsagte Forpligtelse er gjældende, at stille ny Sikkerhed paa den i ovenmeldte § 2 opgivne Maade, da han ellers maa fratræde Tjenesten.

§ 8. Naar den, der har indgaaet Kautio for en Kassebetjent, døer eller opgiver sit Bo, skal Skifteforvalteren, som behandler Boet, saasnart han bliver vidende om Kautionsforpligtelsen, give den vedkommende Autoritet, hvorunder Betjenten hører, saavel som denne selv, Underretning om Dødsfaldet eller Opbudet, til hvilken Ende Retskriveren har, saasnart en Kautio er tinglæst, at gjøre Anmeldelse derom til vedkommende Skifteforvalter. Der forholdes da, saavel i Henseende til Boets Forpligtelser i Anledning af Kautionen, som med Hensyn til Kassebetjentens Pligt at skaffe ny Sikkerhed tilveie, ganske efter de i foregaaende 7 § fastsatte Regler, saaledes at Kautionen, uden at videre desangaaende behøver at tilkjendegives fra Boets Side, ansees opsagt den Dag den Paagjældendes Død eller Opbud indberettes.

§ 9. Bestallingers og Beskikkelses Tinglæsning. Enhver, som betroes et Embede eller en Bestilling af det Slags, at der efter nedenauførte § 48 have stiltiende Panteret hos ham for de Oppebørsler og Midler, der gives i hans Bærg, skal være forpligtet til, forend han tiltræder Posten, at lade den ham meddeelte Bestalling eller Beskikkelse tinglæse, aldeles paa samme Maade, som i foregaaende 4 §

er foreftreven for personlige Kautitioner, ligesom og det, der sammesteds er anordnet med Hensyn tll Eiendomme, som Kautionisten siden erhverver, skal være anvendeligt paa Bestallinger for ovenmeldte Betjente. Hver Gang Tinglæsningen og Noteringen i Panteregistrene er foregaaet, bør Kassebetjenten derom til den Autoritet, hvorunder han i bemeldte Egenffab hører, indsende Attest fra vedkommende Netsbetjent. Iovrigt maa faadan Kassebetjent ikke bosætte sig udenfor den Jurisdiktion, der engang er bestemt til Opholdssted for ham, med mindre han dertil erhverver den vedkommende Autoritets Tilladelse, og bør hans Bestalling da ligeledes tinglæses ved den nye Jurisdiktion.

§ 10. Om Notering i Panteprotokollerne, naar Kassebetjenten eller hans Kautionist erhverver nye faste Eiendomme. Saasnart vedkommende Netsbetjente erfare, at Noget, som de, enten af tidligere Tinglæsninger eller af andre Omstændigheder, ffjonne at henhøre blandt de i foregaaende § omhandlede Kassebetjente, eller at Noget, hvis personlige Kautions=Forffrivning for en faadan Kassebetjent er tinglæst, erhverver under deres Jurisdiktion en fast Eiendom, uden at Bestallingen, Beskikkelsen eller Kautions=Forffrivningen, med Hensyn til denne nye Erhvervelse, allerede er forlangt noteret i Pantebogen, bør de ex officio foranstalte, at faadan Notering foregaaer, og uopholdeligen derom gjøre Indberetning til vedkommende Autoritet.

§ 12. Om Attester betræffende Kautionisternes vedvarende Vederhæftighed, Pantets Vedligeholdelse m. v. I de enkelte Tilfælde, hvor ny personlig Kaution herefter tilstædes, har Kassebetjenten ved hvert Aars Regnsffab, som aflægges til den Autoritet, der skal paasee Kautionen stillet, at fremlægge Attest fra Dvrigheden paa det Sted, hvor Kautionisten er bosat, om denne fremdeles ansees vederhæftig for den indgaaede Kaution, tilligemed Attest fra Netsffriveren, om han eier faste Eiendomme og da hvilke, samt hvorvidt de ere behæftede. Naar der til Vetryggelse for Oppebørslen er givet specielt Pant i faste Eiendomme, bør hvert 3die Aar ved Regnsffabet fremlægges Attest fra Dvrig=

8 Juli.
Kasse= og
Regnsffabs=
væjen.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

heden paa det Sted, hvor Pantet er beliggende, om at dette, efter den i § 2 foreskrevne Regel, fremdeles anses betryggende. Ligesaa har Kassebetjenten ved hvert Aars Regnskab til den ovenanførte Autoritet at fremlægge Attest fra Retskriveren, om han er Eier af faste Eiendomme og i saa Fald af hvilke, samt hvorvidt de ere behæftede. Samtlige disse Attester, der blive at meddele uden Betaling, bør tillige være forsynede med Paategning af vedkommende Overovrighed, om hvorvidt samme finder Noget derved at erindre. De paa-gjældende Revisorer have noie at paasee, at Ovenstaaende iagttages, og at hvad der i §§ 4 og 9 er foreskrevet om Tinglåsningerne af Kautionerne og Bestallingerne eller Bestikkelseerne er efterkommet.

§ 13. Hvad der bør iagttages, naar en Kassebetjent tiltræder Embedet, eller Noget for en Tid konstitueres i et Kasse-Embede. Naar Kassebetjenten tiltræder Embedet, overleveres ham, foruden Kassen med hvad dertil hører, tillige noiaagtige Fortegnelser over tilbagestaaende Indtægter, forsaavidt de af den tiltrædende Embedsmand blive at indkræve, hvilke Restancers Rigtighed af denne noie undersøges; ligeledes attesterede Fortegnelser over beordrede, men endnu ikke præsterede Udgifter, med tilhørende Bilage, og samtlige Embedet vedkommende Bøger, Konzept-Regnskaber og andre Dokumenter, Alt efter ethvert Embedes særegne Bessaffenhed; dog er det en Selvfølge, at Formanden eller den, der paa hans Vegne skal opjøre hans Regnskabsfager, foruden at beholde i sit Værges de Dokumenter, der hjemlede passerende Indtægter og Udgifter, tilstædes fremdeles Adgang til de afleverede Bøger og Dokumenter, forsaavidt de behøves til Regnskabs Aflæggelse. Aflevereren bør forfatte Registratur in triplo over det, som afleveres, af hvilken Registratur, der af den Tiltrædende paategnes Kvittering for det Modtagne, det ene Exemplar forbliver ved Embedet, det andet overleveres den Fratrædende, hans Bo eller andre Vedkommende paa hans Vegne, og det tredie indsendes til den Autoritet, under hvilken den Fratrædte sorterede. Den tiltrædende Embedsmand kan vel ikke vægre sig ved at overtage

de Refrancier, der maatte indestaae fra hans Formands Tid, ligesom han og under vedborligt Ansvar er pligtig at drage Omfjorg for deres Inddrivelse; men det skal dog staae ham frit for at tage Forbehold med Hensyn til Følgerne af en tidligere begaaet Forsømmelse, hvorfor hans Formand eller dennes Vo ikke kan undgaae at staae til Ansvar. Skal den Tiltrædende strax overtage Embedet, uden at Tiden til- lader en formelig Aflevering, bør dog saa nøiagtige Forteg- nelser, som efter Omstændighederne er muligt, forfattes over det Afleverede, og Registraturerne derefter snarest muligt affattes. Tøvrigt bør Overleveringen skee under Tilfjyn enten af den Au- toritet selv, under hvilken Kassebetjenten forterer, eller af en af samme dertil udnævnt Embedsmand eller Komite. Disse Reg- ler skulle og i Gæt og Alt være gjældende, naar Nogen konsti- tueres til midlertidig at bestyre et Kasseembede paa eget Ansvar.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

§ 14. Kassebetjentens Pligt at sørge for, at Kassens Indtægter betimeligen indkomme. Enhver, som det er betroet at oppebære nogen den kongelige eller anden offentlig Kasse tilkommende Indtægt, har at drage Omfjorg for, at denne betimeligen indkommer. Saafrømt han dermed, udenfor de særdeles Tilfælde, hvori det er tilladt, giver nogen Hensstand, eller forsømmer, forsaavidt det paalig- ger ham, at inddrive eller lade inddrive Fordringen i den Orden og ved de Tvangsmidler, Anordningerne fastsatte, bli- ver han ansvarlig for de Tab, som vedkommende Kasse maatte lide, foruden at ansøes efter de Bestemmelser i denne Anordning eller de øvrige angaaende det ham vedkommende Oppebørselsvæsen givne Forskrifter, som efter Sagens Be- staffenhed paa ham maatte være anvendelige.

§ 15. Forbud mod at modtage nogen Indtægt før Forfaldstiden. Før Forfaldstiden maa derimod ingen Kassebetjent lade sig nogen Oppebørsel betale; men Enhver, som til ham erlægges hvad der endnu ikke til Betaling er forfaldet, tager Skade for Hjemgjæld, da sliq Betaling, i Tilfælde af at Beløbet, formedelst befunden Mislighed hos Betjenten, ikke kommer den vedkommende Kasse til Indtægt, heller ikke skal fritage den Betalende for, mod Regres til

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs=
væsen.

Betjenten, paany at erlægge hvad der tilkommer bemeldte Kasse. Dog skal Betjenten, naar saadan Evig er begaaet, derfor straffes, som om han havde oppebaaret Beløbet for bemeldte Kasses Regning og besveget samme.

§ 16. Forbud imod at modtage nogen Indtægt uden dertil at have behørig Hjemmel. Forfaavidt Kassebetjenten ikke, enten i selve Anordningerne, eller i en af vedkommende Foresatte meddeelt almindelig Indtægtsordre, har Hjemmel til at modtage visse Indtægter, maa han ikke oppebære nogen Indtægt, uden at speciel skriftlig Ordre dertil af rette Vedkommende er givet ham. Dog vil dette ikke være anvendeligt, naar et Pengebeløb enten ved Tilsendelse med Posten eller paa anden lignende Maade maatte være kommen i Oppebørselsbetjentens Besiddelse, hvorimod han, naar der til Modtagelsen af et saadant Beløb ikke haves en saadan Hjemmel, som efter det Foranførte behøves, uopholdelig derom bør gjøre Indberetning til vedkommende ham foresatte Autoritet. Hvis Betjenten tilfidesætter de foranførte Forskrifter anses han, om end ingen Mislighed ellers dermed er forbunden, med Trettesættelse, og, naar det skeer oftere, med Mulkt efter Omstændighederne.

§ 17. Hvad der bliver at iagttage ved Kvitteringers Udstædelse. For hver en Sum, som Kassebetjenten modtager, har han at meddele sin Kvittering, naar ikke denne, formedelt Oppebørsels Beskaffenhed, allerede ligger indirekte deri, at den Expedition er foregaaet, eller det udleveret, hvorfor Betalingen skulde erlægges, i hvilken Henseende dog bliver at iagttage, hvad der er anordnet om de Paategninger, der paa visse Expeditioner skulde gjøres om det erlagte Gebyr. Vedkommende foresatte Autoritet skal kunne give Kassebetjenten Tilladelse til at lade kvittere for Skatter og andre Afgifter ved Fuldmægtige. Dog bør Kassebetjenten, naar han i Genhold til saadan Tilladelse har antaget en Fuldmægtig, anmeldte denne Antagelse for den foresatte Autoritet, sørge for, at en Bekjendtgjørelse herom er ophængt i Kontoret samt lade den bekjendtgjøre saavel i vedkommende Stiftsavis, som, hvad navnlig Amtstuedistrikter angaaer, ved samtlige Kirke- eller Sognestævner under Oppebørselsdistriktet. Den Betaling, der erlægges til en saaledes behørig antagen

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

Fuldmægtig, skal, i enhver Henseende, være lige saa gyldig til Ydernes Befrielse, som om den var bleven erlagt til selve Embedsmanden. Først fra den Tid det paa foranførte Maade er kundgjort, at Fuldmagten er tilbagekaldt, ophører dens forbindende Kraft. Der maa ikke udstædes flere Exemplarer af een og samme Kvittering, medmindre der i hvert Exemplar af Kvitteringen bemærkes, om det er prima, secunda eller tertia o. s. v. Ved de Kasser, hvor særskilte Kassekontrollører ere ansatte, eller hvor det er overdraget Bogholderen at notere Kassererens Kvitteringer, navnlig ved Zahlkassen, Statsgjælds-kassen, de under Bort danste Kancellies umiddelbare Bestyrelse henlagte Kasser, Generalpostkassen, Admiralitets- og Kommissariats-Kollegii Kasser, General-Kommissariats-Kollegii Kasser, den grønlandske og færøiske Handelskasse, den almindelige Enkekasse, Landsover- samt Hof- og Stadsrettens Skiftekommission i Kjøbenhavn, Nationalbanken, Kjøbenhavns Universitets og Kommunitets Kasser, det almindelige Skolefond, Sorø Akademies Hovedkasse og de samme underlagte Fordebogskasser samt Sorø Akademies Depostum i Kjøbenhavn, Frederiks Hospitals Kasse, den under Kjøbenhavns Magistrat henlagte Hovedkasse, Kjøbenhavns Fattigvæsens Hovedkasse, Kjøbenhavns Havnevæsens Kasse, Brandforsikringskassen for Huse og Gaarde i Kjøbenhavn og Kjøbenhavns Assistentshuus, er ingen Kvittering af Kassereren, dersom Mislighed siden opdages, forbindende for Kassen, medmindre den tillige forsynes med Kontrolleurens eller vedkommende Bogholders Underskrift, til Beviis for, at den af dem er noteret. Ligesom imidlertid Kassereren i dette Tilfælde bliver at ansee efter den foregaaende § 15, saaledes skal han ogsaa, saafremt han, hvor Kontorets Indretning tilstæder og den ham meddeelte Instrux foreskriver Saadant, undlader at lade sine Kvitteringer notere af Kontrolleuren eller Bogholderen, ansees med Trettesættelse eller, efter Omstændighederne, med Mulk, selv om ingen anden Mislighed dermed maatte være forbunden. Den fornødne Bekjendtgørelse angaaende Nødvendigheden af saadan Notering skal være ophængt i Kasskontoret saaledes, at den let falder Enhver i Øie, ligesom der ogsaa, hvor trykte Exemplarer af

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

Kvitteringer bruges, bør paa disse findes paatrykt en Underretning om den til Kvitteringens fuldkomne Gyldighed nødvendige Notering. Saafernt andre Kasser maatte komme i lige Stilling med de ovenfor udtryffeligt omhandlede, bør derom Kundgjørelse ske ved en Plakat, der bekendtgjøres paa samme Maade, som Love og Anordninger, foruden at alt i nærværende Forordning Foreskrevne bør iagttages. Om der imidlertid, i Henseende til Efterlevelsen af disse Bestemmelser (Skjøndt samme noie bør overholdes), skulde et eller andet Sted findes nogen Mangel, skulle Vedkommende alligevel ikke kunne paaberaabe sig denne Omstændighed, for at gjøre en Kvittering gjældende, med Hensyn til hvilken den befalede Notering ei er iagttagen.

§ 18. Forbud imod at sammenblende Kassens Midler med andre samt om utilladelig Anvendelse af hine Midler. De Penge, som Kassebetjenten i denne Egenkab oppebærer, maa han ikke sammenblende med Kassen uedkommende Midler, men han skal holde dem, saalænge indtil de vedborlig ere afleverede, i saadan sikker og særskilt Forvaring, at han til enhver Tid, naar det ættes, strax kan forevise samme. Bestindes nogen Oppebørselsbetjent at have drevet Handel, gjort Udlaan eller lignende Omfætning med de Penge, der som Oppebørsel ere ham betroede, saa skal han, om end Kassen allerede, inden det opdages, derfor har faaet fornøden Dækning, have sit Embede forbrudt.

§ 20. Om Aflevering af Kassebeholdninger til rette Tid. Forsaavidt Kassebetjenten har at aflevere sine Beholdninger til nogen anden Kasse, eller det er foreskrevet ham, i Nationalbanken paa den vedkommende Autoritets Navn at deponere hvad Beholdningen maatte overskyde en vis Sum, eller og det er ham paalagt at sørge for, at de indkommende Summer vorde gjorte frugtbringende, bør han noie iagttage, at dette skeer uophødeligen eller til de Tider, som enten i Anordningerne eller i specielle Instruktioner eller Ordre fra vedkommende Autoriteter ere bestemte. Holder han sig ikke disse Forskrifter estervrettelig, eller dersom nogen Kassebetjent, under Paaskud, at der i Kassen for Diebliffet

ikke findes Midler dertil, afviser en ham beordret Udgift, skjøndt han er sat istand til at udrede samme, bør han, nagtet han ikke har Kasse-mangel, eller kan overbevises om en saadan ulovlig Brug af Pengene, som den foregaaende 18de Paragraf omhandler, dog, foruden at tilsvare Renter af den tilbageholdte Sum, ansees med Brettesættelse eller, efter Omstændighederne, en passende Mulkt; og, dersom han gjentagne Gange gjør sig skyldig i saadan Forseelse, kan han endog derved paadrage sig Embeds Forbrydelse.

§ 21. Om Straf og videre Ansvar for Kasse-mangel. Enhver Kassebetjent, hos hvem der befindes nogen Mangel i de ham betroede Midler, skal, naar denne er af anden Veffaffenhed, end at den, efter Omstændighederne, kan antages at hidvære fra Feiltælling eller af andre særdeles Aarsager, der ikke vidne om Tilfidesættelse af den Trostfab eller af den strenge Noiagtighed, der er ueftergivelig Pligt for Enhver, som Oppebørsel af offentlige Midler er betroet, have sit Embede forbrudt. Dersom han imidlertid inden 3 Gange 24 Timer kan tilveiebringe det Manglende, og Manglen ikke er paadragen enten ved Handel, Udlaan eller lignende Omfætning med de Penge, der som Oppebørsel ere ham betroede, eller ved Ddsfelhed eller uordentlig Levnet, vil der af vedkommende Kollegium blive at nedlægge alledunderdanigt Forestilling, hvori tillige Forklaring bliver at afgive om hans øvrige Embedsforhold, for at Vi, med Hensyn til saadanne særdeles Omstændigheder, kunne bestemme, om Sagen paa lempeligere Maade kan være at afgjøre. Forsaavidt det er Stiftelsers eller Kommuners Midler, med Hensyn til hvilke Mangel har fundet Sted, vil dog saadan Benaadning ikke kunne ventes uden efter Anbefaling af dem, som Tilfyn med Stiftelsens eller Kommunens Tarv nærmest er betroet. Iøvrigt ville Vi med Hensyn til Bore egne Oppebørselsbetjente fremdeles have Ds forbeholdt (sfr. Forordning 30 Januar 1793 § 20), naar Kasse-mangel klarlig er lagt for Dagen, strax at affædige en saadan utro Embedsmand, som dog, med Hensyn til de øvrige Følger af denne hans Forbrydelse, bliver at tiltale ved Domstolene. Formaaer

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs=
væsen.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs=
væsen.

Betjenten ikke selv eller ved de for hans Oppebørsler stillede Sikkerheder at udrede den Sum, han har at tilsvare, og han heller ikke kan give Betryggelse for, at det Manglende vil blive erlagt i visse korte Terminer, som dertil maatte blive ham bevilgede, skal han, foruden at have sit Embede forbrudt, hændømmes til Fæstningsarrest, indtil han betaler eller døer. Forsaavidt der med Kasse manglen maatte være forenet Brug af falske Dokumenter eller andet Forhold, der efter den almindelige Lovgivning udgjør en særlig Forbrydelse, bliver han desuden derfor at straffe efter bemeldte Lovgivning, hvorhos den, som, i Overensstemmelse hermed, findes skyldig til Arbejde i en eller anden offentlig Straffeanstalt og ikke har formaaet at udrede, hvad han er funden skyldig at tilsvare, skal forblive hensiddende i bemeldte Straffeanstalt, indtil han betaler eller døer. Er en Oppebørselsbetjent undvegen med nogen Deel af de ham betroede Midler, eller har han alene forsøgt derpaa, bliver han at domme fra sin Værelse og til Fæstningsarbejde paa Livstid, samt, naar han paagribes, i alle Dele med fuld Strenghed at behandle som en uærlig Slave. Dersom nogen Bogholder, Revisor, Kassekontrollør eller anden Embedsmand, der er sat til at kontrollere en Kassebetjent, befindes at kolludere med denne, bør han i Gæt og Alt være lige Ansvar og Straf undergiven med Kassebetjenten.

§ 23. Om Bogføringen i Almindelighed. Foruden de øvrige Bøger, som efter enhver Oppebørsels særegne Beskaffenhed foreskrives og til hvilke vedkommende Autoriteter, forinden denne Forordning træder i Kraft, have at meddele de dem underordnede Kassebetjente fornødne Schemata, skal det være Pligt for enhver Kassebetjent, naar der ikke, paa Grund af hans Oppebørslers Beskaffenhed, i den Henseende gjøres nogen Undtagelse, at føre en Kassebog eller Kassejournal. I denne Kassebog har Betjenten, forsaavidt ikke særegne Forrifter, paa Grund af Forretningernes særdeles Beskaffenhed, ere ham meddeelte af hans Foresatte, at indføre under Indbetalingens Datum enhver Indtægtssum strax, naar Kwittering derfor meddeles, eller Beløbet kommer til

Indtægt for Kassen, og ligeledes enhver Udgiftssum dagligen, dog paa et særskilt Sted i Bogen eller i en særskilt Udgifts=Kasfebog, dersom Betjenten hellere onsker dette, saa at man til enhver Tid, ved at opsummere Beløbet og fradrage Udgiften fra Indtægten, kan erfare Kassebeholdningen. Denne Kassebog bør være pagineret, gjennemdraget og af den vedkommende Autoritet, eller hvem den dertil besidder, forseglet og autoriseret, hvorimod den ikke behøver at forsynes med stempelt Papiir. Hvor det tillige er befaleet, at der skal føres Hovedbog, bliver det Samme derved at iagttage, forsaavidt ingen særlig Undtagelse maatte blive gjort. Der maa intet Sted i Kassebogens Indtægts= eller Udgifts=Fortegnelser være oversprungne Steder (forsaavidt ikke særskilte Afdelinger i Kassebogen gjøre det nødvendigt), men hver Side skal være fuldfreven; heller ikke maa Radering i Summerne finde Sted, men hver indloben Feil bør rettes saaledes, at det kan sees, hvori Feilen har bestaaet. Saavel Indtægts= som Udgifts=Siderne bør, naar de ere fuldfrevne, daglig, eller dog saa ofte skee kan, optælles, og hver Gang Extrakter skulle afgives, eller Aflevering af Beholdninger foregaae, bør Afslutning altid finde Sted saaledes, at det summariske Beløb, saavel af Indtægten som af Udgiften, til den Dag anføres, og siden lægges til de følgende Indtægter og Udgifter, naar ikke andre Forskrifter derfor ere givne. Den endelige Afslutning af Kassebogen skal skee til samme Tid, Regnskabet afsluttes. Hvis den vedkommende Autoritet ved Regnskabets Revision finder det fornødent, kan det paalægges Regnskabsføreren at indsende den originale Kassebog, hvilken dog i saa Fald i det Seneste inden een Maaned efter dens Modtagelse skal være tilbagesendt vedkommende Kassebetjent. Forsaavidt den foresatte Autoritet ifølge Oppebørselsforretningernes særdeles Beskaffenhed undtagelsesviis skulde finde Anledning til i nogen Henseende at dispensere Kassebetjenten fra de givne Forskrifter om den sieblikkelige Indførelse af alle Indtægter og alle Udgifters daglige Indførelse i Kassebogen, om dens Optælling og Afslutning m. m., bliver det i en særlig Anordning eller i den en saadan Betjent meddeelte Instrux noie

8 Juli.
Kasse= og
Regnskabs=
væsen.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs=
væsen.

at bestemme, inden hvilken Frist al Indtægt og Udgift skal være indført i Kassebogen, naar den skal være afsluttet med Videre hvad dertil horer.

§ 24. Straf for Undladelse af at føre de befalede Bøger m. m. Den Kassebetjent, som aldeles forsommer at holde den i forestaaende Paragraf omhandlede Kassebog, forsaavidt det paaligger ham at føre samme, eller og Hovedbogen, hvor en saadan er befalet særskilt at skulle holdes, eller som fører disse Bøger med saadanne Mangler og Feil, at de derved blive uøsterrettelige, og Hensigten dermed tilintetgjøres, bør, om end ingen anden dermed forbunden Mistighed overbevises ham, ansees enten med følelige Bøder, eller, efter Sagens Bessaffenhed, endog med Embedsfortabelse. Saafremt der under Bogføringen er udiist Skjodesløshed, der ikke kan henføres til det ovennævnte Slags, bliver der enten at give den skyldige Embedsmand en Trettesættelse, eller, efter Sagens Bessaffenhed, en Mulkt at paalægge ham. Saafremt det, efter anstillet Underføgelse, befindes, at den feilagtige Bogføring er grundet i Hensigt til egen Fordeel eller Andres Forurettelse, bliver den Skyldige at ansee saaledes som i nedenstaaende § 27 er bestemt.

§ 25. Kassebetjentens Pligt at følge de befalede Schemata. Saavel de Bøger, Kassebetjenten har at føre, som og Regnskabet, hvor dette særskilt skal aflægges, og Ekstrakterne, skulle, til Lettelse ved Revisionen og Kontrollen, noiaagtigen indrettes og føres efter de Schemata og Forskrifter, som dertil ere eller vorde givne. Afviger Betjenten uden skjellig Grund derfra, udsætter han sig for, hvad Regnskaberne og Ekstrakterne angaaer, at blive paalagt at omarbejde samme, og dersom Afvigelsernes Bessaffenhed eller øvrige Omstændigheder vidne om særdeles Skjodesløshed, eller endog vække Formodning om Hensigt til at forhale den Berigtigelse, han skylder, bliver han at behandle, som om han ganske var udeleven med Regnskabet eller Ekstrakten. Afvigelser, forsaavidt Bøgerne betræffer, ansees med Trettesættelse, eller, efter Omstændighederne, med en passende Mulkt.

§ 27. Straf for falske Ekstrakter eller Regn=

fkaber. Dersom Nogen udelader af sine Extrakter eller af Regnskabet noget af Indtægten, eller anfører een og samme Udgiftspost flere Gange, og det efter Sagens Beskaffenhed ikke kan antages at være skeet af Uagtsomhed, i hvilket Tilfælde han dog kan gjøres ansvarlig for Renterne af det udeladte eller formeget til Udgift beregnede Beløb, eller dersom han ved Udgiften fremlægger falske Kvitteringer eller Beviser, eller gjør sig skyldig i anden Svig eller Bedrageri, bør han, foruden at have sit Embede forbrudt, anses efter de Bestemmelser i Vor Forordning 11 April d. A., som efter Sagens Beskaffenhed maatte være anvendelige, og navnlig med Hensyn til dens § 69. Saafremt han ikke kan erstatte den besvogne Sum, behandles han derhos efter den ovenanførte 21 §.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs=
væsen.

§ 28. Om Ansvarret for Extrakter og Regnskabers Udeblivelse til den befalede Tid. De ugentlige, maanedlige, eller Kvartals-Extrakter, som det ved Vore Anordninger eller ved specielle Ordre fra vedkommende Autoriteter er paalagt Kassebetjenten at indgive, saavelsom Regnskaberne, skulde være affendte til den Tid, som for hver især bestemmes. Udsættelse dermed maa albrig gives, uden af særdeles vigtige og klarligen oplyste Grunde, og naar i Særdeleshed Udsættelse med Regnskabets Indsendelse skal kunne bevilges over 2 Maaneder, maa Sagen først allerunderdanigst foredrages Os. Udebliver Extrakten eller Regnskabet, da bøder den Skyldige strax, naar den til Affendelse bestemte Tid er forloben, i Forhold til Oppebørslernes Vigtighed, fra 3 til 10 Rbd. Sølv, og siden fra 5 til 20 Rbd. Sølv for hver fulde Uge Extrakten, og 14 Dage Regnskabet udebliver over den fastsatte Affendelsesdag. Er Extrakten ikke afgiven inden 14 Dage, eller Regnskabet inden 4 Uger, har den vedkommende Autoritet nopholdeligen at foranstalte hos den Paagjældende, saafremt han ikke kan godtgjøre, at Extrakten eller Regnskabet allerede fra ham er affendt, en saa noiagtig speciel Kasseundersøgelse, som muligt, anstillet. Opdages da derved ingen Mislighed, og Extrakten eller Regnskabet tillige afgives inden en saadan kort Tid,

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs=
væsen.

som Undersøgeren efter Omstændighederne finder passende, har den Skyldige alene at bøde de ovenanførte Mulfter, beregnede for den hele Tid, hvori Extraktens eller Regnskabs Afsendelse er forhalet. Befindes derimod ved Kasseundersøgelsen nogen Mislighed, eller dersom Extrakten eller Regnskabet endnu ikke afgives inden den af Undersøgeren bestemte Tid, bør Betjenten suspenderes fra sit Embede. Derhos bliver han i det forstnævnte Tilfælde, forsaavidt han ikke, i Medhold af nærværende Anordnings § 21, strax bliver at affædige, at sætte under Tiltale til Embeds Fortabelse og videre Undgjældelse, efter Sagens Bessaffenhed; i det sidste Tilfælde vil det derimod bero paa Vor Resolution, om han skal tiltales til Embeds=Fortabelse, eller om han maa igjen indsættes i sit Embede, ved hvilken Vor Beslutning Vi ville tage Hensyn til hans Embedsførelse i det Hele, saa at Ingen, der iøvrigt har viist sig ffjodesløs og umoiagtig i sit Embede, kan gjøre sig Haab om at undgaae dettes Fortabelse.

§ 29. Hvad der bliver at iagttage, naar de Attester og Bilage, der skulle medfølge Ekstrakterne eller Regnskaberne, ikke meddeles Kassebetjentene. De Attester eller Bilage, som Kassebetjentene maatte fra Andre behøve til at vedlægge deres Ekstrakter eller Regnskaber, have de saa betimeligen som muligt at forlange fra Vedkommende, der ere pligtige til uden Vagring at meddele dem samme til den Tid, de opgives at skulle bruges. Udeblive de, da bør Kassebetjenten uopholdeligen derom gjøre Indberetning til vedkommende Øvrighed eller Kollegium, som, hvis det er en Embedsmand, der har forsonst at meddele de forlangte Bilage, har, under en passende ugentlig Mulft, at paalægge ham saadant, men, hvis det ikke er en Embedsmand, foranstalte, hvad der efter Omstændighederne kan være at foretage til Hensigtens Opnaaelse. Kunne Bilagene ikke erholdes til den Tid, Ekstrakterne eller Regnskaberne skulle være indleverede, maae disse dog ikke derfor tilbageholdes; men ved deres Indsendelse have Kassebetjentene specielt at gjøre Forklaring om de manglende Bilage, naar de hos Vedkommende ere forlangte, samt naar behørig Indberetning

om Udeblivelsen er gjort m. v.; hvorefter den Autoritet, til hvem Extracten eller Regnskabet er indsendt, har at træffe de yderligere Foranstaltninger, som endnu maatte være fornødne, for at faae hiin Forsømmelse afhjulpen og den Skyldige tilbørligen ansæet. Dersom der, ifølge Bilagene, er sleet en Indbetaling til Kassen, der er foregaaet saa sild, at Indtagten, fordi Kassebogen er sluttet, først kan optages i det følgende Aars Regnskab, bør ligeledes derom gjøres Forklaring. Iøvrigt skal med Regnskabet altid følge en Fortegnelse in duplo over de samme vedlagte Bilage, af hvilke Fortegnelser det ene Exemplar med vedkommende Revisors paategnede Kvittering for Bilagenes Modtagelse tilbageendes Regnskabsføreren inden 4 Uger.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs=
væsen.

§ 40. Almindelige Kasseundersøgelser. Ethvert Departement og enhver anden Autoritet skal, forsaavidt de samme underlagte Kasser angaaer, aarligen lade foretage almindelige Kasseundersøgelser, enten ved enkelte af den vedkommende Autoritets egne Medlemmer, eller ved saadanne af den dertil hver Gang udnævnte erfarne og dygtige Mand, til hvis Nefindighed og Konduite man kan fæste Lid, saa at Forretningen kan vorde udført med Paalidelighed, og tillige med den Varjomhed og Agtelse, der skyldes en vigtig og betroet Embedsklasse. Naar en Embedsmand har Oppebørsler under forskjellige Autoriteter, bør disse enten forene sig om at lade Undersøgelsen foretage af een Mand, eller dog sørge for, at den skeer paa samme Tid, saa at den omfatter alle de Pengeforretninger, der vedkomme Kassen.

§ 41. De i foregaaende Paragraf omhandlede Undersøgelser bør iværksettes saaledes, at ingen Kassebetjent forud kan vide eller beregne, naar de hos ham ville blive foretagne, og de bør finde Sted ved alle offentlige Kasser, om man end til Betjenten har den fuldkomneste personlige Tillid, efter som denne almindelige Forretnings Foretagelse ingenlunde kan eller skal ansæes, som om Mistanke var opstaaet mod den, hos hvem Undersøgelsen skeer. Dog ere disse Undersøgelser ikke ubetinget nødvendige, hvor det blot er en ube-

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

tydelig eller temporær Oppebørsel, der er henlagt under en Embedsmand.

§ 42. Summariske Kasseundersøgelser. De ovenmeldte Kasseundersøgelser skulle være af et dobbelt Slags, deels nemlig blot summariske, deels detaillerede. Ved de første lader Undersøgeren sig uophødeligen forelægge Kassebogen, i hvilken han strax paategner saavel Indtægts- som Udgifts-Fortegnelsen, umiddelbart efter den sidst indførte Sum, sit „Foreviist“ med Navn og Dato. Dernæst foretager han ligeledes uophødeligen en Eftertælling af Kassebeholdningen. Først naar dette er skeet, opsummerer han hvad der af Indtægten eller Udgiften hidtil ikke i Kassebogen selv er optalt, og undersøger da, om den Saldo, der, ved at Udgiften drages fra Indtægten, udkommer, stemmer med den foresundne Kassebeholdning; dog er det en Selvfølge, at til Udgiften maa lægges Beløbet af de enkelte Udgifts-Kvitteringer, som endnu ikke i Kassebogen maatte være indførte; ligesaa undersøger han, om Kassebogen er ført ordentlig, i Særdeleshed at ingen aabne Steder i den, hvor samme ikke maa finde Sted, forefindes. Iøvrigt skal fra denne summariske Undersøgelse heller ikke være ideløkket en Prøvelse af enkelte Posters Rigtighed, forsaavidt Tiden og Omstændighederne tillade Undersøgeren dette; ligesom denne ogsaa, naar Kassebeholdningen findes betydeligere, end der til forestaaende Udtællinger behøves, kan foranledige det Overskydende afleveret eller affendt til de vedkommende Kasser, som have at modtage Beholdningerne.

§ 43. Detaillerede Kasseundersøgelser. Ved den detaillerede Kasseundersøgelse begynder Undersøgeren med Kassebogens og Kassens Eftersyn og Kassebeholdningens Indsendelse paa samme Maade, som ved den summariske; men derhos foretager han et noiagtigere Eftersyn. Dette skal bestaae deri, at det saa noie, som enhver Kasses særegne Indretning tillader, undersøges, om alle Indtagterne ere i Kassebogen indførte med de rigtige Summer og under de rigtige Datis; om de Restancer, der maatte anføres som udestaaende, virkelig ikke endnu ere betalte, og om Regn-

ffabsføreren i Henseende til Restancerne har forholdt sig anordningsmæssigt, samt om ikke Mere er i Kassebogen ført til Udgift, end der behørigen kan legitimeres. Ved de Kasser, hvor speciel Kontrol er indført, undersøges tillige, om Kontra-Kassebogen er ført ordentlig og stemmer med Hoved-Kassebogen. Hvor imidlertid Bidtlostigheden ikke tilstæder at gennemgaae det oven Forfrevne ved hver Post især, vælges isfæng saamange Poster paa forskjellige Steder til at prøves, som findes fornødent. Derhos skal ved samme Leilighed eftersees, hvorvidt de øvrige Boger, saavel som Kassens Regnskabsvæsen i det Hele, føres paa den Maade og holdes i den Orden, som er foreskrevet. Forresten modificeres Undersøgelserne nærmere efter enhver Kasses særegne Indretning.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

§ 44. De summariske Kasseundersøgelser kunne oftere gjen-
tages, og skulle i det mindste een Gang aarligen finde Sted
ved hver Kasse. De detaillerede Undersøgelser blive ligeledes
saa ofte muligt at foretage, og længere Tid end 3 Aar maa
ved ingen Kasse af Betydning hengaae, uden at denne
Undersøgelse anstilles. Om Udfaldet afslægges i begge Til-
fælde Beretning til den vedkommende Autoritet. Skulde ved
Undersøgelserne saadanne Misligheder opdages, der gjorde det
farligt længere at betro Kassen i den Paagældendes Værg,
da er Undersøgeren bemyndiget til, foreløbigen, og saalænge
indtil det videre Fornødne fra den vedkommende Autoritets
Side kan foretages, at træffe de hensigtsmæssigste midlertidige
Foranstaltninger til Kassens Betryggelse og de løbende For-
retningers Besørgelse, dersom de ere uopsættelige, til hvilke
Foranstaltningers Iværksættelse, og navnlig til i fornødent
Fald at udsætte Betjenten fra Oppebørslen, Stedets Øvrighed
bor være behjælpelig, naar dens Medvirkning dertil begjæres.

§ 45. Kassebetjentens Pligt at forevise Under-
søgeren Kassebeholdningerne m. v. Det skal være
Pligt for enhver ved nogen offentlig Kasse ansat Embeds-
mand uophødeligen at forevise de Mand, der skulle foretage
de ovenmeldte Kasseundersøgelser, deres Kassebeholdninger, og
at forelægge dem alle de Embedsbøger og Dokumenter, samt
meddele dem alle de Oplysninger, som de maatte forlange.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

Skulde nogen Betjent lægge dem Hindringer iveien herfor, eller lægge Dølgemaal paa nogen Green af sin Embedsforelse, udsætter han sig ved den Mistanke, han saaledes selv foranlediger, for at worde, paa den i foregaaende § 44 anførte Maade, udsat fra Oppebørslerne, indtil den formelige Undersøgelse er foregaaet.

§ 47. Om Opbevaringen af de Kassen tilhørende Pengeeffekter. Samtlige Obligationer, Aktier eller andre offentlige Pengeeffekter, som tilhøre Bore egne Kasser eller nogen offentlig Kasse, Stiftelse eller Kommune, eller som henhøre under Overformynderier, eller tilhøre Legater og Donationer til Skoler, Fattige eller andet offentligt Brug, eller høre til andre Midler, som staae under offentlig Varetagt, bør enten oprindeligen lyde paa, eller i de Bøger, som over saadanne Effekter holdes hos de Autoriteter, under hvilke Udstedelsen af, eller den almindelige Rigtighedsholdelse med, deslige Dokumenter henhører, være noterede paa den Kasses, Stiftelses eller Bedkommendes Navn, som eier den, forsaavidt saadan Notering kan finde Sted. Er Kassen eller Stiftelsen i det Tilfælde, at den kan afbenytte den ved Bor allerhoieste Resolution 3 April 1835, bekendtgjort ved Plakat af 4de næstefter fra Bor Direktion for Statsgjalden og den synkende Fond, aabnede Afgang til at erholde de Kassen eller Stiftelsen tilhørende kongelige uopfigelige Obligationer indskrevne i de ved bemeldte Direktion indrettede Indskrivnings-Protokoller, bør dette Betryggelsesmiddel anvendes. Har nogen anden Autoritet end den, som umiddelbart bestyrer Kassen, Stiftelsen eller Midlerne, specielt Tilfyn med samme, bør desuden de ovenmeldte offentlige Pengepapirer, saavel som og de private Obligationer, der høre under saadan Bestyrelse, være paategnede, at de ikke maa kvitteres, afhændes eller pantsættes, og, hvad de i fornævnte Plakat 4 April 1835 omhandlede Indskrivningsbeviser angaaer, ikke tilbageleveres Udstaderen uden Overbestyrelsens Minde, hvilken Paategning, forsaavidt den er skeet paa offentlige Pengeeffekter, og Overbestyrelsen er etableret i Kjøbenhavn, ligesledes bør noteres i de ovenmeldte Bøger, hvor saadan

Notering er mulig. Ligesaa bør ogsaa de Obligationer og andre Pengeeffekter, der overgives nogen af de ovennævnte Kasser eller Stiftelser m. v. til Pant, som Sikkerhed for Oppebørsler eller til anden Betryggelse, oprindeligen lyde eller være noterede paa Eieren's Navn, samt af den administrerende Autoritet, naar samme bestaaer af flere Medlemmer, paategnes at være stillede Kassen eller Indretningen til Sikkerhed, og, hvor der er en Overbestyrelse, ligeledes forsynes med dens Paategning om, at Effekterne ikke uden dens Minde maa udleveres, hvilke tvende Paategninger, hvad offentlige Pengeeffekter angaaer, blive, forsaavidt Bestyrelsen eller Overbestyrelsen er etableret i Kjøbenhavn, at notere i de ovennævnte Bøger. Dog kunne disse Paategninger bortfalde, og Obligationerne lyde paa Ihændehaveren, naar de enten direkte gives Nationalbanken til Sikkerhed, eller naar Eieren paa sin Bekostning deponerer dem i Nationalbanken, og Recipissen derfor overleveres til den vedkommende Autoritet, transporteret og noteret paa sammes Navn, hvilken Recipisse da ogsaa bør gives den ovennævnte Paategning af Overbestyrelsen, hvor denne finder Sted. Samtlige heromhandlede Obligationer og Pengeeffekter bør glemmes paa et sikkert Sted, og, saalange der ikke haves nødvendigt, uebløffeligt Brug for samme, holdes under fælles Bevaring af den administrerende Autoritet og den vedkommende Kasserer eller Bogholder, forsaavidt disse ere bosatte i samme By, og, hvor bemeldte Autoritet bestaaer af flere Medlemmer, der bo i samme By, bør ogsaa flere af disse, tilligemed Kassereren eller Bogholderen, hver have sin Nøgle til en forskjellig Laas for den Kasse, hvori Effekterne glemmes, og idetmindste ved Renteterminerne forvisse sig om Effekternes Tilstedeværelse. Iøvrigt bør Enhver, der forsømmer Noget af hvad der efter det Foranførte paaligger ham som Pligt med Hensyn til de under hans Tilsyn værende Midler, staae til Ansvar for den Skade og det Tab, som deraf maatte flyde, ligesom enhver vedkommende Autoritet bør være ansvarlig for, at de i denne Paragraf indeholdte Forskrifter snarest muligt, og i det seneste til den Tid, da denne Bør Forordning i Overeens-

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs=
væsen.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen

stemmelse med § 58 træder i Kraft, ere bragte til Anvendelse med Hensyn til de Obligationer eller Pengeeffekter, som de ovenmeldte Kasser, Stiftelser m. v., allerede nu have i Eie eller til Sikkerhed. Og skal herefter enhver Transport eller Deklaration, hvorved saadanne Effekter udgaae fra Kassen eller Indretningen, naar Administrationen eller Overbestyrelsen bestaaer af to Medlemmer, underskrives af dem begge, og, naar den bestaaer af flere Medlemmer, underskrives idetmindste af dens Pluralitet.

§ 48. Om stiltiende Panteret hos Oppebørselsbetjentene m. fl. For de Bore Embedsmænd betroede Oppebørsler og Midler, hvad enten de vedkomme den almindelige Statskasse, eller hvilkensjomhelst anden Os tilhørende Kasse, tilkommer Bor Kasse stiltiende Panteret hos disse Embedsmænd i samtlige deres Eiendomme, fra den Tid, deres Bestallinger, overensstemmende med foregaaende 9de §, ere tingløste. Dog undtages Følgende fra at være underkastede saadan stiltiende Panteret: a) de Embedsmænd, som ifkun have Oppebørsler af mindre Betydning, saasom Bore Amtmand, forsaavidt de modtager Gebyrer for Bevillinger m. v.; b) ligeledes de blandt Bore Embedsmænd, som alene betroes en vis Sum til en temporær Forretnings Udførelse; og c) de Medlemmer af Bore Kollegier, Departementer eller andre offentlige Indretninger, som under fælles Bevaring gjemme offentlige Midler, saavelsom de blandt Bore Embedsmænd, der, som Bogholdere eller i anden saadan Egenkab, alene deeltage i Opbevaringen af de Bor Kasse tilhørende, eller samme til Sikkerhed overleverede Obligationer eller andre deslige Pengeeffekter. Men, dersom det Offentlige hos nogen af de her undtagne Embedsmænd allerede i anden Anledning tilkommer stiltiende Panteret, skal den ogsaa omfatte de her omhandlede Oppebørsler og Midler. Fremdeles har ogsaa Nationalbanken stiltiende Panteret, ikke alene hos sine egne Kassebetjente, men ogsaa hos dem af Bore Embedsmænd, som tillige oppebære dens Indtægter i Henhold til Bankens Reglement af 27 Juli 1818, og, forsaavidt disse sidste Embedsmænd, ifølge deres Embeder, ogsaa oppebære Brandhjælps-

penge, Kommune-Afgifter eller andre offentlige Kasser tilkommende Indtægter, have de vedkommende Kasser ligeledes for disse Indtægter stiltiende Panteret hos Betjentene. Ligesaa have stiltiende Panteret hos samtlige Magistratspersoner, Byfogder, Herredsfogder og de Birkedommere, der have Skiftejurisdiktion, ei alene for de offentlige Oppebørsler, der paaligge dem, men endog for al den private Formue, der kommer under deres Varetægt som Skifteforvaltere, Overformyndere, eller i anden Egenkab som Embedsmand. Det samme gjælder ogsaa om alle Andre, til hvis Embede Skifteforvaltning eller Overformynderi-Bestyrrelse hører, dog med Undtagelse af de Afsesforer i Bor Lands-Over- samt Hof- og Stadsret, der ere Medlemmer af Rettens Skiftekommission. Videre tilkommer ogsaa Postkassen stiltiende Panteret hos Postmestrene, ikke alene for disses Oppebørsler, men ogsaa med Hensyn til Pengebreve og Sager af Vardi, som leveres dem, for at affendes med Pakkeposterne, og for hvilke Postkassen staaer til Ansvar i Tilfælde af Postbetjentenes Utroskab eller Skjodesløshed. Endelig have ogsaa alle offentlige Stiftelser, der staae under Stiftsovrighedernes Tilsyn, stiltiende Panteret hos deres Forstandere og Oppebørselsbetjente, hvilket ogsaa gjælder om Frederiks Hospitals Oppebørsels- og Regnskabsbetjente, de lærde Stolars Regnskabsførere, samt de Regnskabsbetjente for Kjøbenhavns offentlige Kasser, der henhøre enten under Magistraten i denne Bor Residentsstad, eller under den administrerende Direktion for sammes Fattigvæsen. Dersom det endnu i andre Tilfælde findes onskeligt at betinge Panteret hos vedkommende Betjente for de dem betroede Oppebørsler eller Midler, tilhørende offentlige Kasser, Kommuner eller Stiftelser, bliver dette i ethvert enkelt Tilfælde udtrykkeligen at tilfoie de Bestallinger eller Beskikkelser, som meddeles deslige Betjente, ligesom overalt i enhver Bestalling eller Beskikkelse, der herefter udfærdiges for nogen Embedsmand eller Betjent, hos hvem der for de i hans Værge givne Midler, have stiltiende Panteret, bør indføres, at den, overeensstemmende med nærværende Anordning, bliver at tinglæse.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

§ 49. Som Følge af den stiltiende Panteret, der haves hos de i foregaaende § omhandlede Embedsmand og Betjente, nyde alle de Krav, der hidrøre fra de dem betroede Oppebørsler og Midler, Fortrin fremfor hvilkensomhelst privilegerede eller uprivilegerede Fordringer, der ikke allerede vare sikrede ved Pant i deres Eiendomme den Tid, deres Bestallinger eller Beskikkelser tinglæstes, eller siden have erhvervet en i nærværende § hjemlet Panteret; og skal det være enhver saadan Embedsmand og Betjent formeent, fra ovennævnte Tid af at afhænde eller pantsætte noget af sit urørlige Gods, eller at give sit Løseve til Underpant, med mindre han dertil forud har erhvervet Vort Samtykke igjennem den Autoritet, som har foranstaltet hans Bestalling eller Beskikkelse udfærdiget, eller, naar han ikke er Vor Embedsmand, da beynældte Autoritets Samtykke. Dog behøver saadan Tilladelse, hvad Pantsætningen angaaer, ikke, naar Betjenten, efterat han er tiltraadt Embedet erhverver en fast Eiendom, og Pant i denne, samtidig med Skjodets Tinglæsning, alene gives for Kjobesummen eller en Deel af samme, eller naar paa samme Tid, som han udstæder et nyt Pantebrev, en ældre paa hans Eiendele looflig hvilende Panteforskrivning for et idetmindste ligesaa stort Beløb udlettes, uden at der i den nye Forskrivning vedtages noget Vilkaar, som kunde være til større Afbræk for den vedkommende Kasse, end de, der indeholdes i den indfrieede Forskrivning. Udenfor disse Tilfælde, eller uden at den ovennævnte Tilladelse er erhvervet, maa altsaa intet Skjøde og ingen Panteforskrivning, som af nogen af de her omhandlede Embedsmand og Betjente udstædes, ved nogen Ret tinglæses, uden at Udstæderens Mangel af Berettigelse til Dokumentets Udfærdigelse udtrykkelig bemærkes i Tinglæsnings-Paategningen. Det samme gjælder ogsaa i Set og Alt om den, som herefter indgaaer personlig Kautio-nist skal have samme stiltiende Panteret, som hos Kassebetjenten, hvorimod det følger af sig selv, at hiin almindelige Panteret ikke haves hos den, der, til Sikkerhed for en Kassebetjent, blot har stillet visse bestemte Eiendele, saa at hans

Forpligtelse for den Anden er indskrænket til disse Eiendele. Dvergaaer nogen Embedsmand eller Betjent, hvis Eiendomme, efter det Foranførte, hæfte med stiltiende Panteret til det Offentlige, Dom for Gjæld, eller dersom han ved noget Forlig, der har Eksekutionskraft, forpligter sig til at betale en Gjæld, bør den Ret eller den Kommission, som har affagt Dommen, eller for hvem Forliget er sluttet, nopholdeligen om det Passerede underrette den Autoritet, gjennem hvilken Kassebetjenten er udnævnt, og, uden at bemeldte Autoritets Samtykke dertil af Kreditor forud er erhvervet, eller uden at den, forsaavidt Kreditor har en i nærværende § hjemlet Panteret, om Eksekutionen er forud underrettet, maa ingen Eksekution hos de anførte Embedsmand og Betjente foretages. Forovrigt maa vedkommende Autoritet ikke nægte sit Samtykke til Eksekutionen, uden tillige at suspendere vedkommende Embedsmand og foranledige hans Bo taget under Skiftebehandling.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

§ 50. Om Fortrinsret uden Pant for Dypebørsler. Hos de enkelte i foregaaende § 48 som fritagne fra at underkastes den stiltiende Panteret omtalte Embedsmand, saavel som hos Stiftsovrigheder, Bestyrere af Fattig- og Skolekasser, Overformyndere i Bore Kjøbstæder, Godseiere eller Godsbesiddere, forsaavidt de som saadanne ere Skifteforvaltere eller Overformyndere, og enhver Anden, der som Embedsmand, eller ifølge ham af det Offentlige paalagt Pligt, har at oppebære eller forvalte nogen Deel af Statens, Kommuners, Stiftsellers eller enkelte Personers Midler, forsaavidt stiltiende Panteret for disse ikke efter fornavnte § 48 kan gøres gjældende, skulde de Krav, der reise sig fra de saaledes betroede Midler, ligemed den første Klasse af de i Lovens 5—14—37 nævnte privilegerede Fordringer, nyde Fortrinsret fremfor simple kirografariske Fordringer, og fremfor de, efterat Vor allerhøieste Resolution af 7 Juli 1819 ved Plakat af 23 næstefter bekendtgjordes, erhvervede Fordringer, der ere forbundne med Underpant, naar dette ikke bestaaer i faste Eiendomme.

§ 51. Kassebetjentens Fritagelse for at over-

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs=
væsen.

tage Bærgemaal m. m. Ingen Kassebetjent, hvis Eien-
domme, overensstemmende med foregaaende § 48, hæfte med
siltiende Panteret til det Offentlige, er pligtig til at over-
tage sig noget Bærgemaal, end ikke som født Bærg, eller
noget Kuratel, og om han end er villig dertil, kan et Bærg-
maal dog ei betroes ham, uden med Samtykke af den Auto-
ritet, gjennem hvilken han er udnævnt, og hvorved det tillige
bliver at bestemme, hvorvidt der, med Hensyn til det even-
tuelle Ansvar, han som Bærg maatte paadrage sig, kan ssee
nogen Estergivelse i den vedkommende Kasse tilkommende
Fortrinsret.

§ 52. Hvad der er at iagttage, naar en Kasse-
betjent døer. Naar en Kassebetjent døer, hos hvem det
Offentlige efter § 48 har siltiende Panteret, skal den ved-
kommende Skifteret strax forsegle Kassen og samtlige den Af-
dødes Kasseembede vedkommende Sager og Dokumenter, saa-
velsom hans Bo, og uden mindste Ophold derom underrette
den Autoritet, hvorunder den Afdøde som Kassebetjent hørte.
Dog bliver denne Underretning, med Hensyn til de udenfor
Kjøbenhavn ansatte, under et af Bore civile Kollegier
eller Departementer hørende Oppebørselsbetjente, at meddele
igjennem den vedkommende Amtmand, som, foruden at træffe
de nødvendige foreløbige Foranstaltninger til Forretningernes
ustandsede Fremgang, hvorunder da ogsaa hører, under de for
den Afdødes Regnskabs Afslæggelse fornødne Forsigtighedsreg-
lers Anvendelse, at faae mod Kvittering udleveret, hvad der
af Embedsbøger og Dokumenter strax uomgængeligen behøves,
har med den første Post at gjøre Indberetning desan-
gaaende til den ovenmeldte Autoritet til nærmere Foranstalt-
ning, og tillige at opgive, om en paalidelig Fuldmægtig
forefindes, eller til hvem ellers Oppebørslen, medens Embe-
det er ledigt, kunde være at overdrage. Den vedkommende
Autoritet bør drage Omhu for, at, i Overensstemmelse
med 5—14—29, Anmeldelse skeer for Kautionisten, inden
Proklama udløber i Oppebørselsbetjentens Bo. Saa skal
det ogsaa i ethvert Tilfælde, hvori det, naftet de i nærværende
§ samt i § 8 befalede Indberetninger, kan blive fornødent,

til Vedligeholdelse af den kongelige Kasses eller anden under offentlig Forsorg staaende Forbring, at anmelde samme i Embedsmandens eller Kautionistens Bo, paaligge vedkommende Autoritet at sørge for, at denne Anmeldelse betimeligen foregaaer. Ligesom iøvrigt den afdøde Oppebørselsbetjents Embedskasse, eller de Beholdninger, der vedkomme hans Kasseembede, strax blive mod Kvittering at aflevere til den til sammes Modtagelse Berettigede, saaledes bør ogsaa, i et af første Møder i Boet, det Offentliges Krav til dette foreløbigen opgjøres, saavidt det inden det endelige Regnskabs Afleggelse kan skee.

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs-
væsen.

§ 54. At Undersøgelse skal anstilles, naar en Kassebetjents Bo ikke er tilstrækkelig til at dække det Ansvar, der paahviler samme i Anledning af de Betjenten betroede offentlige Midler. Kan en afdød Kassebetjents Bo ikke dække det Ansvar, der paahviler samme i Anledning af de Betjenten betroede offentlige Midler, bør Skifteretten anvende saa meget større Omhu for at søge ethvert Spor, der kunde lede til at opdage, om Noget af hans Midler før eller efter hans Død maatte være fordulgt, eller paa anden Maade ulovligen bortvendt. Opstaaer derved Mistanke mod Noget, bliver Sagen under et Forhør noiere at undersøge, og kan den Paagjældende da endog efter Omstændighederne ved Dom paalægges at frie sig med sin Eed. Foranførte Bestemmelser gjælde ogsaa, hvor Kasseangel opdages i Betjentens levende Live, uden at han formaaer at erstatte samme, i hvilket Tilfælde ligeledes Kassebetjenten, forsaavidt Mistanke er opkommen imod ham og det iøvrigt skjønes fornødent, kan affordres edelig Forklaring om, hvorvidt Noget af Midlerne maatte være fordulgt.

§ 55. Af hvem de i Anordningen foreskrevne Mulfter blive at diktere, hvilken Kasse de tilfalde m. v. De Mulfter, som ved nærværende Anordning ere foreskrevne, dikteres, forsaavidt ikke anderledes er bestemt, af det Kollegium eller den Autoritet, hvorunder den Skyldige som Kassebetjent henhører, og, naar de ikke uophødeligen erlægges, inddrives de ved Udpantning, eller indeholdes, hvor

8 Juli.
Kasse- og
Regnskabs=
væsen.

Betjenten har fast Gage, i denne. Forsaavidt der under det Kollegium, som dikterer Mulkterne, hører nogen af Os autoriseret Fattigkasse, tilfalde de samme. Ved Vor Soetat tilfalde de Kvæsthuuskasen, og ved Vor Landmilitæretat Krigshospitalskasen. 3 andre Tilfælde tilfalde Mulkterne, saafremt den Paagjældende er bosat i en Kjøbstad, demes, og, hvis han har sin Bopæl paa Landet, Amtets Fattigkasse, dog at de Mulkter, som paalægges Retsbetjente ved Landjurisdiktioner, der bo i Kjøbstæderne, altid tilfalde Amtets Fattigkasse. Er der Spørgsmaal om, at den Skyldige skal have sit Embede forbrudt, forsaavidt som dette ikke i Medhold af § 21 vil blive afgjort uden Tiltale for Domstolene, eller om andet yderligere Ansvar, bliver han at tiltale ved sit Børneting, eller, om Sagens Veffaffenhed skulde kræve det, for en af Os dertil udnævnt Kommission.

§ 56. Om Kassebetjentes Suspension og deres foreløbige Udsættelse fra Kasseforretningerne. Naar en Kassebetjent, ifølge nærværende Anordning, uden formelig at suspenderes, blot foreløbigen udsættes fra sit Embede, beholder han vel sammes Indtægter, men skal, foruden at udrede de til den midlertidige Bestyrelse medgaaende Udgifter, afgive et billigt Salær, Alt efter vedkommende Kollegii eller Autoritets Kjendelse, til den, som konstitueres til at overtage Forretningerne, og er denne berettiget til at erholde passende successive Afdrag paa bemeldte Salær efter vedkommende Autoritets Bestemmelse. Suspenderes han derimod fra Kasseembedet, forholdes der, i Henseende til Indtægternes Deling, efter de i Rancelli-Plakaterne af 23 April 1813 og 14 September 1830 indeholdte Bestemmelser, forsaavidt ikke andre Regler herfor ved de forskjellige Departementer ere approberede. Saadan Suspension skal isvrigt altid finde Sted, naar det af Undersøgelserne ffjønnes, at Udsaldet kan blive, at den Skyldige fortaber sit Embede. Formaaer han ikke at rede for sig, bliver hans Bo strax at sekvestrere, eller efter Omstændighederne at tage under Skiftebehandling, og saafremt der ikke ved de i Boet foresundne Midler, saavel som ved den for hans Oppebørsler stillede

Sikkerhed, eller tillige ved yderligere af ham tilveiebragt Sikkerhed, der bliver at bedømme efter de i § 2 foreffrevne Regler, kan vente Fuldgjørelse for det Beløb, hvortil Kasse= manglen, efter de forhaanden værende Dplysninger, maa an= sættes, eller dersom hans Forbrydelse er af den Veskaffenhed, at han desuden bliver at sigte til at lide Straf paa sin Fri= hed, bør tillige hans Person belægges med Arrest, og bliver der strax at meddele Kautionisten Underretning om det Pasa= rede, dog uden at Forsømmelse af denne Underretning kan fritage ham for Ansvar. Dersom den Skyldige som Regn= skabsbetjent horer under en anden Autoritet, end i hans øvrige Embedsforhold, bliver hans Suspension, Remotion eller Tiltale, der i saa Fald skal omfatte hans hele Embede, ligesom og Sekvestrationen og Arresten, efter dertil af den vedkommende Regnskabs= Autoritet given Anledning, at foran= stalte gennem det Kollegium, eller, i Overensstemmelse med § 43, at foranledige af den Autoritet, som Betjenten ellers nærmest forterer under. Foreløbig Udsættelse fra Kasseforret= ningerne kan derimod altid dekretes af Regnskabs= Autoriteten eller den, ved hvem den lader Kasseundersøgelsen anstille; dog bør det Departement, hvorunder Betjenten ellers horer, der= efter underrettes om Sagen.

§ 57. Hvilke Betjente der ansees som Kasse= betjente. Som Kassebetjent ansees i nærværende Anord= ning ikke alene Enhver, der, under hvilkensomhelst Benævnelse, er ansat som Kasserer eller Oppebørselsbetjent ved nogen kongelig eller offentlig Kasse, men ogsaa, forsaavidt Bestemmel= serne ikke ere indskrænkede til visse Klasser Betjente, enhver Anden, der, enten i Kraft af et kongeligt Embede, eller ifølge nogen anden Egenskab, efter Lov og Anordninger eller anden offentlig Foranstaltning, har at modtage eller opbevare nogen Deel af Statens, Kommuns eller offentlige Stiftelsers For= mue, eller som Skifteforvalter eller Overformynder at forvalte private Midler, eller i en anden Stilling at tage private Mid= ler under embedsmæssig Bevaring. Iøvrigt ere de i denne Anordning indeholdte Forskrifter ikke mindre anvendelige paa de Embedsmænd og Betjente, som Modtagelsen eller Forvaringen

8 Juli.
Kasse= og
Regnskabs=
vesen.

8 Juli. af Korn, Furage, Materialier eller andre Ting er betroet, end
 Klasse og Regnskabs- paa dem, der have Pengeopbevarer; dog følger det af sig
 væsen. selv, at Bestemmelserne med Hensyn til hine forstnævnte Em-
 bedsmænd og Betjente, blive at anvende med de Modifikatio-
 1847. ner, som flyde af de dem betroede Gjenstandes Natur.

11 Decbr.
 Rangskat.

Kongelig Resolution, hvorved bifaldes, at Karaktererne
 „Generalrigskommisær, Overrigskommisær, Rigsraad,
 Rigsassessor, Rigssekretær“ og deslige maa, forsaavidt Bes-
 tallingerne udfærdiges igjennem de militære Kollegier, ansees
 som militære Karakterer, og saaledes hjemle Vedkommende den
 Begunstigelse i Henseende til Erlæggelsen af Rangskat, der er
 knyttet til bemeldte Klasse af Karakterer.

1849.

5 Juni.
 Præste-,
 Degne- og
 Klotterpenge.

Lov, § 82.

Engen er pligtig at yde personlige Bidrag til nogen anden
 Gudsdyrkelse end den, som er hans egen; dog skal Enhver,
 der ikke godtgjør at være Medlem af et i Landet anerkjendt
 Troessamfund, til Skolevæsenet svare de til Folketirken lov-
 befalede personlige Afgifter.

1850.

4 Juni.
 Rangskat.

Nr. 3 af Samling af Cirkulærer og andre Bestemmelser
 af almindeligt Indhold, vedkommende nærmest det direkte
 Skattevæsen i Kongeriget Danmark (fra Finanzministeriet).

a) Da det som Følge af de i den senere Tid foregaaende
 Forandringer, navnlig ved Ophævelsen af de ældre Kolle-
 gier m. v., er kommet under Overveielse, om ikke flere af de
 hidtil gjældende Begunstigelser med Hensyn til Erlæggelsen af
 Rangskat for Eftertiden maatte bortfalde, og da oftere ind-
 komne Forespørgsler have vist, at de gjældende Bestemmelser
 angaaende Rangskatten ikke ere fuldkommen tydelige og overalt
 eens forstaaede, er det fundet hensigtsmæssigt at samle og
 bekjendtgjøre de almindelige Bestemmelser, som i saa Henseende
 fremdeles bør ansees gjældende. I Henhold til Frd. 17 Sa-
 nuar 1764 § 8 skal Rangskat erlægges af Enhver, som er i
 Rangen eller har Rang med Nogen af dem, som i Rangfor-
 ordningen ere anførte, være sig Civil eller Militær, til Lands

4 Juni.
Rangskat.

eller Bands, Verdslig eller Geistlig, og skal bemeldte Skat derhos erlægges efter den Rangklasse, hvori Vedkommende har høiest Rang. Den i bemeldte § endvidere indeholdte Bestemmelse, at Enten ikkun skulde svare det Halve af hvad der var fastsat i Rangskat for den Rangklasse, hvortil de hørte, er senere forandret, idet ved kgl. Reskript af 3 Marts 1812, (bekjendtgjort ved Cirkulær-Skrivelse af 28 næstefter) er fastsat, at alle Enten, indtil videre, skulle være fritagne for at svare Rangskat. De fra den i Frd. 17 Januar 1764 § 8 saaledes fastsatte almindelige Regel afvigende specielle Bestemmelser om Rangskatten angaae Følgende:

De Embedsmand og Betjente, som høre til eller ere afskedigede fra Søetaten, Land-Militæretatens Linie, Krigsreserve og Forstærkning, samt Livjægerkorpset, det forhenværende Veikorps og det forhenværende Landeværn eller de saakaldte annekterede Batailloner (jvfr. Pl. 25 Marts 1834): 1) De herunder hørende Embedsmand og Betjente, som med Gage, Pension eller Bartpenge, enten a) staae i virkelig Tjeneste eller b) ere afskedigede, eller c) ere satte à la suite, ere, hvad enten de ere benaadede med en høiere Rang, end den, deres militære Charge medfører, eller ikke, fritagne for at erlægge Rangskat til de civile Oppebørjelsbetjente, da bemeldte Skat er dekureret i deres Gehalt ved Beregningen af samme. (Jvfr. kgl. Resol. 24 Decbr. 1790 og kgl. Reskr. 28 April 1842 ang. Betalings-Regl. for Land-Militæretaten i. f. Nr. 15, samt kgl. Resol. 19 April 1793.) Naar en herhen hørende Embedsmand eller Betjent tillige skulde erholde civilt Embede, maa han, om endog derfor forundes ham yderligere Gage eller Tillæg, dog være fritagen for at erlægge Rangskat til de civile Oppebørjelsbetjente, da Dekurten for Rangskat er beregnet ham ved hans militære Gage. 2) De herunder hørende Embedsmand og Betjente, som ikke have Gage, Pension eller Bartpenge. a) De uden Gage ved Militæretaterne Ansatte; nemlig: α) Alle Officerer i virkelig Tjeneste, β) Alle Officerer à la suite, ligesom γ) andre Embedsmænd,

4 Juni.
Rangstat.

der ansættes ved Staterne, ere, saalænge de ingen Gage nyde, albeles fritagne for at erlægge Rangstat, det være sig af deres militære eller anden høiere Rang, hoormed de udenfor det Militære ere benaadede (jvfr. fgl. Resol. 28 Marts 1827). Ansættes imidlertid en herhen hørende Embedsmand eller Betjent tillige i et civilt Embede, hvorfor han oppebærer Gage eller andet Gehalt, maa han svare Rangstat af den høieste ham tillagte Rang. b) De uden Pension eller Bartpænge fra Militæretaterne affsedigede Officerer og andre Embedsmand skulle erlægge Rangstat til de civile Oppebørselsbetjente af den høieste dem tillagte Rang (jvfr. fgl. Resol. 28 Marts 1827). Undtagne herfra ere: a) Subalterne Officerer, der, om de endog ved Affseden eller senere benaades med en høiere militær Karakter eller Rang, end deres forhenværende militære, dog ere fritagne for at erlægge Rangstat, saalænge de ikke ansættes i civilt Embede. Ansættes de derimod i civilt Embede eller dem er forundt høiere civil Karakter eller Rang, maa de svare Rangstat til de civile Oppebørselsbetjente af den høieste dem tillagte Rang. Til subalterne Officerer ere tidligere, forsaavidt Land-Militæretaten angaaer, henregnede Lieutenanter og Kapitainer, som ikke havde Kompagni. Da imidlertid samtlige Kapitainer, efter Armeens forandrede Organisation i 1842, nu tillige ere Kompagnichefer, maa de Officerer, der ere affsedigede ved Armeereduktionen i 1842 eller forinden, uden at have tjent i nogen høiere Stilling end som Stabskapitainer, endnu fremdeles henregnes til subalterne Officerer, men derimod kunne de, som efter Armeereduktionen have været ansatte som Kapitainer, ligemeget paa yngst eller ældst Gage, ikke henregnes til subalterne Officerer, hvorimod af Officerer, som have tjent efter bemeldte Tidspunkt, ifkun Sekond- og Premierlieutenant, samt Lieutenanter med Kapitains Karakter kunne anses som subalterne Officerer. Til subalterne Officerer maa, forsaavidt Søetaten angaaer, henregnes Sekond- og Premierlieutenant, samt Lieutenanter med Kapitan-Lieutnants Karakter. Subalterne Officerer ville derhos, naar de, fordi de

ere ansatte i civilt Embede, skulle svare Rangskat, ikkun have at svare 24 f. maanedlig, selv om de have erholdt en militær Karakter, der dog ikke er høiere i Rang end de subalterne Chargers, altsaa navnlig end Kapitain i Land-Militæretaten og Kapitain-Lieutenant i Søetaten, som Krigsraad, Overkrigskommisfar, Krigsassesfor m. v. Erholde derimod affsedigede subalterne Officerer en høiere militær Rang, end de subalterne Chargers, t. Ex. Major eller Kapitain i Søetaten, maa de svare Rangskat efter denne høiere Rang (jvfr. kgl. Resol. 28 Marts 1827). β) De fra Krigsreserven, Forstærkningen, det forhen værende Landeværn eller de saakaldte annekterede Batailloner, uden Pension eller Bartpenge, affsedigede Officerer ere 1) fritagne for at erlægge Rangskat, uanset hvilken Charge de have bekladt, og om de endog a) have erholdt høiere militær Karakter eller Rang, eller b) ansattes i civilt Embede; 2) pligtige at erlægge Rangskat af den høieste dem tillagte Rang, naar de erholde civil Karakter eller Rang. (Jvfr. herved Plakat 25 Marts 1834). Desuden kan her mærkes følgende almindelige Bestemmelser: 1) De Militære, der have været ansatte i en mere underordnet Stilling, end som subalterne Officerer, t. Ex. som Oversyrvarker, Sergeant, Underofficer eller deslige, men som ved Affseden fra Militæretaten eller senere tillægges en militær Karakter, nyde, i Henseende til Rangskats Udredelse af den dem saaledes tillagte Rang, samme Fritagelse for eller Moderation i Rangskatten, som tilkommer subalterne Officerer i Henhold til de kgl. Resolutioner af 28 Marts 1827 og 30 Januar 1828. (Jvfr. kgl. Resol. 30 Oktbr. 1848.) 2) Civil-Militære Embedsmænd, der ere tillagte Rang med subalterne Officerer, navnlig Auditeurer, Regimentskirurger, Overlæger, Underlæger, Garnisons- og Bataillonskirurger samt Regimentsdyrlæger, følge, i de Tilfælde, i hvilke det paaligger de civile Oppebørselsbetjente at opkræve Rangskat af dem, i Henhold til de kgl. Resol. af 28 Marts 1827 og 30 Januar 1828, de samme Regler,

4 Juni.
Rangskat.

4 Juni.
Rangskat.

som ovenfor ere anførte med Hensyn til Rangskats Udredelse af subalterne Officerer. (Vvfr. fgl. Resol. 26 Mai 1847.)

II. De med Rang benaadede Officerer og øvrige Embedsmænd, som ere ansatte ved eller affledigede fra det borgerlige Militær og Brandkorpsene i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, eller som ere ansatte ved Kongens Livkorps, eller som ved deres Affledigelse fra nysnævnte Korps enten, i Overensstemmelse med fgl. Resol. af 12 Februar 1834, beholde den dem forhen tillagte Rang eller erholde en anden.

1) Staa de herunder hørende Embedsmænd i virkelig Tjeneste eller ere satte à la suite og a) oppebære Gage i denne deres militære Stilling, da have de at udrede Rangskat af den høieste dem tillagte Rang, hvad enten den er civil eller militær; men b) oppebære de ikke Gage i denne deres militære Stilling, da ere de fritagne for at svare Rangskat af deres Rang, som saadanne, men skulle svare af den Rang, der maatte være tillagt dem udenfor deres Rang som borgerlige Militære. 2) Entlediges de herunder hørende Embedsmænd og Betjente, og a) erholde Pension eller Bartpenge, da have de at svare Rangskat af deres høieste Rang, hvad enten denne er civil eller militær; eller b) erholde ikke Pension eller Bartpenge, da ere de fritagne for at svare Rangskat af deres militære Rang, om de endog erholde høiere militær Rang eller Karakter, saalænge de ikke ansattes i civilt Embede; erholde de derimod civil Karakter eller ansattes i civilt Embede, skulle de svare Rangskat, i første Tilfælde af den høieste civile Rang, og i sidste af den høieste militære Rang, der er tillagt dem. (Vvfr. Pl. 25 Marts 1834.) Som militær Karakterer maa ansees Karaktererne: Generalkrigskommisær, Overkrigskommisær, Krigsraad, Krigsassessor, Krigssekretær og deslige, forsaavidt Bestallingerne ere udsærdigede gennem de forhenværende militære Kollegier eller gennem Krigs- eller Marineministeriet. (Vvfr. fgl. Resol. 11 Decbr. 1847.)

III. De under Krigs- og Marineministeriet hørende civile Embedsmænd og Betjente, som

4 Juni.
Rangskat.

maatte være benaadede med Rang. Af de herunder hørende Embedsmænd har der hidtil ingen Rangskat været erlagt til de civile Oppebørselsbetjente, og ville de Embedsmænd og Betjente, som have været ansatte under det forrige General-Kommissariats-Kollegium eller Admiralitets- og Kommissariats Kollegium, og ere forblevne ansatte under Krigs- eller Marineministeriet, forsaavidt de ikke senere have erholdt høiere Rang, end den de havde ved Ministeriernes Organisation, ogsaa fremdeles være fritagne for at erlægge Rangskat, saalænge de forblive ansatte under bemeldte Ministerier. Have de derimod senere end bemeldte Tidspunkt erholdt, eller efter erholde høiere Rang, eller afflediges de fra vedkommende Ministerier, ville de, ligesom alle andre Embedsmænd og Betjente under Krigs- og Marineministeriet, som ere benaadede med Rang, have at erlægge fuld Rangskat efter den højeste Rangklasse, hvortil de høre.

IV. De Embedsmænd og Betjente, som have henhørt under det forrige Rentekammer og Bygnings-Administrationen. Den Fritagelse for at erlægge Rangskat, som var tilstaaet ved fgl. Resol. 21 Mai 1764 de Kommitterede, Sekretarerne og øvrige Betjente i Rentekammeret, som med Karakter vare benaadede, samt ved fgl. Resol. 6 Marts 1831 Afskudtanterne i Rentekammeret, saalænge de forbleve i fornævnte Stilling, samt endeligen ved fgl. Resol. 20 Novbr. 1830 Medlemmerne af Administrationen for Bygningsvæsenet og Betjentene i det under samme hørende Kontor, maa anses bortfalden fra Dato af Ministeriernes endelige Organisation og Ophævelsen af det forrige Rentekammer m. v., saa at Rangskats-Frihed, i Genhold til disse Bestemmelser, ikke kan anses erhvervet efter nysnævnte Dato, hvorimod den inden bemeldte Dato erhvervede Rangskatsfrihed vedbliver for den Rang, Vedkommende da havde, forsaavidt han ved Rentekammerets eller Bygningsadministrationens Ophævelse ikke er gaaet af, men alene gaaet over under Indenrigsministeriet eller Finantsministeriet, samt saalænge han forbliver staaende under bemeldte Ministerier i en tilsvarende Stilling, til dem,

4 Juni.
Rangskat.

der efter ovennævnte Bestemmelser tidligere hjemlede Rangskatsfrihed. Naar den, Vedkommende saaledes hjemlede, Rangskatsfrihed i Henhold til Foranstaaende ophører, vil fuld Rangskat være at erlægge af den ham tillagte Rang, ligesom af alle andre Embedsmænd og Betjente under Indenrigsministeriet og Finantsministeriet. Ifølge kgl. Resol. af 15 Septbr. 1841 tilkommer desuden de med Rang benaadede Embedsmænd, som ved de seneste Forandringer, for bemeldte kongelige Resolution, betræffende Rentekammerets Organisation og Personale, bleve affledigede fra deres Tjeneste under Kammeret, fritagelse for at betale Rangskat. Endeligen kan endnu mærkes, at forsaavidt der for den foregaaende Tid ikke er opkrævet Rangskat af enkelte af de under III. og IV. hørende Embedsmænd m. v., som efter de der sammenstillede Regler ere rangskatspligtige, tillades det, at det maa have sit Forblivende derved, forsaavidt angaaer Tiden til 1ste April d. A., men at Rangskat vil være at affordre samtlige under III. og IV. ommeldte rangskatspligtige Embedsmænd m. v. for Tiden fra 1ste April d. A. at regne.

V. Diplomater og Konsuler. 1) Samtlige danske Diplomater, der med Rang ere benaadede, ere fritagne for Rangskats Svarelse for den Tid, i hvilken de i fornævnte Stilling gjøre Tjeneste paa fremmede Steder. (Jvfr. kgl. Resol. 29 Decbr. 1826.) 2) Fremmede Magters, af Kongen af Danmark anerkjendte Konsuler ere, uden Hensyn til om de ere danske eller fremmede Staters Undersaatter, fritagne for Erlæggelsen af Rangskat af den dem i deres Egenkab som Konsuler tillagte Rang, hvorimod danske Undersaatter, der af Kongen anerkjendes som Konsuler for andre Nationer, og enten for Anerkjendelsen have været benaadede eller sidenefter benaades med en anden Rang end den, der tilkommer dem som Konsuler, ere pligtige at svare Rangskat af en saadan Rang. (Jvfr. kgl. Resol. 16 Juli 1828.)

VI. Distriktsprovster. De Provster, som bleve bestykkede i Overensstemmelse med kgl. Resol. 17 Juli 1822, bleve, ved kgl. Resol. 28de Mai 1823, fritagne for at er=

lægge Rangsstat af den dem i fornævnte deres Egenstab til-
lagte Rang. 4 Juni.
Rangsstat.

VII. Bornholms Indvaanere. De paa Born-
holms Land værende egentlige Indvaanere, som
hverken nyde Gage eller Pension, og med en
Karakter ere benaaede, ere fritagne for at erlægge Rang-
stat. Derimod ere samtlige kongelige Embedsmænd og Pen-
sionister, som opholde sig paa Bornholm, og ere benaaede
med en Karakter eller Rang, pligtige at erlægge Rangsstat.
(Vvfr. kgl. Resol. 2 Decbr. 1795.)

Slutteligen maa endnu tilføies, at alle specielle Fri-
tagelser for at erlægge Rangsstat nu og fremdeles kun gjælde
for den Person og for det Tidsrum, hvorfor de ere til-
staaede, samt at enhver saadan speciel Fritagelse bliver af
den Paagjældende selv at godtgjøre for vedkommende Oppe-
børselsbetjent.

Lov om Ophævelse af flere ældre Skatter og Skattelig-
ninger og om Fordeling af Bederlaget herfor*) 20 Juni.
Grundstat,
($\frac{2}{3}$ Pignings-
stat),
Arealstat,
($\frac{1}{3}$ Pignings-
stat).

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke
stadsfæstet følgende Lov: § 1. De aarlige Pigninger af: a) Udgifter til Anskaffelsen af Furage til Vand-Militær-Statens
i Danmark, ifølge Forordningen af 28 Juli 1784, efter Fra-
drag af hvad for Furagen i Overensstemmelse med den 3die
Paragraf i bemeldte Forordning udredes af Statskassen;
b) Marschpenge for Landsoldaterne, i Henhold til Forord-
ning af 20 Juni 1788 § 37; c) Udgifterne ved de i For-
ordning af 26 Juni 1844 § 3 omhandlede kongelige Tjene-
stereiser i Overensstemmelse med bemeldte Forordnings § 9,
bortfalde. Ligeledes ophører Erlaggelsen af: d) Indkvarter-

*) Vvfr. Noten ved Lov af samme Dato om Udjevning af Hart-
kornsforskjellen, saalydende: Til nærmere Forklaring af de ved
denne Lov og ved Lov af 20 Juni 1850 om Ophævelse af
flere ældre Skatter og Skatteligninger m. m. foretagne Skatte-
forandringer er der under 27 Decbr. 1850 fra Finansmini-
steriet udfærdiget en Cirkulærskrivelse til vedkommende Oppe-
børselsbetjente.

20 Juni. rings-Hjælpeſkat efter Forordning af 15 Novbr. 1816 §§ 29 Grundſtat, og 30 med tilhørende ſenere Beſtemmelſer, ſamt af det ved (2/3 Ligningsſtat.) Reſkript af 30 Novbr. 1764, bekjendtgjort ved Indkvarterings-Arealſtat, kommiſſionens Plakat af 25 Februar 1765, ſaſſatte aarlige (1/3 Ligningsſtat.) Indkvarteringsbidrag af Staden Kjøbenhavn; e) Bidragene til de offentlige civile Væger og til Døvstumme-Inſtitutet, i Henhold til Forordning af 15 September 1832, Plakat af 21 April 1848; f) Bidragene til Straffeanſtalterne i Danmark iſølge Forordningen af 15 September 1832 §§ 5 og 6, Plakat af 5 Marts 1834 ſamt Fundats af 10 April 1753 § 8 og Reſkript af 3 April 1782 § 4; g) Skriverpenge til Amtsforvalterne, iſølge Forordningen af 14 Juli 1819 og Plakat af 12 Juni 1844 § 2; h) Dommer- og Skriverkorn, ſaavelſom den iſtedet derfor ſaſſatte Godtgjørelſe i Penge, i Henhold til danſke Lov 1—5—18, Forordningen af 4 Marts 1690 § 4, Forordningen af 4 Novbr. 1720 og Plakat af 21 September 1836; i) det ved Forordningen af 12 Januar 1827 ſaſſatte extraordinære Paabud, ſamt endeligen k) Bidraget af Amtsrepartitionſfondene til Amtmændenes Gagering. Derhos bortfalder Krav paa de i Forordningen 15 September 1832 ommeldte og iſølge aarlige Forordninger om Landſtats-Eſtergivvelſen, ſenere ſom ukravede henſtaaende Summer, der i adſkillige af de foregaaende Aar vare blevne forſkudsvis udredede af Finantſkaſſen, men i Betragning af Tidsomſtandighederne ei i ſin Tid vare blevne erſtattede denne ved Repartition paa Hartkornet. Ligeledes bortfalder aldeles den Deel af Landſkatten, ſom er midlertidigt eftergiven ved Forordningen af 10 Januar 1823 og ſenere Anordninger. § 2. Iſtedetfor de ved § 1 ophævede Skatter og Bidrag bliver, under Navn af Ligningsſkat, at udſkrive en Skat, ſom fordeles paa den i de følgende Paragrafer beſtemte Maade. § 3. Af denne Skat udreder Kjøbenhavn 53,000 Rd. og de andre Kjøbstæder 62,000 Rd., der deles indbyrdes imellem dem, efter deres Bygningers Aſſurancesummer og efter deres Folkemængde, iſølge den hver Gang ſidſt afholdte almindelige Folketælling, dog ſaaledes, at Bornholms

Kjøbstæders Folketal kun regnes for en Trediedeel. Denne 8 Juli.
 Fordeling bliver at foretage af Finantsministeren i Henshold $\frac{2}{3}$ Lignings=
 til den i indeværende Aar stedfundne almindelige Folketælling (stat).
 og Bygningernes Assurancesummer den 31 Marts d. A., og $\frac{1}{3}$ Lignings=
 bliver derhos en ny Fordeling at foretage af Finantsmini- (stat).
 sterens hver Gang en almindelig Folketælling har fundet
 Sted, og derved at tage Hensyn til Bygningernes Assuran-
 cesummers Størrelse efter disses sidste Opgjørelse. Den af
 Ministeren iværksatte Fordeling bliver at kundgjøre i Anord-
 nings Form*). § 4. Af det paa enhver Kjøbstad faldende
 Beløb afdrages 1 Rd. 8 f. for hver Tønde Ager og Engs
 Hartkorn samt 52 f. for hver Td. Skov- og Møllestyldes
 Hartkorn, som henhører under samme, dog saaledes, at der
 for Bornholms Kjøbstæder kun afdrages 36 f. for hver Td.
 under disse henhørende Ager og Engs Hartkorn. Foraauidt
 der ikke af Kommunalbestyrelserne med Indenrigsministeriets
 Samtykke træffes andre særlige Bestemmelser for den enkelte
 Kommune, udredes Resten af den paa enhver faldende Deel
 af Skatten saaledes: a) af Staden Kjøbenhavns Andeel: $\frac{2}{3}$
 som hidtil Indkvarteringsstat, $\frac{1}{3}$ som hidtil Bidrag til
 Straffeanstalterne. b) Af de øvrige Kjøbstæders Andeel: $\frac{1}{4}$
 ved Ligning paa Grundtaxten, $\frac{1}{4}$ som Næringsstat, $\frac{1}{2}$ ved
 Ligning efter Formue og Leilighed. § 5. Den paa Hart-
 kornet faldende Deel af Skatten udredes saavel af Kjøbstæderne
 som af Landdistrikternes Hartkorn paa følgende Maade: af
 hver Td. Ager og Engs Hartkorn, i Almindelighed 1 Rd. 24 f.,
 paa Bornholm 44 f.; af hver Td. Skov- og Møllestyldes
 Hartkorn 60 f. § 6. De Geistligheden ved Forordningen
 af 11 Septbr. 1822 med flere særlige Bestemmelser forundte
 Skattelettelser for de den beneficerede Forder samt Konge-
 og Kirketiender bortfalde, og ville de fulde Skatter heraf,
 efter Likvidation af de $\frac{2}{6}$ af Bankhæftelsesrenten, være at
 erlægge som af andet Hartkorn og Tiender. Ligeledes bort-
 falder saavel den ved ovenanførte Forordning paabudte aarlige

*) Svfr. Bfjg. af 27 Decbr. 1850.

20 Juni. Afgift af 1 Rd. pr. Td. Hartkorn af visse Geistligheden Grundskat, tillagte Zorder, som lignende ved særlige Bestemmelser for ($\frac{2}{3}$ Lignings=stat). enkelte Kald fastsatte ringere Afgifter, saa og den i det aabne Arealstat, Brev af 4 Decbr. 1838 § 8 paabudte Indbetaling i Stats- ($\frac{1}{3}$ Lignings=stat). kassen, som Skat, af de $\frac{3}{6}$ af Bankhæftelsesrenten af de Geistligheden tillagte Zorder og Tiender, Præstetienden derunder indbefattet. De $\frac{2}{6}$ af Bankhæftelsesrenten af Præstetienden, der indbetales til Banken, ville være at likvidere i vedkommende Beneficiaries øvrige Hartkorns- og Tiende=skatter. § 7. Imellem de geistlige Embeder, der ved denne Forandring faae en forøget Skattebyrde, fordeles fremtidigt et aarligt Beløb af indtil 8,000 Rd. Fordelingen skeer af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet saaledes, at navnlig de geistlige Embeder, hvis Reguleringssum er under 800 Rd., forlods faae fuld Erstatning for den forøgede Skat, naar Forøgelsen udgjør over 3 Rd., og forresten tages Hensyn til Embedernes Trang i det Hele til saadan Lettelse. § 8. Tisseri-, Bro- og Færgeløbs-Hartkorn bortfalder, og erlægges af hvert Tisseri, Bro og Færgeløb, hvorpaa bemeldte Hartkorn nu hviler, en fast aarlig Afgift, der er lig med den, der for Tiden opkræves af det paagældende Hartkorn. Ligeledes erlægges der til Statskassen af Bornholms Kirketiender, istedetfor den paa andre Tiender hvilende Beskatning, en fast aarlig Afgift, der er lig Beløbet af den fulde Bankhæftelsesrente af bemeldte Tiender. § 9. Skatterne efter denne Lov opkræves, overensstemmende med Forordningen om Amtstue=Dppeborsler m. v. af 8 Juli 1840 § 1, to Gange aarligen, nemlig hvert Aars 1 April, for Tiden fra 1 Januar til 30 Juni og hvert Aars 1 Oktober, for Tiden fra 1 Juli til 31 December, hver Gang med det Halve af det aarlige Beløb, og bliver den Deel af Skatten, som efter § 5 falder paa Hartkornet, at opkræve i Forening med den Deel af Landskatten af Ager- og Engs-Hartkorn, som beregnes efter den nye Matriful, samt med Landskatten af Skov- og Møllekylts-Hartkorn. § 10. Nærværende Lov træder i Kraft fra 1 Januar 1851 at regne.

Lov om Befordringsvæsenet i Kjøbenhavn, m. v.

1 Mai.
Heftefat.

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. De i Staden Kjøbenhavn værende tvende Vognmandslaug saavel som Hyreudstøffe-korporationen ophæves fra 21 Oktober 1851 at regne. § 2. De nuværende Interessenter i fornævnte Laug og Korporation erholde uden Betaling deres Borgerbreve ombyttede med nye, der berettiger dem til at udleie Heste og Vogne paa den nedenfor i § 4 nærmere bestemte Maade. Derhos forbliver enhver af de nuværende Interessenter i det store Vognmands-laug og deres Hustruer, som Enker, for Livstid, med samme Nødtighed som hidtil, i Besiddelse af den Lod i Vognmands-marken, som de fortiden have i Brug, uden at der af denne Aarsag skal paahvile den nogen Forpligtelse til at præstere Kjørsel i Postvæsenets Tjeneste; men efterhaanden som de uddøe, hjemfalde Lodderne til Kommunen. § 3. Befordringen af de Reisende, ligesom i det Hele Alt hvad der vedkommer det offentlige Befordringsvæsen i Kjøbenhavn, skal for Fremtiden skee under Postbestyrelsens Tilsyn efter Regler, hvorom det Fornødne bliver at bringe til almindelig Kundskab*). De til at udføre denne Postvæsenets Kjørsel antagne Postholdere fritages for at yde Kjørsel i Uldebrandstilfælde, lige-

*) Under 14 Oktober 1851 er fra Generalpostdirektoratet udsfærdiget en Bekjendtgørelse om det i Medhold af ovenstaaende Lovs §§ 3 og 4 oprettede Postholderi, med Tilføiende, at Befordringen af de Reisende skeer som hidtil i Almindelighed efter foregaaende Befilling paa det kongelige Befordringskontor her i Staden ved Tilføjelse fra dette og vedbliver ligeledes efter de hidtil gjældende Regler for Medlemmerne af Postholderiet den Ret, der var indrømmet Vognmandene, til at lade sig fra deres Bopæle affordere om Afgivelsen af saakaldte „hjemmebestilte“ Reiser ud i Landet med Biernevogn, og skal det, i Tilfælde af, at Medlemmerne af Postholderiet vægre sig ved at lade sig affordere til saadanne Ture, og den Reisende derom henvender sig til Befordringskontoret, være Pligt for Postholderiet imod tægtmæssig Betaling, efter sseet Tilføjelse fra det nævnte Kontor, at afgive den forlangte Befordring, uden Hensyn til om denne ønskes gennem een eller flere Stationer.

1 Mai.
Hestestat.

som der i Henseende til Hestestattens Svarelse tilstaaes dem samme Fritagelse for 6 Heste, som ved det i Raadstu=Plakat af 12 Oktober 1838 bekendtgjorte allerhoieste Reskript af 26 September s. A., dets § 2 Lit. a, fortiden er indrommet Interessenterne i det store Vognmands=slaug. Og endelig skulle de lige med enhver Anden have Afgang til, efter derpaa vundet Borgerskab, at tage Deel i Vykjorslen (§ 4). § 4. Enhver, der iøvrigt har den til at erholde Borgerskab fornødne Kvalifikation, vil for Fremtiden kunne erhverve Borgerskab som Vognmand, og bliver derved berettiget til at udleie Heste og Vogne til al Slags Gods= og Person=Transport baade i og fra Staden, dog at herved intet Indgreb skeer i de Rettigheder til Rejsendes Befordring, som andetsteds maatte tilkomme Noget, eller i den Kjørsel, der er og fremdeles maatte blive forbeholdt det offentlige Befordringsvæsen i Staden Kjøbenhavn, under hvilken sidstnævnte Kjørsel imidlertid ikke skulle være indbefattede Lysture i Stadens Omegn, selv om disse strækker sig længere end de i Forordn. af 27 Januar 1804 § 40 ommærkede 2 Mil. § 5. Den Forpligtelse til undtagelsesviis, hvor et ualmindeligt stærkt Krav gjøres til det offentlige Befordringsvæsen, at komme dette til Hjælp (jvfr. Forord. 27 Januar 1804 § 41), der efter den hidtil gjældende Lovgivning paahviler Hærfudskene, saavel som den disse og det store Vognmands=slaug paahvilende Forpligtelse til at yde Kjørsel i Ildbrandstilsælde, skal for Fremtiden overgaae paa Enhver, der erhverver det i § 4 ommeldte Borgerkab paa at udleie Heste og Vogne, og det saaledes, at Brandvæsenet og Postbestyrelsen kunne forlange det Antal Heste og Vogne, der i saadanne Tilfælde behøves, fra denne Klasse af Næringsbrugere, som en Heelhed. Endelig skal den Forpligtelse til Sygebefordringer, som efter de gjældende Anordninger paaligger Hærfudskene og Vognmandene, for Fremtiden kunne affordres Enhver, der ernærer sig ved at udleie Heste og Vogne. § 6. Ved denne Lov ere alle ældre imod den sridende Bestemmelser hævede.

Lov ang. Forandringer i Brandforsikringsanordningen for Landet af 29 Februar 1792, m. m.

4 Marts.
Brand-
kontingent.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, &c. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Fra 1ste April 1858 bliver Brandkontingentet for de Bygninger, der ere indlemmede i den almindelige Brandforsikring for Landet, at erlægge med et forffjelligt Beløb efter nedenstaaende Regler. § 2. De forsikrede Bygninger henføres efter deres Anvendelse under følgende 5 Klasser: 1ste Klasse: Kirker, forsaavidt de ikke ere sammenbyggede med andre Bygninger (jvfr. § 6, a.). 2den Klasse: Andre Bygninger, som ikke ere forsikrede høiere end til 5000 Rd., og ikke ere henførte under nogen af de andre Klasser. 3die Klasse: Bygninger, der, uden at henhøre til nogen anden Klasse, ere forsikrede for et Beløb af over 5000 Rd., samt, uden Hensyn til Forsikringssummens Størrelse, Apoteker, Bagerier, Smedier samt Køller, der alene benyttes til Huusbrug og have Flager af Jern eller andet nantændeligt Materiale. 4de Klasse: Fabrikbygninger i Almindelighed, — med Undtagelse af dem, der ere henførte til 5te Klasse, — saasom: Bryggerier, Brændeviinsbranderier, Cigar- og Tobaksfabrikker, Fajancefabrikker, Farverier, Garverier, Kattuntrykkerier, Klædefabrikker, Løimfabrikker, Ljfestoberier, Maltgjørerier, naar der bruges Flager af Metal eller andet nantændeligt Materiale, Metalstoberier, alle Møller, som drives ved Vand-, Heste- eller Dampkraft, Olieraffinaderier, Papirfabrikker, Porcelansfabrikker, Pottemagerovne, Keiberbaner, Salpeter-, Salt- og Sulferraffinaderier, Spinderier, Svovlsyrefabrikker, Sæbesyderier, Terrakottafabrikker, Bøverier. Endvidere alle Bygninger, hvori bruges Dampmaskine, eller som anvendes til industrielle Anlæg, der ei kunne betragtes som Huusbrug eller sædvanligt Haandværk, samt offentlige Forlystelsessteder, Herbergeersteder og Kroer. 5te Klasse: De Fabrikbygninger, der ere at ansee som mere brandsfarlige paa Grund af stærk Brug af Ild og Lys, Beskaffenheden af det Materiale, som

4 Marts.
Brand=
kontingent.

deri forarbejdes eller opbevares, samt Bygninger, der paa Grund af deres eiendommelige Konstruktion og Anvendelse ere særdeles brandfarlige, saasom: Veg- og Tjærefogier, Kamfinsfabrikker, Fjernisfogier, Glashytter, Hørtilberedningsanlæg, Svovlstikkefabrikker, Tegls- og Kalkovne, Terpentinfogier, Tranfogier, Bindmøller, Vordugsfabrikker, Torrestuer, forsaavidt Ildsteder ere anbragte i samme, Røller og Maltgjørier, selv om de kun anvendes til Hønsbrug, naar der bruges Træslager, samt Teatre og Træbygninger opførte til Karuselbaner eller lignende Indretninger. § 3. I enhver af foran nævnte Klasser deles Bygningerne efter deres Bygningsmaade i to Afdelinger, nemlig: 1ste Afdeling (mindre brandfarlige), hvis Tag bestaaer af Tegl (uden Galmduffer), Skifer, Metal, Asfalt eller andet i lige Grad uantændeligt Materiale, og hvis Ydervægge og Gavle derhos bestaae af Muur eller Muur- og Bindingsværk og ikke udvendig ere beklædte med Bræder, Straa, Rør eller andet i lige Grad ildfængende Materiale. 2den Afdeling (mere brandfarlige) Bygninger, hvis Tag bestaaer af Straa, Rør, Lyng, Tang, Træ, Papir o. desl. eller Tegl med Galmduffer, — eller hvis Ydervægge eller Gavle bestaae af eller ere beklædte med ildfængende Materiale, eller ikke ere opførte af Muur eller Muur- og Bindingsværk. § 4. Efter Bygningernes Beliggenhed inddeles 1ste Afdeling i to Risikoer, og 2den Afdeling i 3 Risikoer. Bygninger af 1ste Afdeling henføres til: 1ste Risiko, naar de ere adskilte fra enhver anden Bygning, enten ved en Afstand af mindst een Alen eller ved en Brandmuur af heelt brændte Steen af mindst een Steens Tykkelse heelt op til Tagrygningen, uden nogen Abning eller Gjennemgang, med mindre denne er forsynet med en Jerndør i Jernarm og med en mekanisk Indretning af Metal, hvorved Døren falder til af sig selv, og 2den Risiko, naar de ei saaledes ere adskilte fra andre Bygninger. Bygninger af 2den Afdeling henføres til: 1ste Risiko, naar de ere fjernede fra Andre Bygninger af samme Afdeling ved en Afstand af mindst 100 Alen og af 1ste Afdeling ved en Afstand af

mindst 50 Alen; 2den Risiko, naar de ere fjernede fra Andres Bygninger af 2den Afdeling ved en Afstand af mindst 50 Alen og af 1ste Afdeling ved en Afstand af mindst 20 Alen, og 3die Risiko, naar de ligge Andres Bygninger af 2den Afdeling nærmere end 50 Alen og af 1ste Afdeling nærmere end 20 Alen. Afstanden regnes stedse fra Væg til Væg. § 5. Efter foranførte Regler og tillige under Hensyn til Forsikringsbeløbet Størrelse bliver det aarlige Kontingent for hver 100 Rd. Forsikringssum at erlægge efter nedenstaaende:

4 Marts.
Brand=
kontingent.

Tarif.

Forsikringsklasse.	Forsikringssummens Størrelse.	Det aarlige Kontingent for hver 100 Rd. Forsikringssum.				
		1ste Afdeling.		2den Afdeling.		
		1ste Risiko.	2den Risiko.	1ste Risiko.	2den Risiko.	3die Risiko.
1ste	Uden Hensyn til Forsikringssummens Størrelse.	§.	§.	§.	§.	§.
		4	5	6	8	10
2den	indtil 500 Rd. — 1000 — — 5000 —	8	10	10	12	16
				12	16	20
				16	20	24
3die	indtil 10000 Rd. ... — 20000 — ... over 20000 — ...	10	12	24	32	40
		12	16	32	40	48
		16	20	40	48	56
4de	indtil 10000 Rd. ... — 20000 — ... over 20000 — ...	24	28	40	48	56
		28	32	48	56	64
		32	40	56	64	72
5te	indtil 10000 Rd. ... — 20000 — ... over 20000 — ...	48	56	80	96	112
		56	64	96	112	128
		64	72	112	128	144

§ 6. a) Af alle til een Eiendom (eet Forsikrings-Nr.) hørende Bygninger, der ere sammenbyggede eller ikke adskilte ved en Afstand af mindst 1 Alen eller en forsvarlig Brandmuur (fr. § 4), erlægges Kontingentet efter Bygningernes

4 Marts.
Brand=
kontingent.

sammenlagte Forsikkringssum med den høieste Præmie, der efter Tarifen svares for nogen Deel af disse. Derimod bliver Kontingentet af de Bygninger, der efter deres Bygningsmaade, ifølge Bestemmelserne i § 3, henhøre til 1ste Afdeling, naar de ere adskilte ved et Mellemrum af 1 Alen eller ved en forsvaerlig Brandmuur (§ 4), at erlægge efter disse Bygningers egen Forsikkringssum, uden at derved tages Hensyn til deres Afstand fra hverandre indbyrdes, men kun til Afstanden fra andre Steder. Det Samme gælder om Bygninger, der efter deres Bygningsmaade henhøre under 2den Afdeling, naar de paa den foranførte Maade ere adskilte fra Bygninger af 1ste Afdeling og ved en Afstand af 50 Alen fra andre Bygninger af 2den Afdeling. Men ere de flere til samme Eiendom hørende Bygninger af 2den Afdeling ikke fjernede 50 Alen fra hverandre indbyrdes, blive de at betragte som en samlet Bygning. b) Træskure eller andre lignende Bibygninger, hvori intet Ildsted findes, og som, Taget iberegnet, ikke ere over 5 Alen høie, bevirke, om de endog stode umiddelbart op til en til samme Eiendom hørende Bygning af 1ste Afdeling, ingen Kontingentforhøielse for denne. Det Samme gælder om Overbygninger af Træ, Straa eller deslige, som ere anbragte over Vandhjul ved Møller eller Fabrikker. c) Den Eieren hidtil indrømmede Ret til at undtage de udvendige Mure fra Forsikringen vedbliver, uden at dog derved bevirkes nogen Forhøielse i Kontingentet for de forsikrede Dele af Bygningen. § 7. For de i Brandforsikkringsanordningen af 29 Februar 1792 § 1 omhandlede Indhegninger af Muur, Plankeværk eller Stakit, samt Brøndredskaber og Broer o. desl., svares et aarligt Kontingent af 12 fl. pr. 100 Rd. § 8. Med Bygningerne kunne, efter Bedkommendes Begjæring, tillige forsikkes Inventarier og Maskiner, som ere muur- eller nagelfaste eller paa lignende Maade fast forbundne med Bygningerne, eller ere saa store, at de ikke kunne flyttes uden at adskilles, saavel som de til slige Maskiner hørende Redskaber. Forfaavidt slige med Bygningerne fast forbundne Gjenstande høre til sædvanligt Huus- eller Land-

brug, saasom Kjøkken- og Staldindretninger, almindelige Tærste- og Hakkelsesmaskiner, Kjørneværker o. desl., blive de at betragte som Dele af Bygningen, hvori de ere anbragte. Det Samme gjælder om Værkerne i Vand-, Heste- og Bindmøller. Forsaavidt derimod Damp- eller Fabrikmaskiner eller andre saadanne Gjenstande, der ikke høre til sædvanligt Huus- eller Landbrug, i Henhold til ovenstaaende Regel indlemmes under Bygningsforsikringen, bliver deraf at svare et forhoiet Kontingent af en halv Gang mere end Kontingentet af den Bygning, hvori Gjenstandene ere anbragte. En saadan Forsikring gjælder dog kun for eet Aar. Dnsfer Eieren derefter Forsikringen fortsat, har han paa egen Bekostning at tilveiebringe en ny Taxation. § 9. Opstaaer der Tvivl om, til hvilken Klasse eller Underafdeling af en Klasse en enkelt Bygning eller en af flere Bygninger bestaaende Eiendom skal henføres, eller om Inventarier eller Maskiner kunne forsikres som Dele af Bygningen, hvori de ere anbragte, eller om en Gjenstand overhovedet henhører under Bygningsforsikringen, bliver Saadant at afgjøre af Justitsministeriet. § 10. Det aarlige Brandkontingent beregnes af hvert 100 Rd., som Forsikringssummen udgjør. Af hvad der overstiger 100 Rd., svares halvt Kontingent, naar Beløbet udgjør 25 Rd. eller derover, men dog under 75 Rd., men fuldt Kontingent, naar det udgjør 75 Rd. eller derover. Paa samme Maade forholdes, naar den hele Gjenstand ikke har en Assurancevardi af 100 Rd., dog at der i saa Fald erlægges halvt Kontingent, om end Forsikringssummen er under 25 Rd. § 11. Kontingentet for enhver ny Forsikring, saavel som for enhver Forhoielse i en tidligere Forsikring, erlægges for hele det løbende Halvaar, naar Indtegningen skeer i Halvaarets 3 første Maaneder, men kun for et Fjerdingaar, naar Indtegningen skeer i Halvaarets 3 sidste Maaneder, og indbetales paa Amtstuen den næste 1ste April eller 1ste Oktober tilligemed Kontingentet for det følgende Halvaar. § 20. Forsaavidt det ordinære Brandkontingent maatte give et Overskud, bliver dette at gjøre frugtbringende og at betragte som en Forsikringen tilhørende Reservefond.

4 Marts.
Brand-
kontingent.

4 Marts.
Brand-
kontingent.

Skulde denne Fond opvoxe til $\frac{1}{4}$ pCt. af det hele for-
sikrede Beløb, bestemmer Justitsministeriet, hvilken Ned-
sættelse i det aarlige Brandkontingent der da bør finde Sted.
Naar der indtræffer saa betydelige Brændskader, at de derved
forarsagede Udgifter ikke kunne bestrides af Forsikkringsens
ordinære Indtægter og den opsamlede Beholdning, bliver det
Manglende, efter Justitsministeriets Bestemmelse, at dække
ved Paaligning af et extraordinært Kontingent, der erlægges
i samme Terminer og efter samme Forhold som det ordinære
Kontingent. § 22. Der bliver inden 1ste April 1858 at
danne et Repræsentantskab for den almindelige Brandfor-
sikringsforening for Landbygninger, hvilket første Gang
dannes saaledes, at det skal bestaae af 15 Medlemmer, der
af Justitsministeriet vælges blandt Interessenterne, hvorhos
Justitsministeriet er bemyndiget til at træffe de videre for-
nødne Foranstaltninger, som udkræves for, at dette Repræsen-
tantskab kan træde i Virksomhed inden den anførte Tid.
Repræsentantskabet er bemyndiget til, paa Kongens Appro-
bation, at vedtage Forandring i den ved nærværende Lov
fastsatte Tarif, som og at tage Bestemmelse angaaende
Foreningens fremtidige Bestyrelse, og skal derhos det første
sammentrædende Repræsentantskab tage Bestemmelse om Re-
præsentantskabets fremtidige Sammensætning.

4 Marts.
Bygnings-
afgift.

Lov, hvorved Bygningsafgift m. v. for Staden Kjøbenhavns
Bedkommende paabydes i flere hidtil undtagne Tilfælde*).

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge
til Danmark, ic. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har ved-
taget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den ved Forordningen af 1 Oktober 1802 paabudne
Bygningsafgift skal herefter, uanset Bestemmelsen i bemeldte
Forordnings § 29, forsaavidt Staden Kjøbenhavn og dens
udenbyes Kvarterer angaaer, svares af de Beboelsesleilig-
heder, der ere eller blive indrettede i de saakaldte Manjard-
etager eller i Loftstrummene, og til hvilke der horer Kjøkken
med Kogeindretning eller Aldsted, dog saaledes, at Areal-

*) Nærmere forandret ved Lov af 16 Februar 1866.

beregningen af bemeldte Leiligheder ikke skeer efter Gulvsladens alene, men efter Middeltallet af Gulv- og Loftsladens Kvadratindhold. Som Følge heraf blive tillige de Afgifter til Kjøbenhavns Kommune, som lignedes efter de samme Grundsetninger som Bygningsafgiften, at svare af de omhandlede Mansard- og Loftseiligheder; deraf er dog undtaget Fattigskatten, naar deres Fladeindhold, bestemt paa den ovenfor anførte Maade, ikke er over 64 □ Alen. § 2. Den ved bemeldte Forordnings § 31 med Hensyn til Leiligheder i Kjøbenhavn, som beboes af en Familie og tilsammen ikke indeholde over 64 □ Alen, hjemlede Frihed for Bygningsafgift og dermed ogsaa for de ovennævnte kommunale Afgifter ophæves herved for alle saadanne Leiligheders Vedkommende, der herefter maatte blive indrettede, og bortfalder fra 1. Januar 1866 for de nuværende Leiligheder af denne Art; dog skal Frihed for Fattigskatten vedblive for alle Leiligheder af denne Størrelse. § 3. Ligeledes bliver den ved kongelig Resolution af 14. April 1830, bekendtgjort ved Rancelliplakat af 27. s. M., hjemlede 2-aarige Skatte- og Afgiftsfrihed af Bygninger, der opføres paa forhen ubebyggede Grunde i Kjøbenhavn, herved ophævet for de Bygninger, som for Fremtiden opføres paa slige Grunde.

4 Marts.
Bygnings-
afgift.

Lov angaaende Staden Kjøbenhavns og dens Grundforsyning med Vand fra de nye Vandværker.

30 Novbr.
Arealstat,
Skat af Vand
i offentlige
Bygninger, til
Etrahæner, til
Næringsbrug
Fontæner
m. m.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov.

§ 1. Enhver Grundeier i Staden Kjøbenhavn og paa dens Grund er berettiget til i sin Eiendom at erholde indlagt Vand fra det nye Vandværk i Overensstemmelse med de i det Følgende givne Forskrifter. Forsaavidt Nogen, der ikke er Grundeier i Staden eller paa dens Grund, maatte attraa at faae indlagt Vand fra det nævnte Værk, tilkommer det Vandværkenets Bestyrelse at afgjøre, om og paa hvilke Vilkaar Saadant kan indrømmes. § 2. Udgifterne ved Vand-

30 Novbr.
Arealstat,
Skat af Vand
i offentlige
Bygninger, til
Ejendomme, til
Næringsbrug,
Fontæner
m. m.

værkets Drift og Vedligeholdelse, Forrentning og Amortisation af Laan m. v. lignes aarlig som Skat, efterat Vandværkets særegne Indtægter deri ere komne til Afgang, paa alle de Private tilhørende Eiendomme i Staden og paa dens Grund, der ere forsynede med Vand fra Vandværkerne, i Forhold til vedkommende Bygningers Areal i alle Etager, efter de i Forordningen af 1. Oktober 1802 og senere Bestemmelser i Henseende til Bygningsafgiften af Bygninger i Kjøbenhavn fastsatte Regler. Af Eiendomme i Staden, hvori Vand fra Vandværket ikke er indlagt, tilsvares $\frac{1}{3}$ af hvad der vilde have været at paaligne samme, dersom Vand var indlagt. Vandskatten erlægges kvartaliter. § 3. Til enhver Eiendom, hvoraf Vandskat udredes efter § 2, 1. Membrum, kan fordres Vand til Huusholdningsbrug ved een Taphane i Gaardsrummet, forsaavidt der ikke ifølge tidligere bestaaende Forhold kan gjøres Krav paa flere. Desuden kan Eieren uden Forøgelse i Skatten lade anbringe en Taphane til et Badekar for Huusbeboerne i enhver Etage, samt en i hvert Kjøkken. Naar en Bygning ganske eller tildeels er indrettet til Pakhuus eller til Oplagsrum, kan der anbringes en Hane i hver Etage til Huusbrug og til Afbenyttelse i Tilfælde af Ildsvaade, men Anvendelse til nogetfomhelst Næringsbrug maa ikke finde Sted. Flere Hæner end de ovennævnte kunne ikke anbringes i en Eiendom uden dertil erhvervet Samtykke af Vandværkets Bestyrelse, og for enhver Taphane, der tilstedes, erlægges en aarlig Afgift af 2 Rd. § 4. Af Eiendomme, hvori Næringsbrug finder Sted, hvortil Vand anvendes, saasom i Bryggeri, Brændeviinsbrænderi, Garveri, Jarveri, Maltgjørreri, Slagteri, Badskeri, Badeanstalt og deslige, eller til hvis Drift Dampmaskiner eller Dampkedler bruges, betales foruden den i § 2 omhandlede Skat en i Forhold til det daglige Gjennemsnitsforbrug afpasset aarlig Afgift, hvis Størrelse nærmere bliver at fastsætte i et med Indenrigsministeriets Stadfæstelse udfærdiget Regulativ. I Henhold til de deri fastsatte Regler bestemmer Vandværkets Bestyrelse, efter de af samme indhentede Oplysninger, Størrelsen af den aarlige Afgift, og saavel den som vedkommende Eier kan fordre anbragt en Vand-

maaler, som bekostes af den paagjældende Eier, og hvis Kon-
 struktion og Befaffenhed foreskrives af Vandvæsenets Besty-
 relse. Til Fontæner og andre lignende Anlæg maa Vand
 fra Vandværket ikke benyttes uden efter dertil meddeelt Sam-
 tykke af Vandvæsenets Bestyrelse, som fastsætter de Vilkaar,
 hvorunder Afbenyttelsen kan indrømmes. Hvor stort et
 Kvantum Vand udover det, som behøves til Huusholdnings-
 brug, der kan tilstaaes til Næringsdrift, beroer paa Vand-
 værksbestyrelsens Bestemmelse, dog saaledes, at de Bevillinger
 af Vand til Næringsbrug, som ere givne af den nuværende
 Vandkommission, fremdeles forblive i Kraft, mod Erlæggelse
 af den i det Foregaaende omtalte Afgift af Vand til Nærings-
 brug. § 5. For de offentlige Bygningers og Staten til-
 hørende Etablissements Vedkommende, om hvis Vand-
 forsyning Overenskomst alt er truffet med den nuværende
 Vandkommission, forbliver det ved de bestaaende Forhold,
 forsaavidt der ikke anbringes flere Taphaner, end der nu have
 Opstandere, dog at Betalingen fastsættes til et Beløb af 10 Rd.
 for hver Taphane. Saafremt flere Haner maatte blive an-
 bragte, komme de almindelige Regler om Betaling til An-
 vendelse. For andre offentlige Bygningers og Staten tilhø-
 rende Etablissements Vedkommende, samt for Nyboder, Nyholm
 og Citadellet Frederikshavn bliver Betalingen at fastsætte efter
 Overenskomst. § 6. Alle med Indlægning af Huusled-
 ning, hvilke finde Sted fra den nærmeste offentlige Forsy-
 ningsledning, forbundne Udgifter afholdes af Grundeierne,
 dog at herfra undtages de, der vedkomme den i Loven af
 20. August 1853 §§ 3 og 4 omhandlede første Indlægning
 til Gaardsrum ved Afsløsningen af det hidtilværende Vand-
 forsyningsystem, hvilke Omkostninger imidlertid ikkun udredes
 af Vandvæsenet, forsaavidt betræffer den Deel af Ledningen,
 som fører til de Steder i Eiendommene, hvor Pumpe eller
 Vandkam tidligere har været. Det paaligger Grundeieren
 forsvareligt at vedligeholde Huusledningen med Tilbehør, og
 han er pligtig uopholdelig at anmeldte enhver Mangel, der
 maatte vise sig ved samme, for en autoriseret Vandmester,
 for at den paa Grundeierens Bekostning kan blive afhjulpen.

30 Novbr.
 Arealstat,
 Stat af Vand
 i offentlige
 Bygninger, til
 Extrahaner, til
 Næringsbrug,
 Fontæner
 m. m.

30 Novbr. Saafremt den paagjældende Eier viser Forsømmelighed i for-
 Arealstat, nævnte Henseende, foranstalter Vandværkets Bestyrelse det
 Stat af Vand, i offentlige Fornødne iværksat for hans Regning. Udgifterne ved de
 Bygninger, til Undersøgelser, som fra Vandværkets Side maatte blive fore-
 Extrahaner, til tagne for at opdage Feil ved de private Ledninger, udredes af
 Næringsbrug, den, paa hvis Ledning Feilen befundes. § 7. Hvad der
 Fontæner m. m. ifølge §§ 3 og 4 skal erlægges for forøget Vandforsyning,
 saavel som Udgifter, der af Vandværket ere udredede for ved-
 kommende Grundeieres Regning, opkræves og inddrives i Til-
 fælde af Udeblivelse med Betaling, ligesom den i § 2 om-
 handlede Skat, paa samme Maade, som resterende Skatter
 og Kommuneafgifter og med samme Fortrinsret. § 8.
 Ingen maa, Ildbrandstilsælde undtaget, benytte Vand fra
 Vandværket til andet Brug eller i større Mængde, end denne
 Lov eller Overenskomst med Vandværkets Bestyrelse hjemler
 ham. Den, der forseer sig herimod, straffes med Bøder fra
 20 til 200 Rd. Under lige Straf er det forbudt, uden
 dertil erholdt Tilladelse fra Vandværkets Bestyrelse, at fore-
 tage nogenjombest Forandring ved en Vandledning. Den,
 der ved ikke at aflukke en Hane eller ved anden uforsvarlig
 Udfærd, enten det skeer af Forsæt eller Stjodeløshed, be-
 virker, at Vand fra Vandværket utilbørligt gaaer til Spilde,
 ansees med Bøder fra 5 til 20 Rd. § 9. For at Vandværket
 kan være istand til at kontrollere Vandforbruget, samt paasee,
 at alt til Vandledningerne Henhørende er i Orden, og at
 ingen Forandring ved dem er foretagen uden dertil forud
 erhvervet Samtykke, skal Vandinspektøren og hans Assistent
 uden foregaaende Varjel til Vedkommende have uhindret Adgang
 til alle Steder i en Bygning, hvorhen Vandindlægget er for-
 grenet. For at kunne gjøre Brug af denne Bemyndigelse
 skulle de legitimere sig ved et dem af Vandværkets Besty-
 relse meddeelt Skilt. Den, der formener Vandinspektøren
 og hans Assistent saadan Adgang eller hindrer dem i at
 undersøge Vandindlægget, ansees, forsaavidt det i saa Henseende
 udfiste Forhold ikke fra anden Side medfører større Straf-
 ansvar, med Bøder fra 10 til 50 Rd. Enhver, til hvis
 Forbrug Vand er indlagt i en Eiendom, er under lige Møkk

forpligtet til at meddele Vandinspektøren al Oplysning, som forlanges for at kunne have Kundskab om Vandforbrugets Omfang i hvilket Diemed Vandværkets Bestyrelse ogsaa i Lighed med hvad i § 4 er bestemt kan fordre en Vandmaaler anbragt paa vedkommende Grundeiers Bekostning. § 10. Ingen maa, Ildbrandstilfælde undtaget, uden Tilladelse af Vandværkets Bestyrelse benytte Vand fra dets Ledninger, Aaløb eller Reservoirer. I Overtrædelsestilfælde anvendes Bøder fra 10 til 200 Rd. eller under skjærpende Omstændigheder simpelt Fængsel indtil 4 Uger eller Fængsel paa Vand og Brød indtil 2 Gange 5 Dage. Er Paagjældende alt tidligere dømt for samme Forseelse, kan Straffen stige indtil 6 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød. § 11. Til de Arbejder, der udføres af Vandværket, og til Forfærdigelsen af de dertil hørende Apparater kan dets Bestyrelse benytte hvem den vil, uden Hensyn til de angaaende Laugs- og Næringsforholdene gjældende Bestemmelser. § 12. Enhver, til hvem Vand leveres fra Vandværket, er pligtig uden derfor at kunne gjøre Fordring paa Godtgjørelse, at underkaste sig de Ulemper, som maatte kunne indtræde paa Grund af en Mangel ved en offentlig Vandledning og dens Afhjælpning, af en saadan Lednings Udskiftning og deslige. § 13. Saafremt Noget fulde ønske et indbragt Vandindlæg borttaget, har han derom at henvende sig til Vandværkets Bestyrelse, som afgjør, om det kan tilstedes. I bekræftende Fald foranstalter Vandinspektøren paa den Paagjældendes Bekostning Vandindlægget borttaget. § 14. Med Indenrigsministeriets Stadsfæstelse kan der udfærdiges et Regulativ med Hensyn til de private Vandledningers Indretning m. m. og senere deri gjøres de Forandringer, der maatte findes nødvendige. § 15. Sager om Overtrædelser af denne Lov blive at behandle som offentlige Politisager, naar der fra det Offentliges Side ifkun nedlægges Paastand om Straf af Bøder, hvorimod de behandles som Justitsager, naar der bliver Spørgsmaal om Straf af Fængsel. Bøderne tilfalde vedkommende Fattiggæst. § 16. Denne Lov gjælder i dens fulde Omfang, saasnart det nye Vandværk er traadt i regelmæssig Virksomhed, og fra

30 Novbr.
Arealstat,
Stat af Vand
i offentlige
Bygninger, til
Extrahaner, til
Næringsbrug,
Fontæner
m. m.

30 Novbr. samme Tid ophæves de i Anordningen af 21. April 1812, Arealstat. etc. Reglement af samme Dato og de Bestemmelser, som dertil knytte sig, indeholdte Forfrifter angaaende Kjøbenhavns Spring- og Pumpevand.

1857.

14 Decbr.
Om Gader,
Beie og Vand-
løb i Kjøben-
havn.

Lov indeholdende nogle Forfrifter om Gader, Beie og Vandløb i Kjøbenhavn.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark ic. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse kan (jfr. § 10) erklære enhver af Private anlagt eller disse tilhørende Gade eller Bei i Staden eller paa dens Grund for offentlig, naar den i Forveien har været til Brug for flere særskilt matrikulerede og i særlig Eie værende Eiendomme. § 2. Naar en Gade eller Bei i Medfør af § 1 erklæres for offentlig, afgjør Kommunalbestyrelsen tillige, hvorledes den med Hensyn til Afløb og hele øvrige Beskaffenhed skal indrettes, samt om og hvorvidt Eierne af de til samme stødende Grunde skulle afholde de til dens første Istandsættelse paa den af Kommunalbestyrelsen vedtagne Naade medgaaende Udgifter, hvilke i det Hele foreløbig udredes af Kommunens Kasse. Naar Istandsættelsen har fundet Sted, er Kommunen pligtig at sørge for Gadens eller Beiens fremtidige Vedligeholdelse, Reenholdelse og Belysning i Lighed med andre offentlige Gader og Beie. § 3. Naar en af det Offentlige allerede overtaget, men hidtil enten slet ikke, eller kun tildeels brolagt Gade eller Bei forsynes med fuldstændig Brolægning, kan Kommunalbestyrelsen bestemme, at indtil Halvdelen af de hermed forbundne Udgifter skal godtgjøres Kommunen af de tilstødende Grundeiere. § 4. Fordelingen imellem Grundeierne af de Omkostninger, som i Henhold til §§ 2 og 3 paalægges dem, fastsættes af Kommunalbestyrelsen, som herved har at tage Hensyn ikke blot til Udstrækningen af Eiendommens Grund imod Gaden eller Beien, men ogsaa til dens hele øvrige Udstrækning og Værdi, de derpaa opførte Bygningers Værdi og Naaden, hvorpaa de benyttes, samt hvorvidt Gadens

eller Veiens Overtagelse af det Offentlige kommer dem til gode eller er foranlediget ved Hensyn til dem. § 5. Naar Istandsættelsen eller Brolægningen er fuldført og Udgifternes Fordeling fastsat, meddeler Magistraten enhver Vedkommende, hvad han derefter har at betale til Kommunens Kasse. Betalingen skal da ydes inden 3 Maanedes efter denne Meddelelse. Ønskes der Henstand med samme, kan den af Kommunalbestyrelsen fordeles paa flere Aar, dog ikke udover 10 Aar, og kun mod 4 pCt. aarlig Rente. § 6. Naar Vedkommende ikke godtgjør Kommunens Kasse den ham paa hvilende Andeel af Udgifterne med Renter, hvis saadanne ere at tilsvare, kan den efter foregaaende lovlig Omgang inddrives ved Adpantning med samme Fortrinsret, som tilkommer de paa faste Eiendomme hvilende kommunale Skatter, og i Overensstemmelse med de for disses Inddrivelse gjældende Regler, uden Hensyn til, om Eiendommen senere maatte være gaaet over i Andres Eie. Dog bliver det, naar Attest i Overensstemmelse med Pl. af 12 Januar 1820 og 4de Mai 1822 begjæres i Anledning af et Skjodes Thinglæsning, at bemærke, hvorvidt der er givet Henstand med Godtgjørelse for saadanne Omkostninger, som de her omhandlede, ligesom der ogsaa ellers paa Forlangende derom bliver at meddele Vidnesbyrd. § 7. Foranførte Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa de forhen private Gader eller Veie, som for denne Loos Kundgjørelse under fornødent Forbehold i saae Henseende maatte være overtagne til Istandsættelse af Kommunen, saavel som paa de nye Gade- eller Veianlæg over Privates Grund, som Kommunalbestyrelsen maatte beslutte. § 8. Private Veie, der tjene til Brug for flere særskilte Eiendomme, og som Kommunalbestyrelsen ikke i Medfør af § 1 erklærer for offentlige, skulle af vedkommende Eiere holdes i farbar Stand og forsynes med forsvaerligt Aflob ikke alene for Veien selv, men ogsaa for Spildevandet fra de derved liggende Bygninger, naar dette ikke tilstrækkeligen afledes paa anden Maade. — Magistraten bestemmer, paa hvilken Maade saadanne Veie med tilhørende Vandløb skulle istandsættes og vedligeholdes for at den nævnte Hensigt kan opnaaes, hvilken Andeel af Arbeidet hver enkelt Eier skal lade udføre, og

14 Decbr.
 Om Gader,
 Veie og Vand-
 løb i Kjøben-
 havn.

14 Decbr. inden hvilken Tid det skal være tilendebragt. Udføres Ar-
 Om Gader, Beide og Vand- heidet ikke, foranstalter Magistraten det udført for Vedkom-
 løb i Kjøben- mendes Regning. § 9. Naar en Gade eller Veie erklæres
 havn.

for offentlig, bestemmer Kommunalbestyrelsen, hvorledes den for Fremtiden skal benævnes. Ligeledes skal det herefter alene tilkomme Kommunalbestyrelsen at give de allerede bestaaende offentlige Gader og Veie i Staden eller paa dens Grund Navne, samt at foretage Forandringer i de engang bestemte Navne. Ogsaa kan Kommunalbestyrelsen paa vedkommende Privates Andragende bestemme Navne for Gader eller Veie, som ikke ere offentlige. Om Gaders eller Veies nye eller forandrede Navne udfærdiges offentlig Bekjendtgjørelse af Magistraten. § 10. Til at bestemme, hvilken Erstatning der skal ydes de private Grundeiere i det i denne Lovs § 1 omhandlede Tilfælde og til at foretage Burdering af de Grunde og Bygninger, som Kommunalbestyrelsen i Medfør af Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 27 maatte fordre afstaaede til Gade- eller Veie-Anlæg, hvorunder og Anlæg af Torve skal anses indbefattet, anordnes en Kommission, bestaaende af 2 af Indenrigsministeriet og 2 af den kongelige Landsøver- samt Hof- og Stadsret udnævnte Medlemmer, hvilken Kommission i Tilfælde af Stemmelighed tiltrædes af en af Indenrigsministeriet udnævnt Opmand. Den har at anfætte vedkommende Veistrækninger, Grunde eller Bygninger til fand Værdi i Handel og Vandel, men ved Erstatningens Fastfattelse bliver heri at afkorte den Forøgelse i Værdi, som den tilbageblivende Eiendom skjønes at opnaae. Som Følge heraf kan Erstatning for Afstaaelse endog ganske bortfalde, naar den af Kommunen trufne Foranstaltning af Kommissionen skjønes at medføre større Fordeel for Eierne end det Afstaaedes Værdi udgjør. Naar Grund afstaaes til Udvidelse af allerede bestaaende Gader og Veie, skal der tages særligt Hensyn deels til den større Byggefrihed, Eieren herved maatte opnaae, deels til, om den paagjældende Eiendoms Udstrækning er saa stor, at Eiendommen ogsaa efter Afstaaelsen giver Leilighed til samme Anvendelse som tidligere, og om Eien-

dommens Strækning langs Gade eller Bei ikke formindskes ved 14 Decbr. Afstaaelsen, saa at den afstaaede Jord paa Grund heraf kun Om Gader, kan betragtes som mindre værdifuld Baggrund. De udnævnte Veie og Vandløb i Kjøbenhavn.

De udnævnte Taxationsmænd saavelsom Dpmanden have engang for alle inden Netten edeligen at forpligte sig til at udføre de foresaldende Forretninger med streng Upartiskhed og Dpmærksomhed, overeensstemmende med de her givne Forskrifter, og assevere Beviis for saadan Eeds Afleggelse til Indenrigsministeriet. Forsaavidt i noget Tilfælde den tilbageblivende Deel af Eiendommen maatte være saa liden, eller saaledes beliggende, at den af Kommissionen ikke skjøntes hensigtsmæssigen at kunne bibeholdes som en særlig Eiendom, kan Eieren fordre den hele Eiendom overtaget af Kommunen mod Erstatning af dens fulde Værdi efter Kommissionens Bestemmelse. Den fastsatte Erstatning udredes af Kommunens Kasse og udbetales Eierne umiddelbart efter Afstaaelsen, naar de godtgjøre, enten at deres Eiendom er ubehæftet, eller at Panthaverne samtykke i Udbetalingen. Er inden 6 Maaneders Forløb ingen anden Overenskomst opnaaet, udbetales Erstatningen mod Afskrivning paa vedkommende Gjældsbeviser til den eller de Panthavere, der godtgjøre at være først prioriterede i Eiendommen. Enhver Grundeier er pligtig til at taale, at Kommunen lader de af samme projekterede Gade- eller Beiliner udstikke og kjendeliggjøre paa hans Grund, samt at lade de i dette Diemed anbragte Mærker urørte, uden Hensyn til, om Expropriation strax beslattes eller ikke. Skulde hans Eiendoms Benyttelse gjøre Forandring i Henseende til Mærkerne nødvendigt, har han derom at forene sig med Magistraten. § 11. Den i Bygningsloven af 17 Marts 1856 § 91 indeholdte Forskrift, at ingen Bygning i Forstæderne eller paa Stadens udenbygtes Grunde maa paabegyndes, forinden Magistraten har meddeelt Resolution for, at Vandløbet er reguleret, og at der, om fornødent gjøres, er udlagt en Bei af tilstrækkelig Bredde og i en hensigtsmæssig Retning ud til en tilstødende offentlig Bei, skal for Fremtiden, forsaavidt der er Spørgsmaal om Dpførelse af Bygninger ved en hidtil ikke bebygget Bei, udvides

14 Decbr. derhen, at Magistraten, naar den dertil finder Anledning, Om Gader, kan fordrø, at Veien, inden Bygningen tages i Brug, er Veie og Vand= anlagt paa en efter Omstændighederne fyldestgjørende Maade løb i Kjøben= med Kjørebane, Kændestene, Fortoug m. m., hvorhos Magi= straten ved at bedømme, om Veien er udlagt i en hensigts= mæssig Retning, ikke blot har at tage Hensyn til Veiens Beliggenhed paa selve det paagjældende Grundstykke, men ogsaa til det hele System af Gader og Veie, der efter For= holdene paa det Sted vil være det hensigtsmæssigste. Tages en Bygning i Brug imod Forskrifterne i nærværende Para= graf, bliver Vedkommende undergivet Straffeanfvar efter Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 99. § 12. De samme Regler, som gjælde eller i Fremtiden maatte blive gjældende for Reenholdelse af Gaderne indenfor Boldene, blive, efter vedkommende Autoritets nærmere Bestemmelse, ligeledes anvendelige med Hensyn til Reenholdelsen af samt= lige under offentlig Vedligeholdelse værende brolagte Gader og Fortouge samt brolagte Kændestene og Grofter i For= stæderne. De ikke brolagte Gangstier langs med offentlige Gader eller Veie i Forstæderne saavel som de ikke brolagte Grofter ved samme skulle Eierne af de tilstødende Grunde være pligtige at reenholde og oprense. Skeer det ikke, for= anstalles Arbeidet af vedkommende Autoritet udført for deres Regning. § 13. Naar der udenfor Stadens Volde ikke kan tilveiebringes behørigt Afløb for Spildevandet fra en Bygning eller andet skadeligt Vand fra bebyggede eller ubebyggede Grunde, uden at det ledes over tilstødende, i Andres Eie værende Grunde, kan Magistraten, efter at have givet disses Eiere Veilighed til at erklære sig, fastsætte, at og hvorledes Vandet skal føres til et offentligt Vandløb. Magi= straten har da tillige at bestemme, hvem der skal udføre Ar= beidet og bære de dermed forbundne Udgifter, til hvilken Tid det skal være færdigt, hvem der skal vedligeholde Anlægget, og hvilken Erstatning der skal udredes, Alt i Overensstemmelse med Grundsætningerne i Frd. 25 Juni 1790 § 2 og 29 Juli 1846. Udføres Arbeidet ei inden den fastsatte Tid, foranstalles det af Magistraten udført for Vedkommendes

Regning. § 14. Klages der over Vedligeholdelsen af et paa 14 Decbr. fornævnte Maade tilveiebragt Vandløb eller af andre private Om Gader, Vandløb i Forstæderne, som ere bestemte til at aflede Vandet Veie og Vandløb i Kjøbenhavn.

fra flere særskilte Eiendomme, har Magistraten ligeledes derom at tage Bestemmelser og i fornødent Fald at bringe dem til Udførelse for Vedkommendes Regning. § 15. Den Erstatning, de Anlagsomkostninger og de Bidrag til Vedligeholdelsen, som det i Medfør af §§ 13 og 14 tilkommer Nogen at udrede, kunne i Mangel af Betaling efter foregaaende lovlig Omgang inddrives ved Udpantning med Fortrinsret i Eighed med de i § 6 indeholdte Forskrifter. Paa samme Maade og med samme Fortrinsret kunne de Udgifter inddrives, som af det Offentlige maatte anvendes til Udførelse af de i §§ 8 og 12 omhandlede Arbejder. § 16. Naar det befindes, at der ved en af Magistraten fastsat Fordeling af Vedligeholdelsesbyrden med Hensyn til de i §§ 8, 13 og 14 omhandlede Anlæg er paalagt en Eier en forholdsvis større Andeel, end der under senere forandrede Forhold rettelig bør paahvile ham, saasom naar andre Eiere ved Behyggelse af deres Grunde ere komne til at drage væsentligt større Nytte af samme Foranstaltning, end da Fordelingen skete, kan Magistraten foretage en Omfordeling af bemeldte Vedligeholdelsesbyrder. § 17. Klager over Kommunalbestyrelsens eller Magistratens Beslutninger eller Foretagender i Overensstemmelse med denne Lov kunne forelægges vedkommende Ministerium til Afgjørelse. Dog fristages den Paagjældende ikke ved Klage til Ministeriet for at efterkomme et ham givet Paalæg. —

Lov ang. en Grundtægt for Staden Kjøbenhavns udenbyes Grunde.

14 Decbr.
Grundstat af
Eiendomme
udenfor Vol-
dene, Bro-
lægningsskat.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Kjøbenhavns udenbyes Grunde skulle sættes i Grundtægt i Overensstemmelse med de Regler, som i det Følgende foreskrives. § 2. Grundtægten skal rette sig efter Grundens

14 Decbr. Grundskat af Eiendomme § 3. Saalænge Grundtaxten i Kjøbenhavn indenfor Voldene udenfor Voldene, Bro= lægningskfat. og, naar den er bebygget, tillige efter Bygningernes Værdi. § 3. Saalænge Grundtaxten i Kjøbenhavn indenfor Voldene udenfor Voldene, Bro= lægningskfat. ikke er bleven omreguleret i Forhold til Eiendommens Værdi i Handel og Wandel, indeles de udenbys ubebyggede Grunde i 3 Klasser, som hver ansattes til en vis Værdi pr. Tønde Land. Til 1ste Klasse henregnes Jord, der benyttes til Dyrkning eller Græsning; den ansattes til 600 Rd. pr. Td. Land; til 2den Klasse Haver, hvilke ansattes til 1200 Rd. pr. Td. Land; til 3die Klasse de Grunde, der anvendes til Handelsbrug m. v., navnlig Tommerpladser, Forlystelsessteder og deslige; de ansattes til 5000 Rd. pr. Td. Land; men naar Hensyn til en mindre gunstig Beliggenhed giver Foie dertil, kunne saadanne til 3die Klasse henhørende Grunde ansattes til et ringere Beløb. Gaardspladser og andre lignende aabne Pladser henregnes enten til første Klasse eller, forsaavidt de grændse til en anden ubebygget Grund, til samme Klasse, hvortil denne Grund ansattes. § 4. Bygningsværdien bestemmes efter den til Brandsforsikring foretagne Vurdering. Er en Bygning enten aldeles ikke eller ikke fuldstændigt asfureret, eller er der i Assurancejammen optaget Værdien af Maskiner og Inventarium, som ikke henhøre til den egentlige Bygning, foretages for Kommunens Regning en Taxation ved dertil af Magistraten udnævnte Mænd i Overensstemmelse med de almindelige for Assurance gjældende Regler. § 5. Bebygget Grunds Værdi bestemmes, uden Hensyn til Arealet, lig det Beløb, hvormed Eiendommens Værdi i Handel og Wandel overstiger Bygningens Forsikringsværdi. Dette Beløb, som afrundes til Procenter af Forsikringsværdien, maa dog ikke sættes høiere end 10 pCt. af sidstnævnte Sum, saalænge den indenbys Omregulering (jfr. § 3) ikke har fundet Sted. Den saaledes udfundne Beliggenheds Værdi ansattes klassevis for visse Strækninger saaledes, at Forskjellen imellem hver Klasse bliver 1 pCt. § 6. De i Overensstemmelse med §§ 3, 4 og 5 beregnede Værdier sammenlægges, og for hver 3000 Rd. af denne samlede Værdi ansattes Eiendommen til 1 Portion Grundtaxt. Dog vil denne Ansættelse, inden Udløbet af 5 Aar efter denne Lovs Kundgjørelse, af Regjeringen være

at underkaste fornyet Overveielse, hvis Udbytte da meddeles 14 Decbr. Rigsdagen, forsaavidt ikke en Omregulering af Kjøbenhavns Grundstat af Grundtaxt forinden maatte have fastsat et eensartet Grundlag udenfor Bol- Grundstat af den, Bro- lagningsstat for de indenbys og de udenbys Grundes Betsfatning. § 7. Ved Ansættelsen af Grundtaxtportionerne benyttes ikke mindre Broer end $\frac{1}{10}$, saaledes, at hvad der er under $\frac{1}{20}$, bortkastes, og en Bro mellem $\frac{1}{20}$ og $\frac{1}{10}$ regnes for $\frac{1}{10}$. § 8. Fæstningens Territorium med derpaa værende Bygninger sættes ikke i Grundtaxt, saalænge det kun benyttes i Diemed vedkommende Fæstningsvæsenet. De Arealer, der indtages af Jernbaner, samt dertil hørende Bygninger, Torve, Gader og Veie, som ere offentlige, eller hvis Vedligeholdelse staaer under det Offentliges Kontrol, ere ligeledes fri, hvilket ogsaa er Tilfældet med de Staden tilhørende Fælleder og de saakaldte Plader paa Amager. Andre Grunde og Bygninger, tilhørende Staten, Kommunen eller offentlige Stiftelser, behandles som private. § 9. Ansættelsen af Grundtaxten skal skee ved en Kommission, bestaaende af 1 Medlem af Magistraten som Formand og 4 andre af Kommunalbestyrelsen valgte Mænd, hvoraf i det Mindste to skulle være udenbys Boende. Branddirektøren skal meddele Fortegnelsen over Assurancesummerne. Stadsfondakteuren skal meddele de fornødne Schemata og Oplysninger og være Kommissionen behjælpelig ved Udførelsen af dens Hverv, ligesom han ogsaa, efterat Ansættelsen er skeet, skal foretage de fornødne Beregninger og udarbejde Matrikulen. Kommissionen har uhindret Udgang til at besigtige Eiendommene, og de paagjældende Eiere ere pligtige at meddele de Oplysninger, som maatte forlanges. § 10. Naar Ansættelsen er færdig, fremlægges den til Eftersyn for alle Grundeiere i 4 Uger. Anseer nogen Grundeier sig forurettet, har han inden Forløbet af de næstpaafølgende 14 Dage at indgive Klage til en af 3 Medlemmer bestaaende Kommission, hvoraf de 2 ere faste og udnævnes, det ene som Formand af Indenrigsministeriet, det andet af Magistraten, og hvortil som 3die Medlem træder, for den enkelte Sags Vedkommende, en af Klageren valgt, i Klagen opgiven Mand, som har erklæret sig villig til at overtage dette Hverv. Denne Kommission

14 Decbr. Grundstat af Eiendomme udenfor Bol- dene, Bro- lægningsstat. afgjør Sagen endelig. § 11. Hvert 5te Aar foretages et almindeligt Gjennemsyn af Grundtaxtmatrikulen, og til den Ende vælges en Kommission, sammensat i Overensstemmelse med hvad der er fastsat i § 9. Denne Kommission, der vælges for 5 Aar, træder i Virksomhed efter de samme Regler, naar nye Gaders eller offentlige Veies Anlæg i Mellemtiden gjør ny Taxation nødvendig. De Forandringer, som nye Bygningers Opførelse eller alders Udvidelse eller forandret Brandtaxation gjøre nødvendige, foretages aarlig af Stads- kondukteuren efter de Fortegnelser, som vedkommende Brand- direktør har at meddele. § 12. Fra den 1ste Januar 1859 udredes den ene Halvdeel af de til Bro- lægnings- og Veivæsenet i Forening medgaaende Udgifter af Stadens Hoved- kasse, og den anden Halvdeel af Bro- lægnings- skatten. Dette sidste Beløb opkræves for Stadens Vedkommende efter Reglerne for Bro- lægnings- skatten, og af de udenbyes Grunde tilsvares med den i § 13 indeholdte nærmere Bestemmelse, for hver Portion Grundtaxt saameget, som i Staden erlægges i Bro- lægnings- stat for 4 □ Favne Steenbro. § 13. Fra 1ste Januar 1859 deeltage samtlige udenbyes Eiendomme efter deres Grundtaxt lige med de indenbyes i Borgervæbnings- skatten og de $\frac{2}{3}$ af Vignings- skatten. Ligeledes deeltage de fra samme Tid efter deres Grundtaxt i Udredelsen af Udgifterne til Lygte-, Vægter- og Renovationsvæsenet, dog med følgende Lempninger: 3 Lygte- og Vægter- skatten deeltage kun de Eiendomme, som ligge ved eller i indtil 100 Alens Afstand fra en Veistrækning, som er forsynet med offentlige Lygter og Vægtere. Med Hensyn til Renovations- skatten indeles samtlige offentlige Veie ved et af Kommunalbestyrelsen udfærdiget Regulativ i 3 Klasser. De Eiendomme, som ligge ved Veie af 1ste Klasse (Gader), betale fuld Renovations- stat; de, der ligge ved Veie af 2den Klasse (Landeveie), betale kun det Halve, og de, der ligge ved Veie af 3die Klasse (Markveie), samt ved private Fælledsveie, som Eierne selv istandsætte og reenholde, betale Intet. Fornævnte i Henseende til Renovations- skatten gjældende Regler komme ogsaa til Anvendelse med Hensyn til det Bidrag til Bro- lægnings- og Veiskatten, der

ifølge § 12 skal erlægges af de udenbys Eiendomme. § 14. 14 Decbr. Stadens udenbys Grunde fritages fra 1ste Januar 1859 at Grundstat af regne for de Afgifter til Statskassen, der lignes paa Hart- udenfor Bol- korn, og samtlige disse Hartkornsaugifter overtages af Kom- dene, Bro- munen og udredes af dens Kasse. § 15. Port- og Passage- lægningsstat. pengene samt Brandaafgiften af den landværts Tilførsel bort- falde fra den 1ste Januar 1859.

Lov om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Be- 29 Decbr. værtning m. m. Næringsbrug, Haandværks- og Fabrikdrift, Handel og Bøværning, Betingelser for at udøve disse.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge og Fabrikdrift, Handel og Bøværning, Betingelser for til Danmark, 2c. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov: at udøve disse.

Afsnit I. Om Adgang til Næringsdrift i Almindelighed.

§ 1. Borgerskab og Næringsbeviis. Den almindelige Adkomst til Udøvelsen af Næringsdrift, der ikke er fri, er i Kjøbstæderne Borgerskab, paa Landet Næringsbeviis, der under Sagttagelse af de foreskrevne Betingelser meddeles i Kjøbstaden af vedkommende Magistrat og paa Landet af Politimesteren. Den, der udover saadant Erhverv, forinden Adkomsten er tilstede, straffes for uberettiget Næringsbrug. For hver Kjøbstad og hvert Amt forfattes en Vedtægt, der bestemmer, hvad der er at ansee som bunden Næring. Disse Vedtægter, der revideres hvert 5te Aar, udfærdiges af Indenrigsministeriet efter indhentet Betænkning fra Kjøbstædernes Kommunalbestyrelser og Aamtsraadene paa Landet. § 2. Betingelserne for Meddelelse af Borgerskab og Næringsbeviis. Til at vinde Borgerskab eller Næringsbeviis udkræves: 1) at den Paagjældende er fuldmyndig; 2) at hans Bo ikke er under Opbud- eller Fallitbehandling; 3) at han ikke ved Dom er funden skyldig til Straf paa Vren eller offentligt Arbeide eller er under Tiltale for en Forbrydelse, der kan medføre saadan Straf; 4) at han, saafremt han ikke har Indfødsret, oplyser, at han idetmindste i 5 Aar har opholdt sig og ernæret sig ærligt heri Riget. Ligesom denne Regel imidlertid ikke er anvendelig, hvor traktatmæssige Bestemmelser give et fremmed Lands Undersaatter samme Adgang til her at ned-

29 Decbr. sætte sig og drive Næring, som tilkommer Landets egne Børn, Næringsbrug, saaledes skal Kongen, hvor Omstændighederne maatte anbefale Haandværks- og Fabrikdrift, det, ved Anordning ganske eller tildeels kunne tilstaae et fremmed Lands Undersaatter lige Afgang med Landets egne Børn til her at drive Næring. Hvor Borgervæbning, Politivæbning, Brandkorps eller deslige er organiseret, maa den Paagjældende bevise at have fyldbestgjort, hvad Reglementerne i saa Henseende foreskrive. Det er endelig en Selvfølge, at de særlige Forskrifter, der iøvrigt gjælde enkelte Næringsbrug, blive at iagttage ved Meddelelse af Borgerskab eller Næringsbeviis paa disse. § 3. Rettingen til at forlange Borgerkab eller Næringsbeviis. Naar Nogen er i Besiddelse af de lovbefalede Egenskaber og har opfyldt de foreskrevne Betingelser, kan Borgerkab eller Næringsbeviis ikke nægtes ham. Dette skal og gjælde da, naar saadan Adkomst begjæres paa en Næringsvei, der ikke paa det paagjældende Sted er eller har været gjort til Gjenstand for bunden Næring. Men den Omstændighed, at der i saa Fald paa Forlangende er meddeelt Borgerkab eller Næringsbeviis paa en saadan Næringsvei, skal ikke medføre, at samme ikke maa drives af Andre der paa Stedet uden saadan Adkomst. § 4. Hvorledes der forholdes, naar Flere ere Interessenter. Borgerkab og Næringsbeviis kan meddeles Aktieselskaber, i hvis Dyrigheden forelagte Vedtagter intet Ulovligt indeholdes. Forandringer i Vedtagterne skulle da, inden de træde i Kraft, meddeles Dyrigheden til Stadfæstelse. Drives iøvrigt Handel eller hvilket som helst andet under bunden Næring henhørende Erhverv af Flere i Forening, skal Enhver af disse, som tager umiddelbar Deel i Forretningerne, erhverve Borgerkab eller Næringsbeviis. § 5. Berettigelsen efter Borgerkab eller Næringsbeviis. Borgerkabet berettiger til at udøve Næringen i den Kjøbstad, hvor samme er taget, overalt paa sammes Grund eller Jord, forsaavidt Næringen ikke er bunden til et bestemt Sted. Det i een Kjøbstad erhvervede Borgerkab fritager ikke for paany at tage Borgerkab eller Næringsbeviis, naar Paagjældende ønsker at drive bunden Næring andetsteds. Det givne Næringsbeviis hjemler, forsaavidt det ei knytter

Næringen til et bestemt Sted, Ret til Nedsættelse paa ethvert 29 Decbr. Næringsbrug, Sted i vedkommende Jurisdiktion, der ligger udenfor de i det ^{Saandværks-} Følgende foreskrevne Grændser (§§ 28, 54—57); men det ^{og Fabrikdrift,} paaligger Vedkommende i Tilfælde af Flytning inden Juris- ^{Handel og} diktions Omraade derom at gjøre Anmeldelse til Politi- ^{Beværtning,} mesteren, som da giver det tidligere udfærdigede Beviis for ^{at udøve disse.} nøden Paategning. Begynder Vedkommende sin Næringsvei paa det Sted, hvorhen han er flyttet, uden at have erholdt Paategning, paadrager han sig Ansvar for uberettiget Næringsbrug. Vil den Paagjaldende nedsætte sig i en anden Jurisdiktion, bliver et nyt Næringsbeviis eller Borgerskab at erhverve. § 6. Om Forening af flere Næringsveie. Borgerskab og Næringsbeviis meddeles stedse paa en bestemt Næringsvei. Men Intet er til Hinder for, at der med de i denne Lov fastsatte Indskrænkninger (§§ 24, 35, 44, 47, 64) vindes Afgang til at drive flere Næringsveie i Forening, saafremt iøvrigt den Vedkommende opfylder de Betingelser, der maatte være foreskrevne for hver især, og betaler den for hver især bestemte Kjenndelse. Berettigelsen hertil kan meddeles ved en Paategning paa Borgerbrevet eller Næringsbeviiset. Kan dette ikke skaffes tilveie, bliver nyt Adkomstbrev at udfærdige efter de almindelige Regler. § 7. Om Afgang til Næringsdrift for Fruentimmer. Enker, forladte, fraskilte og separerede Hustruer, samt ugifte Kvinder, der ere 25 Aar gamle og myndige med eller uden Kurator, skulle have lige Afgang med Mandspersoner til Næringsdrift, naar de fyldestgjøre de i § 2 Nr. 2—4 fastsatte Betingelser. Istedetfor Borgerskab meddeles dem et Næringsbeviis. Ogsaa kunne Bevillinger, forsaavidt disse endnu finde Sted efter denne Lov, meddeles saavel Kvinder som Mænd. Enken har Ret til at fortsætte Mandens Næringsvei, indtil hun indgaaer nyt Ægteskab. Samme Ret tilkommer Hustruen, hvis Mand er bortrømt. At forfærdige Modepynt, Klædningsstykker for Personer af Kvindeskønnet og for Drengbørn under 10 Aar, at sye Linnesyning, Kaffjetter, Halsbind og deslige, skal for Kvinder anses for fri Næring. § 8. Den de Søindrullerede, militære Saandværkere m. fl. tilstaaede Afgang

29 Decbr. til Næringsbrug. De Sæindrullerede, de militære Haand-Næringsbrug, værkere m. fl., som efter den gjældende Lovgivning have Ret Haandværks- og Fabrikdrift, til uden Borgerskab eller anden særlig Bevilling at udøve Handel og Beværtning, forfjellige Næringsbrug, have inden 6 Maanedes efter denne Lovs Kundgjørelse for vedkommende Magistrat eller Politimester at udøve disse.

at ophylse, at og i hvilket Omfang de have udøvet saadan Ret, hvorefter der af samme Dørrighed meddeles et Beviis, der fremtidig hjemler dem samme Ret, dog at der i ethvert Tilfælde, hvor den benyttes, svares samme Næringssskat af den Paagjældende, som der paa Stedet erlægges af enhver Anden, der udøver Næringen i samme Omfang. Dog skal det i Henseende til Dørrstemme have sit Forblivende ved Plakat af 10 Mai 1827. § 9. Om dem, som paa Grund af Forbrydelse ikke kunne erhverve Borgerskab eller Næringsbeviis. Naar Nogen ikke kan erhverve Borgerskab eller Næringsbeviis paa Grund af den i § 2 Nr. 3 indeholdte Bestemmelse, eller ifølge § 11 har forbrudt saadan Adkomst til Næringsbrug, skal Magistraten og paa Landet Amtmanden være bemyndiget til at meddele den Paagjældende Bevilling til at drive en eller anden Næring, dog at det skal være ham aldeles formeent at antage nogen Dreng til Hjælp eller Oplærelse. Har den Paagjældende ikke været anseet med høiere Straf end Forbedringshuusarbejde, og ikke oftere end een Gang været idømt denne Straf, skal han være berettiget til 5 Aar efter Straffetidens Udløb at fordre Borgerskab eller Næringsbeviis, saafremt han ikke i den Tid har gjort sig skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling. § 10. Opsigelse og Nedlæggelse af Næringen. Det staaer en Næringsbruger frit for at opsiges sin Ret til Næringsdrift enten for steds eller paa ubestemt Tid eller paa visse Aar. Herom bør det Fornødne paategnes det ham meddelte Borgerbrev eller Næringsbeviis. Saalænge ikke Nogen udtrykkelig har opsagt sin Ret til Næringsdrift, er han, hvor en særegen Næringssskat erlægges, pligtig at udrede denne. § 11. Forbrydelse af Rettighed til Næringsdrift. Den, som ved Dom er funden skyldig til Straf paa Vren eller offentligt Arbejde, skal tillige have sin ved Borgerskab eller Nærings-

beviis erhvervede Ret forbrudt. § 12. Borgerfkaabspenge. 29 Decbr. Næringsbrug, Stempleet Papir. Ved Overleveringen af Borgerbrevet erlægges en Kjendelse. Til den Ende blive de Næringsbrug, hvorpaa der meddeles Borgerbrev, at inddele i fem Klasser. Til hvilken Klasse de enkelte Næringsbrug i de forskjellige Kjøbstæder skulle henføres, afgjøres af Indenrigsministeriet efter indhentet Betænkning fra Kommunalbestyrelsen. Borgerbreve og Næringsbeviser skrives paa stemplet Papir af 4de Klasse, til Næringsveie af 1ste Klasse paa Nr. 10, af 2den Klasse paa Nr. 9, af 3die Klasse paa Nr. 7, af 4de Klasse paa Nr. 6 og af 5te Klasse paa Nr. 5. For Borgerbreve betales i Kjøbenhavn til Stadens Kasse: i 1ste Klasse 100 Rd., i 2den Klasse 60 Rd., i 3die Klasse 24 Rd., i 4de Klasse 12 Rd. og i 5te Klasse 4 Rd. Alt særskilt Expeditionsgebyr, Betaling for Stadsseglet og deslige bortfalder. Attraaes Borgerfkaab i Henhold til § 3 andet Punktum, beregnes Kjendelsen som for en Næringsvei af 5te Klasse. I de øvrige Kjøbstæder, i hvilke Indvaanerantallet efter den til enhver Tid sidst afholdte Folketælling naaer 5000, udredes Borgerfkaabspengene med $\frac{3}{4}$ og i alle andre Kjøbstæder med $\frac{1}{2}$ af hvad for Kjøbenhavn er fastsat. Af Borgerfkaabspengene tilfalder Halvdelen Kammerkassen og Halvdelen Magistrat og Byfkriver, saaledes at Sidstnævnte oppebærer $\frac{1}{4}$ af denne Halvdeel, med mindre der for den enkelte Kjøbstad ifølge kongelig Resolution maatte vorde bestemt en anden Fordeling. Træder Noget over til en anden Næringsvei, erlægges Forfjellen i Borgerfkaabspengene og det stemplede Papir, hvis den eller de Næringer, hvortil der gaaes over, ere høiere ansatte end den eller de, som nedlægges. § 14. Almindelige Bestemmelser angaaende de foreskrevne Afstaande fra Kjøbstaden. Hvor et Næringsbrug efter denne Lov ikke maa udøves inden en vis Afstand fra en Kjøbstad, beregnes denne i lige Linie fra Axtorvet. Har Kjøbstaden intet enkelt bestemt Axtorv, bestemmer Overovrigheden det Punkt, hvorfra Afstanden skal regnes. Er der mellem Kjøbstaden og det Sted paa Landet, hvor Næringsbruget attraaes drevet, et Band af i det Mindste tusinde Alens Brede, og

Haandværks- og Fabrikdrift, Handel og Beværtning, Betingelser for at udøve disse.

29 Decbr. der ikke have landfast Forbindelse med Kjøbstaden af mindre Næringsbrug, Længde end den i nærværende Lov isvrigt bestemte Afstand, Haandværks- og Fabrikdrift, skal Forbudsbestemmelsen aldeles ikke gjælde. Efter Forslag fra Handel og Beværtning, fra vedkommende Kjøbstadkommunalbestyrelse kan Indenrigs- Betingelser for ministeren bestemme, at Forbudsbestemmelserne bortfalde eller at udøve disse indskrænktes for Kjøbstaden.

Afsnit II. Om Haandværks- og Fabrikdrift. A. Fælles Bestemmelser. § 15. Afgang til Haandværks- og Fabrikdrift i Almindelighed. Afdgangen til den hidtil under borgerlig Næring henhørende Haandværksdrift og til den Fabrikdrift, som ikke er fri, skal, forsaavidt ikke anderledes er bestemt i denne Lov, staa aaben for Enhver, som efter de i det Foregaaende foreskrevne Regler vinder Borgerskab eller Næringsbeviis. § 16. Om Arbeide og Baretilvirkning, som er Enhver tilladt. Ingen skal kunne drages til Ansvar for det under Haandværks- og Fabrikdrift henhørende Arbeide, som han enten selv eller ved Hustrues og Børns Hjælp udfører. § 17. Arbeides Udførelse i Entreprise. Enhver kan som Entrepreneur eller Leverandeur paatage sig Udførelsen af hvilket som helst Arbeide eller Leveringen af hvilket som helst Haandværks- og Fabrikvare, naar han kun lader Arbeidet udføre ved eller bestiller Varerne hos Personer, der ere berettigede til at forfærdige og afsætte samme. Betjener han sig af Uberettigede, bliver saavel han som disse at ansee for uberettiget Næringsbrug. § 18. Forening af beslægtede Haandteringer under eet Borgerskab eller Næringsbeviis. Under Borgerskab eller Næringsbeviis: a) paa at være Smed indbefattes hvad der nu henhører til Grov- og Kleinsmedenes, Antersmedenes, Sporemagernes, Toismedenes samt Nagelsmedenes Haandtering; b) paa at være Bøver indbefattes hvad der henhører under Dugmagerne, Toimagerne og Linnedvæverne; c) paa at være Possementmager indbefattes tillige hvad der henhører under Knapmagerne; d) paa at være Gjørtler indbefattes tillige hvad der henhører under Sværdfejerne og Klokketøberne; e) paa at være Smedler indbefattes tillige hvad der henhører under Stolemagerne samt Billed- og Ornamentffjæverne; f) paa at være Dreier indbefattes hvad der henhører under

Kunstdreierne samt Blokke- og Koffedreierne; g) paa at være 29 Decbr.
 Handflemager indbefattes tillige hvad der henhører under Næringsbrug,
 Feltsnæriet; h) paa at være Garver indbefattes tillige Fældb- og Haandværks=
 bereberi samt Saffian- og Korduanberegneri. § 19. Om Handel og Fabrikdrift,
 Grændserne mellem Haandværksfagene. Saa ofte Beværtning,
 der opstaaer Spørgsmaal om Grændsen mellem de forskjellige Betingelser for
 Haandværks- eller Fabriknærings Berettigelse, bliver dette at udøve disse.
 at afgjøre efter Lov og Sædvane, dog med følgende nærmere Bestemmelser: Det skal være tilladt enhver Haandværker, selv eller ved Medhjælpere, af eget eller af andre Haandværk, at forførdige alle enkelte Dele af og udføre alt Arbeide ved de Gjenstande, hvilke han er berettiget til at afhænde som hele Fabrikater, uanset at disse Dele eller dette Arbeide henhører under andre Næringer, dog at denne Frihed til at forførdige Produktets enkelte Dele skal være indskrænket til, hvad Haandværkeren selv bruger og anbringer. Endvidere skal det være Enhver tilladt, selv eller ved Medhjælpere af eget eller andet Haandværk, at forarbeide og istandsætte, dog kun til eget Brug, de Maskiner, Modeller, Haandværksredskaber eller andre Gjenstande, som han benytter til Udøvelsen af det Næringsbrug, hvortil han har vundet Berettigelse. De Indskrænkninger, som maatte finde Sted ved enkelte Haandværk i Henseende til Arbeidsmaaden eller de Redskaber, der benyttes, skulle være hævdede. § 20. Fortsættelse. Endvidere skal Borgerklub eller Næringsbeviis: a) paa at være Tommermand (Hunstømmermand) give Ret til at udføre alt under Bygningsfærdieriet henhørende Arbeide; b) paa at være Kobbersmed eller Blikkenslager give Ret til alle Slags Arbeider af Plader af vædle Metaller; c) paa at være Bager give Ret til den under Konditori og Kagebageri henhørende Bageri-Virksomhed; d) paa at være Kagebager give Ret til Tilvirkning ikke blot af alle Slags Kager, men tillige af egentlige Konditorvarer; e) paa at være Bogbinder give Ret til, dog kun i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, at forhandle Bøger, Landkort, Papir og Skrivematerialier. § 21. Flere Værksteder. Hvor Næringsadkomsten ikke binder Næringsen til et bestemt Sted, er der Intet til Hindet for at holde Værksted paa flere Steder i

29 Decbr. Jurisdictionen, naar den Paagjældende selv staaer som Mester
 Næringsbrug, for disse og ikke benytter denne Ret til at lade Uberettigede
 Haandværks= drive Haandværket i sit Navn. Det er heller ikke Mesteren
 og Fabrikdrift, formeent at lade sine Medhjælpere arbeide i deres Hjem.
 Handel og § 22. Næringsomraadet. Ligesom Kjøbstadhaandværkeren
 Beværing, at udøve disse. kan arbeide for andre Kjøbstæders Indvaanere og Landboere,
 Betingelser for § 22. Næringsomraadet. Ligesom Kjøbstadhaandværkeren

kan arbeide for andre Kjøbstæders Indvaanere og Landboere, saaledes skulle Landhaandværkere og være berettigede til at arbeide for Kjøbstadboere. § 23. Afsetningsret. Haandværkere og Fabrikanter i Kjøbstæderne ere berettigede til at falholde deres Varer fra Værksted, Fabrik, Bopæl eller aabne Butiker i Staden. De paa Landet bosatte Haandværkere og Fabrikanter kunne have eet Udsalgssted enten ved Bopælen eller Værkstedet; Fabrikanter kunne derhos tillige have Udsalg i Kjøbstæderne. Endvidere skal det være tilladt Fabrikanter og Haandværkere at falholde saavel Andres Frembringelser, forsaavidt de henhøre til deres Fag, som ogsaa, under samme Betingelse, brugte Sager. Derhos skal enhver Haandværker eller Fabrikant have Ret til at forhandle de Varer, som ved den Behandling, der er Gjenstand for hans Næringsbrug, have undergaaet en væsentlig Forandring, uanset at Produktet iøvrigt henhører under Andres Næringsbrug, samt til at afhænde de Maskiner, Redskaber og Materialier, som henhøre til Faget, til andre Mestere og Fabrikanter af samme Fag. Det staaer de paa Landet bosatte Haandværkere frit for at lade deres Varer sælge ved offentlig Auktion paa Landet, men ikke i Kjøbstæderne. § 24. Adskillelse af Handels- og Haandværksnæring. Borgerskab eller Næringsbeviis paa Haandværk kan ikke forenes med Borgerkab eller Næringsbeviis paa Handel; dog skal dette ikke gjælde med Hensyn til Høker- og Markandiserhandel samt de i §§ 50, 51 og 52 omhandlede Arter Handel.

Afsnit III. Om Handelen. A. Fælles Bestemmelser. § 30. Udgang til Handelsberettigelse. Udgang til at drive Handel staaer, forsaavidt ikke anderledes bestemmes ved denne Lov, aaben for Enhver, der ifølge de i det Foregaaende foreskrevne Regler vinder Borgerkab eller Næringsbeviis. Borgerkabet eller Næringsbeviiset meddeles,

dog med de i det Følgende fastsatte nærmere Bestemmelser, 29 Decbr. paa at drive enten Groshandel eller Kjøbmandshandel eller Hæveringsbrug, Detailhandel. § 31. Grossererernes Handelsberet- og Fabrikdrift, tigelse. Det er ikke tilladt Grossererne, at sælge Varer i Handel og mindre Partier, end i den nærværende Lov vedførte For- og Beværetning, tegnelser findes fastsat. Dog kommer denne Grændse ikke i at udøve disse. Betragtning, naar Varerne sælges til en Anden, som dermed er handelsberettiget, og det skal derhos være Grossererne uformeent at sælge enhver Varefort, hvad enten den hører til de i Fortegnelsen udtrykkelig nævnte eller ikke, i Kvantiteter til Salgspris af ikke mindre end 20 Rd. Grossererne ere uberettigede til at holde aaben Bod. Grosserer societetet i Kjøbenhavn, og den dermed forbundne Komitee vedbliver under sin nærværende Indretning og med den samme for Tiden tilkommende Virkefæds. § 32. Kjøbmandenes Handelsberettigelse. Under Kjøbmandshandel, hvorpaa i Kjøbenhavn ikke meddeles særskilt Borgerfæds, indbefattes, for Landets Vedkommende dog med den af § 56 flydende Indskrænkning, al Slags Handel i Stort og Smaat. Dog kan en Kjøbmand ei i Smaat forhandle de Medicinalvarer, der ifølge Lov og Anordninger ere forbeholdte Apotekerne, ei heller uden særskilt Borgerfæds drive Marskandiserhandel. § 33. Detaillisternes Handelsberettigelse. Detaillisterne ere berettigede til at forhandle enhver Varefort, som ikke ifølge § 35 særligen derfra er undtagen, i saadanne Partier, der ikke naa den Handel i Stort anviste Grændse, dog at indenlandfke Landvæsenproduktter (hvorunder alle de Produktter, der ifølge Forordningen af 23 April 1845 § 1 maa opkjøbes paa Landet og indbringes til Kjøbstæderne, blive at henføre) kunne afhændes i hvilke som helst Partier. Forfaavidt der efter den nuværende Lovgivning tilkommer de ved denne Lovs Kundgjørelse bosatte Detaillister en større Ret i Henseende til Kvantiteten, hvori de maa affatte deres Varer, beholde de denne ubeskæaeren. § 34. Om Udsalgsstedet. Det er ikke nogen Detailhandler tilladt at have Udsalg fra andre Stæder end fra aaben Butik; dog er dette ei anvendeligt paa den, der tillige har Ret til Handel i Stort. Over-

29 Decbr. trædelse af denne Bestemmelse ansees som uberettiget Nærings-
 Næringsbrug, Haandværks- og Fabrikdrift, flere Steder i samme Kommune. § 35. Visse Artikler,
 Handel og Beværning, som undtages fra Detaillisternes Handelsberet-
 tigelser. Fra den almindelige Handelsret, som efter § 33
 at udøve disse.

tilkommer Detaillister, undtages: 1) de Medicinalvarer, som
 ifølge Lov og Anordninger ere forbeholdte Apotekerne; 2) alle-
 haande brugte Sager, der henhøre under Marskandiser-
 handelen, med Undtagelse af gamle Bøger; 3) Alle Slags
 destillerede stærke Drikke, indtil Paagjældende for Magistraten
 anmelder, at han vil besatte sig med Udsalg af denne Artikel,
 og for saadan Anmeldelse erhverver Magistratens Beviis,
 eller dertil vinder Udkomst efter § 56. § 36. Kommis-
 sionshandel, Expeditionforretninger og Negeri.
 Den saakaldte Kommissionshandel er tilladt Enhver med de
 samme Varer og i de samme Kvantiteter, som han for egen
 Regning maa kjøbe og sælge; dog er det ikke tilladt at ud-
 sælge Varer i Smaat for udenlandsk Regning. Blotte Expedi-
 tionsforretninger og Negeri ansees som fri Næring. § 37.
 Optjøb og Forhandling af Landmandens Produkter.
 Den Frihed, som ved Forordningen af 23 April 1845 § 1 er
 givet Landboerne til Optjøb af Landvarensprodukter, skal
 herefter ogsaa tilkomme Kjøbstadsboerne under Sagttagelse af,
 hvad bemeldte Forordning iøvrigt foreskriver. Samme Regel
 gjælder om Optjøb af Landmandens Huusflidsprodukter. De
 endnu bestaaende Forbud mod at optjøre ommeldte Produkter
 paa Veien til Kjøbstaden ophæves saavel som al Torvetvang.
 Det er ikke Noget formeent at afhænde de saaledes optjøbte
 eller deslige af ham selv tilvirkede Varer til Beboerne paa
 Landet og i Kjøbstæderne; dog skal det ei være tilladt den,
 som ei er Handelsberettiget, dermed at holde Udsalgssted.
 § 42. Prøvehandelen. Ulovlig Omloben med Varer
 samt Faldbydelse paa offentlige Steder og i Husene.
 De den saakaldte Prøvehandel vedrørende Bestemmelser for-
 blive i Kraft. Det Samme skal i det Hele gjælde om de
 for Omloben med Varer til Salg heri Landet givne Be-
 stemmelser. Uagtet det saaledes heller ikke i Kjøbstæderne er

tilladt at ombære Varer, der ikke høre til Landets Produkter (S 37), til Falshydelse i Huse eller paa Gader, samt udenfor Markedstid at opstille Varer til Salg paa Torvet eller andre offentlige Steder, kan Undtagelse herfra dog finde Grund af stedlige Forhold, forsaavidt Stedets og Kommunalbestyrelse deri ere enige. B. Kjøbstæderne.

29 Decbr.
Næringsbrug,
Haandværks-
og Fabrikdrift,
Handel og
Bewærtning,
Betingelser for
at udøve disse.

§ 43. Handelslaugenes Ophævelse. Handelslaugene blive herved ophævede saavel i som udenfor Kjøbenhavn. § 44. Borgerskab paa Viinhandel. Paa Viinhandel kan meddeles særegent Borgerskab, hvilket skal give Ret til at forhandle alle Slags Vine, Brændevine, Vikorer, Edike og Olier samt Flasker og Propper saavel i Stort som i Smaat. Den Viinhandler, der i Medfør af denne Lov har vundet Afgang til at have siddende Gæster, kan ikke tillige vinde noget andet Handelsborgerkab. § 45. Borgerkab paa Tommerhandel. Paa Tommerhandel kan meddeles særegent Borgerkab, hvilket skal give Ret til at forhandle Tommer og Trælast saavel i Stort som i Smaat. § 46. Materialister. Ligeledes kan meddeles eget Borgerkab paa at være Materialist, hvilket skal give Ret til saavel i Stort som i Smaat at falsholde Medicinalvarer i upræpareret Tilstand, dog saaledes, at det ved kongelig Anordning kan bestemmes, hvilke Varer det skal være Apotekerne forbeholdt at forhandle i visse mindre Dele. Indtil Grændsen mellem Materialisternes og Apotekernes Handelsret paa foranførte Maade eller ved Lov bliver nærmere bestemt, ville Materialisternes Rettigheder være at bedømme efter deres Borgerbreve eller de nugældende Anordninger. § 47. Høker. Endvidere bliver at meddele eget Borgerkab paa Høkerhandel, hvis væsentlige Gjenstand skal være Fødevarer af indenlandsk Produktion. For at bestemme denne Handels Omfang og Grændser, navnlig i hvor store eller smaa Kvantiteter det skal være Høkerne tilladt at sælge, dog under Sagttagelse af den i S 33 givne Regel om Landvarensprodukter, forfatter Kommunalbestyrelsen en Vedtægt, hvorved dog indtil videre de paa ethvert Sted hidtil gjældende Bestemmelser blive at lægge til Grund. Denne Vedtægt kan forandres, saa ofte

29 Decbr. Kommunalbestyrelsen finder det fornødent. Det overlades Næringsbrug, derhos Kommunalbestyrelsen med Indenrigsministeriets Sam-
 Haandværks- og Fabrikdrift, tykke i samme Vedtægt at tilstede Høkerne at udfjænke D
 Handel og og Brændeviin til Fortæring paa Stedet, men uden at have
 Beværtning, og Brændeviin til Fortæring paa Stedet, men uden at have
 Betingelser for siddende Gjæster og uden at øve noget Slags Værtshuus-
 at udøve disse hold, Alt under Jagttagelse af denne Lovs § 72. Den
 Høker, som vil benytte sin Ret til at udfjænke Brændeviin, kan ikke vinde Adkomst til nogen anden Handelsnæring, end Brændeviinshandel. § 48. Brændeviinshandel. Paa Brændeviinshandel kan meddeles et eget Borgerfskab, hvilket giver Ret til at forhandle alle Slags destillerede stærke Drikke i Stort og Smaat, men uden nogensomhelst Udfjænkning. § 49. Marskandiserhandel. Til at handle med de brugte Sager, der pleie at være Gjenstand for Marskandiserhandel, meddeler Magistraten Borgerfskab. Til at vinde saadant Borgerfskab udfordres, at den Paagjældende ikke er Politiet bekendt fra nogen ufordeelagtig Side. § 50. Handel med gamle Bøger og med gammelt Fern. Til Handel med gamle Bøger saa og med gammelt Fern meddeles paa Forlangende særskilt Borgerfskab under Jagttagelse af de sædvanlige Regler for Borgerfskabs Meddelelse. Dog skulle disse Artikler ansees som tillige henhørende under Marskandiserhandelen. § 51. Handel med Klude, Been m. v. Til Handel med Klude, Been, Glas- og Porcellansskaar, gamle Tougværkstumper, gammelt Læderaffald og andre lignende som ubrugelige kasserede Gjenstande er det Magistraten overladt at udstede Bevillinger paa Vilkaar: a) at Handelen indskrænktes til de nævnte Artikler, og at Bevillingen dertil alene tildeles Personer, om hvilke intet Ufordeelagtigt er Politiet bekendt; b) at Bevillingen klausuleres saaledes, at den uden videre skal være forbrudt, saasnart den Paagjældende gjør sig skyldig i uredeligt Forhold, eller efter Politiets Skjon har paadraget sig Mistanke for Haleri, eller flere Gange findes at handle med Gjenstande, som ligge udenfor den ved Bevillingen hjemlede Berettigelse; c) at denne Handel skal være enhver Forskrift undergivet, som Sundhedspolitiet maatte ansee fornøden, og at den navnlig

ikke maa drives eller Oplag dertil have paa noget Sted, som ikke af Sundhedspolitiet findes passende, og d) at Enhver, der erholder en sliq Bevilling, strax forinden benyttelsen skal forevise den for Politiet. For Bevillingen erlægges en Betaling af 2 Rd., der tilfalder Kammertassen, § 52. Borgerstab paa visse Arter ringe Handel. Paa at drive en eller anden ringe Handel, saasom med Brød, Traad og Garn, Lys og Sæbe, Legetoi og Kager, meddeles eget Borgerstab uden Betaling. § 53. Gjenstande for Frihandel. Foruden de Artikler, som det hidtil har været Alle og Enhver tilladt frit at udsælge, skulle de mindre betydelige Huusholdningsvarer, saasom Mælk og Fløde, Æg, Kartofler, Grønsager og indenlandsk Frugt samt Torv og Sand, paa hvis Forhandling særskilt Borgerstab tildeels hidtil har været taget, overalt være Gjenstand for Frihandel.

Afsnit IV. Om de Næringsveie, der bestaa i Beværtning.

§ 58. Bærtshuushold, Restauration, Konditori. Til at holde Beværtning udfordres i Kjøbstederne Borgerstab enten paa Bærtshuushold eller paa Restauration eller Konditori. Borgerstab paa det sædvanlige Bærtshuushold, hvorunder tillige den Berettigelse indbefattes, der hidtil er bleven meddeelt til som Spisevært eller Markententer at beværte med Aften- og Middagspise, skal, foruden at berettigede til Beværtning for siddende Gæster, give Ret til at sælge Brød, indenlandsk Ol og indenlandsk Brændeviin ud af Huset. Kun den, der vinder Borgerstab paa Restauration, har Ret til paa Skilt og i offentlige Bekjendtgørelser at kalde sig Restaurateur. Borgerstab paa Konditori giver Ret til Tilberedelse og Tilvirkning af alle Slags Konditorsager, derunder indbefattet Kager af enhver Slags, saavel til Fortæring paa Stedet som til Salg ud af Huset, samt til Udfjænkning af alle Slags Drikkevarer, derunder indbefattet Tee og Kaffe. Endvidere skulle Konditorerne være berettigede til at forhandle Vikorer, destillerede af Druibrændeviin, og Chokolade. Til paa Landet at drive de heromhandlede Næringsveie udfordres indtil videre kongelig Bevilling, der udfærdiges gennem Indenrigsministeriet. Det er

29 Decbr. iffe Viinhandlere, Brændeviinsbrændere eller Ølbryggere til-
 Næringsbrug, ladet at have siddende Gjæster eller foretage nogenformhelst
 Haandværks- og Fabrikdrift, Udffjænkning til Fortæring paa Stedet. Dog kan Nøttighed
 Handel og hertil erhverves mod at erlægge samme Betaling som for
 Beværtning, Borgerfabet. I Kjøbenhavn afgjør Magistraten, i Kjøb-
 at udøve disse stæderne Kommunalbestyrelsen, hvorvidt det kan tillades den
 Paagjældende at forsyne Gjæsterne med Spisevarer. § 59.
 Gjæstgiveri og Krohold. Ret til at herbergere Rejsende
 indbefattes iffe under noget af de i § 58 nævnte Nærings-
 brug. Borgerfab paa Gjæstgiveri (holde Herbergersted eller
 Kro) berettiger iffe til noget Slags Bæresalg ud af Huset,
 ei heller til at drive Brændeviinsbrænderi, Bryggeri eller
 Bageri. Paa Landet kan dette Næringsbrug indtil videre
 alene finde Sted ifølge kongelig Bevilling, der udfærdiges
 gennem Indenrigsministeriet. Bevillingen bestemmer tillige
 Omfanget af de Nøttigheder, der skulle være forbundne med
 samme. Den, der erhverver Bevillingen, har at løse Nærings-
 beviis. § 60. Fortsættelse. Det skal være overladt i
 Kjøbenhavn til Magistraten, i Kjøbstæderne til Kommunal-
 bestyrelsen at meddele enkelte Værtshuusholdere i Kjøbstæderne
 Tilladelse til tillige at drive Herbergeri. For saadan Til-
 ladelse, der kan tilbagekalde, naar den findes at være
 misbrugt, erlægges en Kjendelse af 2 til 5 Rd., der tilfalder
 Kommunens Kasse. § 61. Om Beværtning og Tegen
 i Logis, som er Enhver tilladt. At beværte ved
 sluttet Bord og sende tillavet Mad ud af Huset ansees som
 fri Næring. Ligeledes staaer det Enhver frit for at udleie
 Bærelser ugeviis eller for længere Tid samt for de saaledes
 Indlogerede at tilberede Spise- og Drikkevarer. § 62. Dands,
 Billardhold, Keglebane m. v. Det er iffe nogen af
 de i dette Affnit omhandlede Næringsbrugere tilladt uden
 Politiets særlige Tilladelse at holde Dands for Gjæsterne.
 For denne Tilladelse, der kun bør tilstaaes for 1 Aar ad
 Gangen, og til hvis Meddelelse Politiet kan knytte de
 nærmere Betingelser, som det finder fornødne, betales efter
 Politimesterens nærmere Bestemmelse en Kjendelse af 5 til
 10 Rd., der tilfalder Kommunens Kasse. Denne Kjendelse

erlægges ved Tilladelsens Meddelelse og bliver at udrede, ^{29 Decbr.} hver Gang Tilladelsen fornyes. De, som attraa i Forbin- ^{Næringsbrug,} delse med deres Beværtning at holde Billard eller Keglebane, ^{Haandværks-} og Fabrikbrist, ^{Gandel og} have at anmeldte Saadant for Magistrat eller Politimester, og Beværtning, ^{Betingelser for} erlægge efter samme Dyrigheds Bestemmelse en aarlig Kjen- ^{at udøve disse.} delse til Kommunens Kasse af 5 til 10 Rd., der betales forud for eet Aar ad Gangen. Derhos kan Politimesteren meddele Beboere paa Landet, der ikke ere berettigede til Værtshuushold eller Beværtning, Tilladelse til at holde Dands og derved at udøve Beværtning for Betaling. Saadan Tilladelse meddeles kun for hvert enkelt Tilfælde og imod en Kjenndelse af 1 Rd. til Sognekommunens Kasse. De, der uden dertil at erhverve Tilladelse som foranført, holde Dands, Billard m. v., blive at ansee for uberettiget Næringsbrug. § 63. Kun eet Beværtnings- og Udsalgsted. Det er ikke tilladt Noget at have flere end eet fast Beværtningssted. Forsaavidt de i dette Afsnit omhandlede Næringsbrugere maa udsælge visse Gjenstande, kan det alene skee fra det Sted, hvor Beværtningen drives, samt fra Oplagsstedet, naar dette ikke er aaben Butik. § 64. Beværtningsnærings Forening med anden Næring. De i dette Afsnit omhandlede Beværtningsnæringer kunne ikke forenes med anden borgerlig Næring. Dog skulde Gæstgiverne kunne vinde Adkomst til Vinhandel, Bageri, Bryggeri, Brændeviinsbrænderi, Brændeviinshandel og Bognmandsnæring, samt paa Landet tillige til Kjøbmands- og Høkerhandel. Kjøbmændene i Kjøbstæderne skal det være tilladt at vinde Borgerstab paa Værtshuushold.

Afsnit VI. Beskatning af Næringsdriften. § 72. Afgift af Krohold, Brændeviinshandel og Brændeviinsudskjænkning. Enhver, som er berettiget til at forhandle Brændeviin, er pligtig at udrede en Afgift, hvoraf Halvdelen tilfalder Statskassen og Halvdelen vedkommende Kjøbstad eller Sognekommune. Denne Afgift bestemmes for Krohold eller Gæstgiveri fra 10 Rd. til 200 Rd. aarlig, for Brændeviins-Handel og Udskjænkning fra 10 til 100 Rd. aarlig. For Høkere saavel som Andre, hvem

29 Decbr. Udskjænkning af Brændeviin maatte være tilladt uden at have Næringsbrug, siddende Gjæster, bestemmes Afgiften fra 5 til 50 Rd. aarlig. Haandværks- og Fabrikdrift, Med samme Beløb svares Afgiften af de Seindrullerede og Handel og Beværtning, deres Husfruer, forsaavidt disse befatte sig med Brændeviins- Betingelser forudskjænkning. Denne Afgift bliver for 3 Aar ad Gangen, i at udøve disse.

Rjbstæderne af Kommunalbestyrelsen og paa Landet af Amtsraadet, at fastsætte til noget Bist for hver Rjbstad, hvert Amt eller visse Distrikter af Amtet. Afgiften bliver lige for Alle, uden Hensyn til Bessaffenheden eller Omfanget af Enhvers Næring, og svares uden Hensyn til den Fattiggkat, Næringskat eller hvilkenomhelst anden Afgift, Bedkommende ellers har at erlægge. Afgiften tager sin Begyndelse fra samme Tid som Næringskatten, hvortil Paagjældende ansættes. Har han ikke tidligere været ansat til Næringskat, eller udreder han ikke nogen særlig Næringskat, beregnes Afgiften fra den første Dag i det efter Berettigelsens Erhvervelse nærmest følgende Kvartal. Afgiften erlægges i samme Terminer og inddrives paa samme Maade som Kommuneafgifterne. Naar Nogen, som nu ifølge Bevilling har Ret til Handel med eller Udskjænkning af Brændeviin, af saadan Næring erlægges Afgift til Statskassen, bliver denne Afgift at fradrage i det, han ifølge Foranførte vil have at svare, og navnlig i den Statskassen tilfaldende Halvdeel.

§ 73. Fortsættelse. Enhver til Forhandling eller Udskjænkning af Brændeviin Berettiget kan fri sig for ommeldte Afgift ved til Dyrigheden at indgive en skriftlig Erklæring, hvori han forbinder sig til ei at benytte sin Forhandlings- eller Udskjækningsret. Formeldte Erklæring kan til enhver Tid tilbagekaldes; men Forpligtelsen til Afgiftens Erlæggelse indtræder da fra den første Dag i det Kvartal, hvori Anmeldelsen er indloben.

Afsnit VII. Besværing over Dyrighedsbeslutning i Næringsager, Straffebestemmelser, Retsforfølgning m. v.

§ 74. Anke over Dyrighedsbeslutning. Finder Nogen at kunne anke over en af Magistraten eller Amtmanden i Genhold til nærværende Lov tagen Beslutning, har han at rette sin Anke til Indrengsministeriet,

som da afgjør Sagen; dog uden at Bedkommendes Afgang 29 Decbr.
 til at faae Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene derved ind- Næringsbrug,
 skrænktes. § 75. Straf for uberettiget Næringsbrug, Haandværks-
 brug. Den, som gjør sig skyldig i uberettiget Næringsbrug, Handel og
 skal, forsaavidt den begaaede Lovovertrædelse ikke henhører Bevingelser for
 under nogen anden Bestemmelse i nærværende Lov, bøde første at udøve disse.
 Gang fra 5 til 50 Rd., anden Gang fra 10 til 100 Rd.,
 tredje Gang og fremdeles fra 20 til 200 Rd. Ovenmeldte
 Bøder saavel som alle andre i denne Lov fastsatte Bøder tilfalde
 i Kjøbenhavn Politikassen, i Kjøbstæderne Kammerekassen og
 paa Landet Amtsfattigkassen. Om end den, som findes skyldig
 i Handel med Varer, han ei er berettiget til at falsholde,
 ikke forbyder de Varer, hvormed sliig Handel er dreven, bør
 han dog ikke beholde fri Raadighed over disse, men, dersom
 han ikke kan enes med en til Handel med sliige Varer beret-
 tigt Person om at overlade denne Varerne, bør de sælges ved
 offentlig Auktion. De Straffebestemmelser, der ere givne for
 ulovlig Omloben med Varer og for Overtrædelse af de Prove-
 handelen vedrørende Bestemmelser, samt for Mæglere, der be-
 fatte sig med Kjøbmandskab o. desl., blive indtil videre i
 Kraft. Fremmede Rejsende, som findes skyldige i uberettiget
 Handel, kunne, foruden at underkastes Bøde efter Lov og An-
 ordninger, ved et Dekret af Stedets Politimester bortvises af
 Landet. § 76. Fortsættelse. Naar nogen til Mar-
 skandiserhandel eller til Handel med gamle Bøger eller gam-
 melt Jern Berettiget befindes 3die Gang at gjøre sig skyldig
 i Handel med Gjenstande, der ligge udenfor hans Berettigelse,
 eller i Overtrædelse af Frd. 27 Juli 1742 eller andre An-
 ordninger, hvorved det forbydes at tilforhandle sig Noget af
 visse Personer, bør han tillige have sit Borgerkab forbrudt.
 Det Samme bør skee, naar Paagjældende 2den Gang paadrager
 sig Straf efter Pl. 24 Septbr. 1841 § 1 eller andre Lov-
 bud for at have udviist Mislighed eller Uforsigtighed ved
 Indkjøb. § 77. Ulovlig Brændeviinsudsalg. Naar
 Nogen findes skyldig i uberettiget Udsalg af Brændeviin,
 ansees han første Gang med en Mulkt fra 10 til 50 Rd.,
 anden Gang fra 20 til 100 Rd. og fremdeles i ethvert Gjentagel-

29 Decbr. festilfælde dobbelt. § 78. Ulovlig Brændeviinsud-
 Næringsbrug, ^{Handel og} ^{Bewærtning,} ^{og Fabrikdrift,} ^{get} ^{udffjænkning.} Paa samme Maade ansees den, der uberetti-
 get udsffjænket Brændeviin, og befindes han anden Gang i
 denne Brode, skal han, foruden at være Konfiskationsstraf un-
 betingelser forderkafstet, have sin Ret til Brændeviinsalg forbrudt. Det ved
 at udøve disse.

Salget af den konfiskerede Brændeviin indkomne Beløb tilfal-
 der de samme Kasser som Boden efter denne Lovs § 75.
 Ved Bestemmelsen af Mulkten for ulovlig Udffjænkning bør
 tages i særdeles Betragtning, om Nattesvir, Hazardspil eller
 andre Uordener have været forbundne med det saaledes for-
 øvede ulovlige Krohold. Som Udffjænkning ansees det og,
 naar den, der sælger Brændeviin, tilsteder, at Noget deraf
 paa Stedet fortæres. § 79. Fortsættelse. Ved Brænde-
 viin i denne Lov forstaaes ikke blot Korn- og Kartoffel-
 brændeviin, men alle Slags destillerede stærke Drifke. Saa
 skal og hvad i denne Lov er foreskrevet om Udsalg og Ud-
 ffjænkning af Brændeviin gjælde om al anden stærk Drif, som er
 tilberedt dermed. § 81. Kumulation af Straf for
 forskjellige af de i nærværende Lov omhandlede
 Forseelser. Saafernt Noget under samme Sag findes
 skyldig i forskjellige Arter af de Overtrædelser, som ere Gjen-
 stand for nærværende Lov, bliver, ligesom naar flere Forseel-
 ser af samme Art ere begaaede, Straffen at bestemme under
 Et for samtlige de begaaede Forseelser, der saaledes alle
 medvirke til at bestemme Straffens Storrelse. Dog bør
 denne Straf holde sig indenfor Grændserne af den blandt de
 paagjældende Bestemmelser, der hjemler den høieste Straf.
 § 82. Om Gjentagelse af de forskjellige i nærvæ-
 rende Lov omhandlede Forseelser. Naar Noget, som
 er straffet efter § 77 eller 78, gjør sig skyldig til Straf efter
 § 75, have de tidligere Domme samme Virkning, som om
 Paagjældende havde været anset efter § 75. Domme, som
 efter den ældre Lovgivning ere overgaaede Noget for uberetti-
 get Næringsbrug i Kjøbstæderne, blive, forsaavidt den For-
 seelse, der nu skal paadømmes, er den samme og derhos lige-
 ledes begaaet i Kjøbstæderne, at tage i Betragtning, som om
 de vare affagte efter nærværende Lov. Paa samme Maade

blive de Domme, som efter den ældre Lovgivning ere over- 29 Decbr.
 gaaede Nogen for uberettiget Næringsbrug paa Landet, at ^{Næringsbrug,}
 tage i Betragtning, forsaavidt den gjentagne Forseelse ligeledes ^{at} ^{Haandværks-}
 er begaaet paa Landet. § 83. Om Paatalen. Ubert- ^{Handel og}
 tigt Næringsbrug bliver paa Embedsvegne at paatale af ^{Beværtning,}
 Politimesteren, forsaavidt Overtrædelsen befindes at vedrøre ^{at udøve disse.}
 nogen under Politivæsnets henhørende Interesse, og navnlig i
 ethvert Tilfælde, hvor der er Grund til at antage, at Nogen
 har gjort sig skyldig i ulovlig Brændeviinsbrænden, uberetti-
 get Salg eller ulovlig Udskjænkning af Brændeviin. For-
 øvrigt er det i Kjøbstaden Magistraten, som paa Embedsvegne
 har at vaage over, at uberettiget Næringsbrug ei finder Sted;
 og kan offentlig Politisags Anlæg for uberettiget Næringsbrug
 ikke nægtes, naar Saadant af Magistraten forlanges. Med
 Hensyn til uberettiget Næringsbrug paa Landet skal det der-
 hos være Amtmanden overladt, naar der fra Kjøbstadens
 Side derover føres Klage, eller han ellers dertil finder An-
 ledning, at beordre Sag, der da bliver at behandle som
 offentlig Politisag, anlagt mod de Paagjældende. Kompetent
 privat Sagsøger i Sager angaaende uberettiget Næringsbrug
 er den, som selv ikke blot er berettiget til at udøve, men i
 Virkeligheden udøver det Erhverv, hvori der paastaaes at være
 gjort Indgreb. Dog skal denne Ret til Paatale være ind-
 frænknet til dem, hvis Ret til at drive bunden Næring grun-
 der sig, forsaavidt de ere bosatte i Kjøbstaden, paa Borger-
 brev, og, forsaavidt de ere bosatte paa Landet, paa Nærings-
 beviis. Derhos skulle Laug og Korporationer, samt de Fore-
 ning, hvis Vedtægter forsynes med kongelig Stadfæstelse,
 være berettigede til at paatale Indgreb i Medlemmernes Næ-
 ringsvei.

**Afsnit VIII. Midlertidige Bestemmelser. A. Fæl-
 les Bestemmelser. § 85. Forening af beslag-
 tede Haandteringer m. v. De i §§ 16, 18 og 20
 a og b indeholdte Forskrifter træde først i Kraft den
 1 Januar 1862. Det Samme skal gjælde om den ved § 19
 hjemlede Frihed, forsaavidt den ikke maatte findes grundet i
 nu gjældende Lov eller Sædvane. § 86. Brændeviins-**

29 Decbr. afgiften. Erlæggelsen af den i § 72 ommeldte Afgift skal for dem, der ved denne Lovs Kundgjørelse ere i Besiddelse af Haandværks- og Fabrikdrift, Rettigheden at forhandle eller udskjænke Brændeviin, tage sin Handel og Begyndelse fra den 1 Januar 1862, og for dem, der erhverve Beværtning, Betingelser forsaadan Ret efter Kundgjørelsen af nærværende Lov, fra den at udøve disse.

1 Januar 1859. B. Kjøbstæderne. § 90. Handelslaugene. Indtil den 1 Januar 1862 vedbliver den Ret at bestaa, som er tillagt de 5 Handelslaug i Kjøbenhavn, til at drive Handel med de Varer, der efter de ethvert Laug forundte Laugsartikler og øvrige Anordninger ere Gjenstand for deres Laugsrettighed. Enhver, som til den Tid er Interessent i noget af disse Laug, skal fra den Dag af være berettiget til al den Handel, som efter nærværende Lovs § 33 er tillagt Detailhandlere i Almindelighed. Til samme Tid vedbliver ligeledes den Ret, der er tillagt Handelslaugene i Aalborg, Odense og Helsingør. Enhver, som til den Tid er Interessent i noget af disse Laug, bliver berettiget til Kjøbmandshandel efter § 32. De Medlemmer af Handelslaugene i Kjøbenhavn, som ifølge Plakat af 1 Oktober 1810 have vundet en indskrænket Ret til at handle i Stort, blive berettigede til Handel saavel efter § 31 som § 33. § 92. Afgang til nogle særegne Handelsnæringer i Kjøbenhavn. Med Hensyn til Agangen til Næring som Galanterihandlere eller Mürnbergere, Glashandlere, Høsekræmmere, Porcellans- og Pottehandlere, Kniplingshandlere, Papirhandlere, Handlende med ostindiske, kinesiske og visse vestindiske Varer, Frugt- og Bildthandlere, saavel som alle de andre Detailhandlere, der maatte være at sætte i Klasse med de foranførte, vil det indtil den 1 Januar 1862 have sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler. De, der den 1 Januar 1862 drive saadan Handel, ville blive berettigede til at udøve den samme udstrakte Handelsret, som efter § 33 skal tilkomme Detailhandlere. Enhver, som den 1 April 1858 har Borgerskab som Meel- og Grynhandler, som Rugbrødsbager, som Pølsehandler eller Oljehandler, skal den 1 Januar 1862 uden videre være berettiget til Høkerhandel. Saadant særligt Borgerskab meddeles ikke efter 1 April 1858. § 94. Vedligehold-

delse af Udskjænkningssretten. De, som den 1 April 29 Decbr. 1858 findes at være optagne i Vinhandler-Lauget i Kjøbenhavn, eller i Kjøbstæderne at have vundet særligt Borger- og Fabrikdrift, skal som Vinhandlere, beholde den Ret til at udskjænke for Handel og Beværning, siddende Gjæster som Laugsartiklerne eller hvert Steds SkiftBetingelser for at udøve disse. De, som den 1 April 1858 findes at være optagne i Brændeviinsbrænderlauget i Kjøbenhavn, beholde den dem tillagte Ret til at skjænke Al og Brændeviin til siddende Gjæster. De, som for Tiden drive Brændeviinsbrænderi i Kjøbstæderne og i Forbindelse dermed holde Udskjænkning eller andet Værtshuushold, saavel som de, der for Tiden drive Albryggeri i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn og i Forbindelse dermed udskjænke Al til siddende Gjæster, have inden 6 Maaneder efter denne Lovs Kundgjørelse for Magistraten at oplyse, at og i hvilket Omfang de have udøvet den Ret, hvorefter der af samme Autoritet meddeles dem et Beviis, der fremtidig hjemler den samme Ret, dog kun under Forudsætning af, at Saadant ikke strider mod Stedets Sædvane eller de udstedte Borgerbreve. Den Ret, som er tillagt Kjøbmændene til at udskjænke Drikkevarer til Bønderne, der paa Torvedagene indfinde sig hos dem for at affatte og indkjøbe Varer, skal ophøre, dog saaledes at de Kjøbmænd, som inden 6 Maaneder efter denne Lovs Kundgjørelse for Magistraten oplyse, at de virkelig have drevet denne Art Værtshuushold, af samme Dyrighed ville erholde et Beviis, der hjemler dem Ret til fremdeles at udøve samme.

Afsnit IX. Slutningsbestemmelser. § 101. Lovens Træden i Kraft. Nævnevende Lov træder i Kraft den 1 April 1858, forsaavidt det ikke er udtrykkeligen tilkjendegivet om enkelte Bestemmelser, at de skulle træde i Kraft til en anden Tid. Loven gælder ikke for Færøerne.

1858.

Med Høiesteretsdom af 15 Febr. 1858 ere Embedsmænd, ansatte under Marineministeriet, fritagne for at erlægge Rangskat af den dem tillagte Rang.

15 Febr.
Rangskat.

18 Juni.
Brandkontingent.

Bekjendtgjørelse fra Justitsministeriet angaaende Forandringer i Brandkontingentet fra 1 Oktober 1858 af de i Landets almindelige Brandforsikkring forsikrede Bygninger, m. m.

Sans Majestæt Kongen har under 13 dennes allernaadigst approberet følgende, af det i Overensstemmelse med § 22 i Lov af 4 Marts f. A. for Landets almindelige Brandforsikkring af Justitsministeriet valgte Repræsentantskab vedtagne, Bestemmelser, angaaende Forandringer i Brandkontingentet af de i bemeldte Brandforsikkring forsikrede Bygninger:

§ 1. Fra 1 Oktober 1858 bliver det i Loven af 4 Marts f. A. bestemte Brandkontingent af Bygninger, der ere forsikrede i Landets almindelige Brandforsikkring, at erlægge efter nedenstaaende forandrede Regler. § 2. De forsikrede Bygninger inddeles efter deres Anvendelse i følgende 4 Klasser: 1ste Klasse: Kirker. 2den Klasse: Bygninger indrettede til Beboelse, Økonomi eller Avlsbrug, eller hvori drives almindelig Handel, Haandværk eller deslige. 3die Klasse: Bygninger, som anvendes til Fabrikbrug eller større industrielle Anlæg — dog med Undtagelse af dem, der ere henførte til 4de Klasse, — samt Gæstgiverier og Kroer. 4de Klasse: Beeg- og Tjærefogierier, Kamsfabrikker, Fjernkogierier, Gasværker, Glashtytter, Kalkovne, Oliemøller, Spritfabrikker, Sulferraffinaderier, Svovlsulfidfabrikker, Teglovne, Terpentinfogierier, Tranfogierier og Bindmøller, samt Teatre. § 3. I enhver af de ovennævnte Klasser inddeles Bygningerne i 3 Risikoer, nemlig: 1ste Risiko: Bygninger, hvis Tag bestaa af Tegl, Skifer, Metal eller andet ildfast Materiale, og hvis Ydervægge og Gavle, med Undtagelse af Binduer, Døre, Porte og Ruger, ere opførte af Muur, Bindingsværk eller stampet Leer, eller udvendig ere bekladte med Metal (s: ikke brandsfarlige); 2den Risiko: Bygninger, hvis Tag bestaa af Straa, Rør, Træ, Papir eller andet ildfængende Materiale — eller hvis Ydervægge eller Gavle ikke ere opførte af Muur, Bindingsværk eller stampet Leer, eller ikke ere udvendig bekladte med Metal (s: brandsfarlige), naar de ere fjernede 50 Alen fra enhver anden Eiendom, og 3die Risiko: de under 2den Risiko nævnte brandsfarlige Bygning-

18 Juni.
Brantfontingent.

ger, naar de ikke ere fjernede 50 Alen fra enhver anden Eiendom. Bygninger, hvis Ydermure eller Gavle ere opførte af, eller hvis Tag er belagt med baade ildfast og ildfængende Materiale, tariferes altid efter det fletteste Materiale. Afstanden regnes fra Væg til Væg. § 4. Endelig bliver af Bygninger i 2den, 3die og 4de Klasse at svare et forskjelligt Kontingent, eftersom den Eiendom, hvortil de høre, er forsikret for et lavere eller høiere Beløb, saaledes som i nedenstaaende Tarif nærmere bestemmes.

Tarif.

Det aarlige Kontingent
af hvert forsikret
100 Rd.

1. Risiko. 2. Risiko. 3. Risiko.

1. Klasse. Uden Hensyn til Forsikringssummens Størrelse.....	4.....	8.....	12
2. Klasse, indtil 500 Rd.)	12.....	16
— 2,000 —)	8.....	16.....20
— 5,000 —)	20.....	24
— 8,000 —)	24.....	28
— 15,000 —)	12.....	28.....32
over 15,000 —)	32.....	36
3. Klasse, indtil 5,000 —)	40.....	56
— 10,000 —)	32.....	48.....64
over 10,000 —)	56.....	72
4. Klasse, indtil 5,000 —)	48.....	64
— 10,000 —)	40.....	64.....80
over 10,000 —)	80.....	96

§ 5. Bestaaer en Eiendom af ikke-brandfarlige og brandfarlige Bygninger, beregnes Kontingentet særskilt af hvert Slags Bygninger, efter den Risiko, hvortil de høre. Bestaaer en Eiendom af flere Bygninger af 2den eller 3die Risiko, som ere fjernede over 50 Alen fra hverandre, kan Eieren forlange dem forsikrede som særskilte Eiendomme. Den hidtil indrømmede Ret til at undtage de udvendige Mure fra Forsikringen vedbliver, uden at derved bevirkes nogen For-

18 Juni.
Brandkon-
tingent.

høielse i Kontingentet for de forsikrede Dele af Bygningen.

§ 6. Ved „Eiendom“ forstaaes her ikke blot Baaningshuset med de sædvanlige Udhuse, men tillige Meieribygninger, Forpagterboliger, Aftægts-huse, Boliger for Tyender eller faste Haandværkere, selv hvor disse anbringes i særligen dertil opførte Bygninger. Derimod skulle Leiehuse, Fabrikker, Teglværker, Møller og lignende Anlæg ansees for særlige Eiendomme, selv om de tilhøre samme Eier som Bygninger til anden Anvendelse, og ere forsikrede under Et med disse.

§ 7. Af Indhegninger af Muur, Plankeværk eller Stakit samt af Brøndredskaber, Broer og desl., svares i Kontingent aarlig 12 β . af hvert forsikrede 100 Rd. § 8. Med Bygninger kunne, efter Vedkommendes Begjæring, tillige forsikres Inventarier og Maskiner, som ere muur- eller nagelfaste eller paa lignende Maade fast forbundne med Bygningerne, eller ere saa store, at de ikke kunne flyttes uden at adskilles, saavel som de til slige Maskiner hørende Redskaber. Forsaavidt slige med Bygningerne fast forbundne Gjenstande høre til sædvanligt Huus- eller Landbrug, som Kjøkken og Staldindretninger, almindelige Tærste og Hakkelsesmaskiner, Kjørneværker og desl., blive de at betragte som Dele af Bygningen, hvori de ere anbragte. Det Samme gjælder om Værkerne i Vand- Heste- og Vindmøller. Forsaavidt derimod Damp- eller Fabrikmaskiner eller andre saadanne Gjenstande, der ikke høre til sædvanligt Huus- eller Landbrug, i Henhold til ovenstaaende Regel indlemmes under Bygningsforsikringen, bliver deraf at svare et forhøiet Kontingent af en halv Gang mere end Kontingentet af den Bygning, hvori Gjenstandene ere anbragte. — Enhver saadan Forsikring gjælder dog kun for eet Aar. Ønsker Eieren den derefter fortsat, har han til vedkommende Branddirekteur derom hver Gang at indgive skriftlig Begjæring, med Specifikation over de Maskiner eller Gjenstande, der ønskes forsikrede, hvilken Specifikation tillige skal indeholde Oplysning om deres Værdi og i hvilke Bygninger de ere anbragte. Finder Branddirekteuren, at der kan være Tvivl om Angivelserns Rigtighed, er Forsikringen berettiget til at lade foretage for-

nøden Taxation, hvis Beføstning udredes af vedkommende Forsikringsfoged i Tilfælde af, at den angivne Værdi befindes at have været for høit anfat. Repræsentantskabet har derhos anseet det hensigtsmæssigt og Hans Majestæt Kongen allernaadigt bifaldet, at følgende Bestemmelser i Loven af 4 Marts f. A. optages i nærværende Bekjendtgørelse. § 9. Opstaaer der Tvivl om, til hvilken Klasse eller Underafdeling af en Klasse en enkelt Bygning eller en af flere Bygninger bestaaende Eiendom skal henføres, eller om Inventarier og Maskiner kunne forsikres som Dele af Bygningen, hvori de ere anbragte, eller om en Gjenstand overhovedet henhører under Bygningsforsikringen, bliver Saadant at afgjøre af Justitsministeriet. § 10. Det aarlige Kontingent beregnes af hvert 100 Rd., som Forsikringssummen udgjør. Af hvad der overstiger 100 Rd. svares halvt Kontingent, naar Beløbet udgjør 25 Rd. eller derover men dog under 75 Rd., men fuldt Kontingent, naar det udgjør 75 Rd. eller derover. Paa samme Maade forholdes, naar den hele Gjenstand ikke har en Assuranceværdi af 100 Rd., dog at der i saa Fald erlægges halvt Kontingent, om end Forsikringssummen er under 25 Rd. § 11. Kontingentet for enhver ny Forsikring, saavel som for enhver Forhøielse i en tidligere Forsikring, erlægges for hele det løbende Halvaar, naar Indtegningen skeer i Halvaarets 3 første Maaneder, men kun for et Tjerdingaar, naar Indtegningen skeer i Halvaarets 3 sidste Maaneder, og indbetales paa Amtstuen den næste 1 April eller 1 Oktober tilligemed Kontingentet for det følgende Halvaar. Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende med Tilføiende, at ovenstaaende Bestemmelser saaledes fra 1 Oktober 1858 træde istedetfor de Bestemmelser, der indeholdes i §§ 1—11 i Lov af 4 Marts f. A., angaaende Forandringer i Brandforsikringsanordningen for Landet af 29 Februar 1792, m. m.

18 Juni
Brandkon-
tingent.

Indearigsministeriets Cirkulære.

Med Hensyn til den ved Lov om Haandværks- og Fabriksdrift samt Handel og Beværtning m. m. af 29 December

1859.

2 Februar.
Brandbevins-
afgift.

2 Februar.
Brændeviins-
afgift.

1857 § 72 paabudne „Afgift af Krohold, Brændeviinshandel og Brændeviinsudffjænkning“, hvoraf Halvdelen tilfalder Statskassen og Halvdelen vedkommende Kjøbstad eller Sognekommune, meddeles herved, navnlig forsaavidt angaaer Tidsrummet indtil den 1 Januar 1862, Følgende til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse samt Foranstaltning:

A. For Landets Vedkommende: 1. De enkelte Sogneforstanderskaber ville senest 3 Maaneder efter hver af de tvende ordinære Skatteterminer — første Gang senest 3 Maaneder efter den 1 April 1859 for Tidsrummet fra Aarets Begyndelse til bemeldte Datum og senere for det forudgaaede Halvaar — til vedkommende Amtstue med et samlet Beløb have at indbetale samtlige de Statskassen af Næringsdrivende i hvert Forstanderskabs-Distrikt tilfaldende Andele af den heromhandlede Afgift. Denne Indbetaling maa skee ved en overeensstemmende med vedsoiede Schema affattet detailleret Anmeldelse. 2. Samtlige Politiovrigheder have ved hver af forannævnte Skatteterminer — første Gang for Tidsrummet fra Næringslovens Kundgjørelse indtil den 1 April 1859 og senere for det forudgaaede Halvaar — at tilstille vedkommende Amtstue en Anmeldelse, som udviser: a. hvilke der i bemeldte Tidsrum have erholdt Ret til at forhandle eller udfjænke Brændeviin, i hvilket Sogn Vedkommende boer, Datum af den paagjældende Bevilling og det i Medfør af samme udstedte Næringsbeviis, Afgiftens aarlige Storrelse, fra hvilken Dag den er at beregne; b. hvilke der, efterat have indgivet Erklæring om ikke at ville benytte den dem tilkommende Forhandlings- eller Udffjækningsret, atter have tilbagekaldt bemeldte Erklæring, og fra hvilken Dag Afgiften da atter skal tilsvares; c. for hvem og fra hvilken Tid Afgiften skal beregnes til Afgang formedelt i det paagjældende Tidsrum skeet Fravigelse af den omspurgte Rettighed. Saafermt der i det paagjældende Tidsrum ikke maatte være meddeelt Noget Bevilling eller Næringsbeviis til at drive den omhandlede Næring i Jurisdiktionen, eller ingen Afgang i Afgiften ved Medlæggelse eller Tilgang ved Gjenoptagelse af Næringen har fundet Sted,

maa vedkommende Politiovrighed ogsaa herom gjøre Anmeldelse for Amtstuen. Fremdeles have Politiovrighederne, saa ofte noget Næringsbeviis af dem udstedes, hvorved Paagjældende vinder Afgang til Forhandling eller Udskjænkning af Brændeviin, at meddele vedkommende Sogneforstanderskab særlig Underretning herom, saavel som om de i Medfør af Næringslovens §§ 6, 10 og 73 givne Paategninger paa tidligere udfærdigede Næringsbeviiser saunt indkomne Erklæringer og Anmeldelser, i Henhold til hvilke sliq Ret enten erhverves, frasiges eller gjenoptages. 3. Amtsforvalterne ville have at modtage de dem i Overensstemmelse med Foranstaaende tilstillede Skattebeløb og under fornøden Forklaring og Fremlæggelse af Sogneforstanderskabernes og Politiovrighedernes Anmeldelser beregne samme til Indtagt i deres Regnskaber over Skatter og Afgifter til Statskassen, hvorhos bemærkes, at Indtagten i Regnskaberne vil være særskilt at postere. 4. Om de af Amtsraadene i Henhold til ovennævnte Lovs § 72 fastsatte Afgiftsbeløb ville Amtmændene have at meddele Underretning til vedkommende Amtstuer, Politiovrigheder og Sogneforstanderskaber. B. For Kjøbstædernes Vedkommende: 1. Samtlige Kjøbstadsøvrigheder have til hver af de tvende ordinære Skatteterminer — første Gang den 1 April 1859 for Tidsrummet fra Næringslovens Kundgjørelse og senere for det forudgaaende Halvaar — at forfatte en Fortegnelse, der udviser: a. hvilke der i bemeldte Tidsrum have erholdt Berettigelse til at forhandle eller udskjænke Brændeviin, Datum af den meddeelte Berettigelse og sammes Indhold, Afgiftens aarlige Størrelse, fra hvilken Dag den er at beregne; b. hvilke der, efterat have indgivet Erklæring om ikke at ville benytte den dem tilkommende Forhandlings- eller Udskjænkingsret, eller have tilbagekaldt bemeldte Erklæring, og fra hvilken Dag Afgiften da atter skal tilsvares; c. for hvem og fra hvilken Tid Afgiften skal beregnes til Afgang formedelst i det paagjældende Tidsrum skeet Fravigelse af den omspurgte Rettighed. 2. Bemeldte Fortegnelser blive at fremlægge ved Kjøbstadens Kontributionsregnskab tilligemed en Beregning over hvad der i Overensstemmelse med samme deri føres til

2 Februar.
Brændeviins-
afgift.

2 Februar. til Indtægt, men i de Kjøbstæder, hvor Byfogden træder i
 Brændeviins- Magistratens Sted, vil det være at iagttage, at oftmeldte
 afgift. Fortegnelser tilligemed den Protokol, der fores over meddeelte
 Borgerbreve m. v., og hvori navnlig ogsaa de i Nærings-
 lovens §§ 6, 10, 35, Nr. 3 og 73 ommeldte Paategninger
 paa tidligere meddeelte Borgerbreve og Næringsbeviser m. v.
 bør indføres, forinden indsendes til vedkommende Amtmand,
 for at sammes Rigtighed af ham kan attesteres. 3. Afgiften
 er i Byfogdens eller Magistratens Regnskab at behandle som
 en direkte Skat i Henseende til Debitering og Indkrævning
 og som saadan at postere i Regnskab og Extrakten.

Sluttelig bemærkes, at Afgiften paa Landet af vedkom-
 mende Sogneforstanderskab bliver at afkrave Enhver, som
 ifølge dertil meddeelt Bevilling — være sig som Brände-
 viinshandlende, Barts huusholder, Restaurateur,
 Konditor, Kroholder (Gjæstgiver), Apoteker —
 er i Besiddelse af Retten til at forhandle eller udfjænke
 Brændeviin, ligesom samme i Kjøbstæderne af vedkom-
 mende kommunale Myndighed bliver at affordre Enhver, som
 ifølge Bevilling, Borgeriskab, Næringsbeviis eller anden Ud-
 komst er i Besiddelse af saadan Ret, altsaa navnlig: Gros-
 serere, Kjøbmænd, Viinhandlere, Apotekere,
 Brændeviinshandlende, Barts huusholdere, Re-
 staurateurer, Konditorer, Gjæstgivere (Krohol-
 dere), Detaillister (som have erhvervet det i Nærings-
 lovens § 35 Nr. 3 ommeldte Beviis fra Magistraten), Høkere
 (for saavidt disse maatte være i Besiddelse af Ret til at for-
 handle eller ifølge Næringslovens § 47 til at udfjænke Brände-
 viin), Brændeviinsbrændere (medmindre disse overeensstem-
 mende med Næringslovens § 73 have frasagt sig den dem
 efter samme Lovs § 23 tilkommende Ret til at forhandle
 Andres, til deres Sag hørende Frembringelser og derhos ikke,
 navnlig i Henhold til Næringslovens § 58 in fine, have
 erhvervet Udfjækningsret). Iovrigt iagttages, at Afgiften,
 der ifølge Næringslovens § 86 tager sin Begyndelse fra den
 1 Januar 1859, ifølge samme § fra nysnævnte Tidspunkt
 og indtil den 1 Januar 1862 alene vil paahvile dem, der

efter oftnævnte Lovs Kundgjørelse have erhvervet eller erhverve den omspurgte Berettigelse, hvorhos det endelig er en Selsfølge, at den Afgift til Statskassen, som det er paalagt de ældre Bevillingshavere paa Landet at svare af den her omhandlede Næring, fremdeles bliver at erlægge og opkræve indtil den 1 Januar 1862 paa samme Maade som hidtil.

Anmeldelse fra N. N. Sogneforstanderskab til N. N. Amtstue over de i Tidsrummet fra — til — ifølge Næringslovens § 72 Afgiftspligtige.

Bevillingshavere		Bevil- lingens Datum.	Nærings- beviftets Datum.	Bevil- lingens Gjenstand.	De af Amtsraa- det for Trienniet fastsatte Afgifts- beløb.	Tiden for hvilken Afgiften er beregnet.	Størrelsen af den Stats- kassen til- faldende Andeel af Afgiften.
Navn.	Bopæl.						

1860.

Indenrigsministeriets Resolution til Kjøbenhavns Magistrat.

6 Juli.
Brændeviins-
afgift.

I Skrivelse af 13 Marts sidstl. har Kjøbenhavns Magistrat til Ministeriets Afgjørelse indstillet et opstaaet Spørgsmaal om, hvorvidt de af vedkommende militære Autoriteter ansatte Marketendere ved Kaserneerne kunne anses pligtige at erlægge den i Lov om Haandværks- og Fabriksdrift m. m. af 29 December 1857 § 72 paabudne Brændeviinsafgift. Foranlediget heraf skulde Man, efter over Sagen at have brevetlet med Krigsministeriet, til behagelig Efterretning herved tjenstlig melde, at, naar henfæes til, at de omhandlede Marketendere ikkun have Ret til at udsfjænke Brændeviin for de Militære, og at der for denne Udsfjænkning er anordnet en vis lav Taxt, samt at de derhos ere pligtige at have Brændeviin til Udsfjænkning, saa at de altsaa ikke saaledes som andre lignende Næringsdrivende, naar Afgiften maatte blive for byrdefuld, kunne frigjøre sig for denne ved at gøre Afkald paa Udsfjæknings-

6 Juli.
Brændeviins-
afgift.

retten, kunde vel Billighed synes at tale for, at fritage de Paagjældende for den ommeldte Afgift. Da det imidlertid maa antages at være meget tvivlsomt, hvorvidt en saadan Fritagelse vil kunne bringes i Overeensstemmelse med de omfattende Udtryk, som Lov af 29 Decbr 1857 § 72 benytter ved Betegnelsen af de Næringsdrivende, der ere pligtige at udrede den omspurgte Afgift, maa Ministeriet ansee det for rettest, at Afgiften afkræves de Paagjældende, hvem det der- efter maa være overladt at bringe Spørgsmaalet om, hvorvidt den anførte Lovbestemmelse paa dem kan finde Anvendelse, under Domstolenes Afgjørelse.

17 August.
Hestestat.

Skrivelse fra Kjøbenhavns Magistrat til Formanden for Rodemestrene om Hesteskatten.

Foranlediget af en hertil indkommen Forespørgsel fra Rodemester N. N. om hvorvidt de paa vedlagte Anmeldelser, der bedes ham tilbageleverede, anførte Heste skulle betragtes som afgiftspligtige eller afgiftsfri, skal jeg herved anmode Dem om at tilkjendegive den Paagjældende, at bemeldte Heste, der have været opstaldede her i Staden i afvigte Juli Maaned, selvfølgelig ere afgiftspligtige, og ville De derhos meddele samtlige Rodemestre til fornøden Efterretning og Jagttagelse, at Heste, der tilhøre her i Staden bosiddende Personer, og ere bestemte til Afbenyttelse sammesteds, maa, selv om de en Deel af Sommeren paa visse Tider af Døgnet ere opstaldede paa Lyststeder udenfor Stadens Grund, i Henhold til det ved Raadstus Plakat af 12 Oktober 1838 kundgjorte allerhøieste Reskript af 26 September s. A. ansees som afgiftspligtige.

1861.

19 Februar.
Arealstat,
Grundstat,
Brolægnings-
stat, Stat af
Vand, 2 pCt.
vedtaget, og
Vi ved Bort
Samtykke
stadfæstet
følgende
Lov:
§ 1. Fra den
1ste Januar
1862 indtræde
følgende
Foran-
dringer med
Hensyn til
de kommunale
Skatter i
Staden
Kjøbenhavn.
Fattigskatten,
Vandskatten
og 1/3
Ligningsstat

Lov om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, &c. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:
§ 1. Fra den 1ste Januar 1862 indtræde følgende Forandringer med Hensyn til de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn. Fattigskatten, Vandskatten og $\frac{1}{3}$ Ligningsstat

fammendrages og opkræves under Navn af Arealstat. 19 Febr. Arealstat, Renovations-, Vægte-, Bygte- og Borgervæbningskatten samt Grundstat, $\frac{2}{3}$ Ligningsstat sammendrages og opkræves under Navn af Brolægningsstat, Stat af Grundstat. Næringskatten bortfalder og der svares en Band, 2 pSt. Indkomststat. Derimod vedbliver Brolægningskatten. Afgift til Fattigvæsenet. Indkomststat.

§ 2. Arealkatten udredes med Bygningsafgiftens oprindelige Beløb taget $4\frac{1}{2}$ Gange. Brolægningskatten tilsvares af de indenbys Eiendomme med 36 R. M. for hver □ Favn af Gaden Pladeindhold, beregnet efter Bygningsfacadens Længde og det Halve af Gadens Brede. Grundkatten erlægges med 7 Rd. 5 Mk. og 9 Rd. 2 Mk. for hver Grundtægtportion henholdsvis i Byen og udenfor samme. Uforandrede blive Bestemmelserne i Anordning af 21de April 1812 om Kjøbenhavns Udgifters Ligning § 3 og i Lov af 14de December 1857 om den udenbys Grundtægt § 11 med Hensyn til Forandringer i Grundtægtportionerne og nye Grundtægtportioners Ansættelse baade inden- og udenfor Boldene. § 3. Ved Beregningen af Arealkatten og Grundkatten komme til Anvendelse alle de Fritagelser, Lempelser og de paa Grund af særlige Forhold med Hensyn til Skattens Ansættelse trufne Bestemmelser, der efter de hidtil gjældende Regler have fundet Sted ved de Skatter, i hvis Sted Areal- og Grundkatten træde. Ligeledes vedblive de hidtil for Brolægningskatten gjældende Regler, dog saaledes, at Kommunen ei har at udrede til sig selv den Brolægningsstat, som den hidtil har svaret af Pladsfer og Torve. — Overensstemmende med ovennævnte almindelige Grundsætning, efter hvilken ogsaa alle de Tilfælde afgjøres, der ikke udtrykkelig ere nævnte i denne Lov, fastsættes følgende Bestemmelser: Det har sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov, angaaende Staden Kjøbenhavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker, af 30te November 1857 om særlig Afgift for Taphaner og for Anvendelse af Vand til Andet end Huusholdningsbrug, ligesom ogsaa med hvad i samme Lovs § 5 er fastsat med Hensyn til offentlige Bygninger og de Staten tilhørende Etablissementer, saa at de mod Erlæggelsen af en overensstemmende med de sammesteds givne Regler fastsat Afgift

19 Febr. behandles ved Bestemmelsen af Arealsskatten som udenbyes Arealsskat, Grundsskat, Bro-lægningssskat, Skat af Vand, 2 pCt. Afgift til Fattigvæsenet. Indkomstsskat.

behandles ved Bestemmelsen af Arealsskatten som udenbyes Eiendomme, i hvilke Vand ei er indlagt. Ligeledes har det sit Forblivende ved Bestemmelsen i Reskript af 9de Juni 1819 om, at Embedsmand og Betjente, der have Frihellig i de der omhandlede Eiendomme, svare 2 pCt. af deres Gager istedet for Fattigsskat; dog skulde de Paagjældende være berettigede til, saafremt de maatte foretrække Saadant, at fordre de dem indrømmede Lokaler opmaalte og ansatte til Skat efter de sædvanlige Regler, mod at de omhandlede 2 pCt. da bortfalde. De i Lov af 14de December 1857 om den udenbyes Grundtaxt § 13 givne Tømpelser for de udenbyes Eiendomme blive uforandrede. Ved Beregningen af disse Tømpelser og lignende Tømpelser i og udenfor Staden er Arealsskatten og Grundsskatten at opløse i følgende Bestanddele:

Fattigsskatten beregnes til Bygningsafgiftens oprindelige Beløb

3 Gange taget.

Vandsskat	1 $\frac{1}{3}$ — —
$\frac{1}{3}$ Ligningssskat	$\frac{1}{6}$ — —
Renovationssskat	pr. Grundtaxtportion 2 Rd. 3 Mk. » f.
Bægtersskat	1 — 4 — 12 —
Bygteskat	1 — 3 — 8 —
Borgervæbningssskat	» — 2 — 12 —
$\frac{2}{3}$ Ligningssskat	1 — 3 — » —
samt (udenbyes) Bro-lægningssskat	1 — 3 — » —

§ 4. Den i Lov om Kjøbenhavns udenbyes Grundtaxt af 14de December 1857 § 6 indeholdte Bestemmelse, hvorefter de udenbyes Eiendomme ansattes til 1 Portion Grundtaxt for hver 3000 Rd. af de i Overensstemmelse med samme Lovs §§ 3, 4 og 5 beregnede Værdier tilfammenlagte, forandres derhen, at vedkommende Eiendom — iøvrigt under Bagtagelse af Lovens § 7 — ansattes til 1 Portion af hver 5000 Rd. af de i Henhold til §§ 4 og 5 udfundne Værdier tilfammenlagte og til 1 Portion af hver 3000 Rd. af den i Henhold til § 3 beregnede Værdi. § 5. Det Beløb, som Kjøbenhavns kommunale Udgifter maatte gjøre fornødent, og som ei kan udredes af de i §§ 1—4 omhandlede eller andre Skatter eller Byens øvrige Indtægter, tilveiebringes ved en Indkomstsskat.

§ 6. Denne Skat paalignes efter de nedenfor anførte Regler samtlige Stadens Indvaanere, derunder forstaaet ikke blot dem, der alene have Bopæl i Kjøbenhavns Kommune, men ogsaa dem, som vel tillige have Bopæl andetsteds, men dog deres Hovedopholdssted i Kjøbenhavn. Naar Nogen, uden paa samme Tid at have Bopæl andetsteds, ikke boer et heelt Aar i Kjøbenhavn, eller Nogen, som har Hovedopholdssted andetsteds, tillige boer en Deel af Aaret i Kjøbenhavn, beregnes Skatteindtægten forholdsviis efter den Deel af Aaret, hvori Vedkommende boer i Kjøbenhavn, dog saaledes, at kortere Ophold der for en Mand eller hans Huusstand end 4 Maaneder ikke kommer i Betragtning. § 7. Indenrigsministeriet afgjør, hvorvidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tage midlertidigt Ophold i Kjøbenhavn, kunne sættes i Indkomsskat, samt om deres Ophold efter de foreliggende Omstændigheder er at ansee som midlertidigt. § 8. Indkomstskatten svares af al i Penge eller Gjenstande af Pengeværdi bestaaende Indtægt, som anvendes enten til egen eller til Families Underhold, Nytte eller Behagelighed eller til Udvildelse af Naring eller Drift eller til Formues Forøgelse, herunder indbefattet Livrente, Overlevelsensrente eller deslige, saa og til Gaver. Undtagen er den Formuesforøgelse, der skeer ved Arv eller Forskud paa samme. § 9. Skattepligtig er saaledes navnlig den Indtægt: a) der haves af Industri, Handel eller hvilkenjomhelst anden Naring eller der oppebæres som Bederlag for videnskabelig eller kunstnerisk Virksomhed, eller for Arbeide, Tjeneste eller Bistandsydelse af al anden Art; b) der haves ved Udleie af rørligt eller urørligt Gods; den Veilighed, en Eier selv maatte bebo, beregnes som en Indtægt efter den Leie, som han ved Udleie deraf maatte kunne faae; c) der haves af et Embede eller en Bestilling, saasom Gage, Sportler, Naturalydelsener eller Emolumenter, ligesom af Pension, Bartpenge, Klosterhæving, Livrente, Aftægt, Gaver og paa anden lignende Maade; d) der haves ved Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Aktier og andre inden- og udenlandske Pengeeffekter, saa og af Kapitaler, der ere udlaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden

19 Febr.
Arealstat,
Grundstat,
Brolagnings-
stat, Stat af
Band, 2 pSt.
Afgift til
Fattigvesenet.
Indkomst-
stat.

19 Febr. Pant, med eller uden Forskrivning. Fra al Indtægt, der
 Arealstat, hidrører fra Næringsbrug, fradrages, dog med Undtagelse af
 Grundstat, det, der er anvendt til egen og Families Underhold og Be-
 Probningsstat, Skat af tjening, de Udgifter, som have fundet Sted for at holde
 Vand, 2 pCt. Næringen i Gang (Driftsomkostninger). Fra den Indtægt,
 Afgift til Fattigvæsenet. som haves ved Embedsgage, maa de Udgifter til Kontorhold
 Indkomststat. m. v. fradrages, som Embedets Bestridelse har medført, lige-
 som de Pensioner og andre Byrder, der maatte paahvile
 Embedet, maa føres til Afgang. Ligeledes maa Enhver fra
 sin Indtægt bringe i Afdrag det Beløb, som i det paagældende
 Aar af ham er udredet i direkte Skatter og Kommunalafgifter,
 samt i Renter af Prioriteter og anden Gjæld, eller til Bed-
 ligholdelse af hans Eiendom. § 10. Alle offentlige Myndig-
 heder, herunder indbefattet Bestyrelser for Banker, Assurance-
 selskaber, Aktieselskaber, Kreditforeninger og deslige, ere pligtige
 til at meddele den i § 12 ommeldte Eigningskommission de
 Oplysninger, der af den maatte forlanges som fornødne til
 Opfyldelsen af dens Hverv, saasom Fortegnelser over Gager,
 over de paa Navn noterede Obligationer eller Aktier, thinglæste
 Panteobligationer, de i Overformynderiet indsatte Kapitaler
 og deslige. Forsaavidt Vedkommende vægrer sig ved at med-
 dele de forlangte Oplysninger, afgjør Indenrigsministeriet,
 hvorvidt han dertil er pligtig, og kan, om fornødent gjøres,
 ved Fastsættelsen af en Dagmulkt skaffe den givne Bestemmelse
 efterkommet. § 11. Skatteindtægten, eller den Deel af Ind-
 tægten, hvoraf der svares Indkomststat, bestemmes saaledes:
 Det Beløb, hvormed Indtægten overskrider fulde Hundreder
 af Rigsdalere, tages ikke i Betragtning. Er Indtægten mindre
 end 1200 Rd., ansættes den til Skatteindtægt saaledes, at
 en Indtægt af

100 Rd.	ansættes til en Skatteindtægt af	»	Rd.		
200 —	—	—	—	»	—
300 —	—	—	—	»	—
400 —	—	—	—	100	—
500 —	—	—	—	200	—
600 —	—	—	—	300	—
700 —	—	—	—	450	—

800 Rbd. ansættes til en Skatteindtægt af	600 Rbd.	19 Febr.
900 — — — — —	750 —	Arealstat,
1000 — — — — —	900 —	Grundstat,
1100 — — — — —	1050 —	Brolægnings-
1200 — — — — —	1200 —	stat, Stat af
		Band, 2 pCt.
		Afgift til
		Fattigvæsenet.
		Indkomst-
		stat.

§ 12. Mandtalslisterne til Indkomstskatten affattes af en Rigningskommission, bestaaende af 4 Medlemmer, af hvilke Magistraten vælger 2° og Borgerrepræsentanterne 2 af deres egen Midte. Borgerrepræsentanterne vælge tillige 2 Suppleanter, som, naar fornødent, kunne indtræde i de først Valgtes Sted. Denne Kommission tilforordnes af Kommunalbestyrelsen 4 Medlemmer af hvert af Stadens Kvarterer til at deeltage i at ansætte dettes Beboere til Skat. Disse Tilforordnede vælges blandt det paagjældende Kvarteers Beboere, de 2 blandt Næringsbrugere og de 2 udenfor disses Klasse. De valgte Medlemmer kunne ikke undslaa sig for at modtage det paa dem faldne Valg, med mindre de have naaet en Alder af 65 Aar, eller anføre andre Fritagelsesgrunde, som Kommunalbestyrelsen finder antagelige. De Valgte ere berettigede til at udtræde, naar de flytte fra Kjøbenhavn, samt ellers af Grunde, som Kommunalbestyrelsen finder antagelige. Formanden, der vælges af Kommissionens faste Medlemmer, leder alle Forretningerne og har i Tilfælde af Stemmeligbed den afgjørende Stemme. Alle Kommissionens Medlemmer samt de af den antagne Medhjælpere have til Overpræsidenten at indgive deres edelige Tilfikkering om efter bedste Skjønnende at ville røgte deres Hverv og iagttage en ubrødelig Taushed om Borgernes Formuesforhold, hvorom de ved disses Selvangivelse maatte komme til Kundskab. Rigningskommissionens Medlemmer ansætte hverandre til Skatteindtægt, saaledes at det Medlem, om hvis Skatteansættelse der er Tale, midlertidig fratræder.

§ 13. Rigningskommissionen tilsender i Begyndelsen af hvert Aars Februar Maaned Enhver, der er opført paa Mandtalslisterne, en Blanket til en Skattebillet tilligemed et Aftryk af denne Lovs §§ 8, 9, 11, 13, 14, 17, 18, 19, 20 og 21. Herpaa kan Enhver angive sin Nettoindtægt, i Henhold til Reglerne i § 9, for det foregaaende Aar, og har da at ind-

19 Febr. sende denne sin Selvangivelse inden den 1ste Marts. Antager Arealstat, Grundstat, Brolægningsstat, Stat af Band, 2 pEt. Afgift til Fattigvæsenet, Indkomststat.

Ligningskommissionen Ansættelsen for at være for lav, kan den ved mundtlig Konferenc med den Skattepligtige forlange tilfredsstillende Oplysninger eller Beviisligheder, og har derefter at bestemme, hvortil den anslaaer hans Indtægt. Er den Skattepligtige utilfreds med Ansættelsen, indankes Sagen for Overligningskommissionen. Ligningskommissionen har derhos efter bedste Skjønne at anslaa, hvad Indtægt de Skattepligtige, som ikke have brugt Selvangivelse i Henhold til Reglerne i § 9 kunne have havt i det sidste Aar. Indenrigsministeriet bestemmer, hvorledes Kommissionens Protokoller skulde indrettes og føres, og giver nærmere Forrifter med Hensyn til Maaden, paa hvilken Kommissionen i Overeensstemmelse med nærværende Lov har at udføre sit Hverv.

§ 14. Hvor særlige Forhold, saasom de den Enkelte som Familieforsorger, paa Grund af Gjæld eller andet Lignende paaahvilende Byrder, maatte tale for, at Vedkommende ikke ansættes til Indkomststat efter sin hele Skatteindtægt, der er Ligningskommissionen berettiget til at foretage en Nedsættelse, men dog kun, naar den, hvem Tømpelsen skal komme tilgode, bruger Selvangivelse og derhos inden den 20de Februar har indgivet en paa Grunde støttet Begjæring derom til Ligningskommissionen og, naar det af Kommissionen ansees fornødent, møder for den og afgiver fuldstændig og usorbeholden Forklaring om sin hele Formuestilstand. Nedsættelsen skeer derved, at der i Skatteindtagten gjøres et passende Afslag.

§ 15. Kongen bestemmer Størrelsen af den Indkomststat, som Medlemmerne af Kongehuset have at yde.

§ 16. Efterat saaledes Skatteindtagten er fastsat for hver enkelt Yder, bestemmer Kommunalbestyrelsen ved at sammenholde den samlede Sum af Skatteindtagten med det Beløb, der skal tilveiebringes ved Indkomstskatten, den Procent, hvormed Skatteindtagten skal belastes, hvorefter Indkomstskatten fastsættes for hver enkelt Skatteyder. Ligningen gjælder for eet Aar, regnet fra 1ste April i det løbende Aar til 31te Marts næste Aar, dog saaledes, at den bortfalder med Udlobet af det Kvartal, hvori den Paagjældende enten døer eller frasytter Kommunen.

Indkomstskatten kan ikke sættes høiere end 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt. § 17. Efterat Ligningen er tilendebragt, udarbejdes en Fortegnelse over Skatteyderne, med Angivelse af deres Bolig og med følgende Rubrikker: den antagne Indtægt, Skatteindtægt, Nedsættelse i Henhold til §§ 6 og 14, Indkomstskat. Fortegnelsen indrettes saaledes, at det ikke af den kan erfares, hvilke Skatteyder der, udenfor det i § 14 omhandlede Tilfælde, have brugt Selvangivelse. Den trykkes og kan af hver enkelt Skatteyder forlanges udleveret mod en fastsat lav Betaling, efter at det Fornødne herom i den til officielle Bekjendtgørelser autoriserede Avis er bekjendtgjort. § 18. Enhver Skatteyder er berettiget til skriftlig at meddele Ligningskommissionen de Bemærkninger, som han maatte have at gjøre ved den færdige Skatteansættelse saavel for sit eget som Andres Vedkommende. Angaa Bemærkningerne Ansættelse af en anden Skatteyder, da skal den færdige Ansættelse dog hverken forhøies eller formindskes, selv om Bemærkningerne findes grundede, medmindre den Paagjældende selv enten maatte forlange Forhøielse eller Nedsættelse; derimod paafeer Ligningskommissionen, at de gjorte Meddelelser komme i tilbørlig Betragtning ved Ansættelsen det følgende Aar. Forlanger Vedkommende selv, at den Skat, hvori han er sat, skal forhøies eller nedsættes, da har han inden 14 Dage, efterat den i § 17 omhandlede Bekjendtgørelse har fundet Sted, skriftlig at fremsføre sin Begjæring for Ligningskommissionen. Begjæring om Forhøielse tages til Følge uden videre Undersøgelse; men gaaer Begjæringen ud paa Nedsættelse, da har Ligningskommissionen at overveie og bestemme, hvorvidt nogen Nedsættelse med Hensyn til denne Anke bør foretages, hvortil de for hvert Kvarteer udnævnte Ligningsmænd blive at tilkalde. — Vedkommende er berettiget til at forlange, at der gives ham Leilighed til mundtlig for Ligningskommissionen at fremsføre de yderligere Forklaringer og Oplysninger, hvortil han maatte finde sig foranlediget; men Forlangende herom skal fremsættes i Forbindelse med Begjæringen om Nedsættelse. Ligningskommissionens Bestemmelse, hvorved enten Nedsættelse nægtes

19 Febr.
 Arealstat,
 Grundstat,
 Broligningsstat,
 Skat af
 Band, 2 pCt.
 Afgift til
 Fattigvæsenet,
 Indkomstskat.

19 Febr.
Arealstat,
Grundstat,
Brolægnings-
stat, Stat af
Band, 2 pSt.
Afsnit til
Fattigvæsenet,
Indkomst-
stat.

eller bevilges i et mindre Omfang end af Klageren begjært, skeer ved en Kjendelse, der skal være ledsaget af Grunde. § 19. Er Klageren utilfreds med Eigningskommissionens Kjendelse, da kan han i 14 Dage efter dens Fortyndelse for ham indgive en paa Grunde støttet Klage til Overligningskommissionen, der bestaaer af 3 af Kongen for 3 Aar udnævnte Mænd, der, forinden de tiltræde deres Hverv, have til Indenrigsministeriet at indsende deres edelige Tilskrifning om, at de efter bedste Skjønne ville røgte deres Hverv og iagttage en ubrødelig Taushed med Hensyn til de Dplysninger om Borgernes Formuesforhold, som ved Baretagelsen af deres Hverv maatte komme til deres Kundskab. Eigningskommissionens Bestemmelse med Hensyn til den i § 14 omhandlede Lempelse kan ikke indantes for Overligningskommissionen. Derfom Nogen onsker personlig at møde for Overligningskommissionen og afgive mundtlig Forklaring, da har han herom at yttre sig i selve Klagen, og vil hans Begjæring herom være at tage til Følge. § 20. Overligningskommissionen afgjør endelig alle de Ansættelsen vedrørende Spørgsmaal, der indantes til den; men forsaavidt denne ikke beroer paa faktiske Dplysninger, der lade sig efterregne, men paa et umiddelbart Skjøn af Eigningskommissionen, da har det sit Forblivende ved dette Skjøn, medmindre Klageren erklærer at ville meddele fuldstændige, saavidt Forholdene tillade det, dokumenterede Dplysninger om sine Indtagter, hvorved Overligningskommissionen sættes i Stand til at danne sig en selostændig Mening. Overligningskommissionen kan, naar den dertil finder Anledning, lade Vedkommende bekræfte en af ham afgiven Erklærings Rigtighed med sin Ed. Den er berettiget til at antage lønede Medhjælpere, der navnlig skulle staa den bi ved at gjenmengaa de Aktstykker og Dokumenter, der skulle tjene til Dplysning ved Ansættelsen, og have disse Medhjælpere at indgive den samme edelige Tilskrifning som Medlemmerne af Overligningskommissionen. § 21. Den, der til Skade for Kommunen mod bedre Vidende gjør en urigtig Selvangivelse eller meddeler urigtige Dplysninger om

sine Indtægter til Lignings- eller Overligningskommissionen, straffes med til Stadens Kasse at bøde den beføgte Indkomsts Beløb 10 Gange; har han tilbudt eller aflagt falsk Ed, ansees han med den derfor bestemte Straf. Opbages Befølgelsen ved Behandlingen af dens Dødsbo, der har gjort sig skyldig deri, erlægges af Boet den beføgte Indkomst med dens dobbelte Beløb. § 22. De Beløb, som medgaae til Overlignings- og Ligningskommissionens lønede Medhjælpere, fastsættes af Kommunalbestyrelsen og afholdes af Stadens Kasse. § 23. Indkomstsatten og de i §§ 1—4 omhandlede Skatter opkræves ved Slutningen af hvert Fjerdingaar, hvergang med en Fjerdedeel, og inddrives paa samme Maade som de tidligere Kommuneafgifter. § 24. De Rettigheder med Hensyn til de kommunale Valg, som Anordningen af 1 Januar 1840 § 12 hjemler dem, der ere ansatte til 5 Portioner Næringsstat, komme for Fremtiden dem tilgode, som ved den sidste Skatteligning ere ansatte til en Indkomstsstat af 4 Rd., naar de Paagjældende forøvrigt ere i Besiddelse af de Egenstaber, der efter den gjældende Lovgivning kræves dertil, dog uden Hensyn til, om de have erhvervet Borgerkab*). § 25. For Aaret 1861 blive de Udgifter, som i Medfør af de for Staden Kjøbenhavns kommunale Beskæftning hidtil gjældende Regler ville være at ligne paa Stadens Næringsbrugere, at tilveiebringe og paa ligne paa samme Maade som i Lov om Nærings- og Hjælpestat i Staden Kjøbenhavn af 21 December 1858, sammes § 1, er fastsat for Aaret 1859, dog saaledes, at den Deel af disse Udgifter, som skal bæres af Hjælpestatten, forhøies til en Halvdeel af samme. Den nævnte Lovs øvrige Bestemmelser skulle ligeledes være gjældende for Aaret 1861. De Bestemmelser, som indeholdes i nærværende Lovs §§ 2, 3 og 11, skulle underkastes en Revision inden Udgangen af Aaret 1864.

19 Febr.
 Arealstat,
 Grundstat,
 Brolagnings-
 stat, Stat af
 Vand, 2 pCt.
 Afgift til
 Fattigvæsenet,
 Indkomst-
 stat.

*) Forandret ved Lov af 23 December 1865, hvorefter Valgret tilkommer enhver Skatteyder, der er ansat til at betale Skat af en Skatteindtægt af mindst 200 Rd.

19 Febr.
Stempelgebyr
af Skattebil-
letter.

Lov om det stemplede Papir.

§ 73. — — — — — Skattekvitteringsbilletter for faste Eiendomme i Kjøbenhavn udstedes paa stemplet Papir til Taxten 4 β . R. M., der betales af Skatteyderne.

23 Decbr.
Bygnings-
afgift.

Lov, angaaende Forandringer i Bygningsafgiften m. v. af Loft- og Kjælderrum i Staden Kjøbenhavn og dens udenbyes Kvarterer.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Raade Konge til Danmark, 2c. 2c. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den ved Forordningen 1 Oktober 1802 § 29 hjemlede Frihed for Bygningsafgift af Loft- og Loftsværelser, hvis Binduer ere igjennem Taget eller i Gavlene, udvides, forsaavidt Staden Kjøbenhavn og dens udenbyes Kvarterer angaaer, til ogsaa at gjælde for saadanne Loft- rum, der for en Deel eller i det Hele ere begrændsede af Sider, sammensatte deels af Muur og deels af Tagflader, selv om der er anbragt Binduer i den Deel af en saadan Side, som er Muur, naar Hoiden af denne, maalt fra Gulvet, ikke er over $1\frac{1}{2}$ Alen, dog kun forsaavidt bemeldte Loft- rum ikke udgjøre en Deel af en i Loftsetagen indrettet Beboelsesleilighed, hvortil horer Kjøkken med Kogeindretning eller Ildsted, i hvilket Tilfælde Bestemmelserne i Lov af 4 Marts 1857, hvorved Bygningsafgift m. v. for Staden Kjøbenhavns Vedkommende paabjydes i flere hidtil undtagne Tilfælde, komme til Anvendelse. § 2. Forhuuskjælderrum i Staden Kjøbenhavn og dens udenbyes Kvarterer, der ikke ere indrettede til Beboelse eller Næringsbrug, fritages for Bygningsafgift, og er forsaavidt den ved Raadstaplakat af 15 December 1845 bekendtgjorte kongelige Resolution af 19 November næstforhen angaaende Forstaaelsen af den i Forordningen af 1 Oktober 1802 § 31 indeholdte Bestemmelse om Bygningsafgifts Svarelse af Kjældere under Forhuse i Kjøbenhavn, herved forandret. § 3. Som en Følge af foranstaaende Bestemmelser bortfalde ogsaa af de

omhandlede Vofte- og Kjælderrum de Afgifter til Kjøbenhavn's Kommune, fom lignes efter de famme Grundfætninger, fom Bygingsafgiften. § 4. Nævnevende Lov træder i Kraft fra den 1 Januar 1862.

23 Decbr.
Bygnings-
afgift.

1863.

19 Janr.

Lov om Tilbagebetaling af det af Statskassen bevilgede Laan paa 25,000 Rd. til Opførelse af St. Johannes Kirke paa Nørrebro.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark &c. &c. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det i Henhold til Finantsloven for Finantsaaret 1858—59 § 14 Nr. 12 af Statskassen bevilgede, midlertidig rentefrie, Laan af 25,000 Rd. til Opførelsen af St. Johannes Kirke paa Nørrebro tilbagebetales Statskassen med 1,000 Rd. aarlig i 25 Aar, fra 1 April 1868 at regne. Afdraget lignes i fornødent Fald paa de vedkommende Sognebeboere i Forbindelse med Præste-, Degne- og Klokkerpengene ved den Kommission, der foretager Ansættelsen til denne Afgift, og under Jagttagelse af de for denne Ansættelse gjældende Regler. De forandrede Bestemmelser, der maatte blive tagne med Hensyn til Præste-, Degne- og Klokkerpengene, skulle ogsaa komme til Anvendelse med Hensyn til Tilveiebringelsen af det omhandlede Afdrag eller det fornødne Tilskud til samme.

Lov om Ophævelse af Extrapoststationer i Kjøbstæder.

27 Novbr.
Heftefat.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, &c. &c. Gjøre vitterligt: Rigsrådet har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Regjeringen bemyndiges til, naar den anseer det for hensigtsmæssigt, at ophæve den i en Kjøbstad bestaaende Extrapoststation med den Virkning, at ogsaa den visse Indvaanere paahvilende Forpligtelse til at befordre Rejsende aldeles bortfalder, dog saaledes, at Postvæsenet beholder Ret

27 Novbr.
Festestat.

1865.

7 Febr.
Bygnings-
afgift.

til i paakommende Tilfælde mod Godtgjorelse at kræve Hjælp af de hidtil kjøreligtige Indvaanere til Befordring af ordinære eller ekstraordinære Poster.

Indenrigsministeriets Resolution til Kjøbenhavns Magistrat om Bygningsafgiften.

Bed at remittere en Deel Andragender fra forskjellige Eiendomsbesiddere heri Staden, om Skattegodtgjorelse for nogle Pakhuusleiligheder og andre ikke til Beboelse indrettede Leiligheder, der have staaet ledige af Mangel paa Leiere, har Kjøbenhavns Magistrat i behagelig Skrivelse af 18 Oktbr. f. A. yttret sig over det i Anledning af disse Andragender opstaaede Spørgsmaal, i hvilke Tilfælde det maa ansees fornødent, at indgive Andragende paa stemplet Papir til Ministeriet, for at erholde en attraaet Skattegodtgjorelse tilstaaet. Derefter skulde man ikke undlade herved tjenstligst at melde, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjorelse for Bedkommende, at Ministeriet med Statskondukteuren og velbemeldte Magistrat maa ansee Bestemmelserne i Frd. af 1 Oktbr. 1802 § 33 og Plakat af 14 Oktbr. 1803 § 3 ligefrem efter deres Ord anvendelige paa alle Leiligheder, baade de til Beboelse for Familier og de ikke til Beboelse indrettede, der ere bestemte til at bortleies halvaarsviis, saa at, naar Anmeldelser om deres Ledigstaaen af Mangel paa Leiere ere indkomne i rette Tid, Skattegodtgjorelse for begge Arter af Leiligheder kan beregnes af Stadskondukteuren i Mandtallerne paa samme Maade, hvorpaa det hidtil er skeet for de førstnævnte Leiligheder, uden at Ministeriets Tilladelse i saa Henseende bliver at indhente. I de Tilfælde derimod, i hvilke nogen af de tvende ovennævnte Betingelser mangle, vil det bero paa Ministeriets Resolution, om den attraaede Skattegodtgjorelse efter de konkrete Omstændigheder kan tilstaaes, og gjælder dette saaledes navnlig om Pakhuusleiligheder, der deels i Reglen ikke kunne ansees bestemte til Bortleiele, deels ialfald kun bestemte til at bortleies maanedsviis eller paa kortere Tid, i hvilken Omstændighed Grunden maa søges til Raadstupsplakaten af 14 December 1803 § 1, der ubetinget udtaler, at Afgiften af Pakhuse maa

svares, hvad enten de staa ledige eller ikke, hvisaarsag det ogsaa maa antages, at de ikke kunne nyde Godt af den i Pl. 14 Oktbr. 1803 § 3 gjorte Indrømmelse, at en Leilighed, der har staaet ledig indtil 6 Uger før Flyttetiden, skal ansees at have staaet ledig i hele det forløbne Halvaar, efterfom en Pakhuusleilighed fremfor enhver anden Leilighed lettere kan blive bortleiet en Deel af de nævnte 6 Uger, og da i Reglen ikke bør nyde Afgiftsfrihed for nogen Deel af Halvaaret. Idet der altsaa, forsaavidt der i de ovennævnte eller i andre ligeledes udenfor Bestemmelserne i Frd. af 1 Oktbr. 1802 § 33 og Plakat af 14 Oktbr. 1803 § 3 liggende Tilfælde, saasom naar de paagjældende Leiligheder have staaet ledige af anden Grund end af Mangel paa Leiere, attraaes nogen Skattegodtgjorelse, vil være at indgive Andragender derom til Ministeriet, maa Andragenderne derhos for at komme i Betragtning, i Henhold til Stempelovens § 66 være skreone paa behørigt stemplet Papir, og bør de, navnlig forsaavidt de angaa Pakhuusleiligheder, være ledsagede af noigtigt Bevis for, at Leilighederne have staaet ledige i hele det paagjældende Halvaar.

7 Febr.
Bygnings-
afgift.

Bekjendtgjorelse fra Finantsministeriet om Ophævelse af Extrapoststationerne i Kjøbenhavn, Helsingør, Sorø, Korsør og Odense:

7 Marts.
Hefestfat.

Paa Finantsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hs. Majestæt Kongen ved Allerhøieste Resolution af 3 d. M. allernaadigst at bifalde, at Extrapoststationerne i Kjøbenhavn, Helsingør, Sorø, Korsør og Odense i Henhold til den Regjeringen ved Loven af 27 November 1863 om Ophævelse af Extrapoststationer i Kjøbstæder givne Bemyndigelse maa hæves: i førstnævnte Stad fra 1 Oktober d. A. og for de øvrige fire Kjøbstæders Vedkommende fra 1 Juli d. A. at regne.

Bekjendtgjorelse fra Generalpostdirektoratet angaaende Frigivelse af Kjørselen i Extrapoststationernes Omegn.

28 Juli.
Hefestfat.

I Henhold til den allerhøieste Resolution af 4 Juli 1863

28 Juli.
Festestfat.

har Finanzministeriet under 12 d. M. bifaldet: „At Kjørselen i en Afstand af 2 Miil fra samtlige Extrapoststationer saavel for egentlige Rejsende som for Stationens Indvaanere frigives fra den 1 Oktober d. A. at regne, og undtages fra Extrapostvæsenets Ret og Forpligtelser, dog herfra undtaget Kjørsel til næste Station, hvor denne ligger inden 2 Miils Afstand, og saaledes at denne Bestemmelse ikke ophæver den Frigivelse af Kjørselen i større Udstrækning, som tidligere er tilstaaet for enkelte Stationer.“ Hvilket herved bekendtgjøres til Efterretning og Sagttagelse for alle Vedkommende.

2 Novbr.
Præste-,
Degne- og
Klofferpenge.

Bekendtgjørelse fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet angaaende Anerkjendelse af de til den Biskoppelig Methodistiske Kirke her i Landet hørende Troessamfund.

Paa dette Ministeriums derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hs. Majestæt Kongen under 22 September 1865 allernaadigst at resolve: at der allernaadigst maa meddeles de til den Biskoppelig Methodistiske Kirke her i Landet hørende Troessamfund den i Grundloven af 5 Juni 1849 § 82 omhandlede Anerkjendelse, saaledes at der tillægges de af sammes Præster, forsaavidt de efter Andragende fra de vedkommende Samfunds Repræsentanter have modtaget allerhøieste Anerkjendelse i denne Egenkab, foretagne kirkelige Handlinger, navnlig Vgtevielser, saavel som deres overeensstemmende med Kirkebøgerne afgivne Attester, borgerlig Gylbighed.

1866.

16 Febr.
Bygnings-
afgift.

Lov, hvorved Frihed for Bygningsafgiften efter Forordning af 1 Oktober 1802 m. v. for visse Arter af mindre Leiligheder i Staden Kjøbenhavn gjenindføres.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, osv. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov af 4 Marts 1857 § 2 ophæves, og den ved Forordning af 1 Oktober 1802 § 31 med Hensyn til Leiligheder i

Kjøbenhavn, som beboes af een Familie og tilsammen ikke indeholde over 64 □ Men, hjemlede Frihed for Bygningsafgift og dermed ogsaa for de Afgifter til Kjøbenhavns Kommune, som lignedes efter samme Grundsætninger som Bygningsafgiften, vedbliver og skal fra 1 Januar 1866 omfatte alle Leiligheder af fornavnte Bessaffenhed, altsaa ogsaa dem, som enten allerede ere opførte efter Loven af 4 Marts 1857 eller fremdeles maatte opføres.

16 Febr.
Bygnings-
afgift.